

**Theocriti Bionis et Moschi Idyllia / Ad optimorum librorum fidem recensuit
notasque criticas adiecit C.H. Weise.**

Contributors

Theocritus.

Bion, of Phlossa near Smyrna.

Moschus.

Weise, C. H. 1787-1840.

Publication/Creation

Lipsiae : Sumtibus et typis Caroli Tauchnitii, 1843.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/cb69khmb>

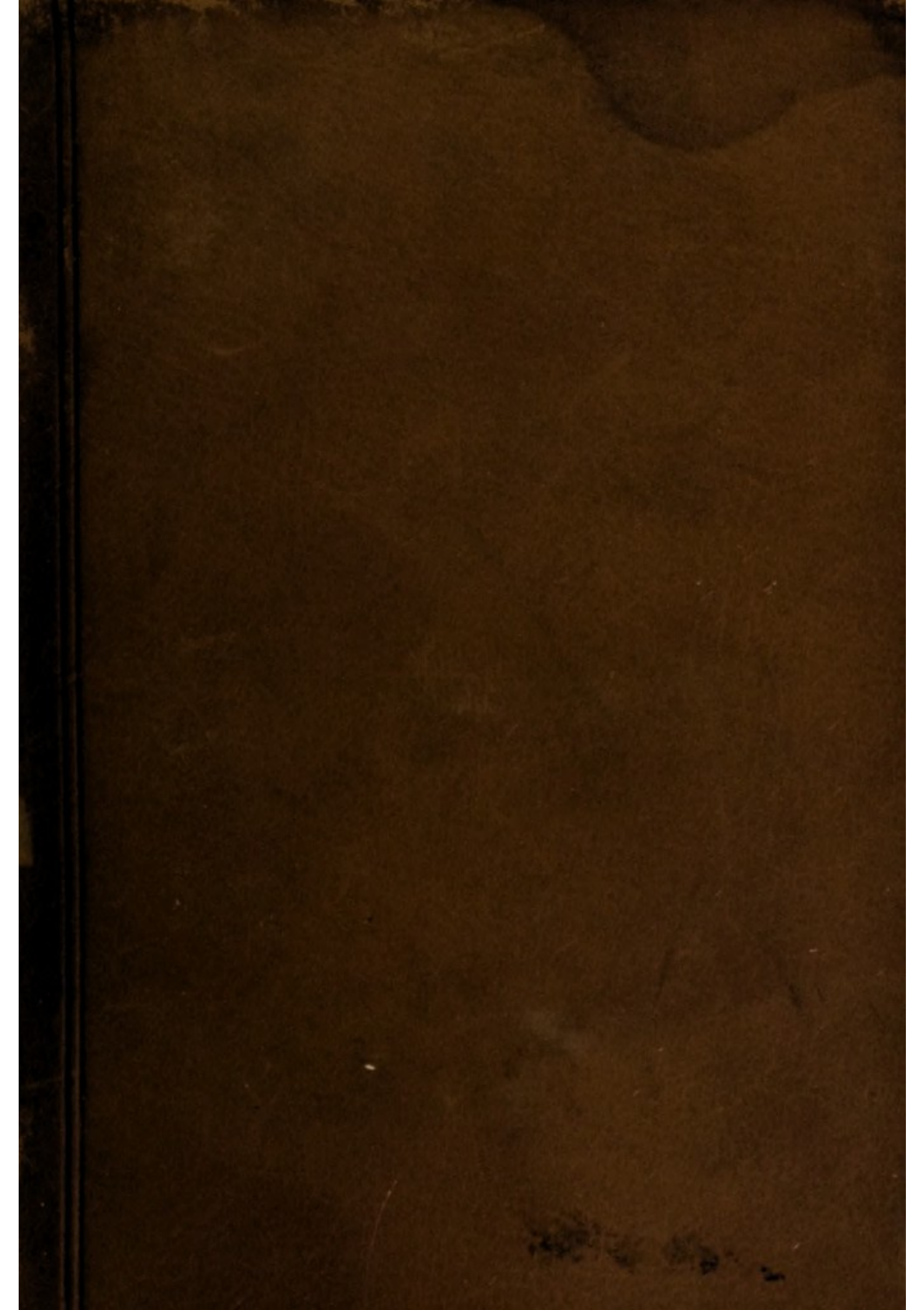
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

Supp 57, 388/A
1/3

Ex libris Geo. R. Carline

Oxford a.d. iv. ^{Non.} ~~14~~ Dec. MCMIX.

Suppl

1) HESIOD
c

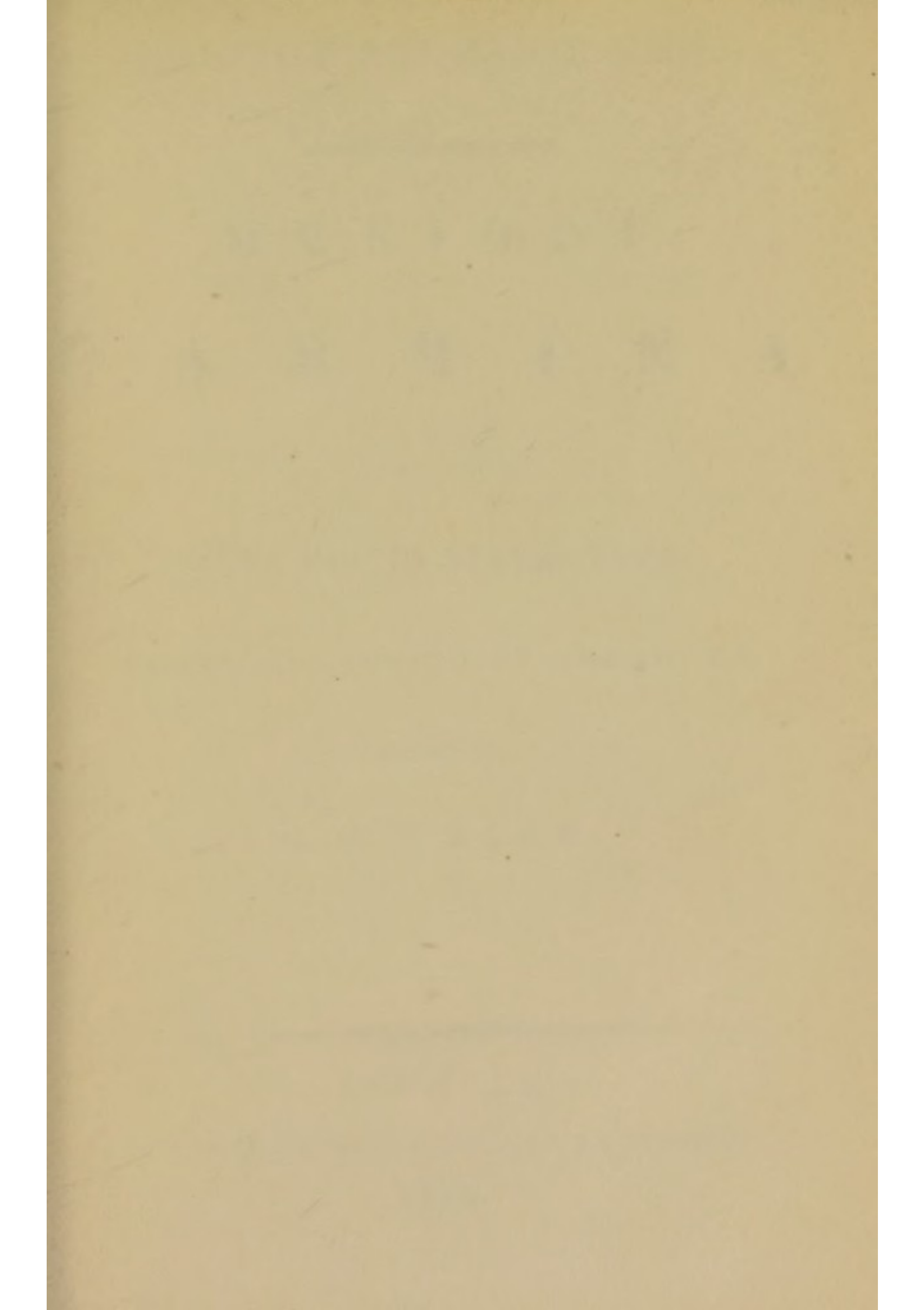
2) THEOCRITUS, BION, and
MOSCHUS

J. S. Threl

Digitized by the Internet Archive
in 2017 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b28749583>

620
ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΕΠΗ.

H E S I O D I

C A R M I N A.

NOVA EDITIO STEREOTYPA

TEXTU RECOGNITO ET EMENDATO

CURANTE

C. H. W E I S E.

L I P S I A E

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

1844.

62800

P R A E F A T I O.

Dignissimas lectu et consideratu cunctis, qui vel vitae vel mythologiae vel philosophiae antiquorum hominum pernoscendae studio tenentur, Hesiodeae poeseos reliquias quoniam recens edere novisque typis instaurare Tauchnitius decreverat, omni opere adnitendum fuit, ut textus non solum corrigeretur accurate, sed et emendaretur modeste ex praestantissimis doctorum virorum lectionibus, qui per haec tempora his carminibus rectius constituendis operam suam dediderant. Igitur nullis non usi sumus vel recentioribus vel pristinis poetae editoribus, ex quibus frugi aliquid ad lectionem constituendam depromi posset. Et in *Ἑργα* restituimus hic, quamquam inclusos maximam partem, omnes eos versus, quos Brunckius eiecerat, ad cuius recensionem prior editio exscripta fuerat. Duos autem alios cum Spohnio et Goettlingio recepimus, quorum alter post vs. 449. alter post 467. legitur, quorumque prior a Diodoro Siculo V, 66. exhibetur, alter adeo in aliquot codicibus extat, et a

Proculo et Zenobio agnoscitur. Qui in Theogonia includuntur, eorum partim F. A. Wolfius primus seiunxerat ab aliis recentiores, argumentis usi vel criticis, vel logicis vel aestheticis.

Praeter ea quae extant (e quibus Scutum Herculis ab aliis haud paucis iam Hesiodo abiudicatur) cecinisse Ascraeus ab veteribus perhibetur et Aegimium (Herculis coaetivum; de quo conf. Pind. Pyth. I, 424.) eiusque contra Lapithas res gestas; porro *Ῥοῖα*, seu catalogos mulierum, ex quibus praecipui heroes orti fuerint; Melampodium; Chironis *ἑποθήκας*; Astronomica; e quibus nonnisi pauca fragmenta ad nostra tempora servata sunt, quae hic sine uberiori commentario addi cum fructu non potuere.

Atque ita praeclarum hunc poetam et egregium philosophum hac nova etiam eius operum editione quibuscumque harum literarum studiosis quam maxime commendatum esse cupimus.

Lipsiae mense Sept. a. XLIV.

Weise.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α.

*Μ*ουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰδεῖν,
 αἶθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
 καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
 ὀρχεῦνται καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος,
 καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Τερμησσοῖο, 5
 ἢ Ἴππουκρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
 ἀκροτάτῳ Ἑλικῶν χοροὺς ἐνεποιήσαντο
 καλούς, ἡμερόεντας, ἐπερῶσάντο δὲ ποσσίν·
 ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἥερι πολλῇ,
 ἐννύχια στεῖχον περικαλλέα ὅσσαν ἰεῖσαι, 10
 ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
 Ἀργεῖην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
 κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 ἠδὲ Ποσειδάω γαῖήοχον, ἐννοσίγαιον, 15
 καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
 Ἥβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Ἡῶ τ', Ἡέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
 Λητώ τ' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,

20 Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν·
 ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων·
 αἱ γὰρ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν
 ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.

τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,

25 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·

Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
 ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθεῖα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·

30 καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον,
 δρέψασαι θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι ἀνδρῶν
 θεῖον, ὥς κλείοιμι τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἑόντα·
 καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἑόντων,
 σφᾶς τ' αὐτὰς πρώτον τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.

35 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυὶν ἢ περὶ πέτρων;

Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 εἰρεῦσαι τὰ τ' ἑόντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἑόντα,
 φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει ἀνδρῶν

40 ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
 Ζηνὸς ἐρυγδούποιο θεῶν ὅπῃ λειριοέσση
 σκιδναμένη· ἡχεῖ δέ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 δώματά τ' ἀθανάτων· αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι,
 θεῶν γένος αἰδοίων πρώτον κλείουσιν ἀοιδῇ

45 ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτον,
 οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες εἰῶν.
 δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαί, λήγουσιν ἀοιδῆς,
 ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτεϊ τε μέγιστος.

αὐτίς δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων 50
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γοννοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 λησμοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων. *see from trouble* 55
 ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς
 νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὃ ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμέατα πόλλ' ἐτελέσθη,
 ἦ δ' ἔτεκ' ἐννέα κοῦρας ὁμόφρονας, ἥσιν αἰοιδῆ 60
 μέμβλεται, ἐν στήθεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις, *see μεμβλεται*
 τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,
 ἔνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ δ' αὐτῆς Χάριτες τε καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν,
 ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόματ' ὅσσαν ἰεῖσαι 65
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἦθεα κεδνά.
 [ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσσαν ἰεῖσαι.]
 αἱ τότ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπῃ καλῇ,
 ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπο δοῦπος ὀρώρει, 70
 νεισσομένων πατέρ' εἰς ὄν· ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτεϊ νικήσας πατέρα Κρόνον. εὐ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμᾶς.
 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75
 ἐννέα θιγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε Θάλεια τε Μελπομένη τε
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε
 Καλλιόπη θ', ἥ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπάσων·

- 80 ἥ γάρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 ὄντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
 γεινόμενόν τ' ἐξίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἑέρσην,
 τοῦ δ' ἔπη ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
 85 πάντες ἐς αὐτὸν ὄρωσι διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθείησι δίκησιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
 αἰψά τε καὶ μέγα νείκος ἐπισταμένως κατέπανυσε.
 τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὔνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰτροπα ἔργα τελεῦσι
 90 ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς ἱλάσκονται
 αἰδοῖ μειλίχῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισι.
 τοίη Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 95 ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί·
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
 φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥεῖ αὐδή.
 εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
 ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 100 Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
 ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
 Χαίρειτε, τέκνα Διός, δότε δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδίην.
 105 κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων,
 οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 νυκτός τε δνοφερῆς, οὗς θ' ἄλμυρός ἔτρεφε πόντος.
 εἵπατε δ', ὥς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἶδματι θύων,

ἄστροα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν, 110
οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων,
ὥς τ' ἄφενος δάσσαντο καὶ ὥς τιμὰς διέλοντο,
ἦδ' καὶ ὥς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλύμπου.
ταῦτά μοι ἔσπετε, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσai,
ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ', ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν. 115

Ἦτοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
[ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου]
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
ἦδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120
λυσιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
ἐκ Χάος δ' Ἐρεβὸς τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο.
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἥμέρη ἐξεγένοντο,
οὓς τέκε κυσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃ μιγεῖσα. 125
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
γείνατο δ' Οὐρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βησσήεντα. 130
ἦ δέ καὶ ἀτρώγετον πέλαγος τέκεν, οὔδματι θύον,
Πόντον, ἄτερ φιλότῃτος ἐφίμερον· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε Κρῖόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε
Θεϊάν τε Ρεΐαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε 135
Φοῖβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
τοὺς δέ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
[δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθησε τοκῆα.]
γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,

- 140 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἀργὴν ὀβριμόθυμον,
οἱ Ζηνὶ βροντὴν τ' ἔδωσαν τεύξάν τε κεραυνόν.
οἱ δ' ἦτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
[Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' δ' ἄρα σφέων
145 κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ.]
ἰσχὺς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, οὐκ ὀνομαστοί,
Κοιτὸς τε Βριάρεώς τε Γύης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
150 τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσسونτο
ἄπλατοι, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
ἰσχὺς δ' ἀπλητος κρατερὴ μεγάλῃ ἐπὶ εἶδει.
ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
155 δεινότατοι παίδων, σφετέρῃ δ' ἤχθοντο τοκῇ
ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
πάντας ἀποκρούπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίσσκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
160 στενομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
αἴψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος,
τεύξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν·
εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ·

Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἳ κ' ἐθέλητε

- 165 πείθεσθαι, πατρός γε κακὴν τισαίμεθα λώβην
ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰκέα μῆσατο ἔργα.

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις
αὐτῶν

φθέγγετο· θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης

ἄψ αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνὴν·

Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι 170
ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη,
εἶσε δέ μιν κούψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα. 175

ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἱμείρων φιλότητος ἐπέσχετο καὶ ὃ' ἐτανύσθη
πάντῃ· ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην
μακρόν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς 180
ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρρύμψε φέρεσθαι
ἐξοπίσω. τὰ μὲν οὕτι ἐτώσια ἐκφυγε χειρός·

ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυνθεν αἱματόεσσαι,
πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
γεῖνατ' Ἐρινύς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας, 185

[τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,]
Νύμφας θ' ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
μήδεά θ' ὥς τὸ πρῶτον ἀποτιμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,

ὥς φέρετ' ἄμ πέλαγος πουλὴν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς 190
ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὦρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν

ἐπλητ', ἐνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον·
ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίῃ
ποσσὶν ὑπο ῥαδινοῖσιν ἀέξατο· τὴν δ' Ἀφροδίτην 195

[ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ εὖστέρφανον Κυθήρειαν]
κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκνυσε Κυθήροισι.

[Κυπρογένειαν δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 ἡδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.]

τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
 γεινομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φύλον ἰούσῃ.
 ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἡδὲ λέλογχε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 παρθενίους τ' ὀάρους, μειδήματά τ', ἐξαπάτας τε,
 τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε μειλιχίην τε.

[Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησιν καλέεσκεν,
 παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός.
 φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 210 ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.]
 Νύξ δ' ἔτεκεν στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέ-
 λαιναν,

καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὑπνον, ἔτικτε δὲ φύλον Ὀνείρων·
 οὐτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.

δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν,
 215 Ἐσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέσῃν κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
 χρύσεα καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.

[καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποιήτους, *nequales*
 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἷτε βροτοῖσι
 γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
 220 αἷτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουνται
 οὐδέποτε λήγουσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
 πρὶν γ' ἀπὸ τῶ δώωσι κακὴν ὅπιν, ὅστις ἀμάρτη.]

τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 [Νύξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,]
 225 Γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.

Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
 Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,

Υσμίνας τε Φόνους τε Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε
 Νείκεά τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν, 230
 ὄρκον θ', ὅς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσση.

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 οὔνεκα νημερτής τε καὶ ἥπιος, οὔδ' ἐθεμιστέων 235
 λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν. *concordi*
 αὐτίς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
 Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητῶ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.

Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγέροτα τέκνα θεάων 240
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠῦκόμοιο,
 κούρης Ὠκεανοῖο, τελέεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ' Εὐκράντῃ τε Σαώ τ' Ἀμφιτρίτῃ τε
 Εὐδώρῃ τε Θέτις τε Γαλήνῃ τε Γλαύκῃ τε,
 Κυμοθόῃ, Σπειῷ τε Θόῃ θ' Ἀλίῃ τ' ἐρώεσσα, 245
 καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγανῇ,
 Πασιθέῃ τ' Ἐρατῷ τε καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν, *concordi*
 Δωτῷ τε Πρωτῷ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
 Νησαίῃ τε καὶ Ἀκταίῃ καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια, 250
 Ἴπποθόῃ τ' ἐρώεσσα καὶ Ἴππονόῃ ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκῃ θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
 πνοιᾶς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
 ῥεῖα προῖναι καὶ εὐσφύρω Ἀμφιτρίτῃ,
 Κυμῷ τ' Ἠϊόνῃ τε εὐστέφανός θ' Ἀλιμήδῃ, 255
 Γλαυκονόμῃ τε φιλομμειδῇ καὶ Ποντοπόρῃ,
 Λειαγόρῃ τε καὶ Εὐαγόρῃ καὶ Λαομέδεια,

- Πουλυνόμη τε καὶ Ἀντονόη καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάσση τε, φνὴν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος,
 260 καὶ Φαμάθη χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μενίππη,
 Νησώ τ' Εὐπόμπη τε Θεμιστώ τε Προνόη τε,
 Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
 265 Θάύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρόεῖταο θυγάτρα
 ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἣ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἴριν,
 ἠΰκόμους θ' Ἀρπυίας, Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτην τε
 αἳ ῥ' ἀνέμων προιῆσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται
 ὠκείης πτερόγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.
 270 Φόρκυι δ' αὖ Λητώ Γραίας τέκε καλλιπάρῃος
 ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
 ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἄνθρωποι·
 Περφοιδώ τ' εὐπεπλον Ἐννώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς θ', αἳ ναίουσι πέτρῃ κλυτοῦ Ὀκεανοῖο,
 275 ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἣν Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθεινώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
 ἣ μὲν ἦν θνητή, αἳ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
 αἳ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
 ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
 280 τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 ἔκθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
 [τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγὰς
 γένθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλησι.]
 χῶ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων,
 285 ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναῖει,
 βροντήν τε στεροπὴν τε φέρον Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' εἵτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,

μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίῃ Ἡρακλεΐῃ
βουσι παρ' εἰλιπόδεσσι πηριόζυτοι εἰν Ἐρυθείῃ, 290
ἡματι τῷ, ὅτεπερ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Ἰῖονθ' εἰς ἱερήν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὀρθρον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
σταθμῷ ἐν ἡερόεντι πέτρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν εἰκόσ 295
θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
σπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείῃν κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
ἡμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπάρῃον,
ἡμισυ δ' αὐτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
[ποικίλον, ὠμηστίην, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.] 300
ἣ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνᾷ,
[ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα.]
ἐνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
[ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.] 305

Τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
δεινόν θ' ὕβριστήν τ' ἄνεμον ἐλικώπιδι κούρῃ·
ἣ δ' ὑποκυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὀρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆ·
δεύτερον αὐτὶς ἔτικτεν ἀμήχανον, οὗτι φαιειόν, 310
Κέρβερον ὠμηστίην, Αἰδέω κύνα χαλκεόφωνον,
πεντηκοντακάστηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
τὸ τρίτον Ὑδρην αὐτὶς ἐγείνατο, λύγρ' εἰδυῖαν,
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρῃ,
ἄπλητον κοιτέουσα βίῃ Ἡρακλεΐῃ. 315
καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ
Ἀμφιτρωνιάδης σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ

Ἡρακλῆς βουλῆσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.

ἥ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσιν ἀμαιμάκετον πῦρ,
 320 δεινὴν τε μεγάλην τε ποδώκεά τε κρατερὴν τε.
 τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροπόιο λέοντος,
 ἥ δὲ χιμαίρης, ἥ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος.
 [πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]

325 τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 ἥ δ' ἄρα Φῶξ ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Ὀρθρῶ ὑποδηθεῖσα, Νεμειᾶϊόν τελέοντα,
 τὸν ὃ' Ἡρῇ θρέψασα, Διὸς κύνην παράκοιτις,
 γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 ἔνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 κοιρανέων Τρητοῖο, Νεμείης, ἥδ' Ἀπέσαντος·
 ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεείης.

Κητὼ δ' ὀπλότατον Φόρκυ φιλότῃ μιγεῖσα
 γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
 335 πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος γένος ἐστί.

Τηθύς δ' Ὠκεανῷ ποταμούς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλόν τ' Ἀλφειόν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε καὶ Ἰστρον καλλιρέεθρον,
 340 Φᾶσιν τε Ῥῆσόν τ', Ἀχελῷόν τ' ἀργυροδίνην,
 Νέσσον τε Ῥοδιόν θ', Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον, Θεῖόν τε Σιμοῦντα,
 Πηνειόν τε καὶ Ἑρμον, ἑυρόρειήν τε Κᾶϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε Παρθένιόν τε,
 345 Εὐνρόν τε καὶ Ἀδρησκον, Θεῖόν τε Σκάμανδρον.

Τίχτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἶ' κατὰ γαῖαν
 ἄνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι

καὶ ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῶ τ' Ἀδμήτη τε, Ἰάνθῃ τ' Ἠλέκτρῃ τε,
 Ἀωρίς τε Πρυμνώ τε καὶ Οὐρανίῃ Θεοειδῆς, 350
 Ἰππῶ τε Κλυμένη τε, Ρόδειά τε Καλλιρόῃ τε,
 Ζευξῶ τε Κλυτίῃ τε, Ἰδυϊά τε Πασιθόῃ τε,
 Πληξαύρῃ τε Γαλαξαύρῃ τ', ἐρατῇ τε Διώνῃ
 Μηλόβοσις τε, Θόῃ τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ,
 Κερκῆις τε, φνὴν ἐρατῇ, Πλουτιῶ τε βοῶπις, 355
 Περσηίς τ' Ἰάνειρά τ', Ἀκάστη τε Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρόεσσα, Μενεσθῶ τ' Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ' Εὐρυνόμῃ τε, Τελεσθῶ τε κροκόπεπλος,
 Χρυσῆις τ', Ἀσίῃ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψῶ,
 Εὐδώρῃ τε, Τύχῃ τε καὶ Ἀμφιρῶ Ὠκυρόῃ τε, 360
 καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφρων προφερεσιτάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο

πρεσβύταται κοῦραι. πολλαί γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.

τρὶς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι, *in the before mentioned*

αἱ ὅα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
 πάντῃ ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.

τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
 υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
 τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα γ' ἐνίσπειν·
 οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, ὅσοι περὶ ναιετάουσι. 370

Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
 Ἡῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει
 ἀθανάτοισ τε θεοῖς, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 γείναθ' ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.

Κρίῳ δ' Εὐρυβίῃ τίκτεν φιλότῃ μιγεῖσα 375
 Ἀστραῖόν τε μέλαν Πάλλαντά τε, δῖα θεάων,
 Πέρσην θ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.

- Ἀστραίοι δ' Ἡὼς ἀνέμους τέχε καρτεροθύμους,
 ἀργέστην Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
 380 καὶ Νότον, ἐν φιλότῃτι θεῶ θεὰ εὐνηθεῖσα.
 τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίκτεν Ἑωσφόρον Ἡριγένεια
 ἄστροα τε λαμπειόωντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
 Στύξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
 385 καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
 τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει,
 ἀλλ' αἰεὶ παρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 ὥς γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἄφθιτος Ὠκεανίνῃ
 390 ἡματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον·
 εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἴω θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
 μὴ τιν' ἀπορῥαΐσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 395 τὸν δ' ἔφαθ', ὅστις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραςτος,
 τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἧ θέμις ἐστίν.
 ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἄφθιτος Οὐλυμπόνδε
 σὺν σφοῖσιν παίδεσσι φίλον διὰ μήδεα πατρός.
 τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
 400 αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 παῖδας δ' ἡματα πάντα εἶναι μεταναιέτας εἶναι.
 ὥς δ' αὐτῶς πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέστη,
 ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.
 Φοῖβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν.
 405 κυσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃτι
 Λητώ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεὶ,
 ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

[μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.]

γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκλησθαι ἄκωτιν.

410

ἥ δ' ὑποκυσσάμενη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
ἥ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.

415

καὶ γὰρ νῦν ὅτε ποῦ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
ῥεῖα μάλ', ὣς πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
καὶ τέ οἱ ὄλβον ὀπάξει, ἐπεὶ δυνάμεις γε πάρεστιν.

420

ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων,
οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίήσατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα
ὅσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
ἀλλ' ἔχει ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.

425

οὐδ' ὅτι μονογενῆς, ἥσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
[καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσῃ·]
ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺν μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.

ὣ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν·
ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὃν κ' ἐθέλησιν.

430

ἥ δ', ὁπότε ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
ἄνδρες, ἐνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλησι,
νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·

ἐν τε δίκη βασιλεύσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.

ἐσθλὴ δ' αὖθ', ὁπότε ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν.

435

[ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησι.]

νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον

- ῥεῖα φέρει χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὁπάξει.
 ἐσθλή δ' ἐππῆεσσι παρεστάμεν, οἷς κ' ἐθέλησι,
 440 καὶ τοῖς, οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται,
 εὗχονται δ' Ἐκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
 ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 ἐσθλή δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληίδ' ἀέξειν.
 445 βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ποιμένας τ' εἰροπόκων οἴων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 οὔτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τεύχεται γεράεσσι.
 450 θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἷ μετ' ἐκείνην
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερχέος Ἡοῦς.
 [οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἱ δέ τε τιμαί.]
 Ρεῖα δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἰστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἰφθιμόν τ' Αἰδὴν, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρικτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅστις ἕκαστος
 460 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο,
 τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγανῶν Οὐρανιῶνων
 ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχῃ βασιληίδα τιμήν.
 πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἐὼν ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 465 [καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς·]
 τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 παῖδας ἐοὺς κατέπινε· Ρέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.

ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα, 470
 μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινῦς πατρὸς ἐοῖο.

[παίδων οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.]
 οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 καὶ οἱ πεφραδέτην, ὅσαπερ πέπρωτο γενέσθαι 475
 ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ νύϊϊ καρτεροθύμῳ.

πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
 ὅππότε ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 [Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.] 480

ἐνθα μὲν ἵκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἐ χειρσὶ λαβοῦσα
 ἄντρῳ ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης, *deep - abyss*
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει, πεπνυκασμένῳ, ὑλήεντι.

τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλισεν 485
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 τὸν τότε ἔλῳν χεῖρεσσιν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 σχέτλις, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
 ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε, βίῃ καὶ χειρσὶ δαμάσσας, 490
 τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.

Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυνῖα
 ἠΰξατο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεὶς *at the Argonauts*
 ὃν γόνον ἄψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης, 495
 νικηθεὶς τέχνῃσι βίῃφί τε παιδὸς ἐοῖο.
 πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων·

τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, γνάλοις ὑπο Παρνησοῖο,
 500 σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

Αὔσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἄεσιφροσύνησιν·
 οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
 δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
 505 καὶ στεροπὴν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
 τοῖς πίσυρος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
 ἡγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
 ἥ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·

510 τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον ἠδὲ Προμηθεά
 ποικίλον, αἰολόμητιν, ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
 ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένειτ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσι·
 πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 παρθένον· ὑβριστὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς

515 εἰς Ἑρεβος κατέπεμψε βαλὼν πολόεντι κεραυνῷ
 εἶνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἠγορέης ὑπερόπλου.

Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης
 πείρασιν ἐν γαίῃς, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
 ἐστιγῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσι.

520 ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.

δῆσε δ' ἀλνκτοπέδησι Προμηθεά ποικιλόβουλον
 δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.

καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε ταινύπτερον· αὐτὰρ ὄγ' ἦπαρ
 ἦσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἶσον ἀπάντη

525 νυκτός, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.

τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἀλάλκεν

Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
οὐκ ἄεκητι Ζητὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη 530
πλεῖον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν, ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.

ταῦτ' ἄρα ἄζόμενος τίμα ἀριδεύκετον υἱόν·
καίπερ χωόμενος παύθῃ χόλου ὃν πρὶν ἔχεσκεν,
οὐνεκ' ἐθίζετο βουλάς ὑπερμενεῖ Κρονίωνι.

καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι 535
Μηκῶνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βούν πρόφρονι θυμῷ
δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἑξαπαφίσκων.

τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίωνι δημῷ
ἐν ῥινόῳ κατέθηκε, καλύνσας γαστροὶ βοεῖη,
τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
εὐθειίσας κατέθηκε, καλύνσας ἀργέτι δημῷ.

δὴ τότε νῦν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀριδεύκετ' ἀνάκτων,
ὦ πέπον, ὥς ἐτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας· 545

ὣς φάτο κερτομέων Ζεὺς, ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
ἧκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετῶν,
τῶνδ' ἔλευ ὅπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.

Φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ', ἄφθιτα μήδεα εἰδώς, 550
γνῶ ῥ', οὐδ' ἡγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλε.

χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρωσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.
χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἴκετο θυμόν,
ὥς ἶδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 555

ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
καίουσ' ὀστέα λευκὰ θνηέντων ἐπὶ βωμῶν.

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,

560 ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πῶ δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.

Ὡς φάτο χῳόμενος Ζεὺς, ἄφθιτα μήδεα εἰδώς·

ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

565 ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετοῖο,

κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν' ὑπιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
ὥς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.

570 αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισι.

γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένω αἰδοίῃ ἱκελὸν Κρονίδεω διὰ βουλάς.
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
ἀργυφὴν ἐσθῆτι· κατακρῆθεν δὲ καλύπτρην

575 δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
[ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους, νεοθηλέας ἀνθεσι ποίης,
ἱμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·]
ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

580 ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διὶ πατρί.

τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχματο, θαῦμα ἰδέσθαι,
κνώδαλ', ὅσ' ἠπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε, (χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,)·
θαυμάσια, ζωοῖσιν εἰκότα φωνήεσσιν.

585 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ', ἐνθαπερ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἀνθρώποι,
κόσμῳ ἀγαλλομένην γλανκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.

Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀν-
θρώπους,

ὥς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων. 590

τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐστι γένος· καὶ φύλα γυναικῶν
πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.

ὥς δ' ὅπότε ἐν σίμβλοισι κατηρεφέεσσι μέλισσαι *"beehives"*
κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων, *"partners"* 595

αἱ μὲν τε πρόπων ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἡμάτια σπενδουσι, τιθεῖσιν τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται,
ὥς δ' αὐτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναικας 600

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
ἀργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·

ὅς κε, γάμον φεύγων καὶ μέριμνα ἔργα γυναικῶν,
μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλοόν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,

χῆται γηροκόμοιο, ὃ δ' οὐ βιότου ἐπιδευῆς *"in want of"*
ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται *"without"* 605

χρησσταί. ὧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται, *"heir"*

κεδνήν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀρηρῦϊαν προπίδεςσι,

τῷ δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
ἔμμεναι· ὅς δέ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης, 610

ζῶει ἐνὶ στήθεσσι ἔχων ἀλίσστον ἀνίην.

[θυμῶ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνίκεστον κακὸν ἐστίν.]

Ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.

οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς *"guileless"*
τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 615
καὶ πολύιδριν ἔοντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

- Βριάρει δ' ὥς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
 Κόττω τ' ἠδὲ Γύη, δῆσε κρατερῶν ἐνὶ δεσμῷ,
 ἥνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος
 620 καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 ἔνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
 εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
 ἀλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 625 οὓς τέκεν ἦνκομος Πείη Κρόνου ἐν φιλότῃτι,
 Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτίς.
 αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 δηρὸν γὰρ μάραντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
 630 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρύος Τιτῆνες ἀγαυοί,
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοί, δωτῆρες ἐάων,
 [οὓς τέκεν ἦνκομος Πείη Κρόνω εὐνηθεῖσα·]
 635 οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς·
 οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
 οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 640 νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ὥς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,
 δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μεν, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 645 ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι

νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἥματα πάντα
 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
 ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαῖ λυγρῇ, 650
 μνησάμενοι φιλότητος ἐνέος, ὅσσα παθόντες
 ἐς φάος ἄψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
 [ἡμετέρας διὰ βουλάς, ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος.]

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
 Δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ 655
 ἴδμεν, ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἔστι νόημα,
 ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρουροῖο.
 σῆς δ' ὑποφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος
 ἀπορῶρον ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
 ἠλύθαμεν, Κρόνου νιῆ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες. 660
 τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφροσι βουλῇ
 ὁυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δημοτῇτι,
 μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατεράς ὑσμῖνας.

Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ θεοί, δωτῆρες ἐάων,
 μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλilαίετο θυμὸς 665
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔχειραν
 πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἥματι κείνῳ,
 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβεςφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόωσδε,
 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες. 670
 [τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσسونτο
 πᾶσιν ὁμῶς· κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.]
 οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέστανθεν ἐν δαῖ λυγρῇ,
 πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
 Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας

- προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφοτέροι, δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων,
 γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 680 σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἴκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωή
 ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατερῶων,
 ὥς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἴεσαν βέλεα στονόεντα.
 685 φωνή δ' ἀμφοτέρων ἴκει οὐρανὸν ἀστερόεντα
 κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν εἶν μένος· ἀλλὰ νυ τοῦγε
 εἶθαρ μὲν μένεος πλήντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ'
 Ὀλύμπου
 690 ἀστράπτων ἔστειχε συνωχадόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
 ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
 χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες
 ταρφέες, ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
 καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπετος ὕλη.
 695 ἔζεε δὲ χθονὶ πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 πόντος δ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἀμφεπε θερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' ἠέρα διαν ἴκανε
 ἀσπετος, ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 700 καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἵσατο δ' ἅντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἠδ' οὐασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι
 αὐτως, ὥς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
 πῖλνατο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει
 τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑπόθεν ἐξεριπόντος·
 705 [τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.]

σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσιν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφραράγιζον *stirred a*
 βροντήν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε *shafts*
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων, ὄτοβος δ' ἀπλητος ὀρώρει *dim*
 σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων, *κρατὶ* 710
 ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοις ἀπέχοντες
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὕσμινας. *fortiter*
 οἳ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν *aciem*
 Κόττιος τε Βριάρεώς τε Γῆης τ' ἄατος πολέμοιο.
 οἳ ὅα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
 πέμπον ἐπασσυντέρας, κατὰ δ' ἐπκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρουοδείης
 πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἑόντας,
 τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης. 720
 [ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡερόεντα.]
 ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725
 τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 τριστοιχεὶ κέχνται περὶ δειρὴν· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 γῆς ῥῖζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἡερόεντι
 κεκρούφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο. 730
 [χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
 τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 χαλκείας, τεῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα Γῆης Κόττιος τε καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
 ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 735

- ἔνθα δὲ γῆς δυοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πάντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγὰ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 ἀργαλέ', εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ,
 740 χάσμα μέγ'. οὐδὲ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸ
 οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
 ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
 ἀργαλέη· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
 745 ἔστηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.
 Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
 ἑστηῶς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησιν χέρεσσιν
 ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἥμερα ἄσπον ἰοῦσαι
 ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδόν,
 750 χάλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζε
 ἔρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἔσργει,
 ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν εἴουσα
 γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς εἴουσα
 μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἵκηται.
 755 [ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερχὲς ἔχουσα,
 ἡ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ, κασιγνητον θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.]
 Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδὲ ποτ' αὐτοὺς
 760 Ἥλιος φάεθων ἐπιδέσκεται ἀκτίνεσσιν
 οὐρανὸν εἰσαπνῶν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
 τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,
 τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
 765 νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν

ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήμεναι
 ἰφθίμου τ' Αἶδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
 ἐστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάρσεται φυλάσσει,
 νηλεὲς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας 770
 σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐάσιν ἀμφοτέροισιν,
 ἐξέλθειν δ' οὐκ αὐτίς ἔῃ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
 ἐσθίει ὃν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.
 [ἰφθίμου τ' Αἶδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]

Ἐνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀπορόρου Ὠκεανοῖο
 πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 μακροῖσιν πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
 κίουσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.

[παῦρα δὲ θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις 780
 ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ὅππότε ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται,
 καὶ ὃ ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων.]

Ζεὺς δέ τε Ἴριν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνείκῃ
 τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχόῳ, πολυώνυμον ὕδωρ, 785
 ψυχρόν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
 ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ θ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ὠκεανοῖο κέρας· δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης 790
 δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἄλα πίπτει,
 ἥ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσῃ
 ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 κεῖται νήϊμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν, 795

- οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδος
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει. *sleep*
 αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
 800 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄθλος.
 εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἑόντων, *is parted*
 οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαΐτας
 ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὐτὶς
 εἴραιοις ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 805 τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἀφθιτον ὕδωρ,
 ὠγύγιον, τό θ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρον. *wyred*
 [Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξεΐης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 ἀργαλέ', εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ.
 ἔνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
 ἀστεμφής, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
 αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτισθεν ἀπάντων
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
 815 αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
 δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέθλοις,
 Κόττος τ' ἠδὲ Γύης· Βριάρεών γε μὲν ἦν ἑόντα
 γαμβρόν ἑὸν ποίησε βαρύνκτυπος Ἐννοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπνίειν, θυγατέρα ἦν.]
 820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
 Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην·
 οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῷ ἔργματ' ἔχουσαι,
 καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὦμων
 825 ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφις, δεινοῖο δράκοντος,

γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότος, ἐκ δέ οἱ ὅσων *hickling -*
 θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε· *holding their*
 [πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιοι,] *out.*
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 παντοίην ὅφ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ 836
 φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ταύρου ἐριβρούχεω, μένος ἀσχέτου, ὅσσαν ἀγᾶρου, *Antily*
 ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰκότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,
 ἄλλοτε δ' αὖ ῥοῖζεςχ', ὑπὸ δ' ἦχεεν οὖρεα μακρά· *hine* 837
 καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,
 καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν, 840
 πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ Τάρταρα γαίης.
 ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζειτ' Ὀλυμπος
 ὀρνυμένοιοι ἀνακτος· ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου, 845
 [πρηστήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]
 ἔξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
 θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἀσβεστος ὀρώρει.
 τρέσσω Αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσαν, 850
 Τιτῆνες θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρηθνεν ἐὼν μένος, εἴλετο δ' ὅπλα, *raised*
 βροντὴν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν, *his w*
 πληῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας 855

- ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινόιο πελώρου.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 ἤριπε γυναιθεὶς, στενάχίζε δὲ γαῖα πελώρη·
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτος
 860 οὐρεος ἐν βήσσησιν αἰδνῆς, πανπαλοέσσης, *dark*
 πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 αἰμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο, κασσίτερος ὥς
 τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' εὐτρήτου χοάνοιο *melting-pan*
 θαλφθεὶς, ἢ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
 865 οὐρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῃ
 τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ ὑφ' Ἡφαίστου παλάμησιν·
 ὥς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 ῥῆψε δὲ μιν θυμῷ ἀκαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρύν. *fire*
 Ἐκ δὲ Τυφωέος ἐστὶ ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 870 νόσφι Νότου Βορέω τε καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο.
 οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνεῖουσιν θάλασσαν.
 αἱ δ' ἦτοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·
 875 ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι, διασκιδνᾶσί τε νῆας,
 ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή.
 ἀνδράσιν, οἳ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ἀνθεμόεσσαν,
 ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 880 πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ. *win*
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
 Τιτήνεσσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίηφι,
 δὴ ῥα τότε ὠτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδμοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν'
 885 ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμᾶς.

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.

ἀλλ' ὅτε δὴ ὃ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
αἰμυλίοισι λόγοισιν ἦν ἐγκάτθετο νηδύν

890

Γαίης φραδμοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιλῆίδα τιμὴν
ἄλλος ἔχῃ Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετῶν.

ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι·
πρώτην μὲν κούρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν

895

ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·

ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἦν ἐγκάτθετο νηδύν,
[ὥς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.]

900

Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠρας,
Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τε θαλυσίαν,
αἵτ' ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι.

[Μοίρας θ', ἥς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἵτε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.]

905

Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρῆους,
Ὠκεανοῦ κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,

Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἵβετο δερκομενάων
λυσιμελῆς· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερkiόωνται.

910

Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Αἰδωνεὺς
ἦρπασεν ἥς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.

Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,

915

ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσιν ἄδον θαλία καὶ τέρψις ἀοιδῆς.

920 Αἰτῶ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἡμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιῶνων,
γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃτι μιγεῖσα.

Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτι
ἣ δ' Ἥβην καὶ Ἀρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν.

925 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν
δεινὴν, ἐγρεκύνδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην, *ἢ Τανταλὸν*
πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε.

Ἥρῃ δ' Ἥφαιστον κλυτόν, οὗ φιλότῃτι μιγεῖσα,
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισε *ῶ* παρακοίτῃ, *ἢ Πάρι*
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανιῶνων.

930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακτι
ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. Αὐτὰρ Ἀρηῇ
ῥινοτόρῳ Κυθήρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
935 δεινούς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυνκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρούοντι σὺν Ἀρηῇ πτολιπόρθῳ.

Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύνδιμον Ἑρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.

940 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαιδίμον υἱὸν
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοὶ εἰσιν.

Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακλεΐην,
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι Διὸς νεφεληγερέταο.

945 Ἀγλαΐῃ δ' Ἥφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις,

ὀπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
 κόρυην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.

Ἦβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός, 950

ἷς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀσέθλους,

παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,

αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι,

ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας

ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα. 955

Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὠκεανίγη
 Περσηῖς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.

Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἡελίοιο

κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο

γῆμε θεῶν βουλήσιν Ἰδυῖαν καλλιπάρηον. 960

ἣ δὲ νῦν οἱ Μήδειαν εὖσφυρον ἐν φιλότῃ

γεῖναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 νῆσοί τ' ἠπειροί τε καὶ ἄλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.

νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι 965

Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,

ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι

ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, διὰ θεάων,

Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ 970

νειῶν ἐν τριπόλῳ Κρήτης ἐν πτόνι δήμῳ, *in a three place*

ἐσθλόν, ὃς εἷς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης *fall*

πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐκ ἐς χεῖρας ἵκηται,

τόν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης, 975

Ἰνώ καὶ Σεμέλῃν καὶ Ἀγανὴν καλλιπάρηον,
 Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
 γείνατο καὶ Πολύδωρον εὖστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

- [Κούρη δ' Ὠκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
 980 μιχθεῖς ἐν φιλότῃτι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
 Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
 Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακληεῖη
 βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρόνῳ εἰν Ἐρυθείῃ.]
 Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
 985 Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα.
 αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φιλύσατο φαιδιμον υἱόν,
 ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 τὸν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
 παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
 990 ὥρτ' ἀνερεψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
 νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

- Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
 Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων
 ἤγε παρ' Αἰήτεω, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
 995 τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
 ὕβριστῆς Πελίδης καὶ ἀτάσθαλος, ὀβριμοεργός.
 τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 1000 καὶ ὃ' ἤγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν
 Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὖρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλλυρίδης· μέγαλον δὲ Διὸς κόος ἐξετελεῖτο.

- Αὐτὰρ Νηρηῆος κοῦραι, ἁλίοιο γέροντος,
 ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθῃ τέκε διὰ θεάων
 1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃτι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,

Πηλεΐ δὲ δμηθεΐσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.

Αἰνεΐαν δ' ἄρ' ἔτικτεν εὖστέφανος Κυθήρεια,

Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃτι

Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης.

1010

Κίρκῃ δ', Ἡελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,

γείνατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι

Ἀργιον ἠδὲ Δατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,

[Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.]

οἱ δ' ἦτοι μάλα τῆλε μυχῶ νήσων ἱεράων

1015

παῖσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἄνασσον.

Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψῶ δια θεάων

γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃτι.

Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι

ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

1020

νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι

Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

- Μοῦσαι Πιερίηθεν, ἀοιδῆσι κλείουσαι,
δεῦτε δῆ, ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνεῖν·
ὄν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
ῥητοί τ' ἀῤῥητοί τε, Διὸς μέγαλοιο ἔκῃτι.*
- 5 *ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει,
ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑπιβρεμέτης, ὅς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
κλῦθι ἰδὼν αἴων τε, δίκη δ' ἔθυνε θέμιστας*
- 10 *τύνῃ· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθήσασμαι.*
Οὐκ ἄρα μῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
εἰσὶ δύω· τὴν μὲν κεν ἐπαινῆσαι νοήσας,
ἣ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἀνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
ἣ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
- 15 *σχετλή· οὐτις τὴν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης*
ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
τὴν δ' ἐτέρην προτέραν μὲν ἐγείνατο Νύξ ἐρεβεννή,
θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
γαίης ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·

ἦτε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει. 20
 εἰς ἕτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
 πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἡδὲ φυτεύειν,
 οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
 εἰς ἄφρονον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
 καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων, 25
 καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.

Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικιάτῳ θυμῷ,
 μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 νείκε' ὀπιπτεύοντ' ἀγορῆς ἐπακουὸν ἑόντα.
 ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε, 30
 ὅτινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηστάνος κατάκειται
 ὠραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν·
 τοῦ κε κορεσσάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
 κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτριόις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
 ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος 35
 ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἀρισται.
 ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ', ἄλλα τε πολλὰ
 ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι,
 νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλεόν ἡμῖν παντός, 40
 οὐδ' ὅσον ἐν μάλαχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
 κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 ῥήϊδίως γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσσαιο,
 ὥστε σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἑόντα·
 αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο, 45
 ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρουσε, χολωσάμενος φρεσὶν ἡσιν,
 ὅτι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ,

50 κούψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
 55 χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας,
 σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι·
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ὃ κεν ἅπαντες
 τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἔον κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θε-
 ῶν τε·

60 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτι τάχιστα
 γαῖαν ὕδρι φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἴσκειν
 παρθενικῆς καλὸν εἶδος, ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
 65 καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην,
 καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 Ἑρμείαν ἥνωγε διάκτορον, Ἀργειφόντην.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 70 αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 [παρθένω αἰδοίῃ ἵκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς·
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·]
 ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 ὄρμους χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγχε
 75 Ὡραι καλλίκομοι στέφον ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι·
 πάντα δέ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος

τεῦξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπον· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
 θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα 80
 Πανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστιῇσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσαν,
 εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην
 δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς 85
 ἐφράσαθ', ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 δέξασθαι παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 ἐξοπίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.

Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων 90
 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
 νόσφιν τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 [αἰψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηρεάσκουσι.]
 ἀλλὰ γυνή χεῖρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελούσα
 ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ. 95
 μούνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρόρήκτοισι δόμοισιν
 ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζε
 ἐξέπτῃ· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 [αἰγιοχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.]
 ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται. 100
 πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
 νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ
 αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
 σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεὺς.
 οὕτως οὐτι πῃ ἔστι Διὸς νόον ἐξαλδᾶσθαι. 105

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι,

- χρύσειον μὲν πρῶτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
 110 ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανοῦ ἐμβασίλευεν·
 ὥστε θεοὶ δ' ἔζωον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οὔζυος· οὐδέ τι δειλὸν
 γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 115 τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·
 θνησκον δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
 τοῖσιν ἦν· καρπὸν δ' ἔφερε ζεῖδωρος ἄρουρα
 αὐτομάτῃ πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελήμοι
 ἦσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν,
 ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.
 120 αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
 τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
 ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
 ἥερα ἐσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 125 πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.

- Δεύτερον αὖτε γένος πολὺν χειρότερον μετόπισθεν
 ἀργυρέον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 χρυσέῳ οὔτε φνὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
 ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
 130 ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ὃ ἐνὶ οἴκῳ.
 ἀλλ' ὅτ' ἂν ἠβήσεις καὶ ἠβης μέτρον ἴκοιτο,
 παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
 ἀφραδίης· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
 ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
 135 ἠθέλον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 ἢ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἠθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρουσε χολούμενος, οὔνεκα τιμᾶς

οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἷ' Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται, 140
 δεῦτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀν-
 θρώπων

χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῶν οὐδὲν ὁμοῖον,
 ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄβριμον· οἷσιν Ἄρης
 ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῆτον 145
 ἦσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
 ἀπλοτοί· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀαπτοί
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν·
 τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἴκοι,
 χαλκῶ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος. 150
 καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπο σφειτέρῃσι δαμέντες
 βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρουροῦ Ἀΐδαο
 νώνυμοι· θάνατος τε καὶ ἐκπάγλους περ ἑόντας
 εἴλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν, 155
 αὐτίς ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιοτέρον καὶ ἄρειον,
 ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἷ καλέονται
 ἡμιθεοὶ προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ 160
 τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,
 ὦλεσε μαρναμένους μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο,
 τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνεκ' ἠΰκόμοιο.
 ἔνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε· 165
 τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἦθε' ὀπάσσας

- Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης,
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων· τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει.
 καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 170 ὄλβιοι ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
 τρεῖς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.
 Μηκέτ' ἔπειτ' ὄφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἡμᾶρ
 175 παύσονται καμάτου καὶ οὔζυος, οὐδέ τι νύκτωρ
 φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μέριμνας.
 ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
 εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
 180 οὐδέ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος οὐδέ τι παῖδες,
 οὐδέ ξεῖνος ξεινοδόκῳ καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
 οὐδέ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
 αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας·
 μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντες ἔπεσσι,
 185 σχέτλιοι, οὐδέ θεῶν ὅπιν εἰδότες· οὐδέ κεν οἷγε
 γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
 χειροδίκαί· ἕτερος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
 οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου
 οὔτ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 190 ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδὼς
 οὐκ ἔσται· βλάβη δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα
 μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.
 ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οὔζυροῖσιν ἅπασιν
 δυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσῃ, στυγερώπης.
 195 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐνοοδείης

λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένῳ χρῶα καλὸν
 ἀθανάτων μετὰ φύλον ἵτην προλιπόντ' ἀνθρώπους
 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείπεται ἄλγεα λυγρὰ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς. 200
 ὦδ' ἰσηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
 ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπῶς·
 ἦ δ' ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
 μύρετο· τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νῦν σε πολλὸν ἀρείων· 205
 τῇ δ' εἰς ἣ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ ἀοιδὸν εὐῶσαν·
 δεῖπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἢ μεθήσω.
 ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν.
 νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἰσηξ, τανυσίπτερος ὄρνις. 210
 ὦ Πέρση, σὺ δ' ἀκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὀφελ्लε·
 ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
 ῥηϊδίως φερόμεν δύναται, βαρύνθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς
 ἐγκύρσας αἵτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
 κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει 215
 ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
 τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἥ κ' ἄνδρες ἄγωσι
 δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
 ἦ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἦθεα λαῶν, 220
 ἡέρα ἐσσημένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 οἵτε μιν ἐξελάσωσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
 οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
 ἰθείας καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίον,
 τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ· 225

- εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
 ἀρχαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς·
 οὐδέ ποτ' ἰθυδίκησι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 οὐδ' ἄτη, θαλίσσης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
 230 τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὗρεσι δὲ δρυὺς
 ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
 εἰροπόκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβρίθασιν·
 τίκτουσιν δὲ γυναιῖκες εἰκότα τέκνα γονεῦσιν·
 θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
 235 νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
 οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
 τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς·
 πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλιν κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα,
 ὅς τις ἀλιτράινει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάεται.
 240 τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
 λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδὲ γυναιῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἵκοι,
 Ζηνὸς φραδμοσύνησιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἢ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὄγε τεῖχος,
 245 ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.
 ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 τήνδε δίκην· ἐγγὺς γάρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
 ἀθάνατοι φράζονται ὅσοι σκολιῇσι δίκησι
 ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.
 250 τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
 ἧέρα ἐσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἴαν.
 ἢ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 255 κυδνὴ τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

καί ὃ' ὁπόταν τίς μιν βλάβῃτη σκολιῶς ὀνοτάζων,
 αὐτίκα παρ Διὸς πατρὸς καθεζομένη Κρονίῳ
 γηρύει' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
 δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
 ἄλλῃ παρκλίνωσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες. 260

ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλεῖς, ἰθύνετε μύθους,
 δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
 οἳ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων,
 ἥ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίστη.

πάντα ἰδὼν Διὸς ὄφθαλμός καὶ πάντα νοήσας 265
 καί νυ τάδ', αἰὲ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέσκειται, οὐδέ ἐλήθει
 οἷον δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.

νῦν δὴ ἐγὼ μῆτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 εἶην μῆτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει. 270

ἀλλὰ τά γ' οὐπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέρανον.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
 καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖς καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς, 275
 ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·

ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη
 γίγνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 γιγνώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς·

ὃς δέ κε μαρτυρίῃσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσας 280
 ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάβας νήκεστον ἀασθῇ,
 τοῦ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λέλειπται.
 ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι 285

- ῥῆϊδίως· λείη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάροισεν ἔσθηκαν
 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν
 καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηαι,
 290 ῥῆϊδίη δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπή περ εὐῶσα.
 οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσῃ,
 [φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω·]
 ἔσθλός δ' αὖ κακῆϊνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθεται·
 ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ μήτ' ἄλλου ἀκούων
 295 ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνὴρ.
 ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος, ὅφρα σε λιμὸς
 ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ' εὐστέφανος Δημήτηρ
 αἰδοίῃ, βιότου δὲ τὴν πύμπλησι καλήν.
 300 λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ.
 τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὃς κεν ἀεργὸς
 ζῶῃ, κηφήνεσσι κοθύροισι εἵκελος ὀργήν,
 οἳ τε μελισσάων κάματον τρήχουσιν ἀεργοὶ
 ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
 305 ὥς κέ τοι ὠραίου βιότου πλήθωσι καλιαί.
 ἐξ ἔργων δ' ἀνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε·
 καὶ τ' ἐργαζόμενος πολὺν φίλτερος ἀθανάτοισιν
 ἔσσεαι ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
 ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
 310 εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 πλουτεῦντα· πλούτω δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 [δαίμονι δ' οἷος ἔησθα· τὸ ἐργάζεσθαι ἀμεινον,
 εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτριῶν κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 εἰς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.]
 315 αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,

αἰδώς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίνησιν.
 αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὀλβῳ.
 χρήματα δ' οὐχ' ἀρπακτά· θεόςδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὀλβον ἔληται,
 ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται, οἷά τε πολλὰ 320
 γίγνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάζῃ.
 ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὀλβος ὀπηδεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξῃ, 325
 ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βαίῃ
 κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων,
 ὅς τε τευ ἀφραδίης ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
 ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 νεικείῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν, 330
 τῷ δ' ἦτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
 ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμόν·
 καὶ δὴ δύναμιν δ' ἔρδειν ἐς ἄθανάτοισι θεοῖσιν
 ἀγνώως καὶ καθαρώς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν· 335
 ἄλλοτε δὲ σπονδῇσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι,
 ἡμὲν ὅτ' εὐνάξῃ καὶ ὅτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
 ὥς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμόν ἔχωσιν·
 ὄφρ' ἄλλων ὦνῃ κληῖρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
 τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἔᾶσαι· 340
 τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένηται,
 γείτονες ἄζωστοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.
 πῆμα κακὸς γείτων ὅσσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 ἔμμορς τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ· 345

- οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
 αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶϊον, αἶ' κε δύνῃαι.
 ὥς ἂν χρηΐζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὖρης.
 350 μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτησιν.
 τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι·
 καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὐτις ἔδωκεν.
 δῶς ἀγαθή, ἄρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.
 355 ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε κἂν μέγα δῶῃ
 χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·
 ὅς δέ κεν αὐτὸς ἔληται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 καὶ τε σμικρὸν ἐόν, τόγ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
 εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθῆο,
 360 καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
 ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύξεται αἶθοπα λιμόν.
 οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνὴρα κήδει.
 οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρηφιν.
 ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 365 χρηΐζειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
 μεσσόθι φεῖδесθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πνυθμένῳ φειδώ.
 μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
 καὶ τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
 370 πίστεις δ' ἄρ τοι ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἀνδρας.
 μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω,
 αἰμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλήν.
 ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι.
 μουνογενὴς δὲ παῖς εἴη πατρῷον οἶκον
 375 φερβέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.

γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
 πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
 σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἧσιν,
 ᾧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

380

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
 ἄρχεσθ' ἀμήτου· ἀρότοιο δὲ δυσομενάων.
 αἱ δ' ἦτοι νύκτας τε καὶ ἡμέματα τεσσαράκοντα
 κεκρούφαται, αὐτὶς δὲ περιπλομένον ἐνιαυτοῦ
 φαίνονται τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.

385

οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
 ἐγγύθι ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγκεα βησσήεντα,
 πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίονα χῶρον
 ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
 γυμνὸν δ' ἀμάειν, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
 ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
 ὥρι' ἀέξεται, μή πως τὰ μέταξε χατίζων
 πτώσσης ἀλλοτριῖους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 ὥς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
 οὐδ' ἐπιμετροῆσω· ἐργάζεσθαι, νήπιε Πέρση,

395

ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήσαντο,
 μήποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων
 ζητεύης βίοτον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
 δις μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι· ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
 χρήμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις·
 ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός· ἀλλὰ σ' ἀνωγα
 φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρῆν.

400

Οἶκον μὲν πρῶτιστα, γυναικὰ τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
 [κτητήν, οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἔποιτο,]
 χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,

405

- μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἄρνῃται, σὺ δὲ τητᾷ,
 ἢ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
 μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὖριον ἔς τ' ἔννηφιν·
 οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλήν,
 410 οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
 αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.
 Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο
 καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὁμβρήσαντος
 Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρῶς
 415 πολλὸν ἐλαφρότερος· (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστίησ
 βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·)
 τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
 420 τῆμος ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.
 ὄλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὑπερον δὲ τρίπηχυν,
 ἄξονά θ' ἐπταπόδην· μάλα γὰρ νῦν τοι ἄρμενον οὕτως·
 εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφυρᾶν τε τάμοιο.
 τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ.
 425 πόλλ' ἐπὶ καμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύνῃ, ὅτ' ἂν εὖρῃς,
 εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,
 πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν·
 εὐτ' ἂν Ἀθηναίης δμῳός, ἐν ἐλύματι πῆξας,
 γόμφουσιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆϊ.
 430 δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 αὐτόγνον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λῶϊον οὕτως·
 εἴ χ' ἕτερόν γ' ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουσι βάλοιο.
 δάφνης δ' ἢ πελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες,
 δρυὸς ἔλυμα, γύνῃς πρίνου· βόε δ' ἐνναετήρῳ
 435 ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,

ἤβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
οὐκ ἂν τὼ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλάκι καὶ μὲν ἄροτρον
ἄξιαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιεν.

τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζήος ἔποιτο
ἄρτον δειπνήσας τετράτρονον, ὀκτάβλωμον, 440
ὅς κ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὐλάκ' ἐλαύνει,
μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται. 445

Φράζεσθαι δ' εὐτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς
ὑπόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυνίης·
ἦτ' ἀρότοιο τέ σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥσῃ
δεικνύει ὁμβρηροῦ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω·
δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βόας ἐνδον ἐόντας· 450
ῥήϊδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, Βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·
ῥήϊδιον δ' ἀπανήνασθαι, Πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἅμαξαν,
νήπιος· οὐδὲ τόγ' οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δούραθ' ἀμάξης,
τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκῆϊα θέσθαι. 455

εὐτ' ἂν δὲ πρῶτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείῃ,
δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
αὐτὴν καὶ διεσὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὥσῃ,
πρῶτ' ἄλλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει. 460
νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσιν ἄρουραν.
νειὸς ἀλεξιάρῃ, παίδων εὐκηλήτειρα.

εὐχέσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἄγνῃ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν,
ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης 465

- χειρὶ λαβὼν ὄρπηκα, βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 ἔνδρονον ἐλκόντων μεσάβρι. ὃ δὲ τυτθὸν ὀπισθεν
 δμῶς ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 470 θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
 ὧδέ κεν ἀδροσύνη στάχυνες νεύοιεν ἔραζε,
 εἰ τέλος αὐτὸς ὀπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι,
 ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
 γηθήσειν, βιότου αἰρεῦμενον ἔνδον ἐόντος.
 475 εὐοχθέων δ' ἴξεαι πολὺν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
 ἀνγάσσει· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
 εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῖς ἀρόης χθόνα διαν,
 ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔργων,
 ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
 480 οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.
 ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,
 ἀσγαλέος δ' ἀνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
 εἰ δέ κεν ὅψ' ἀρόσης, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη.
 ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 485 τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἡματι, μηδ' ἀπολήγοι,
 μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλὴν μήτ' ἀπολείπων·
 οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζοι.
 ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
 490 μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολὺν μήθ' ὥριος ὄμβρος.
 Παρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
 ὥρη χειμερίῃ, ὅποτε κούος ἀνέρας ἔργων
 ἰσχάνει· ἐνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλῃ·
 μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάραψῃ
 495 σὺν πενήνῃ, λεπτήν δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέξης.

πολλὰ δ' αἰετὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
 χρηρίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 ἥμενον ἐν λésχη, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἶη.

δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρευσ ἔτι μέσσου ἐόντος,

500

οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.

μῆνα δὲ Ἀθηναῖονα, κάκ' ἥματα, βούδορα πάντα,

τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαῖαν

πνεύσαντος Βορέας οὐσηλεγέες τελέθουσιν,

ὅς τε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρεῖ πόντῳ

505

ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη.

πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας

οὐρεὸς ἐν βήσσης πλυνᾶ χθονὶ πονυβροτείῳ

ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.

θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέξε' ἔθεντο,

510

τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσκιον· ἀλλὰ νῦ καὶ τῶν

ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ' ἐόντων.

καί τι διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.

καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,

οὔνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν

515

ἰς ἀνέμου Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.

καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,

ἥτε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,

οὐπὼ ἔργ' εἰδυῖα πολυχρόσου Ἀφροδίτης·

εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χροά καὶ λίπ' ἐλαίῳ

520

χρυσάμενη νυχίῃ καταλέξεται ἔνδοθι οἴκου,

ἥματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὄν πόδα τένδει,

ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἥθεσι λευγαλέοισιν.

οὐ γάρ οἱ ἥελιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·

ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε

525

- στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαίνει.
 καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕληκοῖται
 λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρύα βησσίεντα
 φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
 530 οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
 καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
 οὔτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὄραται,
 τῷ ἵκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.
 καὶ τότε ἔσσασθαι ἔρυμα χρῶός, ὥς σε κελεύω,
 535 χλαῖναν μὲν μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
 τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 μὴδ' ὄρθαι φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
 ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοός ἱφι κταμένοιο
 540 ἄρμενα δῆσασθαι, πῖλοις ἔντοσθε πυκάσσας.
 πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅποταν κρῦος ὦριον ἔλθῃ,
 δέρματα συρῶάπτειν νεύρῳ βοός, ὅφρ' ἐπὶ νῶτῳ
 ὑετοῦ ἀμφιβάλλῃ ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὑπερθεῖν
 πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' οὐατα μὴ καταδεύῃ·
 545 ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται Βορέας πεσόντος·
 ἡῶς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἀῆρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
 ὅστε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπο ἀεναόντων,
 ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 550 ἄλλοτε μὲν θ' ὑεὶ ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησι
 πυκνὰ Θρηϊκίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.
 τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἶκόνδε νέεσθαι,
 μήποτε σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 χρωτὰ τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἴματα δεύσῃ·
 555 ἀλλ' ὑπαλεύασθαι· μεῖς γὰρ χαλεπώτατος οὔτος

χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.

τῆμος θῶμισυ βούσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
ἀρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπὶ ῥόθοι εὐφρόναι εἰσί.

[ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέματα, εἰσόκεν αὐτὶς
γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνεῖκη.]

560

Εὐτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡέλιοιο
χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέματα, δὴ ῥα τότε ἄστυρ
Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο

πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος.

565

τὸν δὲ μετ' ὀρθρογόῃ Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
εἰς φάος ἀνθρώποις, ἕαρος νέον ἵσταμένοιο.

τὴν φθάμενος οἶνας περιταμνέμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.

ἀλλ' ὁπότε ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἄμ φυτὰ βαίῃη

Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἶνέων·

570

ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν.

φεύγειν δὲ σκιερὸς θῶκους καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον

ὦρῃ ἐν ἀμῆτου, ὅτε τ' ἡέλιος χρόα κάρπει.

τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγινεῖν,

ὀρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη.

575

ἡὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.

ἡὼς τοι προσφέρει μὲν ὁδοῦ, προσφέρει δὲ καὶ ἔργου·

ἡὼς, ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου

ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.

Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέτα τέττιξ

580

δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὴν ἐπιχεύετ' αἰοιδὴν

πυκνὸν ὑπὸ πτερόγων, θέρεος καματώδεος ὦρῃ,

τῆμος πιόταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος,

μαχλόταται δὲ γυναιῖκες, ἀφανρότατοι δὲ τε ἄνδρες

εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,

585

- ἀναλέος δέ τε χρώς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τότ' ἤδη
 εἴη πετραίη τε σκιή, καὶ βίβλινος οἶνος,
 μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενίων,
 καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκνύης,
 590 πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
 ἐν σκιῇ ἐξόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
 ἀντίον ἀκράεος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπα,
 κρήνης τ' ἀεναίου καὶ ἀπορύτου, ἥτ' ἀθόλωτος.
 τοῖς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἶνου.
 595 δμῶσιν δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 δινέμεν, εὐτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
 χώρῳ ἐν εὐαεῖ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἄλῳ.
 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν· αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 πάντα βίον κατὰθῆαι ἐπάρμενον ἔνδοθι οἴκου,
 600 θῆτά τ' αἰκὸν ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
 δῖξασθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
 καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φρίδεο σίτου·
 μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔληται.
 χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συροφτόν, ὅφρα τοι εἴη
 605 βοῦσιν καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
 δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
 Εὐτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς.
 610 δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέατα καὶ δέκα νύκτας·
 πέντε δὲ συσκιᾶσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
 δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
 Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
 δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
 610 ὥραίου· πλειὸν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.

Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἡμερος αἰρεῖ,
 εὐτ' ἂν Πληϊάδες σθένος ὄβριμον Ὠρίωνος
 φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἄηται·
 καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ, 620
 γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι δὲ λίθοισι
 πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 χεῖμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐνικάτθεο οἴκῳ, 625
 εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
 πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
 αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ·
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
 ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι, 630
 ὥςπερ ἐμός τε πατήρ καὶ σός, μέγα νήπιε Πέρση,
 πλωῖξεςκ' ἐν νηυσί, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
 ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηϊ μελαίνῃ·
 οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον, 635
 ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσι.
 νάσσαστο δ' ἄγχ' Ἑλικῶντος οὐῤυρῶν ἐνὶ κώμῃ,
 Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
 Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα. 640
 νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι.
 μεῖζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
 ἔσσεται, εἴ κ' ἀνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
 εὐτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν
 βούλῃαι χρεά τε προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμὸν, 645

- δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένος οὔτε τι νηῶν.
 οὐ γάρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ
 650 μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
 ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
 655 ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶντα. *the story of*
 τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃσ' Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα, *handl*
 ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 τόσσον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηρὸς νόον αἰγιόχοιο·
 660 Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀεΐδειν.
 Ἡματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο,
 ἐς τέλος ἐλθόντος θέρους, καματώδεος ὥρης,
 ὥραϊος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
ἀγρυμν καυάξαις οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσεις θάλασσα,
 665 εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι.
 ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
ελε τῆμος δ' εὐκρινέες δ' αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων·
 εὐκῆλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 670 ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον τ' εὖ πάντα τίθεσθαι,
 σπεύδειν δ' ὅτι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·
 μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, Νότοιοό τε δεινὰς ἀήτας,
 ὅστ' ὥρηνε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
 675 πολλῶ, ὀπωρινῶ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.

ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.
 ἤμος δὴ τὸ πρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 ἔχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
 ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα.
 εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. οὐ μιν ἔγωγε
 αἶνῃμ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,
 ἄρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νῦν καὶ τὰ
 ἀνθρώποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο·
 χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὥς ἀγορεύω.
 μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
 δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κῦρσαι.
 δεινὸν δ' εἴ κ' ἐφ' ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰείρας
 ἄξονα κανάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθεῖη.
 μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

680

685

690

Ὡραῖος δὲ γυναιῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
 μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
 μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλὰ· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος,
 ἢ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτῃ δὲ γαμοῖτο.
 παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἦθεα κεδνὰ διδάξης.
 τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
 πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν μὴ γείτοσι χάσματα γήμης.
 οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζει ἄμεινον
 τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ρίγιον ἄλλο,
 δειπνολόχης· ἢτ' ἀνδρα καὶ ἱφθιμόν περ ἑόντα
 εὖει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὤμῳ γήραϊ δῶκεν.

700

Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος
 εἶναι.

- 705 μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἑταῖρον·
 εἰ δὲ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς.
 μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δὲ σέ γ' ἄρχῃ
 ἢ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἢ καὶ ἔρξας,
 δις τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δὲ κεν αὐτίς
 710 ἡγήτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
 δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 ποιεῖται, σέ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
 μηδὲ πολύξεινον μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
 μηδὲ κακῶν ἑταρον μηδ' ἐσθλῶν νεικεσστήρα.
 715 μηδὲ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
 τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἑόντων.
 γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
 φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
 εἰ δὲ κακὸν εἵπῃς, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκού-
 σαις.
- 720 μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
 ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις δαπάνῃ τ' ὀλιγίστη.
 μηδὲ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἵθοπα οἶνον
 χερσὶν ἀνίπτοισιν μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπίνουσι δὲ τ' ἀράς.
 725 μηδ' ἀντ' ἡελίου τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν·
 αὐτὰρ ἐπὶν κε δύῃ, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόντα.
 μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς,
 μηδ' ἀπογυμνωθεῖς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
 ἐξόμενος δ' ὅγε θεῖος ἀνὴρ, πεπνυμένα εἰδώς,
 730 ἢ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος ἀνλῆς.
 μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθι οἴκου
 ἐστίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
 μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα

σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 μηδὲ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιόροον ὕδωρ 735
 ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὗξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 χεῖρας νηψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνίπτος,
 τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
 μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλεῖη 740
 αὖτον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἶθωνι σιδήρῳ.

μηδὲ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθεῖν
 πινόντων· ὅλοή γάρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
 μή τοι ἐφεξομένη κρώξῃ λακέρυζα κορώνη. 745

μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέεκτων ἀνελόντα
 ἔσθθιν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν, οὐ γὰρ ἄμεινον,
 παῖδα δυωδεκαταῖον· ὅτ' ἀνὲρ ἀνήγορα ποιεῖ.
 μηδὲ δυωδεκάμηρον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται. 750

μηδὲ γυναικεῖω λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
 ποινῇ. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
 μωμεύειν αἰδηλα· θεός τοι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.

μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προρεόντων, 755
 μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
 μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὗτοι λώϊόν ἐστιν.
 ὧδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύσο φήμην.

φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται κούφη μὲν αἰῖραι
 ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέ-
 σθαι. 760

φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα πολλοὶ
 λαοὶ φημίξωσι· θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

Ἡματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ
μοῖραν

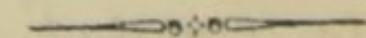
- πεφραδόμεν δμώεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
765 ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἢ δ' ἄρμαλιν δατέασθαι,
εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς πάρα μητιόεντος.
πρῶτον ἔνη τετράς τε καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἡμαρ·
τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ·
770 ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε δύω γε μὲν ἡματα μηνὸς
ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι.
ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί,
ἢ μὲν οἷς πεῖκιν, ἢ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι·
ἢ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
775 τῇ γὰρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἵδρις σωρὸν ἀμᾶται.
τῇ δ' ἱστὸν στήσαιο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.
μηνὸς δ' ἱσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀ-
ρίστη.
780 ἕκτη δ' ἢ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
ἀνδρογόνος δ' ἀγαθή· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.
οὐδὲ μὲν ἢ πρώτη ἕκτη κούρησι γενέσθαι
ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων,
785 σιγκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἡμαρ·
ἐσθλή δ' ἀνδρογόνος· φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν,
ψεύθεά θ' αἰμυλίους τε λόγους κρυφίους τ' ὀαρι-
σμούς.
μηνὸς δ' ὀγδοάτη κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτη ταλαεργούς.

εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἥματι, ἵστορα φῶτα 790
 γείνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
 ἐσθλή δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κούρησι δὲ τετραὺς
 μέσση. τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς,
 καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργούς
 προῆνεν ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ 795
 τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἵσταμένου τε
 ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
 ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγες θ' εἰς οἶκον ἀκοιτιν,
 οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι·
 πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί. 800
 ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν,
 Ὀρκον τινυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.
 μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν ἄλωῃ
 βάλλειν. ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμῆϊα δοῦρα, 805
 νήϊά τε ξύλα πολλά, τάτ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς.
 εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δεῖελα λώϊον ἦμαρ.
 πρωτίστη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
 ἐσθλή μὲν γάρ θ' ἦδε φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι 810
 ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ οὐποτε πάγκακον ἦμαρ.
 παῦροι δ' αὐτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἄρξασθαί τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν ἀνχένα θεῖναι
 βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,
 νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον 815
 εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
 τετράδι δ' οἷγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
 μέσση· παῦροι δ' αὐτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
 ἡοὺς γινομένης· ἐπὶ δεῖελα δ' ἐστὶ χειρείων.

- 820 αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 αἶ δ' ἄλλαι μετὰδουποι, ἀκήριοι, οὔτι φέρουσai.
 ἄλλος δ' ἄλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
 ἄλλοτε μητρυνὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ·
 τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος ὃς τάδε πάντα
 825 εἰδὼς ἐργάζεται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρῖνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

- Ἡ οἷη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 ἦλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
 Ἀλκμήνῃ, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρύωνος·
 ἥ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 5 εἰδεῖ τε μεγέθει τε· τόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
 τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι·
 τῆς καὶ ἀπὸ κρηθεν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
 τοῖον ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 ἥ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔον τίσκεν ἀκοίτην
 10 ὥς οὔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων.
 ἥ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἱφὶ δαμάσσας,

χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαῖαν
 ἐς Θήβας ἰκέτευσε, φερεσσακέας Καδμείους.
 ἔνθ' ὄγε δῶματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
 νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου, οὐδέ οἱ ἦεν 15
 πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἥλεκτρούωνης,
 πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἥς ἀλόχου, μαλερῶ δὲ καταφλέξει πυρὶ κώμας
 ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 ὥς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν· 20
 τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅτι τάχιστα
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
 τῷ δ' ἅμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
 Λοκροὶ τ' ἀγχεμάχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι 25
 ἔσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαίοιο,
 κυδιόων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὅφρα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλφηστῆσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσῃ.
 ὦρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων, 30
 ἱμείρων φιλότητος εὐζῶνοιο γυναικός,
 ἐννύχιος· τάχα δ' ἔξε Τυφάονιον· τόθεν αὖτις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς.
 ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα·
 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἥλεκτρούωνης 35
 εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ,
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρούων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὄνδε δόμονδε.
 οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 ὦρτ' ἰέναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ἐπιβῆμεναι εὐνῆς· 40
 τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.

- ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
 νούσου ὑπ' ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
 ὥς ῥα τότ' Ἀμφιτρούων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσα
 45 ἀσπασίως τε φίλως τε εὖ δόμον εἰσαφίκανε.
 παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
 τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 ἦ δὲ θεῶν δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
 Θήβῃ ἐν ἐπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 50 οὐκέθ' ὁμᾶ φρονέοντε· κασιγνήτῳ γε μὲν ἦσθην·
 τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληεῖν.
 τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαϊνεφεῖ Κρονίῳνι,
 αὐτὰρ Ἰφικλῇ λαοσσόῳ Ἀμφιτρούωνι,
 55 κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
 τὸν δὲ Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σημάντορι πάντων.
 ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
 εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 αὐτὸν καὶ πατέρα ὄν, Ἄρην, ἅτον πολέμοιο,
 60 τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὥς πυρὸς αἰθομένοιο,
 ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι,
 νύσσοντες χηλῇσι, κόρις δέ σφ' ἀμφιδεδήει
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμφαράβιζον,
 65 ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
 ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον ἡνίοχόν τε
 χαλκῷ δηρώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Ποῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληεῖν.
 70 πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
 λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ.

πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι
 πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
 κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
 ἐξ ὠμῶν ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσιν μέλεσσιν.
 ὅς ῥα τόθ' ἠνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον·

75

Ἡρώς ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺν φίλτατε πάντων,
 ἢ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας, τοι Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 ἦλινεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' εὖστέφανον ποτὶ Θήβην
 ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 κτείνας Ἡλεκτρώονα βοῶν ἐνεκ' εὐρυμετώπων·
 ἴκετο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον,
 οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
 ἦ δίκη ἔσθ' ἱκέτησι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.

80

85

ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὖσφύρῳ Ἡλεκτρυώνῃ,
 ἦ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
 σὸς τε πατήρ καὶ ἐγώ. τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὅς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
 οἶχετο, τιμήσων ἀλιτήμερον Εὐρυσθῆα,
 σχέτλιος· ἦπου πολλὰ μετεστοναχίζει ὀπίσσω,
 ἦν ἄτην ὀχέων· ἦ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.

90

αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.

ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἠρία φοινικόεντα
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέζων
 ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,

95

ὅς νῦν κεκληγῶς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος

Φοῖβου Ἀπόλλωνος, ἐκατηβελέταο ἀνακτος·

100

ἦ μὴν καὶ κράτερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
 Ἦθεῖ', ἣ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
 105 ὅς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ὤνεται τε πόληα·
 οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
 ἀλλ' ἄγε, δύσσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
 δίφρους ἐμπελάσαντες Ἀρηός τ' ἡμέτερόν τε
 110 μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 οὔδ' Ἰφικλείδην δειδίδεται, ἀλλὰ μιν οἷω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἴσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα στήσειν, τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
 115 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακλῆει,
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νῦν οἳ ἄριμενα εἶπεν·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἦρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 ὑσμίνῃ ισηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
 120 ὥς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 πάντῃ ἀναστρωφᾷν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνῃαι.
 Ὡς εἰπὼν κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαινοῦ,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε.
 δεῦτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
 125 καλόν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν οἳ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὅππότε ἔμελλε
 τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
 130 καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν οἷστοι
 ῥιγῆλοι, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.

πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάκνουσι μῦρον, *helled out*
 μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες, αὐτὰρ ὅπισθεν
 μορφοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν *of the dark-red*
 ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἴλετο χαλκῷ. 135
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε,
 δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἥτ' εἶρυντο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

Χερσὶ γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτὸ
 οὔτ' ἐρῶνξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι. 140
 πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι *syrian*
 ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἦν χρυσῷ τε φαεινῷ
 λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἡλήλαντο.
 ἐν μέσσοι δὲ δράκοντος ἦν φόβος οὔτι φατειός,
 ἔμπαλιν ὅσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς. 145
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλήτο στόμα λευκὰ θεόντων, *summing in*
 δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου *white line*
 δεινὴ Ἔρις πεπότῃτο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν, *harshness*
 σχετλὴν, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας αἶνυτο φωτῶν,
 οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς νῆϊ φέροιεν. 150
 τῶν καὶ ψυχὰι μὲν χθόνα δύνουσ' Αἴδος εἴσω
 αὐτῶν, ὅστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης
 Σειριίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἶη. *pusill*
 ἐν δὲ Προΐωξις τε Παλίωξις τε τέτυκτο,
 ἐν δ' Ὀμαδός τε Φόβος τ' Ἀνδροκτασίη τε δεδήει. 155
 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύγεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κῆρ
 ἄλλον ζῶον ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῦν.
 εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὥμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
 δεινὸν δερκομένη καναχῇσί τε βεβριθυῖα. 160
 ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτι φατειῶν,

- δώδεκα, τὰ φοβέσκον ἐπὶ χθονὶ γῆλ' ἀνθρώπων,
 οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς νῦν φέροιεν·
 τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν εὖτε μάχοιτο
 165 Ἀμφιτρωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαύματ' ἔργα.
 στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκονσι
 κυάνεα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
 ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε.
 170 τῶν καὶ ὁμίληδ' ὅμιλον στίχες ἦϊσαν· οὐδὲ νῦν τώγε
 οὐδέτεροι τρεῖτην· φροῖσσόν γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
 ἦδη γὰρ σφιν ἔκειτο μέγας λῆς, ἀμφὶ δὲ κάρποι
 δοιοὶ ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν
 αἴμ' ἀπελείβει ἔραζ'· οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
 175 κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
 τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 ἀμφοτέρω, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
 ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητῶν
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντά τε Πειριθέον τε
 180 Ὀπλέα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε
 Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὅζον Ἄρηος,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 [ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.]
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
 185 ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἀσβολον οἰωνιστὴν
 Ἄρκτον τ' Οὐρεῖόν τε μελαγχαίτην τε Μίμαντα
 καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
 ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 καὶ τε συναῖγδην ὥσεϊ ζωοὶ περ ἔόντες
 190 ἔχχεσιν ἠδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι

- χάλκεον, ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ἔπιτατο ὥστε νόημα.
 πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβυσις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 225 ἀργυρή· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
 χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
 κεῖτ' Ἀΐδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἶνόν ἔχουσα.
 αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρῳίγοντι ἐοικῶς
 Περσεὺς Δαναΐδης ἐπιταίνεται. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρῳώνοντο,
 ἰέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντε
 δοιῶ ἀπηωρεῦντ', ἐπικυρτώνοντε κάρηνα.
 235 λίχμαζον δ' ἄρα τώγε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 ἄγρια δερκομένῳ· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργεῖοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμῆϊα τεύχε' ἔχοντες,
 τοὶ μὲν ἀπὸ σφειτέρης πόλιος σφειτέρων τε τοκῆων
 240 λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες.
 πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
 μάρανανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
 χάλκεον ὄξυ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 ζώῃσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτοῦ Ἥφαιστοιο.
 245 ἄνδρες δ', οἱ πρεσβῆες ἔσαν γῆράς τε μεμάρπει,
 ἀθρόοι ἔντοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφειτέροισι τέκεσσι
 δειδιότες· τοὶ δ' αὐτε μάχην ἔχον· αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 250 δεινωποὶ βλοσυροὶ τε δαφουνοὶ τ' ἀπλητοὶ τε
 δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἅρ' ἱέντο

αἷμα μέλαν πίειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτοῦ
 βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Ἀϊδόςδε κατεῖεν
 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἶ δὲ φρένας εὐτ' ἀρέσαντο 255
 αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 ἄψ δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτὶς ἰοῦσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφήσσω
 Ἄτροπος οὔτι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα ἦγε
 τῶν γε μὲν ἀλλάων προφευγῆς τ' ἦν πρεσβυτάτη τε. 260
 πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δοιμεῖαν ἔθεντο.
 δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι
 ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασείας ἰσώσαντο.
 πὰρ δ' Ἀχλὺς εἰστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 χλωρή, αὖσταλή, λιμῶ καταπεπτηνῦα, 265
 γουνοπαχῆς, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ἐπῆσαν.
 τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 αἷμ' ἀπελείβει ἔραζ'. ἡ δ' ἀπλητον σεσαρνῦα *gripping him*
 εἰστήκει, πολλὴ δὲ κόνις κατενέροθεν ὤμους,
 δάκρυσι μυδαλέη. παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν. 270
 χεύσεται δέ μιν εἶχον ὑπερθυροῖσις ἀραρυῖαι
 ἐπὶ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρου ἀπ' ἀπῆρης
 ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαῖδων σέλας εἰλύφαζε 275
 χερσὶν ἐνὶ δμῶων. ταὶ δ' ἀγλαΐη τε θαλῦναι
 πρόσθ' ἔκιοι· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 αἶ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα. 280
 ἔνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,

- τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμοῦ καὶ αἰοιδῆ,
 τοί γε μὲν αὖ γελώοντες ὑπ' ἀνλητῆρι ἕκαστος,
 πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλία τε χοροί τε
 285 ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροισι πόλῃος
 νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 ἦρεικον χθόνα διὰν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας *put up*
 ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἷγε μὲν ἡμῶν
 αἰχμῆς ὀξεῖησι κορυφίοντα πέτηλα *sprouting*
 290 βριθόμενα σταχύων, ὥσπερ Δημήτερος ἀκτῆν.
 οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδαγοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλον ἀλωήν, *banish*
 οἱ δ' ἐτρούγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητῆρων
 λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων, *vine*
 295 βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν. *and*
 [οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δὲ σφισιν
 ὄρχος
 χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
 σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέησι κάμαξι. *vine - make*
 τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ἀνλητῆρι ἕκαστος.
 300 βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.]
 οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἦρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἦρευν
 ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνες πρό,
 ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι·
 305 πὰρ δ' αὐτοῖς ἵππῃες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
 δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 ἠρίοχοι βεβαῶτες ἐφίσταν ὠκέας ἵππους
 ὄντα χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλημναι μέγ' αὖτευν. *cause*
 310 οἱ μὲν ἄρ' αἰδίδιον εἶχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν *shall*

νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἄεθλον.
 τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίτος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περιφρονος Ἡφαιστοιο.
 ἀμφὶ δ' ἔνυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
 πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν 315
 κύκνοι ἀερσιπότες μεγάλ' ἤπνυν, οἳ ῥά τε πολλοὶ
 νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· παρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.
 θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζητὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
 Ἡφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 ἀρσάμενος παλάμῃσιν. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς 320
 πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἵππειον θόρε δίφρον,
 εἵκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 κοῦφα βιβάς· τῷ δ' ἠνίοχος κρατερὸς Ἴόλαος
 δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, 325
 καὶ σφεας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
 νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὕμιν διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσειν
 Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 ἄλλο δέ σοί τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν· 330
 εὐτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρῃς,
 τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ· 335
 ἅψ δ' ἀναχάσσασθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἰσιμὸν ἐστίν
 οὐθ' ἵππους ἐλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο διὰ θεάων,
 νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 ἐσσυμένως· τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἴόλαος 340

- σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα κονίοντες πεδίοιο.
 ἐν γὰρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 αἰγίδ' ἀνασσεύσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
 345 τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἵκελοι πυρὶ ἢ θυνέλλῃ
 Κύνκος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 τῶν ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 τὸν πρότερος προσέειπε βίῃ Ἡρακλεΐῃ·
 350 Κύνγε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
 ἀνδράσιν, οἳ τε πόνον καὶ οἷζύος ἰδριές εἰμεν;
 ἀλλὰ παρὲς ἔχε δίφρον ἐνύσοον, ἡδὲ κελεύθου
 εἶχε παρὲς ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελάνω
 ἐς Κήῤῥα ἀνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 355 Τρηχῖνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἴσθα καὶ αὐτός·
 τοῦ γὰρ ὀπνίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπι·
 ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
 ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 ἦδη μὲν τέ εἴ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 360 ἔγχεος ἡμετέρου, ὃθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 τοῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἠρείσατο γαίῃ,
 οὐταμένου σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρόν,
 παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξα·
 365 πρηγῆς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρμη·
 ἐνθα καὶ δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύνκος εὐμμελὴς ἐμενοῖνα
 τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματα ἵππους.
 370 δὴ τότε ἅπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἰψ' ἐπὶ γαῖαν

παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνναλίοιο ἀνακτος.
 ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
 τῶν δ' ὑπὸ σευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
 ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 πέτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι, 375
 πολλὰ δὲ δρυὺς ὑψίκομοι, πολλὰ δὲ τε πεῦκαι
 αἴγριοι τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 ῥίμφα κυλινδομένων, εἰὼς πεδίονδ' ἀφίκωνται,
 ὥς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκὸς 380
 Ἄρη τ' ἠδ' Ἑλίκη Ἀνθεῖά τε ποιήεσσα
 φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἵαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 θεσπεσίῳ σύνισαν. μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 καὶ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἵματοέσσας,
 σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἐὼν μεγαθαρσεῖ παιδί. 385
 οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προῖδέσθαι
 κάπρος χανλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δὲ τε λευκὸν ὀδόντα
 δοχμωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
 λείβεται, ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην, 390
 ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρῆν,
 τῷ ἵκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἵππειου θόρε δίφρου.
 ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
 ὅζω ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰδεῖν
 ἄρχεται, ὥτε πόσις καὶ βρωσις θῆλυς ἐέρση, 395
 καί τε πανημερίος τε καὶ ἡῶος χέει αὐδὴν
 ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χρὸς Σείριος ἄζει·
 ἦμος δὴ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι,
 τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
 οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος, 400

- τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ὥς δὲ λέοντες δύο ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο·
 ἀλλήλοισι κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἅμα γίγνεται ὀδόντων·
 405 ἦ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντες μαχέσθην
 αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
 πίονος, ἦντ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνὴρ
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ,
 410 χῶρου αἰῶδες ἐὼν, οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
 ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 ἔνθ' ἦτοι Κύνκος μὲν ὑπερμενέως Διὸς υἱὸν
 κτεινέμεναι μεμαῶς σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 415 οὐδ' ἐρύηξεν χαλκόν· ἔρυντο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης δέ, βίῃ Ἡρακληεῖη,
 μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακροῦ
 αὐχένα γυμνωθέντα θεῶς ὑπένεσθε γενείου
 ἦλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἅμφω κέρσε τένοντε
 420 ἀνδρὸφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
 ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἦριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 ἠλίβατος, πληγεῖσα Διὸς πολόεντι κεραυνῷ·
 ὥς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 425 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 δεινὸν ὄρων ὅσσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 ὅστε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 σχίσσας ὅτι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπῆρτα·
 ἐμ μένεος δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ·
 430 γλαυκίῳ δ' ὅσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὦμους

οὐρῇ μαστιόων ποσσὶ γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐσάντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι·
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτροωνιάδης, ἀκόρητος αὐτῆς,
 ἀντίος ἔσται Ἄρης, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 ἐσσυμένως· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ. 435
 ἀμφοτέρω δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρῃ πρηῶνος ὀροῦσα,
 μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἡχὴ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 ὑψηλός, τῷ δὴ συνενέικεται ἔνθα μιν ἴσχει, 440
 τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάρατος οὐλῖος Ἄρης
 κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀντίῃ ἤλθεν Ἄρης, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα·
 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 445

Ἄρες, ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἥρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο.

Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πείθ' Ἄρεως μεγαλήτορα
 θυμόν, 450

ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἵκελα τεύχεα πάλλων
 καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἥρακληεῖη,
 κακτάμεναι μεμαώς· καί ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος
 σπερχνόν, εἰς παιδὸς κοτέων πέρι τεθνηῶτος,
 ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλανκῶπις Ἀθήνη 455
 ἔγχεος ὀρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 δριμὺν δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
 ἔσσυτ' ἐφ' Ἥρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτροωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,

- 460 μηρόν γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 οὔτασ' ἐπικρατέως· [διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε,
 δούρατι νωμήσας,] ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση.
 τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἔντροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρουδείης
 465 ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
 ἵππους μαστιέτην· ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
 υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος
 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
 470 ἵπποις ὠκυπόδεσσιν· ἀτὰρ γλανκῶπις Ἀθήνη
 ἐξίκετ' Οὐλύμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κίρῳ θάπτειν καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἳ ὅ' ἐγγύς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
 Ἄνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν
 475 Ἄρνην τ' ἠδ' Ἑλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 τιμῶντες Κήρυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἀναυρος,
 ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων
 Αἰτωΐδης ἠνώξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 480 ὅστις ἄγοι Πυθῶδε βίη σύλασκε δοκεύων.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ. ΒΙΩΝ. ΜΟΣΧΟΣ.

THEOCRITI
BIONIS ET MOSCHI
IDYLLIA.

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

RECENSUIT

NOTASQUE CRITICAS ADIECIT

C. H. WEISE.

NOVA EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII

1843.

P R A E F A T I O.

Bucolicorum principem una cum Bione Moscho-
que, a quibus olim omnis haec antiquorum scri-
ptorum collectio exorsa fuerat, quoniam novis ste-
reotypis instaurare typographus constituerat, eun-
dem hic quoque modum tenere optimum factu
visum est, quem nuper modo in Aristophane, So-
phocle, Euripide, Sallustio, Plauto, Terentio,
Curtio, et olim in Gellio, Lucano, Lucretio, Va-
lerio Maximo, et recentioribus etiam, Palingenio
et Erasmi colloquiis, aliisque haud paucis recens
exscriptis tenuimus, videlicet ut editiones exhi-
beremus, quae emendatiorem, quam antehac, tex-
tum praestarent, sed iis adhibitis emendationibus,
quae certo possent emendationes vocari. Pariter
igitur, atque in illis omnibus, in his quoque de-
lectum habuimus eorum quae a doctissimis sum

misque viris vel iampridem vel nuper ad Theocriti textum emendandum rectiusque constitutum conlata fuerant, ex unoquoque optima quaeque in nostram rem convertentes, in reliquis pristino textu servato, de singulis autem omnibus, in quibus ab hoc recedendum duximus, ratione redita in animadversionibus, quae post Schaeferi Hermannique notas in calce libelli adiectae a nobis sunt. In quibus et quaedam paullo stabilienda fuerunt, quae in hac nostra editione primum rectius constituta comparent, veluti V, 1. et VIII, 41. sqq. et XV, 13. sqq. 24. sqq. et XVIII, 1. et 26. sqq. al.

Carminibus quibusque singulis argumenta latina quam brevissimis concepta verbis praemisimus, omissis contra Scholiastarum argumentis jejunis plerisque atque nihili, ex quibus nemo facile certam rei formam animo colligere possit. Ceterum ut purissimus mendisque omnibus solutissimus hic noster poeta appareret, omni studio elaboravimus.

Scr. Lips. m. Oct. a. XLII.

Car. Herm. Weise.

THEOCRITI, BIONIS ET MOSCHI VITAE

EX NIC. SCHWEBELII AD ED. VENETAM BIONIS ET
MOSCHI PROLEGOMENIS.

THEOCRITUS, bucolici carminis princeps, iam olim suis carminibus tantam nominis famam erat consecutus, ut viri cuiusque aetatis eruditissimi in eo extollendo laudibusque condecorando quasi de palma certasse videantur. Sic Longinus *περὶ ὑψους* sect. XXXIII. n. 6. *ἐν τοῖς βουκολικοῖς ἐπιτυχέστατον*, et Quintilianus institut. orat. l. X. cap. 4. admirabilem eum in suo genere appellaverunt. Cum quibus etiam facit auctor vitae eiusdem: *περὶ δὲ τὴν τῶν βουκολικῶν ποιήσιν εὐφρῆς γενόμενος, πολλῆς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυχεν· κατὰ γοῦν τινὰς Μόσχος καλούμενος, Θεόκριτος ἐπεκλήθη*. Quin, sicut Homerus ob summam ingenii vim ac singularem carminum praestantiam κατ' ἐξοχὴν Poeta ab antiquis fuit appellatus, ita Theocritum, qui omnes alios in hoc genere longissimo intervallo post se reliquit, *βουκόλον* dicere non dubitarunt: vid. Schol. ad Pind. Olymp. β. v. 150. Certe tanta tamque admirabilis ipsius carminibus inest elegantia atque venustas, tam suavis simplicitas ad pastorum indolem atque ingenium accommodata, ut gratias ipsius atque veneres nemo pro dignitate satis admirari possit. Verum ab initio est ordiendum. Pater eius fuit Praxagoras, vel, secundum

alios, Simichus, qui ex uxore Philine hunc Musarum alumnus felici sidere suscepit. Sic enim epigramma, quod sub Theocriti nomine circumfertur :

*Υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίννης,
εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων.*

Et Suidas: *Θεόκριτος Πραξαγόρον καὶ Φιλίννης, οἱ δὲ Σιμίχον, Συρακούσιος, οἱ δὲ φασι Κῶον.* Quod ad ipsius patriam attinet, auctores itidem in diversas abeunt partes: alii enim Coum, alii Syracusanum eum fuisse perhibuerunt. Utut sit, id saltem extra omne est dubium, eum Syracusis diu versatum, ac Syracusanum quoque appellatum fuisse. Sic Terentianus de metris eum dicit Siculae telluris alumnum, et Virgilius, perpetuus in suis eclogis eiusdem imitator, Sicelidas subinde Musas implorat, suumque carmen Sysacosium appellat: quod, observante Servio, Theocritum Syracusanum fuerit imitatus. Floruit autem iis temporibus, quibus apud Syracusanos Hiero secundus; apud Aegyptios vero Ptolemaeus Philadelphus imperii gubernacula tenuerunt: annis ante Christum natum circiter ducentis atque quinquaginta. Sicuti vero Ptolemaeus, rex ob singularem in litteras amorem immortalis memoria dignissimus, non solum summo studio litteras provehebat, sed earum quoque cultores maximis praemiis honoribusque prosequabatur: ita Alexandria ob florentissimum literarum statum usque eo fama fuit celebrata, ut ex omnibus paene cultioris orbis partibus eo, tamquam ad bonarum artium mercaturam, quibuscumque Musae curae erant cordique, confluxissent. Eandem igitur ob causam Theocritum quoque eo commigrasse, ibidemque liberalissime atque honorificentissime habitum fuisse, eiusdem idyllia in Ptolemaei, Berenices atque Arsinoës laudes effusa, satis abunde testantur.

BION habuit patriam Smyrnam, non Ioniae solum, sed totius Asiae minoris urbem nobilissimam, quaeque inter alias plures urbes, quae de Homero contenderunt, sibi potissimum eum vindicavit civem. Certe Moschus, ipsius discipulus, Meletis, fluvii Smyrnam praeterfluentis, memorato desiderio, luculenter satis id declaravit in epitaph. Bionis v. 74.

Τοῦτό τοι, ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε, δεύτερον ἄλγος,
 Τοῦτο, Μέλη, νέον ἄλγος· ἀπώλετο πρῶν τοι Ὀμηρος
 — — — — —
 — — — — — νῦν πάλιν ἄλλον
 Υἱέα δακρύεις.

De ipsius aetate non satis convenit inter auctores. Quidam enim circa Olympiada CL. tempore Ptolemaei Philometoris eum vixisse arbitrantur, si quidem Moschus, qui Bionis fuit aequalis, (ut ex epitaphio Bionis constat apud Moschum,) Aristarcho, qui huius regis tempore vixit, usus dicitur praeceptore. Sic Suidas in voce *Μόσχος* „*Μόσχος Συρακούσιος γραμματικὸς, Ἀριστάρχου γνώριμος. οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος ποιητὴς μετὰ Θεόκριτον τὸν τῶν βουκολικῶν δραμάτων ποιητήν· ἔγραψε καὶ αὐτός.*

At enim vero, cum Moschus in dicto epicedio Bionem nostrum Theocriti tempore vixisse, et ante hunc diem suum obiisse, disertis verbis testetur; Theocritus vero Ptolemaei Philadelphi vixerit aetate, dubium non est, quin eiusdem regis tempore vixerit Bion. Nos tamen interea, cum aliis probatorum auctorum testimoniis hac in re destituamur, eam in medio relinquimus decernendam iis, qui Musas habent faventiores. De morte ipsius itidem veteres nihil memoriae prodiderunt, nisi quod Moschus ipsum veneno dicit periisse in epitaph. Bion. v. 116.

Φάρμακον ἦλθε, Βίων, ποτὶ σὸν σιόμα, φάρμακον εἶδες
 Πῶς τευ τοῖς χεῖλεσσι ποτέδραμε, κοῦκ ἐγλυκάνθη;

*Τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀνάμερος, ἢ κεράων τοι,
Ἦ δοῦναι καλέων τοι φάρμακον, ἔκφυγεν ὥδάν;*

MOSCHUS, qui vel Ptolemaei Philadelphi, vel secundum Suidam, uti paullo ante ostendimus, Ptolemaei *Φιλομήτορος* tempore floruit, eiusdem cum Theocrito (si is non fuit Cous,) fuit civitatis, Syracusanus: qua etiam de re quidam ipsum eundem esse cum Theocrito condiderunt. Hos inter est incertus auctor vitae Theocriti Graecus: *Θεόκριτος*, inquit, *περὶ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν εὐφυνῆς γένόμενος, πολλῆς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυχε. Κατὰ γοῦν τινας Μόσχος καλούμενος, Θεόκριτος ἐπεκλήθη.* Verum enim vero, cum Moschus in epitaphio Bionis v. 99. ipsius Theocriti fecerit mentionem, palam est, Moschum et Theocritum non unam eandemque fuisse personam; nisi forte Moschus ob carminis excellentiam alter quasi Theocritus cognomento fuerit appellatus. Ad quam sententiam quoque accedit Suidas in voce *Μόσχος*: „*Οὗτός ἐστιν δεύτερος ποιητὴς μετὰ τὸν Θεόκριτον.*“ Et Servius in Prooem. ad Virgilii bucolica: Intentio poetae haec est, ut imitaretur Theocritum Syracusanum, meliorem Moscho et ceteris, qui bucolica scripserunt. Usus est Moschus in carmine bucolico praeceptore Bione, id quod ipse testatum reddit in dicti epitaphii v. 404.

*Ἀysonικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος, οὐ ξένος ὥδᾶς
Βωκολικᾶς, ἀλλ' ἦντ' ἐδιδάξαι σεῖο μαθητὰς,
Κλαρονόμως Μῶσας τᾶς Δωρίδος ἄμμε γεραίρων·
Ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπας αἰοιδάν.*

Quo tempore, quove modo ex hac vita excesserit noster poeta, ob mirum veterum silentium nihil omnino compertum habemus.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΓΕΝΟΣ.

Θεόκριτος, ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητῆς, Συρακούσιος ἦν τὸ γένος, πατρὸς Σιμιχίδου, ὡς αὐτὸς φησί·

Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις;

Ἐνιοὶ δὲ τὸ Σιμιχίδα ἐπώνυμον εἶναι λέγουσιν· δοκεῖ γὰρ σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι, πατέρα δὲ ἐσχηκέναι Πραξαγόραν, καὶ μητέρα Φιλίαν. Ἀκουστῆς δὲ γέγονε Φίλητᾶ καὶ Ἀσκληπιάδου, ὧν μνημονεύει· ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος Λαγωῦ. Περὶ δὲ τὴν τῶν Βουκολικῶν ποίησιν εὐφυῆς γενόμενος πολλῆς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυχε. Κατὰ γοῦν τινὰς Μόσχος καλούμενος Θεόκριτος ἐπεκλήθη.

ΠΕΡΙ ΤΑ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΥΡΕΘΗ ΤΑ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

Τὰ βουκολικά φασιν ἐν Λακεδαιμόνι εὗρεθῆναι, καὶ περισσῶς προκοπῆς τυχεῖν. Τῶν γὰρ Περσικῶν ἐνεστώτων ἔτι, καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ταρσασόντων, ἐνέστη ἐορτὴ Ἀρτέμιδος Καρυάτιδος· τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴν, ἀγροῖκοί τινες εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερόν, ἰδίαις ᾠδαῖς τὴν Ἀρτεμιν ὕμνησαν· τῆς δὲ τούτων ξένης μούσης ἀρίστης γενομένης, παρέμεινε τὸ ἔθος, καὶ ἐφυλάχθη. Ἄλλοι δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν Τυνδαρίδι τῆς Σικελίας πρῶτον ἀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά.

Ὀρέστη γὰρ ἐκκομίζοντι τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ἐκ Ταύρων τῆς Σκυθίας χρησμὸς ἐξέπεσεν, ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι· ὁ δὲ, πορευθεὺς εἰς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας, τὸ ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαχώροις ποταμοῖς· ἔπειτα εἰς Τυνδαρίδα τῆς Σικελίας ἦλθεν· οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὸν ἰδίοις ἄσμασιν ἀνυμνήσαντες, ἔθει τὴν πρώτην παρέδωκαν εὖρεσιν. Ὁ δὲ ἀληθὲς λόγος τοιοῦτος. Στάσεώς ποτε γενομένης ἐν Συρακούσαις, καὶ πολλῶν πολιτῶν φθαρέντων, εἰς ὁμόνοιαν τοῦ πλήθους λοιπὸν ποτε ἐλθόντος, ἔδοξεν Ἀρτεμις αἰτία γεγονέναι τῆς διαλλαγῆς· οἱ δὲ ἀγροῖκοι, τούτου χάριν δῶρα κομίσαντες, γεγηθότες ὕμνησαν τὴν θεὰν διὰ τῶν συνήθων αὐτοῖς ἀγροικικῶν ῥόδων· καὶ οὕτως ἔλαθεν ἔθος γενέσθαι καὶ τοῖς ἐφεξῆς.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ.

Τὰ βουκολικὰ ἔχει διαφορὰν τὴν τῶν ποιημάτων ἐπιγραφὴν· καὶ γὰρ αἰπολικά ἐστίν, καὶ ποιμενικά, καὶ μικτά. Τὴν μέντοι ἀπὸ τῶν βοῶν εἵληφεν ἐπιγραφὴν, ὡς ἀριστεύοντος τοῦ ζώου· διὸ καὶ βουκολικά εἴρηται πάντα. λέγεται δὲ βουκόλος παρὰ τὸ τοὺς βόας ἐλαύνειν, ἢ ἀπὸ τοῦ τὰς βόας κωλύειν ἀτιμαγελώσας, ἢ τῶν βοῶν κορεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον. Ἄιδειν δὲ φασιν αὐτοὺς ἄρτον ἐξηγετημένους, θηρίων ἐν ἑαυτῷ τύπους ἔχοντα, καὶ πήραν πανσπερμίαν ἀνάπλεων, καὶ οἶνον φέρειν ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ, σπονδὴν νέμοντας τοῖς ὑπαντῶσι, στέφανόν τε περικεῖσθαι, καὶ κέρατα ἐλάφων προσκεῖσθαι, καὶ μετὰ χεῖρας ἔχειν λαγωβόλον· τὸν δὲ νικήσαντα λαμβάνειν τὸν τοῦ νενικημένου ἄρτον· κᾶκεῖνον μὲν ἐπὶ τῆς τῶν Συρακουσίων μένειν πόλεως, τοὺς δὲ νενικημένους εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν, ἀγείροντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς· διδόναι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα, καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν.

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν, δέξαι δ' ὑγίαιαν,
 Ἄν φέρομεν παρὰ τῆς θεοῦ, ἃν ἐκαλέσσατο τήναι.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΕΠΙ
 ΤΗ ΑΘΡΟΙΣΕΙ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ ΠΟΙΗΜΑ-
 ΤΩΝ.

Βουκολικαὶ Μοῖσαι σποράδες ποκὰ, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
 Ἐντὶ μιᾷς μάνδρας, ἐντὶ μιᾷς ἀγέλας.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ.

Θεοκρίτου εἰδύλλια βουκολικά. Ἰστέον ὅτι εἰδύλλιον λέγεται τὸ μικρὸν ποίημα, ἀπὸ τοῦ εἶδος, ἢ θεωρίας· οὐκ εἰδύλλιον παρὰ τὸ εἶδω, τὸ εὐφραίνω. Ἄλλως. Εἰδύλλιον λέγεται, ὅτι εἶδος ἐστὶν ὁποῖόν ἐστι λόγος. Ὑποκοριστικῶς λέγεται εἰδύλλιον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ.

Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας, διηγηματικὸν, δραματικὸν, καὶ μικτόν. Τὸ δὲ βουκολικὸν ποίημα μίγμα ἐστὶ παντὸς εἶδους, καθάπερ συγκεκριμένον· διὸ καὶ χαριέστατον τῇ ποικιλίᾳ τῆς φράσεως [μᾶλλον δὲ τῆς κράσεως], ποτὲ μὲν συγκεκριμένον ἐκ διηγηματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ [ἤγουν διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ], ὅτε δὲ ὡς ἂν τύχη. εἰς ὅσον δ' οἶόν τέ ἐστιν, αὕτη ἡ ποίησις τὰ τῶν ἀγροίκων ἦθη ἐκμάσσεται, τερπνῶς πάνυ τοὺς τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωποὺς τὸν βίον χαρακτηρίζουσα. Ἐκπέφυγε δὲ καὶ τὸ ἄγαν ἀδρὸν καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.

Δωρίδι καὶ Ἰάδι διαλέκτῳ χρῆται ὁ Θεόκριτος, μάλιστα δὲ ἀνειμένη καὶ χθαμαλῇ Δωρίδι παρὰ τὴν Ἐπιχάρμου καὶ Σώφρονος· οὐ μὴν ἀπολιμπάνεται καὶ Αἰολίδος. Ἄλλως. Ἰστέον, ὅτι ὁ Θεόκριτος Δωρίδι διαλέκτῳ κέχρηται τῇ νέᾳ· δύο γάρ εἰσι, παλαιὰ καὶ

νέα· καὶ ἡ μὲν παλαιὰ τραχεῖά τις ἐστὶ· ἡ δὲ νέα, ἥ καὶ Θεόκριτος
χρᾶται, μαλθακωτέρα καὶ εὐκολωτέρα.

Ἰστέον, ὅτι ὁ Θεόκριτος ἐγένετο ἰσόχρονος τοῦ τε Ἀράτου, καὶ τοῦ
Καλλιμάχου, καὶ τοῦ Νικάνδρου· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Πτο-
λεμαίου τοῦ Φίλαδέλφου.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Α.

ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΙΔΗ.

Celebratur hoc carmine Daphnis amore suo clarus inter pastores factus. Conveniunt autem Thyrsis et caprarius, locoque ad quietem sumto, se invicem ad cantandum provocant. Denique Thyrsin, qui alibi jam oden de Daphnide cecinerat, permovet caprarius, eandem ut recinat, praemiis propositis, e quibus praecipue poculum longiori carmine describitur.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἄδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἅ πίτυς, αἰπόλε, τήνα,
ἅ ποτὶ ταῖς παγαῖσι, μελίσδεται· ἄδὺ δὲ καὶ τὸ
συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῆ.
αἶκα τήνος ἔλη κεραὸν τράγον, αἶγα τὸ λαψῆ·
αἶκα δ' αἶγα λάβη τήνος γέρας, ἔς τὲ καταρῶεϊ
ἅ χίμαρος· χιμάρω δὲ καλὸν κρῆς, ἔστε κ' ἀμέλξης.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

ἄδιον, ὦ ποιμάν, τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχῆς
τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑπόθεν ὕδωρ.
αἶκα ταὶ Μῶσαι τὰν οἷδα δῶρον ἄγωνται,

- 10 ἄρνα τὸ σακίταν λαψῆ γέρας· αἰ δέ κ' ἄρεσκη
τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὸ δὲ τὰν οἷν ὕστερον ἄξῃ.

ΘΥΡΣΙΣ.

λῆς, ποτὶ τῶν Νυμφῶν, λῆς, αἰπόλε, τῷδε καθίξας,
ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι,
Συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

- 15 οὐ θέμις, ὦ ποιμάν, τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμμιν
συρίσδεν· τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἥ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἐντὶ δὲ πικρός,
καὶ οἱ αἰεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὴν κάθηται.
ἀλλὰ (τὸ γὰρ δὴ, Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγεα εἶδες,
20 καὶ τὰς βωκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλεόν ἴκεο μῶσας,)
δεῦρ', ὑπὸ τὰν πτελέαν ἐσδώμεθα, τῷ τε Πριήπῳ
καὶ τῶν Κρανιάδων κατεναντίον, ἅπερ ὁ Θῶκος
τῆνος ὁ ποιμενικός καὶ ταὶ δρύες. αἰ δέ κ' αἰείσης,
ὥς ποκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,
25 αἶγά τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρεῖς ἀμέλξαι,
ἃ, δὴν ἔχοισ' ἐρίφως, ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας,
καὶ βαθὺν κισσύβιον, κεκλυσμένον ἀδεῖ καρῶ,
ἀμφῶες, νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον·
τῷ περὶ μὲν χεῖλη μαρῦεται ὑπόθι κισσός,
30 κισσὸς ἐλιχρύσῃ κεκοτισμένος· ἃ δὲ κατ' αὐτὸν
καρπῶ ἔλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
ἐντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται,
ἄσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι· πάρ δέ οἱ ἄνδρες
καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
85 νεικείουσ' ἐπέεσσι· τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς·
ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέσκεται ἄνδρα γελεῦσα,

ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥίπτεϊ νόον. οἳ δ' ὑπ' ἔρωτος
δηθ' ἀκυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.

τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων, πέτρα τε τέτυκται
λεπράς, ἐφ' ᾧ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει. 40
ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἐοικώς.

φραίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἔλλοπιεύειν·
ὣδ' οἳ ὠδήκанти κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες,
καὶ πολὺ περ ἔόντι· τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
τυτθὸν δ' ὅσον ἀπώθεν ἀλιτρώτοιο γέροντος 45
πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἁλώα·

τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαιῖσι φυλάσσει
ἥμενος· ἀμφὶ δέ μιν δὺ ἁλώπεκες, ἅ μὲν ἀν' ὄρχως
φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἅ δ' ἐπὶ πῆραν
πάντα δόλον τεύχοισα, τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνήσειν 50
φατὶ, πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.

αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν,
σχολῶν ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πῆρας,
οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
παντὰ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος, 55

Αἰολικόν τι θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἰγὰ τ' ἔδωκα
ῶνον, καὶ τυρῶντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
οὔδέ τί πα ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
ἄχραντον. τῷ κέν τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, 60
αἶκεν μοι τὸ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον αἰείσης.

κοῦ τοι τί φθονέω. πόταγ', ὦ γαθέ· τὰν γὰρ αἰοιδᾶν
οὔτι πα εἰς Αἶδαν γε τὸν ἐκλείαθοντα φυλαξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

- 65 Θύρσις ὅδ' ὥξ Αἶτνας, καὶ Θύρσιδος ἅδ' ἅ φωνά.
 πᾶ ποτ' ἄρ' ἦθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πᾶ ποκα, Νύμφαι;
 ἢ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδῳ;
 οὐ γὰρ δὴ ποταμῷ γε μέγαν ῥόον εἶχει Ἀνάπῳ,
 οὐδ' Αἶτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
- 70 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
 τῆνον χῶκ δρυμοῖο λέων ἀνέκλανσε θανόντα.
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 πολλαὶ οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
 75 πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 ἦνθ' Ἐρμᾶς πρᾶτιστος ἀπ' ὄρεος, εἶπε δέ· Δάφνι,
 τίς τυ κατατρύχει; τίνος, ὦ γαθέ, τόσσον ἔρασσαι;
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 80 ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, ὠπόλοι ἦνθον,
 πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίηπος
 κῆφα, Δάφνι τάλαν, τί τὸ τάκειαι; ἅ δέ τε κῶρα
 πᾶσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται, —
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς, —
- 85 ζατεῦσ'· ἅ δύσερός τις ἄγαν καὶ ἀμάχανός ἐστι.
 βῶτας μὰν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλοι ἀνδρὶ ἔοικας.
 ὠπόλος, ὅκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας, οἷα βατεῦνται,
 τάκειαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο·
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
- 90 καὶ τὸ δ', ἐπεὶ κ' ἐσορῇς τὰς παρθένας, οἷα γελεῦντι,
 τάκειαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.
 τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
 ἄνυσ πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄνυσ μοίρας.
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

ἦνθ' ἔγε μὲν ἀδεΐα καὶ ἡ Κύπρις γελάοισα,
 λάθρῃα μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
 κῆπε· τὸν θῆν τὸν ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγίξεῖν·
 ὅρ' οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;

95

ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 τὰν δ' ἄρα χῶ Δάφνις ποταμείβετο· Κύπρι βαρεΐα,
 Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·

100

ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδύκειν·
 Δάφνις κῆν αἶδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτος.

ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 οὐ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βωκόλος, ἔρπε ποτ' Ἴδαν,
 ἔρπε ποτ' Ἀγχίσαν· τηρεῖ δρύες, ὧδε κύπειρος.

105

[ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.]

ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 ὦραϊος χῶδωνις, ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει,
 καὶ πτώκας βάλλει, καὶ θηρία τᾶλλα διώκει.

110

ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 αὐτίς ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα,
 καὶ λέγε· τὸν βῶταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχεν μοι.

ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὧρεα φωλάδες ἄρκτοι,
 χαίρεθ'· ὁ βωκόλος ὑμῖν ἐγὼ Δάφνις οὐκ ἔτ' ἀν' ὕλαν,
 οὐκ ἔτ' ἀνὰ δρυμῶς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθουισα,
 καὶ ποταμοί, τοῖ χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβριδος ὕδωρ.

115

ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Δάφνις ἐγὼν ὧδε τῆρος, ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων,
 Δάφνις ὁ τῶς ταύρας καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.

120

ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 ὦ Πᾶν Πᾶν, εἴτ' ἐσσί κατ' ὧρεα μακρὰ Λυκαίῳ,
 εἴτε τύ γ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον

125 τὰν Σικελάν, Ἑλίκᾳ δὲ λίπ' ἡρίον, αἰπύ τε σᾶμα
τῆγο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἄγαστόν.

λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγεται ᾠοιδᾶς.
ἔνθ', ὦ νᾶξ, καὶ τάνδε φέρ' εὐπάκτοιο μελίπνον
ἐκ καρῶ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἐλκτάν.

130 ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἀῖδος ἔλκομαι ἤδη.

λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγεται ᾠοιδᾶς.
νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βᾶτοι, φορέοιτε δ' ἄχανθαι,
ἃ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι·
πάντα δ' ἐναλλα γένοιτο, καὶ ἃ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,

135 Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει· καὶ τὰς κύνας ὦλαφος ἔλκοι,
κῆξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.

λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγεται ᾠοιδᾶς.
χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἦθελ' ἀνορθῶσαι· τὰ γὰρ μὲν λῖνα πάντα λελοίπει

140 ἐκ Μοιρᾶν· χῶ Δάφνις ἔβα ῥόον· ἐκλυσε δῖνα
τὸν Μώσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.

λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγεται ᾠοιδᾶς.
καὶ τὴν δίδου τὰν αἶγα, τό τε σκύφος· ὥς μιν ἀμέλξας
σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι, Μοῖσαι,

145 χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὕμνιν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσω.

Αἰπολος.

πληρὲς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι, γένοιτο,
πληρὲς τοι σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
ἄδειαν, τέττιγος ἐπεὶ τὴν γὰρ φέρτερον ἄδεις.

ἡνίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι, φίλος, ὥς καλὸν ὄσδει·

150 Ὡρᾶν πεπλυσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς.

ὦδ' ἴθι, Κισσαίθα· τὴν δ' ἀμελγέ νιν· αἱ δὲ χίμαιραι
οὐ μὴ σκιρτάσητε, μὴ ὁ τράγος ὕμνιν ἀναστῇ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Β.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ.

Mulier quaedam Simaetha philtreis et incantamentis Delphidem juvenem, suum amatorem, qui eam deseruerat, ad se revocare conatur, a Thestyli ancilla adjuta. Simul enarrat amoris sui principium. Scena est noctu in trivio forte inter oppidum et mare sito. Cf. vs. 35 - 38.

Πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε, Θέστυλι· πᾶ δὲ τὰ φίλτρα;
 στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἷος ἁώτῳ,
 ὥς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα φίλον καταθύσομαι ἄνδρα,
 ὅς μοι δωδεκαταῖος ἄφ' ὧ τάλας οὐδέποθ' ἦκει,
 οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνάνκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές, 5
 οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἢ ἦά οἱ ἄλλα
 ὦχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας, ἅ τ' Ἀφροδίτα.
 βασιεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν
 αὐρίον, ὥς νιν ἴδω· καὶ μέμψομαι, οἷά με ποιεῖ.
 νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταθύσομαι. ἀλλά, Σελάνα, 10
 φαῖνε καλόν· τὴν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχά, δαῖμον,
 τᾶ χθονία θ' Ἐκάτα, τὰν χαὶ σκύλακες τρομέοντι,
 ἐρχομένην νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.
 χαῖρ', Ἐκάτα δασπλήτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει,
 φάρμακα ταῦθ' ἐρδοῖσα χερσείονα μήτε τι Κίρκας, 15
 μήτε τι Μηδείας, μήτε ξανθὰς Περιμήδας.

Ἰϋγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἄλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάσσεται· ἄλλ' ἐπίπασσε,
 Θέστυλι· δειλαία, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 20 ἢ ῥά γέ τοι μυσαρὰ καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;
 πᾶσσ' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα· τὰ Δέλφιδος ὅστιέα πάσσα.

Ἰϋγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Δέλφιδος ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
 αἶθω· ἧ' ὥς αὐτὰ λακεῖ μέγα καππυρίσασα,
 25 κῆξαπίνας ἄφθῃ, κοῦδὲ σποδὸν εἶδομες αὐτᾶς·
 οὕτω τοι καὶ Δέλφιδος ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἅμαθύνοι.

Ἰϋγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ὥς τοῦτον τὸν καρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
 ὥς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος ἀντίκα Δέλφιδος·
 30 ἧ' ὥς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος, ἐξ Ἀφροδίτης
 ὥς κείνος δινοῖτο ποθ' ἀμετέρῃσι θύρῃσιν.

Ἰϋγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα· τὸ δ', Ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν ἕδρᾳ
 κινήσας ἀδάμαντα, καὶ εἴτι περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
 35 Θέστυλι, ταὶ κύνες ἅμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται.
 ἅ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὥς τάχος ἔχει.

Ἰϋγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἠρίδες σιγαῖ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται·
 ἅ δ' ἐμὰ οὐ σιγαῖ στέρονων ἔντοσθεν ἀνία,
 40 ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν
 ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάροθενον ἤμεν.

Ἰϋγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 εἰς τρεῖς ἀποσπένδω, καὶ τρεῖς τάδε, πότνια, φωνῶ·
 εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται, εἴτε καὶ ἀνὴρ,
 45 τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον ποκὰ Θασέα φαντὶ
 ἐν Δίᾳ λασθῆμεν εὐπλοκάμῳ Ἀριάδνας.

Ἰϋγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἵππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι· τῇ δ' ἐπὶ πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἂν ὥρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.

ὥς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι· καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι
μαινομένῳ ἵκελος, λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας. 50

Ἰϋγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφης,
ὧγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.

αἱ αἱ, ἔρως ἀνιαρὲ, τί μεν μέλαν ἐκ χροῆς αἷμα
ἐμφὺς ὥς λιμναῖτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας; 55

Ἰϋγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
σαύραν τοι τρήψασα, κακὸν πατὸν αὐρίον οἶσῶ.
Θέστυλι, νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
τᾶς τήνῳ φλιαῶς καθυπέρτερον, ἧς ἔτι καὶ νῦν 60
ἐκ θυμῷ δέδεμαι· ὁ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιεῖ·
καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα τὰ Δελφίδος ὀστέα μάσσω.

Ἰϋγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν δὴ μούνη ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ;
ἐκ τίνος ἀρξεῦμαι; τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο; 65
ἦνθ' ἂν τῷ ὑβούλοιῳ καναφόρος ἄμμιν Ἀναξὼ
ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος· τᾶ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα
θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
καί μ' ἂν Θεuchaρίλα, Θραῖσσα τροφὸς ἂν μακαρῆτις, 70
ἀγχίδυρος ναίοισα, κατεύξατο, καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δὲ οἶ ἂν μεγάλοιτος
ὠμάρτευν, βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα,
καμφοριστεилаμένα τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα. 75
ἦδη δ' εὔσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, ἧ τὰ Λύκανος,
εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας.

τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύσοιο γενειάς,
 στήθεα δὲ στιλβοντα πολὺ πλεον, ἢ τὺ, Σελάνα,
 80 ὥς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιποῦσι.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 χῶς ἴδον, ὥς ἐμάνην, ὥς μεν περὶ θυμὸς ἰάφθη
 δειλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο, κούδ' ἐ τι πομπᾶς
 τήρας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὥς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
 85 ἔγνων· ἀλλὰ μὲ τις καπνυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε·
 κείμεν δ' ἐν κλινητῇ δέκ' ἅματα καὶ δέκα νύκτας.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 καί μεν χρῶς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψω·
 ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες· αὐτὰ δὲ λοιπὰ
 90 ὅστις ἔτ' ἦς καὶ δέρμα· καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα
 ἢ ποίας ἔλπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπῆδεν;
 ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 χ' οὕτω τᾶ δώλα τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·
 95 εἰ δ' ἄγε Θέστυλί μοι χαλεπᾶς νόσῳ εὖρέ τι μάχος.
 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος. ἀλλὰ μολοῖσα
 τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν·
 τηρεῖ γὰρ φοιτῇ, τηρεῖ δὲ οἱ ἀδὺ καθῆσθαι.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 100 κῆπεί κά νιν ἐόντα μάθης μόνον, ἄσυχ' α νεῦσον,
 κῆφ', ὅτι Σιμαίθα τὸ καλεῖ, καὶ ὑφάγεο τᾶδε.
 ὥς ἐφάμαν· ἃ δ' ἦνθε, καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
 εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δὲ μιν ὥς ἐνόησα
 ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ,
 105 φράζεό μεν τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα,
 πᾶσα μὲν ἐψύχθη χιόνος πλεον, ἐκ δὲ μετώπῳ
 ἰδρῶς μεν κοχύδεσκεν ἵσον νοτίαισιν ἐέρσαις,

οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
 κνυζεύνται φωνεύντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
 ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα. 110

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 καί μ' ἐσιδὼν ὥστοργος, ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας,
 ἕξετ' ἐπὶ κλιντῇρι, καὶ ἐζόμενος φάτο μῦθον·
 ἦ ῥά με, Σιμαίθα, τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγὼ θην
 πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα Φιλῖνον, 115
 ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος, ἥ με παρῆμεν.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 ἦνθον γὰρ κῆγών, ναὶ τὸν γλυκύν, ἦνθον, ἔρωτα,
 ἦ τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος, αὐτίκα νυκτός,
 μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω, 120
 κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρονος,
 πάντοσε πορφυρέησι περιζώστροησιν ἐλκτάν.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 καί μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τάδ' ἧς φίλα· καὶ γὰρ ἐλαφρὸς
 καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἡϊθέοισι καλεῖμαι. 125
 εὖδον δ', αἶ κε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦς ἐφίλασα,
 εἰ δ' ἄλλα μ' ὠθεῖτε, καὶ ἅ θύρα εἶχετο μοχλῷ,
 πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλει, 130
 καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τὴν με δευτέρᾳ ἐκ πυρὸς εἶλεν,
 ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον,
 αὐτως ἡμίφλεκτον· Ἔρως δ' ἄρα καὶ Λιπαραίου
 πολλάκις Ἀφραίστοιο σέλας φλυγερώτερον αἶθει.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ', ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα. 135
 σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
 καὶ νύμφαν ἐφόβησ', ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν

- ἀνέρος. ὥς δ' ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἅ ταχυπειθῆς
 χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων·
 140 καὶ ταχὺ χρώς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνεται, καὶ τὰ πρόσωπα
 θερμότερ' ἢς ἢ πρόσθε· καὶ ἐπιθυρίσδομες ἀδύ.
 ὥς κ' αἰ τοι μὴ μακρά, φίλα, θρυλέωμι, Σελάνα,
 ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἦνθομες ἄμφω.
 οὔτε τι τήνος ἐμὴν ἐπεμέμψατο μέσφα τοι ἐχθές,
 145 οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνω· ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας
 μάτῃς τᾶς γ' ἁμᾶς αὐλητρίδος, ἅ τε Μελιξοῦς,
 σήμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτρεχον ἵπποι,
 αἶψ' τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῖο φέροισαι·
 κῆπέ μοι ἄλλα τε πολλά, καὶ ὥς ἄρα Δέλφεις ἐρᾶται·
 150 κῆτε μιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος, εἴτε καὶ ἀνδρός,
 οὐκ ἔφατ' ἀτρεκές ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἰὲν ἔρωτος
 ἀκράτῳ ἐπεχεῖτο, καὶ ἐς τέλος ὄχετο φεύγων,
 καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τήνα πυκνάσδεν.
 ταῦτά μοι ἅ ξείνα μυθήσατο· ἔστι δ' ἄλαθής·
 155 ἢ γάρ μοι καὶ τοῖς καὶ τετράκις ἄλλοτ' ἐφοίτη,
 καὶ παρ' ἐμὴν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν·
 νῦν δέ τε δωδεκαταῖς ἀφ' ὧτέ νιν οὐδέποκ' εἶδον.
 ἢ ὅ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἁμῶν δέ λέλασται;
 νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι· αἰ δ' ἔτι κῆμέ
 160 λυπῇ, τὰν Αἶδαο πύλαν, καὶ Μοῖρας, ἄραξεῖ.
 τοῖά οἱ ἐν κίστῃ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν,
 Ἀσσυρίῳ, δέσποινα, παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' Ὠκεανὸν τρέπε πώλους,
 πότνι· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ὑπέστην.
 165 χαῖρε, Σελαναία λιπαρόχροε· χαίρετε δ', ἄλλοι
 ἀστέρες, εὐκήλοιο κατ' ἀντυγα νυκτὸς ὀπαδοί.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Γ.

ΑΙΠΟΛΟΣ, Η ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ,
Η ΚΩΜΑΣΤΗΣ.

Amaryllidem caprarius cantu donisque promissis ad sui amorem revocare studet, capras interim ejus amico Tityro pascente. Et cogitandus est cantare caprarius prope antrum, in quo Amaryllis delitescit.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα· ταὶ δέ μοι αἴγες
βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
Τίτυρ', ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, βόσκε τὰς αἴγας,
καὶ ποτὶ τὰν κρᾶναν ἄγε, Τίτυρε· καὶ τὸν ἐνόρχαν
τὸν Διβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο, μή τυ κορύψῃ. 5

ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκ ἔτι τοῦτο κατ' ἄντρον
παρκύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦ ῥά με μισεῖς;

ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἡμεν,
νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς.

ἡνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶθε καθεῖλον, 10
ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ· καὶ αὖριον ἄλλα τοι οἶσῶ.

Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος· αἶθε γενοίμαν
ἅ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τετὸν ἄντρον ἰκοίμαν,
τὸν κισσὸν διαδύς καὶ τὰν πτέρυν, ἅ τὴν πυκάσδῃ.

νῦν ἔγνων τὸν Ἑρωτα· βαρὺς θεός· ἦ ῥά λεαίνας 15
μασδὸν ἐθήλαξε, δρυμῶ τέ μιν ἔτραφε μάτηρ·

ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὅστέον ἄχρῃς ἰάπτει.

ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λίθος· ὦ κυάνοφρον
νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλάσω.

20 ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.

τὸν στέφανον τῖλαί με καταυτίκα λεπτὰ ποιησεῖς,
τόν τοι ἐγὼν, Ἀμαρυλλὲ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω,
ἐμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδοισι σελίνοις.

ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούεις;
25 τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τῆνα ἅλεῦμαι,
[ὥπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς.]

κῆρα δὴ ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἅδ' ἔτενκται.

ἔγνων πρᾶν, ὅκα, μεν μεμναμένω εἰ φιλέεις με,
οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτιμαζάμενον πλατάγησεν,
30 ἀλλ' αὐτὼς ἀπαλῶ ποτὶ πάχεϊ ἐξεμαράνθη.

εἶπε καὶ Ἀγροῖῳ τὰλαθέα κοσκινόμαντις,
ἃ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, οὐνεκ' ἐγὼ μὲν
τὴν ὅλος ἔγκειμαι· τὸ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιῇ.

ἦ μὰν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,
35 τὰν με καὶ ἃ Μέρμυωνος ἐριθακὶς ἃ μελανόχρως
αἰτεῖ· καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.

ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἄρά γ' ἰδησῶ
αὐτάν; ἄσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτν' ὧδ' ἀποκλινθεῖς·
καὶ κέ μ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντῖνα ἐντί.

40 Ἰππομένης, ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἥθελε γᾶμαι,
μᾶλ' ἐν χερσὶν ἐλὼν δρόμον ἄνυσεν· ἃ δ' Ἀταλάντα
ὥς ἶδεν, ὥς ἐμάνη, ὥς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἔρωτα.

τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρουος ἄγε Μελάμπους
ἐς Πύλον· ἃ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη,
45 μάτῃς ἃ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεισιβοίας.

τὰν δὲ καλὰν Κυθήρειαν ἐν ὥρεσι μᾶλα νομεύων

οὐχ οὕτως Ὠδωνις ἐπὶ πλεόν ἄγαγε λύσσας,
 ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν μιν ἄτερ μασδοῖο τίθητι;
 ζαλωτὸς μὲν ἐμὴν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
 Ἐνδυμίων· ζαλῶ δέ, φίλα γύναι, Ἰασίωνα,
 ὃς τόσσων ἐκύρησεν, ὅς' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.
 ἄλγέω τὰν κεφαλάν· τὴν δ' οὐ μέλει. οὐκ ἔτ' αἰίδω,
 κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ὥδέ μ' ἔδονται.
 ὥς μέλι τοι γλυκὺ τεῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

50

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Δ.

N O M E I Σ.

Rustice et pastoricie caprarius Battus et Corydon bubulcus de variis rebus inter se colloquuntur; ac primum de Aegone, domino gregis quem Corydon pascit, qui e pastore pugil ad Olympicum certamen cum Milone abierit. Dein Battus boves carpit male a Corydono curatas. Corydon contra herum suum laudat a fortitudine. Tum Battus suum erga Amaryllida amorem conqueritur; quem solatur Corydon. Dum boves removent ab oleis, Battus laeditur spina; quam extrahit Corydon. In fine jocantur de senis, Aegonis patris, amoribus.

BATTOΣ.

Εἰπέ μοι, ὦ Κορύδων, τίνος αἰ βόες; ἢ ῥα Φιλώνδα;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

οὐκ, ἀλλ' Αἴγωνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

ἥ πά ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πᾶσας ἀμέλγες;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία, κῆμὲ φυλάσσει.

ΒΑΤΤΟΣ.

5 αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἀφαντος ὁ βωκόλος ὄχετο χώραν;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ὄχετο Μίλων.

ΒΑΤΤΟΣ.

καὶ πόκα τῆρος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

φαντί νιν Ἡρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

κῆμ' ἔφαθ' ἅ μάτης Πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

10 κ' ὄχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἵκατι τουτόθ' ἄλλα.

ΒΑΤΤΟΣ.

πείσαι τοι Μίλων καὶ τῷς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μνκώμεναι ὥδε ποθεῖντι.

ΒΑΤΤΟΣ.

δειλαῖαι γ' αὗται, τὸν βωκόλον ὥς κακὸν εὖρον.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

ἢ μὰν δειλαῖαί γε· καὶ οὐκ ἔτι λῶντι νέμεσθαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

τήνας μὲν δὴ τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται 15
τῶστέα. μὴ προῶκας σιτίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

οὐ δ᾿ ἄν· ἀλλ' ὅκ' αὖ μὲν μιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω,
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι.
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.

ΒΑΤΤΟΣ.

λεπτὸς μὰν χῶ ταῦρος ὁ πύρρ' ὀρχος· αἶθε λάχοιεν 20
τοὶ τῷ Λαμπριάδα τοὶ δαμόται, ὅκ' αὖ θύωντι
τᾷ Ἥρᾳ, τοιόνδε· κακοφράσμων γὰρ ὁ δ᾿ ἄμος.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

καὶ μὰν ἐς στομάλιμνον ἐλαύνεται, ἔς τε τὰ Φύσκω,
καὶ ποτὶ τὸν Νήαιθον· ὅπ' αὖ καλὰ πάντα φύοντι,
αἰγίλυρος, καὶ κνύζα, καὶ εὐώδης μελίτεια. 25

ΒΑΤΤΟΣ.

φεῦ, φεῦ· βασεῦνται καὶ ταὶ βόες, ὧ τάλαν Αἶγων,
εἰς Αἶδαν, ὅκ' αὖ καὶ τὴν κακᾶς ἡράσσαιο νίκας·
χᾶ σῦριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἄν ποτ' ἐπάξαι.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας· ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων 30
δῶρον ἐμὴν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς,
κῆρ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρ' ὄω.
αἰνέω τὰν τε Κρότωνα· καλὰ πόλις ἃ τε Ζάκυνθος,

- καὶ τὸ ποταῖον τὸ Λακίνιον, ἅπερ ὁ πύκτας
 Αἶγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας.
 35 τηρεῖ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὠρεος ἄγε πιάξας
 τὰς ὀπλᾶς, κῆδωκ' Ἀμαρυλλίδι· ταὶ δὲ γυναῖκες
 μακρὸν ἀνάυσαν, χῶ βωκόλος ἐξεγέλαξεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

- ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
 λασεύμεσθ'· ὅσον αἶγες ἐμὴν φίλαι, ὅσον ἀπέσβας.
 40 αἱ αἱ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχη.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε· τάχ' αὖριον ἔσσειτ' ἄμεινον
 ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν· ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
 χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

ΒΑΤΤΟΣ.

- Θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία· τὰς γὰρ ἐλαίας
 45 τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα. σίτθ' ὁ Λέπαργος.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

σίτθ' ἅ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον· οὐκ ἐσακούεις;
 ἤξῳ, ναὶ τὸν Πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
 εἰ μὴ ἄπει τουτῷθεν· ἰδ' αὖ πάλιν ἤδε ποθέρει.
 αἰθ' ἥς μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὥς τυ πατάξω.

ΒΑΤΤΟΣ.

- 50 θᾶσαι μ', ὦ Κορύδων, ποτιῶ Διός· ἅ γὰρ ἄκανθα
 ἄρμοϊ μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὥς δὲ βαθεῖαι
 τὰτρακτυλλίδες ἐντί· κακῶς ἅ πόρτις ὅλοιτο·
 ἐς ταύταν ἐτύπαν χασμεύμενος. ἦ ῥά γε λεύσσεις;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

ναί, ναί, τοῖς ὀνύχεσιν ἔχω τέ νιν· ἄδε καὶ αὐτά.

ΒΑΤΤΟΣ.

ὅσσιχόν ἐστι τὸ τύμμα, καὶ ἄλίκον ἄνδρα δαμάσδει. 55

ΚΟΡΥΔΩΝ.

εἰς ὄρος ὅκχ' ἔρπης, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο, Βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.

ΒΑΤΤΟΣ.

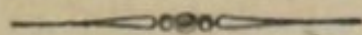
εἰπ' ἄγε μ', ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἢ ὃ' ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυάνοφρον ἐρωτίδα, τὰς ποκ' ἐκνίσθη;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

ἀκμάν γ', ὦ δειλαῖε· πρῶαν γε μὲν αὐτὸς ἐπενθῶν 60
καὶ ποτὶ τῷ μάνδρῳ κατελάμβανον ἄμος ἐνάργει.

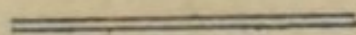
ΒΑΤΤΟΣ.

εὖ γ', ὦ νῦθρῳπε φιλοῖφα· τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις
ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Ε.

ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ Η ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

Comatas et Lacon, mercenarii pastores, rixantur invicem ad saltum prope oppidum Sybarin aut Thurios. Denique se ad canendi certamen provocant, iudice capto Morsone lignario. Qui Comatae praemium adjudicat.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Αἶγες ἐμαί, τῆνον τὸν ποιμένα τόνδε Συβάρτα
φεύγετε, τὸν Λάκωνα· τό μεν νάκος ἐχθρὸς ἐκλεψεν.

ΛΑΚΩΝ.

οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορήτε
τόν μευ τὰν σύριγγα πρῶαν κλέψαντα Κομάταν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

- 5 τὰν ποίαν σύριγγα; τὸ γὰρ πόκα, δῶλε Συβάριτα,
ἐκτάσσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι
ἄρκει τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;

ΛΑΚΩΝ.

- τάν μοι ἔδωκε Λύκων, ὦ λεύθερε. τὴν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἐκκλέψας ποκ' ἔβα νάκος; εἶπέ, Κομάτα·
10 οὐδὲ γὰρ Εὐμάρα τῷ δεσπότη ἧς τοι ἐνεύδεν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίχ' ἔθυσσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὸ δ', ὦ κακέ, καὶ τόκ' ἐτάκεν
βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.

ΛΑΚΩΝ.

- οὐ μάν, οὐ τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὐ σέ γε Λάκων
15 τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαίθιδος· ἢ κατὰ τήνας
τᾶς πέτρας, ὦ νῆθρωπε, μανεῖς ἐς Κρᾶθιν ἀλοίμαν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

οὐ μάν, οὐ ταύτας τὰς λιμνάδας, ὦ γαθέ, Νύμφας,
αἶτε μοι ἱλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν,
οὐ τεν τὰν σύριγγα λαθὼν ἐκλεψε Κομάτας.

ΛΑΚΩΝ.

- 20 αἶ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Λάφριδος ἄλγε' ἀροίμαν.
ἀλλ' οὖν αἶκα λῆς ἔριφον θέμεν, ἐντὶ μὲν οὐδὲν
ιερόν, ἀλλὰ γέ τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπείπης.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ὅς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. ἠνίδε κεῖται
ὦριφος· ἀλλ' ἄγε, καὶ τὸν εὐβοτον ἄμνον ἔρειδε.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ πῶς, ὦ κίναδ', εὖ τάδε γ' ἔσσειται ἐξ ἴσου ἄμμιν; 25
τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς θέ, παρεύσας
αἰγὸς πρωτοτόκοιο, κακὰν κύνᾳ δήλετ' ἀμέλγειν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον, ὥς τύ, πεποίθη,
σφάξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὐ τοι
ὦριφος ἰσοπαλῆς· τυῖδ' ὁ τράγος οὔτος, ἔρισδε. 30

ΛΑΚΩΝ.

μὴ σπεῦδ'· οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπει· ἄδιον ἄσῃ
τῷδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τάλσεα ταῦτα καθίζας.
ψυχρὸν ὕδωρ τηρεῖ καταλείβεται· ὧδε πεφύκη
ποία, χά στιβὰς ἄδε, καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἀλλ' οὐ τι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τύ με τολμῆς 35
ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὃν ποκ' εἶοντα
παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον· ἰδ' ἅ χάρις ἐς τί ποθέρπει.
θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας
μέμναμ', ὦ φθονερόν τὸν καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρόιον αὐτῶς; 40

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἀνὴρ ἐπύγιζόν τυ, τὸ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι
αἶδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.

ΛΑΚΩΝ.

μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὑβὲ ταφείης.
ἀλλὰ γὰρ ἔρψ' ὦδ', ἔρπε· καὶ ὕστατα βωκολιαξῇ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

- 45 οὐχ ἔρψῳ τηρεῖ· τουτῷ δρύες, ὦδε κύπειρος,
ὦδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι·
ἔνθ' ὕδατος ψυχρῷ κρᾶναι δύο· ταὶ δ' ἐπὶ δένδρων
ὄρνιθες λαλαγεῦντι· καὶ ἅ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία
τᾶ παρὰ τὴν· βάλλει δὲ καὶ ἅ πίτυς ὑπόθε κώνους.

ΛΑΚΩΝ.

- 50 ἥ μὰν ἄρνακίδας τε καὶ εἴρια τᾶδε πατησεῖς,
αἶψ' ἔνθης, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγεῖαι
ταὶ παρὰ τὴν ὅσδοντι κακώτερον, ἢ τὴν περ ὅσδεις.
στασῶ δὲ κρητῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
ταῖς Νύμφαις· στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίῳ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

- 55 αἱ δέ κε καὶ τὴν μόλης, ἀπαλὰν πτέρυν ὦδε πατησεῖς,
καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρᾶν
δέσματα, τῶν παρὰ τὴν μαλακώτερα πολλάκις ἄρνων.
στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος,
ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.

ΛΑΚΩΝ.

- 60 αὐτόθε μοι ποτέρισδε, καὶ αὐτόθι βωκολιάσδεν·
τὰν σαντῷ πατέων, ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε
τίς κρινεῖ; αἶθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βωκόλος ὦδε Λυκίῳ πας.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,

αἰ λῆς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὅς τὰς ἐρείκας
τήρας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίσδεται· ἐντὶ δὲ Μόρσων. 65

ΛΑΚΩΝ.

βωστρέωμες.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

τὸν κάλει νιν.

ΛΑΚΩΝ.

ἴθ', ὦ ξένε, μικρὸν ἄκουσον
τῶδ' ἐνθῶν. ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
βωκολιαστάς ἐντι. τὸ δ', ὦ γαθέ, μήτ' ἐμέ, Μόρσων,
ἐν χάριτι κρήνης, μήτ' ὦν τὴν γὰ τοῦτον ὀνάσης.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ναὶ, ποτὶ τῶν Νυμφᾶν, Μόρσων φίλε, μήτε Κομάτα 70
τὸ πλεόν ἰθύνης, μήτ' ὦν τὴν γὰ τῶδε χαρίζη.
ἄδε τοι ἅ ποίμνα τῷ Θουρίῳ ἐντὶ Συβάρτα·
Εὐμάρα δὲ τὰς αἵγας ὀρής, φίλε, τῷ Συβαρίτα.

ΛΑΚΩΝ.

μή τὴν τις ἠρώτα, ποτιῶ Διός, αἵτε Συβάρτα,
αἵτ' ἐμόν ἐντι, κάκιστε, τὸ ποίμνιον; ὥς λάλος ἐσσί. 75

ΚΟΜΑΤΑΣ.

βέντισθ' οὔτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω,
κουδὲν καυχέομαι· τὸ δ' ἄγαν φιλοκέρτομος ἐσσί.

ΛΑΚΩΝ.

εἴα λέγ', εἴ τι λέγεις· καὶ τὸν ξένον ἐς πάλιν αὖθις
ζῶντ' ἄφες· ὦ Παιάν, ἧ στωμύλος ἦςθα, Κομάτα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ταὶ Μῶσαί με φιλεῦντι πολὺν πλεόν ἢ τὸν ἀοιδὸν 80
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ γὰρ ἔμ' Ὀπόλλων φιλέει μέγα· καὶ καλὸν αὐτῷ
κρίων ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

πλὴν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω,
85 καὶ μ' ἅ παῖς ποθορεῦσα, τάλαν, λέγει, αὐτὸς ἀμέλγεις·

ΛΑΚΩΝ.

φεῦ, φεῦ, Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἵκατι πληροῖ
τυρῶ, καὶ τὸν ἀναβρον ἐν ἀνθεσι παῖδα μολύνει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρίστα,
τὰς αἶγας παρελεῦντα, καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδεις.

ΛΑΚΩΝ.

90 κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείει ἔθειρα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόςβατος οὐδ' ἀνεμώννα
πρὸς ῥόδα, τῶν ἀνδρηρα παρ' αἵμασιαῖσι πεφύκη.

ΛΑΚΩΝ.

95 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀρομαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι
λεπρὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

κῆγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ ἀντίκα φάσσαν,
ἐκ τᾶς ἀρκεύθῳ καθελών· τηρεῖ γὰρ ἐφίσδει.

ΛΑΚΩΝ.

ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὅπποκα πέξω
τὰν οἶν τὰν πελλάν, Κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω, ταὶ μηκάδες· ὧδε νέμεσθε, 100
ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον, αἶ τε μυρῖκαι.

ΛΑΚΩΝ.

οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς οὗτος ὁ Κώναρος, αἶ τε Κυναίθα,
τουτεὶ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὥς ὁ Φάλαρος;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἐντὶ δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἐντὶ δὲ κρητήρ,
ἔργον Πραξιτέλεως· τᾶ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω. 105

ΛΑΚΩΝ.

χ' ἅμῃν ἐντὶ κίων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει·
ὄν τῷ παιδὶ δίδωμι, τὰ θηρία πάντα διώκειν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἀκρίδες, αἶ τὸν φραγμὸν ὑπερπηδῆτε τὸν ἁμόν,
μή μεν λωβάσησθε τὰς ἀμπέλους· ἐντὶ γὰρ ἄβαί.

ΛΑΚΩΝ.

τοὶ τέττιγες, ὀρῆτε, τὸν αἰπόλον ὥς ἐρεθίσδω· 110
οὕτω κ' ὑμεῖς θῆν ἐρεθίσδετε τὼς καλαμεντάς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

μισέω τὰς δασυκέρκους ἀλώπεκας, αἶ τὰ Μίκωνος
αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρος, οἷ, τὰ Φιλώνδα
σύνκα κατατρώγοντες, ὑπηνέμιοι ποτέονται. 115

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἢ οὐ μέμνασ', ὅτ' ἐγὼν τυ κατήλασα, καί τυ σεσαρὼς
εὖ ποτεκιγκλίσδεν, καὶ τᾶς δρυὸς εἶχεο τήνας;

ΛΑΚΩΝ.

τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'· ὅκα μάν ποκα τᾷδ' ἐτυ δάσας
 Εὐμάρας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

120 ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· οὐχὶ παρήσθην;
 σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος ἀντίκα τίλλοις.

ΛΑΚΩΝ.

κῆγ' ὧ μὲν κνίσδω, Μόρσων, τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσεις.
 ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὀρυσσέ νιν ἐς τὸν Ἀλεντα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

125 Ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος ρεῖτω γάλα, καὶ τὸ δέ, Κρηᾷθι,
 οἶνω πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνεῖκαι.

ΛΑΚΩΝ.

ρεῖτω χά Συβαρῖτις ἐμὴν μέλι· καὶ τὸ πότορθρον
 ἅ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾷ κάλπιδι κηρία βάψαι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ταῖ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἶγILON αἶγες ἔδοντι,
 καὶ σχῖνον πατέοντι, καὶ ἐν κομάροισι κέχυνται.

ΛΑΚΩΝ.

130 ταῖσι δ' ἐμαῖς οἷέσσι πάρεστι μὲν ἅ μελίτεια
 φέρεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὥς ῥοδόκισσος ἐπανθεῖ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρὶν οὐκ ἐφίλασθε
 τῶν ὧτων καθελοῖς, ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.

ΛΑΚΩΝ.

135 ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
 τὰν σύριγγ' ὥρεξα, καλὸν τί με κάρτ' ἐφίλασεν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

οὐ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν,

οὐδ' ἔποπας κύννοισι· τὸ δ', ὧ τάλαν, ἐσσι φιλεχθής.

ΜΟΡΣΩΝ.

παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὴν δέ, Κομάτα,
δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὸ δέ θύσας
ταῖς Νύμφαις, Μόρσωνι καλὸν κρέας ἀντίκα πέμψον. 140

ΚΟΜΑΤΑΣ.

πεμψῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
νῦν ἀγέλα· κῆγὼν γάρ ἴδ' ὥς μέγα τοῦτο καχαξῶ
κατιῶ Λάκωνος τῷ ποιμένος, ὅτι ποῦ ἤδη
ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς οὐρανὸν ὕμιν ἀλεῦμαι.
αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερονχίδες· αὖριον ὕμιν 145
πᾶσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθι κράνας.
οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορύπτιλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς
τᾶν αἰγᾶν, φλασῶ τυ, πρὶν ἢ γέ με καλλιερῆσαι
ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνόν. ὁδ' αὖ πάλιν· ἀλλὰ γενοῖμαν,
αἰ μή τυ φλάσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα. 150

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΣΤ.

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

Bubulci duo quasi drama quoddam adumbrant cantu suo, in quo
repraesentatur Galatea in undis ludens Polyphemumque ex longin-
quo ad amorem laccessens, Polyphemus autem ficta quadam obstinacia
puellam ad sui amorem magis etiam irritans.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βωκόλος εἰς ἓνα χῶρον
τὰν ἀγέλαν ποῦ, Ἄρατε, συνάγαγον· ἡς δ' ὁ μὲν αὐτῶν

πυρρός, ὃ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
ἑσδόμενοι θέρεος μέσῳ ἅματι τοιάδ' αἶδον.

5 πρῶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρῶτος ἔρισθεν·

ΔΑΦΝΙΣ.

βάλλει τοι, Πολύφραμε, τὸ ποίμνιον ἅ Γαλάτεια
μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·
καὶ τύ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν, τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι
ἄδέα συρίσδων. πάλιν ἄδ', ἴδε, τὰν κύνα βάλλει,
10 ἅ τοι τᾶν οἴων ἔπεται σκοπός· ἅ δὲ βαῦσδει
εἰς ἄλα δευκομένα· τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει,
ἄσυχα καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν.

φράζεο, μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσῃ
ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας, κατὰ δὲ χροῶα καλὸν ἀμύξῃ.

15 ἅ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται, ὥς ἀπ' ἀκάνθας
ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φύγει·
καὶ φεύγει φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκει·

καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἧ γὰρ ἔρωτι
πολλάκις, ὦ Πολύφραμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

20 τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καλὸν αἶδεν·

ΔΑΜΟΙΤΑΣ.

εἶδον, ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἀνὶκ' ἔβαλλε,
κοῦ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ὃ ποθόρημι
ἐς τέλος· αὐτὰρ ὃ μάντις ὃ Τήλεμος, ἔχθρ' ἀγορεύων
ἐχθρὰ φέροιτο ποτ' οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.

25 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν οὐ ποθόρημι,
ἀλλ' ἄλλαν τινά φημι γυναικ' ἔχεν· ἅ δ' αἰόισα
ζαλοῖ μ', ὦ Παιάν, καὶ τάκεται· ἐκ δὲ θαλάσσης
οἰστρεῖ παπταίνουσα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποίμνας.

30 Σῆγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾶ κνί· καὶ γάρ, ὅκ' ἤρων
αὐτᾶς, ἐκνυζήτο ποτ' ἰσχία ζύγχος ἔχουσα.

ταῦτα δ' ὕσως ἐσορεῦσα ποιεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
 ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλαξὼ θύρας, ἔστε κ' ὁμόσση
 αὐτά μοι στορέσειν καλὰ δέμνια τᾶςδ' ἐπὶ νάσῳ.
 καὶ γάρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγοντι.
 ἦ γὰρ πρὸν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, (ἧς δὲ γαλάνα) 35
 καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δ' ἐμὴν ἅ μία κώρα
 (ὥς παρ' ἐμὴν κέκριται) κατεφαίνετο· τῶν δέ τ' ὀδόντων
 λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.
 ὥς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον.
 ταῦτα γὰρ ἅ γραία με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν. 40
 [ἅ πρὸν ἁμάντεσσι παρ' Ἰπποκόωντι ποταύλει.]
 τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε·
 χῶ μὲν τῷ σύριγγ', ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
 αὐλεῖ Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βώτας·
 ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ· 45
 νίκη μὲν οὐδαλλος, ἀνάσσατοι δ' ἐγένοντο.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Ζ.

ΘΑΛΥΣΙΑ

Η ΕΑΡΙΝΗ ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ.

Narrat poeta sub persona Simichidae, qualiter aliquando in in-
 sula Co, (ubi juvenis commoratus erat,) cum amicis duobus ex oppido
 rus profectus sit, ad Thalysia apud patronos celebranda. Ibi eos in
 itinere convenisse Lycidam, qui provocante Simichida, cecinerit de

suo in Ageanactem amore, hujusque Mitylenen navigatione, et de festivitate, qua esset adventus ejus diem celebraturus; cui deinde responderit ipse Simichidas de suo in puellam, inprimis autem de Arati in puerum aliquem amore, eoque infelici. Quo facto ubi abscesserit Lycidas, qua ratione festum illud apud Phrasidamum Antigenemque celebratum sit, refert.

- ⁵ *Ἦς χρόνος ἀνίκα ἐγὼν τε καὶ Εὐκρίτος ἐς τὸν Ἀλεντο*
εἰσπομες ἐκ πόλιος· σὺν δὲ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας·
τᾷ Δηοῖ γὰρ ἔτενχε θαλύσια καὶ Φρασίδαμος
κάντιγένης, δύο τέκνα Λυκώπεος· εἴ τί περ ἐσθλὸν
 5 *χαῶν τῶν ἐπάνωθεν, ἀπὸ Κλυτίας δὲ καὶ αὐτῷ*
Χάλκωνος, Βούρινναν ὅς ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν,
εὐ γὰρ ἐνερεισάμενος πέτρα γόνυ· ταὶ δὲ παρ' αὐτὰν
αἵγειροι πτελέαι τε εὐσκιον ἄλσος ἔφαινον,
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφές κομόωσαι.
 10 *κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα*
ἄμιν τῷ Βρασίλα κατεφαίνετο· καὶ τιν' ὁδίταν
ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὖρομες ἄνδρα,
ὦνομα μὲν Λυκίδαν, ἧς δ' αἰπόλος· οὐδέ κέ τις μιν
ἠγνοίησεν ἰδὼν, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐόκει.
 15 *ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο*
κνακὸν δέρμ' ὥμοισι, νέας ταμίσοιο ποτόσδον·
ἀμφὶ δὲ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
ζωστήρι πλακερῷ· ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίῳ
δεξιτερᾷ κορύναν, καὶ μὲν ἀτρέμας εἶπε σεσαρῶς
 20 *ὄμματι μειδιόωντι, γέλως δὲ οἱ εἶχετο χεῖλες·*
Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὸ μεταμέριον πόδας ἔλκεις,
ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἵμασιαῖσι καθεύδει,
οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίνονται;
ἢ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεται; ἢ τινος ἀστῶν

λανόν ἐπιθρώσκεις; ὥς τεῦ ποσὶ νισσομένοιο 25
 πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἶδει.
 τὸν δ' ἐγὼ ἀμείψθην· Λυκίδα φίλε, φαντὶ τὸ πάντες
 συρίκταν ἔμεναι μέγ' ὑπείροχον ἔν τε νομεῦσιν
 ἔν τ' ἀμητήρεσσι· τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
 ἀμέτερον· καί τοι, κατ' ἐμὸν νόον, ἰσοφαρίσδεν 30
 ἔλπομαι· ἃ δ' ὁδὸς ἄδε Θαλυσιάς· ἧ γὰρ ἑταῖροι
 ἀνέρες εὐπέπλω Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι,
 ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γὰρ σφισι πίονι μέτρῳ
 ἃ δαίμων εὐκρίθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
 ἀλλ' ἄγε δῆ, (ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ αὔς) 35
 βωκολιασδώμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὄνασῃ.
 καὶ γὰρ ἐγὼ Μοισᾶν καπνρὸν στόμα, κῆμὲ λέγοντι
 πάντες αἰοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,
 οὐ Δᾶν· οὐ γὰρ πω, κατ' ἐμὸν νόον, οὔτε τὸν ἐσθλὸν
 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμῳ, οὔτε Φιλητᾶν, 40
 αἶδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
 ὥς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὃ δ' αἰπόλος, ἄδ' ὃν γελάξας,
 τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρύττομαι, οὔνεκεν ἐσσι
 πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔργος.
 ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῇ 45
 ἴσον ὄρευσ κορυφᾷ τελέσαι δόμον Ὠρομέδοντος,
 καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι, ποτὶ Χῖον αἰοιδὸν
 ἀντία κοκκύζοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.
 ἀλλ' ἄγε, βωκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' αἰοιδᾶς,
 Σιμιχίδα· κῆγ' ὃ μὲν, ὄρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει 50
 τοῦθ' ὃ, τι πρῶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.
 ἔσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς Μιτυλάναν,
 χῶταν ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκη
 κύματα, χῶριών ὅτ' ἐπ' Ὠκεανῷ πόδας ἴσχη,

- 55 αἶκεν τὸν Λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας
 ῥύσῃται· θερμός γάρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει·
 χάλκυνες στορεσεῦντι τὰ κύματα, τὰν τε θάλασσαν,
 τὸν τε νότον, τὸν τ' εὖρον, ὅς ἔσχατα φνικία κινεῖ·
 ἄλκυνες, γλανκαῖς Νηρηΐσι ταί τε μάλιστα
 60 ὀρνίχων ἐφίλαθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρᾱ.
 Ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς Μιτυλάναν
 ὦρια πάντα γένοιτο, καὶ εὐπλοον ὄρμον ἱκοίτο.
 κῆγώ, τῆρο κατ' ἅμαρ, ἀνήθιον, ἢ ῥοδόεντα,
 ἢ καὶ λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω
 65 τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυξῶ,
 παρ πυρὶ κεκλιμένος· κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ,
 χ' ἅ στιβὰς ἐσσεῖται πεπνυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
 κνύζῃ τ' ἀσφοδέλῳ τε πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ.
 καὶ πίομαι μαλακῶς, μεμναμένος Ἀγεάνακτος,
 70 αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων.
 αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες· εἷς μὲν, Ἀχαρνεύς·
 εἷς δέ, Λυκωπίτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ἄσει,
 ὥς ποκα τὰς ξενέας ἠράσσατο Δάφνις ὁ βώτας,
 χ' ὥς ὄρος ἀμφεπολεῖτο, καὶ ὥς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευ·
 75 Ἰμέρα αἶτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο,
 εὔτε χιῶν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἴμον,
 ἢ Ἀθῶ, ἢ Ῥοδόπαν, ἢ Κανύκασον ἐσχατόωντα.
 ἄσει δ', ὥς ποτ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
 ζῶν ἑόντα, κακῆσιν ἀτασθαλίησιν ἄνακτος·
 80 ὥς τέ νιν αἰ σιμαὶ λειμωνόθε φέροβον ἰοῖσαι
 κέδρον ἐς ἀδεῖαν μαλακοῖς ἀνθεσσι μέλισσαι,
 οὐνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέει νέκταρ.
 ὦ μακαριστὲ Κομάτα, τὸ θῆν τάδε τερπνὰ πεπόνθης,
 καὶ τὸ κατεκλάσθης ἐς λάρνακα, καὶ τύ, μελισσᾶν

κηρία φερβόμενος, ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας.

85

αἶθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὠφελος ἦμεν,
ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμειον ἄν' ὥρεα τὰς καλὰς αἶγας,
φωναῖς εἰσαΐων· τὸ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἄδν μελισσόμενος κατακέκλισο, θεῖε Κομάτα.

χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μετ' αὖθις 90

κῆγὼν τοῖ' ἐφάμαν· Λυκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
Νύμφαι κῆμὲ δίδαξαν ἄν' ὥρεα βωκολέοντα
ἔσθλά, τὰ που καὶ Ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ἣν τυ γεραίρεν
ἄρξεῦμ'· ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἐπλεο Μοίσais. 95

Σιμιχίδα μὲν Ἑρωτες ἐπέπταρον· ἦ γὰρ ὁ δειλὸς
τόσσον ἐρῇ Μυρτοῦς, ὅσον εἶαρος αἶγες ἔρανται.
ὥρατος δ', ὃ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνω,
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Ἀριστις,
ἔσθλὸς ἀνὴρ μέγ' ἄριστος, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς αἰίδεν 100
Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαῖροι,
ὥς ἐκ παιδὸς Ἀρατος ὑπ' ὀστέον αἶθετ' ἔρωτι.

τόν μοι, Πάν, Ὀμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
ἄκλητον τήνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσais,
εἴτ' ἔστ' ἄρα Φιλῖνος ὁ μαλθακός, εἴτε τις ἄλλος. 105

κῆν μὲν ταῦθ' ἐρδοις, ὦ Πάν φίλε, μὴ τί τυ παῖδες
Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὠμους
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη·
εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι
δακνόμενος κνάσαιο, καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις, 110

εἷης δ' Ἡδωνῶν μὲν ἐν ὥρεσι χεῖματι μέσσω
Ἑβρον πὰρ ποταμόν, τετραμμένος ἐγγύθεν ἄρκτου,
ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύοις,
πέτρα ὑπὸ Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὄρατός.

- 115 ἤμμες δ' Ὑειίδος καὶ Βυβλίδος ἅδ' ὑ λιπόντες
 νᾶμα, κατοικεῦντες ξανθᾶς ἔδος αἰπὺ Διώνας,
 ὦ μάλοισιν Ἐρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι,
 βάλλετε μοι τόξοισι τὸν ἡμερόεντα Φιλῖνον,
 βάλλετ'· ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δῦςμορος οὐκ ἔλεεῖ μεν.
 120 καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος· αἱ δὲ γυναῖκες,
 αἶ, αἶ, φαντί, Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ὑποῖδε.
 μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε,
 μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
 κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνηραῖσι διδοίη.
 125 εἷς δ' ἐπὶ τᾶσδε, φέριστε, Μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας·
 ἄμμιν δ' ἄσυχία τε μέλοι, γραία τε παρεῖη,
 αἵτις ἐπιφθύσδοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.
 τόσσ' ἐφάμαν· ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἅδ' ὑ γελάξας,
 ὥς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ὥπασεν ἡμες.
 130 χῶ μὲν, ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερά, τὰν ἐπὶ Πύξας
 εἶσφ' ὁδόν· αὐτὰρ ἐγὼν τε καὶ Εὐκρίτος ἐς Φρασιδάμω
 στραφθέντες, χῶ καλὸς Ἀμύντιχος, ἔν τε βαθείαις
 ἀδείας σχίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες,
 ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἶναρέοισι.
 135 πολλαὶ δ' ἄμμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο
 αἴγριοι πελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
 Νυμφᾶν ἐξ ἀντροῖο κατειβόμενον κέλευσδε.
 τοὶ δὲ ποτὶ σκιεραῖς ὄροδαμνίσιν αἰθαλίωνες
 τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἅ δ' ὀλολυγῶν
 140 τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.
 αἶιδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγῶν·
 πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
 πάντ' ὥσδε θέρεος μάλα πίνος, ὥσδε δ' ὀπώρης.
 ὄχνηαι μὲν παρ' ποσσὶ, παρὰ πλευρῇσι δὲ μᾶλα

δαψιλέως ἅμῃν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο 145
 ὄρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔρασδε·
 τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
 Νύμφαι Κασταλίδες Παρνασίον αἶπος ἔχοισαι,
 ἄρά γέ πα τοιόνδε Φόλω κατὰ λάϊνον ἄντρον
 κρητῆρ' Ἡρακλῆϊ γέρον ἐστάσατο Χείρων; 150
 ἄρά γέ πα τήνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ
 τὸν κρατερόν Πολύφραμον, ὃς ὥρεσι νᾶας ἔβαλλε,
 τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλῖα ποσσὶ χορεῦσαι,
 οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε, Νύμφαι,
 βωμῶ παρ Δάματρος ἁλωάδος; ἅς ἐπὶ σωρῶ 155
 αὐτὶς ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον· ἅ δὲ γελάξαι,
 δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρησιν ἔχοισα.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Η.

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

Daphnis et Menalcas se invicem ad cantandum provocant, prae-
 miumque constituunt, et caprarium judicem advocant. Deinde car-
 mine amoebaeo amores suos celebrant. Quo finito, caprarius Daph-
 nidi palmam praemiumque addicit.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βωκολέοντι
 μᾶλα νέμων, ὥς φαντί, κατ' ὥρεα μακρὰ Μενάλκας.
 ἄμφω τώγ' ἦτην πυρρῶσι γίγχο, ἄμφω ἀνάβω,
 ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω, ἄμφω αἰείδεν.
 πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας· 5

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆξ μοι ἀεῖσαι;
φαμί τυ νικασεῖν ὅσσον θέλω αὐτὸς ἀεῖδων.

τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῶδ' ἀπαμείβετο μύθῳ·

ΔΑΦΝΙΣ.

ποιμᾶν εἰροπόκων οἴων, συρικτὰ Μενάλκα,
10 οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴτι πάθοις τύ γ' ἀεῖδων.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

χρήσδεις ὧν ἐσιδεῖν, χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

χρήσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ἀλλὰ τί θησεύμεσθ', ὃ κεν ἅμῃν ἄρκιον εἴη;

ΔΑΦΝΙΣ.

μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὸ δὲ θές γ' ἰσομάτορα ἁμνόν.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

15 οὐ θησῶ ποκα ἁμνόν, ἐπεὶ χαλεπός θ' ὁ πατήρ μεν
χ' ἅ μάλιστα· τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τί μὲν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλεόν ἐξεῖ ὁ νικῶν;

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

σύριγγ', ἃν ἐποίησα, καλὰν ἔχω ἐννεάφωνον,
λευκὸν καρὸν ἔχουσιν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν·
20 ταύταν κατθεῖην· τὰ δὲ τῷ πατρὸς οὐ καταθησῶ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἢ μὲν τοι κῆγ' ἔχω ἐννεάφωνον,

λευκὸν καρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
 πρῶαν νιν συνέπαξ'· ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἄλγῳ
 τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός γε διασχισθεὶς διέτμαξεν.
 ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἁμέων; 25

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

τῆρόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες,
 ὃ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὑλακτεῖ.
 χ' οἱ μὲν παῖδες αὔσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακούσας·
 χ' οἱ μὲν παῖδες αἶιδον, ὁ δ' αἰπόλος ἦθελε κρῖναι.
 πρῶτος δ' ὢν αἶειδε λαχὼν ὑνκτὰ Μενάλκας· 30
 εἶτα δ' ἀμοιβαίην ὑπελάμβανε Δάφνις αἰοιδὰν
 βωκολικάν. οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρῶτος·

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ἄγγεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἴ τι Μενάλκας
 πᾶ ποχ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς ἄσσε μέλος,
 βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνίδας· ἦν δέ ποκ' ἐνθῇ 35
 Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.

ΔΑΦΝΙΣ.

κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἵπερ ὁμοῖον
 μουσίσδει Δάφνις ταῖσιν ἀηδονῖσι,
 τοῦτο τὸ βωκόλιον πιαίνετε· κῆν τι Μενάλκας
 τῇδ' ἀγάγῃ, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. 40

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ἐνθ' οἷς, ἐνθ' αἴγες διδυματοκοί, ἐνθα μέλισσαι
 σμάνεα πληροῦσιν, χαί δρυὲς ὑψίτεραι,
 ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει πρσίν· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη,
 χῶ ποιμᾶν ξηρὸς τηρόθι χ' αἱ βοτάναι.

ΔΑΦΝΙΣ.

παντᾶ ἔαρ, παντᾶ δὲ νομοί, παντᾶ δὲ γάλακτος 45

οὐθ' αὖτα πλήθουσιν, καὶ τὰ νῆα τρέφεται,
 ἐνθα καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται· αἱ δ' ἂν ἀφ' ἑσέοι,
 χῶ τὰς βῶς βόσκων χ' αἱ βόες αὐότεραι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ὦ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν ἄνερ, ὦ βράθος ὕλας
 50 μυρίον, ὦ σιμαὶ δευτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι·
 ἐν τήνῳ γὰρ τήνος· ἴθ' ὦ κόλε, καὶ λέγε· Μίλων,
 χῶ Πρωτεύς φῶκας, καὶ θεὸς ὦν, ἔνεμε.

ΔΑΦΝΙΣ.

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

μή μοι γᾶν Πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα
 εἷη ἔχεν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων·
 55 ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρῳ τᾷδ' ἄσομαι ἀγκυὰς ἔχων τυ,
 σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν καὶ Σικελὸν ἐς ἄλλα.

ΔΑΦΝΙΣ.

δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμός,
 ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα·
 ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἀπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ, ὦ Ζεῦ,
 60 οὐ μόνος ἠρώσθην· καὶ τὴν γυναικοφίλας.
 ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν.
 τὰν πυμάταν δ' ὦδ' ἄν οὕτως ἐξᾴρχε Μενάλκας·

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Φεῖδεν τᾶν ἐρίφων, φεῖδεν, λύκε, τῶν τοκάδων μεν,
 μηδ' ἀδίκη μ', ὅτι μικρὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτέω.

ὦ Λάμπουρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;
 οὐ γὰρ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
 ταὶ δ' οἷες, μηδ' ὕμεις ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι
 ποίας· οὐτι καμείσθ', ὅκκα πάλιν ἄδε φύηται·
 σίττα νέμεσθε, νέμεσθε· τὰ δ' οὐθата πλήσατε πᾶσαι,
 ὥς τὸ μὲν ὥρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀπόθωμαι. 70
 δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' αἰίδεν·

ΔΑΦΝΙΣ.

ἡμε γὰρ ἐκ τῶντῳ σύννοφους κόρα ἐχθρὸς ἰδοῖσα
 τὰς δαμάλας παρελεῦντα, καλὸν καλὸν ἡμες ἔφρασκεν·
 οὐ μὰν οὐδὲ λόγων ἐκρίθην ἀπὸ τὸν πικρὸν αὐτᾶ,
 ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶπον. 75
 αἰδεῖ' ἅ φωνά τᾶς πόρτιος, αἰδὺ τὸ πνεῦμα·
 [αἰδὺ δὲ χῶ μόσχος γαρούεται, αἰδὺ δὲ χ' ἅ βῶς·]
 αἰδὺ δὲ τῷ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτῆν.
 τᾶ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος, τᾶ μαλίδι μᾶλα·
 τᾶ βοῖ δ' ἅ μόσχος, τῷ βωκόλῳ αἰ βόες αὐταί. 80
 ὥς οἱ παῖδες αἶεσαν, ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν·

ΑΙΠΟΛΟΣ.

αἰδὺ τι τὸ στόμα τοι, καὶ ἐφίμερος, ὦ Δάφνι, φωνά·
 κρέσσον μελπομένῳ τεῦ ἀκονέμεν ἢ μέλι λείχεν.
 λάσδεο τὰς σύριγγας· ἐνίκησας γὰρ αἰίδων.
 αἰ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι, 85
 τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα,
 αἵτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.
 ὥς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη, καὶ ἀνάλατο, καὶ πλατάγησε
 νικήσας· οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἄλοιτο.
 ὥς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπη
 ὧτερος· οὕτω καὶ νύμφα γαμεθεῖσ' ἀκάχοιτο. 90

κῆκ τούτῳ Δάφνις παρὰ ποιμέσι πρᾶτος ἔγεντο,
καὶ νύμφαν, ἄκρηβος ἑὼν ἔτι, Ναΐδα γᾶμεν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Θ.

ΝΟΜΕΥΣ Η ΒΟΥΚΟΛΟΙ.

Invitante quodam anonymo, cantu certant Daphnis et Menalcas, suam uterque fortunam praedicantes. Quo finito, anonymus utrumque donat, et ipse suum aliquod carmen accinit. Sed vide not. crit.

[Βωκολιάσδεο, Δάφνι· τὸ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος,
ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφεψάσθω δὲ Μενάλκας,
μόσχως βωσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρως.
χ' οἱ μὲν ἅμᾳ βόσκοιντο, καὶ ἐν φύλλοισι πλανῶντο,
5 μηδὲν ἀτιμαγελεύντες· ἐμὴν δὲ τὸ βωκολιάσδευ
ἔμπροθεν· ἄλλοθεν δ' αὐτίς ὑποκρίνοιτο Μενάλκας.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἄδῦ μὲν ἅ μοσχὸς γαρύεται, ἄδῦ δὲ χά βῶς,
ἄδῦ δὲ χά σύριγξ, χά βωκόλος· ἄδῦ δὲ κῆγών.
ἐντὶ δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς· ἐν δὲ νένασται
10 λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάς μοι ἅπᾶσας
λὶψ κόμαρον τρωγοῖσας ἀπὸ σκοπιᾶς εἰτίναξε.
τῷ δὲ θέρευς φεύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
ὅσσον ἐρῶντε πατρὸς μύθων ἢ μητρὸς ἀκούειν.
οὕτω Δάφνις ἄεισεν ἐμὴν· οὕτω δὲ Μενάλκας·

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Αἴτνα μάτερ ἐμά, κῆγ' ὦ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω 15
 κοίλαις ἐν πέτραισιν· ἔχω δέ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
 φαίνονται, πολλὰς μὲν οἷς, πολλὰς δὲ χιμαῖρας·
 ὧν μοι πρὸς κεφαλῇ καὶ παρ' ποσὶ κώεα κεῖνται.
 ἐν πυρὶ δὲ δρυῖν' ἄχορ' ἔχει, ἐν πυρὶ δ' αὔαι 20
 φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὦραν
 χερίματος, ἢ νωδὸς καρύων, ἀμύλοιο παρόντος.

τοῖς μὲν ἐπεπλάτάγησα, καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα,
 Δάφνιδι μὲν κορύναν, τὰν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἄγρός,
 αὐτοφυῆ, τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων·
 τήν' δὲ στρόμβῳ καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτὸς 25
 σιτήθην, πέτραισιν ἐν Ὑκκαρικαῖσι δοκεύσας,
 πέντε ταμῶν πέντ' οὔσιν· ὃ δ' ἐγκαναχῆσατο κόχλῳ.
 βωκολικαὶ Μῶσαι, μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ὦδάν,
 τὰν ποτ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεῖσα νομεῦσι·

μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδόνα φύσης· 30
 τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
 ἴρηκες δ' ἴρηξιν· ἐμὴν δ' ἅ Μῶσα καὶ ὦδά.
 τᾶς μοι πᾶς εἴη πλεῖος δόμος· οὔτε γὰρ ὕπνος,
 οὔτ' ἔαρ ἑξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
 ἄνθεα, ὅσσον ἐμὴν Μῶσαι φίλαι· οὐς γὰρ ὀρεῦντι 35
 γαθεῦσαι, τὼς δ' οὔτι ποτ' ὀδύνησιν Κίρκῃ.]

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Ι.

ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ Η ΘΕΡΙΣΤΑΙ.

Duo menses primo mane segetem metunt. Quorum quum unus Battus, praeter modum segnis tristisque compareret, alloquitur eum Milo quaeritque, quid rei sit; et fatetur alter amorem suum in puellam quandam. Unde Milo eum jubet cantu aliquo malum suum lenire. Cantat ergo Battus carmen ariatorium in puellam, cui respondet Milo carmine magis sobrio, quale deceat menses, quod a Lyttersa originem duxerit.

Εργατίνα βουκαῖε, τί νῦν, ὧζυρέ, πεπόνθης;
 οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνα, ὥς τοπρὶν ἄγες,
 οὔθ' ἅμα λαιοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ὑπολείπη,
 ὥσπερ οἷς ποίμνας, τᾶς τὸν πόδα κάκτος ἔτυπεν.
 5 ποῖός τις, δειλαῖε, τύ γ' ἐκ μέσῳ ἅματος ἐσσῇ,
 ὅς νῦν ἀρχόμενος τᾶς ἀνλακος οὐκ ἀποτρώγεις;

ΒΑΤΤΟΣ.

Μίλων ὄψαμάτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
 οὔδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;

ΜΙΛΩΝ.

οὔδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρί;

ΒΑΤΤΟΣ.

10 οὔδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνήσαι δι' ἔρωτα;

ΜΙΛΩΝ.

μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίῳ κύνα γεῦσαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

ἀλλ' ἐγώ, ὦ Μίλων, ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.

ΜΙΛΩΝ.

ἐκ πίθῳ ἀντλεῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄξος.

ΒΑΤΤΟΣ.

τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μεν ἀπὸ σπόρῳ ἄσκαλα πάντα.

ΜΙΛΩΝ.

τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται;

ΒΑΤΤΟΣ.

ἅ Πολυβῶτα,

15

ἅ πρὸν ἀμώντεσσι παρ' Ἰπποκίῳι ποταύλει.

ΜΙΛΩΝ.

εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρον· ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζεται ἅ καλαμαία.

ΒΑΤΤΟΣ.

μωμᾶσθαι μ' ἄρχῃ τυ. τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος,
ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρως. μηδὲν μέγα μνθεῖν.

20

ΜΙΛΩΝ.

οὐ μέγα μνθεῖμαι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λαῖον,
καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ· ἄδιον οὕτως
ἐργαξῇ· καὶ μὲν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.

ΒΑΤΤΟΣ.

Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
παῖδ'· ὧν γάρ χ' ἀψῆσθε, θεαί, καλὰ πάντα ποιεῖτε.

25

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
ἰσχινάν, ἀλιόκυστον· ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.

- καὶ τὸ Ἴον μέλαν ἐντί, καὶ ἅ γραπτὰ ὑάκινθος·
 ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.
 30 ἅ αἶξ τὸν κύτισον, ὃ λύκος τὰν αἶγα διώκει,
 ἅ γέρανός τ' ὄροτρον· ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.
 αἶθε μοι ἦσαν ὅσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
 χρύσειοι ἀμφοτέροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτῃ·
 τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα, καὶ ἡ ῥόδον, ἡ τύγε μᾶλον,
 35 σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύνκλας.
 Βομβύκα χαρίεσσ', οἳ μὲν πόδες ἀστράγαλοι τεῦς,
 ἅ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

ΜΙΛΩΝ.

- ἡ καλὰς ἄμμε ποιῶν ἐλελήθη βῶκος ἀοιδάς·
 ὥς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
 40 ὦ μοι τῷ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσας.
 θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θείῳ Ἀντιέρσα·
 Δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχν, τοῦτο τὸ λαῖον
 εὐεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον ὅτι μάλιστα.
 σφίγγετ', ἀμαλλοδέται, τὰ δράγματα, μὴ παριῶν τις
 45 εἴπη· σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χ' οὗτος ὁ μισθός.
 ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρυθος ἅ τομὰ ὕμιν
 ἡ ζέφυρον βλέπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.
 σῖτον ἀλοιῶντας φεύγεν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον·
 ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόςδε μάλιστα.
 50 ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένῳ κορυδαλλῷ,
 καὶ λήγειν εὐδοντος· ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
 εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ, παῖδες, βίος· οὐ μελεδαίνει
 τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτοῖ.
 κάλλιον, ὦ πιμελητὰ φιλόργυρε, τὸν φακὸν ἔψειν·
 55 μὴ πιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.

ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας αἰδεῖν·
 τὸν δὲ τεόν, βουκαῖε, πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
 μυθίσδεν τᾶ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσα.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΑ.

ΚΥΚΛΩΨ.

Monstraturus poeta, nihil cantu esse efficacius contra amorem,
 Polyphemum juvenem inducit longo ad Galateam carmine suum in
 illam amorem lenientem.

Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκη φάρμακον ἄλλο,
 Νικία, οὐτ' ἔγχριστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὐτ' ἐπίπαστον,
 ἢ ταὶ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἄδῃ
 γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις· εὐρῆν δ' οὐ ράδιον ἐντί.
 γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς, ἱατρὸν εὐόντα,
 καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα Μοίσαις.

5

οὕτω γοῦν ῥαῖστα διαῖγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν,
 ὦρχαῖος Πολύφαιμος, ὃς ἤρατο τᾶς Γαλατείας,
 ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε·
 ἤρατο δ' οὐτι ῥόδοις, οὐ μάλοις, οὐδὲ κικίννοις,
 ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις· ἀγέϊτο δὲ πάντα πάρεργα.
 πολλάκι ταὶ οἷες ποτὶ ταῦτ' ἔλκον αὐτὰ ἀπὴνθον
 χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δέ, τὰν Γαλάτειαν αἰδῶν,
 αὐτῷ ἐπ' αἰόνοιο κατετάκετο φρυγιοέσσας,
 ἔξ' αὐτοῖς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος

10

15

Κύπριδος ἐκ μεγάλας, τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
 ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε· καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
 ὑψηλᾶς, ἐς πόντον ὁρῶν ᾄειδε τοιαῦτα·

- ὦ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ;
 20 λευκοτέρᾳ πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρᾳ ἄρνός,
 μόσχῳ γαυροτέρᾳ, φιαρωτέρᾳ ὄμφακος ὠμᾶς·
 φοιτῆς εὐθὺς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με,
 οἷχῃ δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με,
 φεύγεις δ', ὥσπερ οἷς πολὺν λύκον ἀθρήσασα.
 25 ἡρώσθην μὲν ἔγωγα τεοῦς, κόρα, ἀνίκα πρῶτον
 ἦνθες ἐμᾶ σὺν ματρὶ, θέλοις ὑακίνθινά φύλλα
 ἐξ ὄρεος δρέψασθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
 παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον οὐδέ τί πω νῦν
 ἐκ τήνῳ δύναμαι· τὴν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί', οὐδέν.
 30 γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὐνεκα φεύγεις·
 οὐνεκά μοι λασία μὲν ὄφρ' ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
 ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θῶτερον ὥς μία μακρά·
 εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι, πλατεῖα δὲ ῥίς ἐπὶ χεῖλει.
 ἀλλ' ὧτός, τοιοῦτος ἐών, βοτὰ χίλια βόσκω,
 35 κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
 τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ,
 οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθεές αἰεὶ.
 συρίσδεν δ' ὥς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων,
 τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἅμᾳ κῆμαντὸν ἀείδων,
 40 πολλάκι νυκτὸς ἄωρί· τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρῶς
 πᾶσας μαννοφόρως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
 ἀλλ' ἀφίκεν τὸ ποτ' ἄμμε, καὶ ἐξεῖς οὐδέν ἔλασσον·
 τὴν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθῆν.
 ἄδιον ἐν τῶντ' παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξεῖς.
 45 ἐντὶ δάφναι τηρεῖ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι,

ἐντὶ μέλας κισσός, ἐντ' ἄμπελος ἅ γλυκύκαρπος·
 ἐντὶ ψυχρόν ὕδωρ, τό μοι ἅ πολυδένδρεος Αἴτνα
 λευκᾶς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβρόσιον, προΐητι.
 τίς κ' ἂν τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἔλοιτο;
 αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεν, 50
 ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι, καὶ ὑπὸ σπεσθῇ ἀκάματον πῦρ·
 καιόμενος δ' ὑπὸ τεύς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
 καὶ τὸν ἐν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
 ὦμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἅ μάτῃς βράγχι' ἔχοντα,
 ὥς κατέδυν ποτὶ τίν, καὶ τὰν χέρσα τεύς ἐφίλασα, 55
 αἰ μὴ τὸ στόμα λῆς· ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λευκά,
 ἢ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.
 ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι·
 ὥστ' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.
 νῦν μὰν, ὦ κόριον, νῦν αὐτόθι νεῖν γε μαθεῖμαι, 60
 αἶκα τις σὺν ναῖ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται·
 ὥς κεν ἴδω, τί ποθ' ἄδ'υ κατοικῆν τὸν βυθὸν ὕμμιν.
 ἐξένθοις, Γαλάτεια, καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο,
 ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος, οἶκαδ' ἀπενθεῖν.
 ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὴν ἅμα, καὶ γάλ' ἀμέλγειν, 65
 καὶ τυρὸν πᾶσαι, τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
 ἅ μάτῃς ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾶ·
 οὐδὲν πᾶ ποχ' ὅλως ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπὲρ μεῦ,
 καὶ ταῦτ' ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρεῦσά με λεπτὸν ἐόντα.
 φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μεν 70
 σφύσδην, ὥς ἀνιαθῇ, ἐπεὶ κῆγὼν ἀνιῶμαι.
 ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 αἶκ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις, καὶ θαλλὸν ἀμάσας
 ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχοις νοῦν.
 τὰν παρθεοῖσαν ἀμέλγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις; 75

εὐρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
 πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
 κιχλίσδοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ὑπακοίσω·
 δηλονότ' ἐν τᾷ γὰρ κῆγ' ὧν τὶς φαίνομαι ἡμες.

80 οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα,
 μουσίσδων· ῥᾶρον δὲ διᾶγ', ἣ χρυσὸν ἔδωκεν.

12 ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ IB.

A I T H Σ.

Gratulatur sibi amator adventum pueri amati, aeternamque famam utrique propter amorem mutuum pollicetur. In fine laudat Megarenses, qui Diocli propter similem amorem festum statuerint.

Ἦλυθες, ὦ φίλε κοῦρε, τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἡοϊ·
 ἦλυθες· οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.
 ὅσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβύλοιο
 ἠδιον, ὅσον ὅις σφειτέρης λασιωτέρῃ ἀρνός,
 5 ὅσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
 ὅσον ἐλαφροτέρῃ μύσχου νεβρός, ὅσον ἀηδὼν
 συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτῃ πετεηνῶν·
 τόσον ἔμ' εὐφρηνας σὺ φανείς· σκιερὴν δ' ὑπὸ φηγὸν
 Ἥελίου φεύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις.
 10 εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες
 νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδή·
 „οἶω δὴ τινα τῶδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην

„φῶθ'· ὁ μὲν εἰς πνηλος, φαίη χ' ὠμυκλαΐζων·
 „τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι, αἶταν.
 „ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῶ. ἧ ῥα τότε ἦσαν 15
 „χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὃν ἀντεφίλησ' ὁ φιληθεὶς.“
 εἰ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρονίδη, πέλοι, εἰ γὰρ ἀγῆρων,
 ἄθ' ἀνάτοιοι· γενεαῖς δὲ διηκοσίησιν ἔπειτα
 ἀγγεῖλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
 „ἦ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἶτεω 20
 „πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἡϊθέοισι μάλιστα.“
 ἀλλ' ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι οὐρανίῳνες
 ἔσسونθ', ὥς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δὲ σὲ τὸν καλὸν αἰνέων,
 ψεύδεα ῥινὸς ὑπερθευ ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.
 ἦν γὰρ καί τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθύς ἔθηκας, 25
 διπλάσιον δ' ὠνήσας· ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.

Νισαῖοι Μεγαρήες, ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
 ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὥς περιάλλα
 ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
 αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἶαρι πρῶτω 30
 κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι·
 ὅς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,
 βριθόμενος στεφάνοισιν ἔην ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν.
 ὄλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα δαιτᾷ.
 ἧ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωστρεῖ, 35
 Λυδίῃ ἴσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποίῃ
 πεύθονται, μὴ φαῦλος, ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΓ.

ΥΛΛΑΣ.

De Hercule agit qui Hylam amarit et secum duxerit cum Argonautis in Colchidem proficiscens. Narratur exscensio Argonautarum in Cianorum terram ad Propontidem. Ibi Hylam, quum abiisset aquam portatum, a nymphis esse abreptum. Quem dum quaesierit ubique locorum Hercules, Argo interim solvisse, illum autem pedibus iter in Colchidem facere coactum fuisse.

- Οὐχ ἄμῃν τὸν Ἑρώτα μόνοις ἔτεχ', ὥς ἐδοκεῖμεν,
 Νικία, ᾗ τιμὴ τοῦτο θεῶν ποικα τέκνον ἔγεντο·
 οὐχ ἄμῃν τὰ καλὰ πρῶτοις καλὰ φαίνεται ἡμεῖς,
 οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὖριον οὐκ ἐσορῶμεν·
 5 ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος νῖός,
 ὅς τὸν λῆν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἥρατο παιδὸς
 τῷ χαρίεντος Ὑλλᾶ, τῷ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος,
 καί μιν πάντ' ἐδίδαξε, πατὴρ ὥσει φίλον νῖα,
 ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
 10 χωρὶς δ' οὐδέ ποτ' ἦς, οὐδ' εἰ μέσον ἄμαρ ὄροιτο,
 οὐθ' ὅκα ἅ λένκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς ἁώς,
 οὐθ' ὅποτ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶεν,
 σεισαμένους πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεῦρῳ·
 ὥς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἶη,
 15 αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
 ἀλλ' ὅκα τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων
 Αἰσονίδας, οἳ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο,

πασάν ἐκ πολλῶν προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι,
 ἵκετο χῶ ταλαεργὸς ἐς ἀφνειὰν Ἰαολκὸν
 Ἀλκμήνας υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρώϊνας· 20
 σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν Ὑλας εὐέδρον ἐς Ἀργῶ,
 αἵτις Κυανεῶν οὐχ ἤψατο συνδρομάδων ναῦς,
 ἀλλὰ διεξάϊξε, βαθύν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν,
 αἰετὸς ὥς, μέγα λαῖτμα, ἀφ' ᾧ τότε χοιράδες ἔσταν.
 ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δὲ 25
 ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένῳ εἵαρος ἤδη·
 τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
 ἡρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς Ἀργῶ
 Ἑλλάςποντον ἵκοντο, νότῳ τρίτον ἄμαρ ἀέντι·
 εἴσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν 30
 αὐλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρον.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα, κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
 δειελινοί· πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
 λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ·
 ἔνθεν βούτομον ὀξύ, βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. 35
 κῶχεθ' Ὑλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν
 αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ, καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
 (οἱ μίαν ἄμφω ἐταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν),
 χάλκεον ἄγγος ἔχων· τάχα δὲ κρᾶναν ἐνόησεν
 ἡμένῳ ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκη, 40
 κνάνεόν τε χελιδόνιον, χλοερόν τ' ἀδίαντον,
 καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις·
 ὕδατι δ' ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
 Εὐνίκα, καὶ Μαλὶς, ἔαρ θ' ὀρόωσα Νυχεία. 45
 ἦτοι ὁ κῶρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρυσσόν,
 βάψαι ἐπειγόμενος· ταὶ δ' ἐν χειρὶ πᾶσαι ἔφυσαν·

- πασάων γὰρ ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἀμφεδόνησεν
 Ἀργεῖω ἐπὶ παιδί· κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
 50 ἀθρόος, ὥς ὅκα πυρσὸς ἀπ' οὐρανῷ ἤριπεν ἀστήρ
 ἀθρόος ἐν πόντῳ· ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος·
 κουφότερ', ὦ παῖδες, ποιείσθ' ὄπλα· πλευστικός οὗρος.
 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κῶρον ἔχουσιν
 δακρυόεντ', ἀγανοῖσι παρσπύχοντ' ἐπέεσσιν·
 55 Ἀμφιτρωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί
 ὄχετο, Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα,
 καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνθανε δεξιτερὰ χεῖρ.
 τρεῖς μὲν Ὑλαν ἄϋσεν, ὅσον βαθὺς ἤρουγε λαιμός·
 τρεῖς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν· ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνὰ
 60 ἐξ ὕδατος· παρεὼν δὲ μάλα σχεδόν, εἶδετο πόρρῳ.
 ὥς δ' ὁπόκ' ἠϋγένειος ἀπόπροθι λῆς ἐσακούσας
 νεβρῷ φθεγξαμένας τις ἐν ὥρεσιν, ὠμοφάγος λῆς,
 ἐξ εὐνάς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα·
 Ἡρακλῆς τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
 65 παῖδα ποθῶν δεδόνάτο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.
 σχέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλώμενος ὅσ' ἐμόγησεν
 ὥρεα καὶ δρυμῶς· τὰ δ' Ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
 ναῦς μένεν ἄρμεν' ἔχουσα μετάρσια· τῶν παρεόντων
 ἰστία δ' ἠῖθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον,
 70 Ἡρακλῆα μένοντες· ὁ δ', ἔξ πόδες ἄγον, ἐχώρει
 μαινόμενος· χαλεπὰ γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.
 οὕτω μὲν κάλλιστος Ὑλᾶς μακάρων ἀριθμεῖται.
 Ἡρακλῆην δ' ἦρωες ἐκερτόμεον λιπονάυταν,
 οὐνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργῶ·
 75 πεσδᾶ δ' ἐς Κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΔ.

ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ

Η ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Aeschines amico Thyonicho narrat suam cum puella rixam propter ejus in alium amorem, quae rixa inter epulas adeo in verbera eruperit, ita ut fugerit puella necdum redierit post duorum plus mensium spatium; quare decretum sibi esse in bellum proficisci. Respondens Thyonichus suadet, ut, si haec ei sententia stet, ad Ptolemaeum se conferat, cujus virtutes uberius celebrantur.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Χαίρων πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ἀλλά τυ αὐτόν,

Αἰσχίνα.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

ὥς χρόνιος.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

πράσσομεν οὐχ ὥς λῶσται, Θυνώνιχε.

ΘΥΩΝΙΚΟΣ.

ταῦτ' ἄρα λεπτός,

χῶ μύσταξ πολὺς οὗτος, αὐσταλέοι δὲ κίκινοι.

- 5 τοιοῦτος πρῶαν τις ἀφίκετο Πυθαγορίκτας,
ὠχρός, κἀνυπόδατος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμεν.
ἦρατο μὲν καὶ τῆνος, ἐμὴν δοκεῖ, ὅπτῳ ἀλεύρω.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

παῖσδεις, ὦ γὰρ, ἔχων· ἐμὲ δ' ἅ χαρίεσσα Κυνίσκα
ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανείς ποκα, θριξ ἀνὰ μέσσον.

ΘΥΩΝΙΚΟΣ.

- 10 τοιοῦτος μὲν αἰεὶ τύ, φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχος, ὀξύς,
πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ καιρόν;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

- ὄργειος, κῆγών, καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἵπποδιώκτας
Ἄπις, καὶ Κλεύνικος ἐπίνομος ὁ στρατιώτας
ἐν χώρῳ παρ' ἐμῇ. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσώς,
15 θηλάζοντά τε χοῖρον· ἀνῶξα δὲ Βύβλινον αὐτοῖς
εὐώδη, τετόρων ἐτέων σχεδόν, ὥς ἀπὸ λανῶ.
βολβός τις κοχλίας ἐξηρέθη· ἥς πότος ἄδύς.
ἦδη δὲ προῖόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον,
ῶτινος ἦθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ῶτινος εἰπῆν.
20 ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὥς ἐδέδοκτο·
ἅ δ' οὐδέν, παρεόντος ἐμεῦ· τίς ἔχεν μ' ἐδόκει νοῦν;
„οὐ φθελῶ;“ λύκον εἶδες,“ ἔπαιξέ τις. ὥς σοφός, εἶπε
χ' ἦφθα· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λήκνον ἄψαις·
ἐντὶ Λύκος, Λύκος ἐντί, Λάβα τῷ γείτονος νείος,

εὐμάκης, ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλός ἤμεν.
 τούτῳ τὸν κλύμενον κατετάκετο τήνον ἔρωτα.
 χ' ἄμῃν τοῦτο δι' ὥτ' ἔγεντό ποχ' ἄσυχον οὕτως·
 οὐ μὰν ἐξήταξα, μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 ἦδη δ' ὦν πόσιος τοῖ τέτταρες ἐν βάθει ἤμες,
 χῶ Λαρισσαῖος τὸν ἐμὸν Λύκον ᾔδεν ἀπ' ἀρχᾶς,
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἅ δὲ Κυνίσκα
 ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρὶ
 παρθένος ἐξαέτις κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 τᾶμος ἐγών, τὸν ἴσης τύ, Θυνώνιχε, πύξ ἐπὶ κόρῳ
 ἤλασα, καλλαν αὖθις· ἀνειρύνσασα δὲ πέπλῳς,
 ἔξω ἀπώχετο θᾶσσον. „ἐμὸν κακόν, οὐ τοι ἀρέσκω;
 „ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος· ἄλλον ἰοῖσα
 „θάλπε φίλον· τήνῳ τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι.“
 μάστακα δ' οἷα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδῶν
 ἄψορόν ταχινὰ πέτεται, βίον ἄλλον, ἀγείρεν·
 ὠκντέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
 ἰθὺν δι' ἀμφιθύρῳ καὶ δικλίδος, ᾗ πόδες ἄγον·
 αἶνος θὴν λέγεται τις· ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν.
 εἵκατι ταῖδ', ὀκτὼ ταῖδ', ἐννέα ταῖδε, δέκ' ἄλλαι,
 σήμερον ἐνδεκάτα, ποτίθει δύο, καὶ δύο μᾶνες,
 ἐξ ᾧ ἀπ' ἀλλάλων, οὐδὲ Θρακιστὶ κέκαρμαι.
 οἱ δὲ Λύκος νῦν πάντα, Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῶνται·
 ἄμμες δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθματοί,
 δύστανοι Μεγαρήες, ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρᾳ.
 κ' εἰ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι·
 νῦν δέ ποθ', ὥς μῦς, φαντί, Θυνώνιχε, γεύμεθα πίσσης.
 χῶτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
 οὐκ οἶδα· πλὰν Σῆμος, ὃ τᾶς Ἐπιχάλκῳ ἐρασθεῖς,
 ἐκπλεύσας, ὑγιῆς ἐπανήλθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.

- 55 πλευσούμαι κήγῶν διαπόντιος, οὔτε κἀκιστος,
οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ὦφελε μὰν χωρῆν κατὰ νοῦν τεὸν ὦν ἐπεθύμεις,
Αἰσχίνα. εἰ δ' οὕτως ἄρα σοὶ δοκεῖ, ὥστ' ἀποδαμεῖν,
μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος,

[ΑΙΣΧΙΝΗΣ.]

- 60 [τᾶλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις;

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

- ἐλευθέρῳ ὅστις ἄριστος,]
- εὐγνώμων, φιλόμωστος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἁδύς·
εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον·
πολλοῖς πολλὰ διδούς· αἰτεύμενος, οὐκ ἀνανεύων,
οἷα χρὴ βασιλῆϊ· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί,
65 Αἰσχίνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἄρῃσκει
λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροισι δὲ βεβακῶς
τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
ᾧ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
70 λευκαίνων ὁ χρόνος. ποιῆν τι δεῖ, ἅς γόνυ χλωρόν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΕ.

Σ Υ Ρ Α Κ Ο Υ Σ Ι Α Ι

Η Α Δ Ω Ν Ι Α Ζ Ο Υ Σ Α Ι.

Adonidis festum Alexandriae celebratur ab Arsinoa regina. Venit ergo mulier Syracusia, illic habitans, Gorgo, ad amicam pariter Syracusanam Praxinoam, camque invitat ad festum in aula regia spectandum. Igitur postquam inter varios sermones Praxinoa se paraverat, demum (v. 44.) iter ingrediuntur, et per multa pericula (v. 77.) aulam intrant, et spectant ornatum, et auscultant cantatrici, quae in Veneris et Adonidis, et vero etiam Berenicae Arsinoaeque honorem carmen (v. 100 - 144) accinit. Dein salutato Adonide domum redeunt.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐνδοῖ Πραξινόα;

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Γοργοῖ φίλα, ὥς χρόνῳ; ἐνδοῖ.

*Θαυμ', ὅτι καὶ νῦν ἦνθες· ὄρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτᾶ·
ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον.*

ΓΟΡΓΩ.

ἔχει κάλλιστα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

καθίζεν.

ΓΟΡΓΩ.

*ὦ τᾶς ἀδαμάτω ψυχᾶς· μόλις ὑμῖν ἐσώθην,
Πραξινόα, πολλῶ μὲν ὄχλῳ, πολλῶν δὲ τεθρίππων·*

παντᾶ κρηπίδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
 ἅ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὸ δ' ἑκαστέρῳ ἄμμιν ἀποικεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθῶν
 ἱλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὤμες
 10 ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερόν κακόν, αἰὲν ὅμοιος.

ΓΟΡΓΩ.

μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δίνωνα τοιαῦτα,
 τῷ μικρῷ παρεόντος· ὄρη, γύναι, ὥς ποθορῇ τυ.
 θάρσει, Ζωπυρίων, γλυκερόν τέκος· οὐ λέγει ἀπφῦν.
 αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν· καλὸς ἀπφῦς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

15 ἀπφῦς μὰν τῆνος πρῶαν, (λέγομεν δὲ πρῶαν θῆν
 πάντα) νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων,
 κῆνθε φέρον ἄλας ἄμμιν, ἀνὴρ τριςκαιδεκάπαχυς.

ΓΟΡΓΩ.

χῶμὸς ταῦτά γ' ἔχει, φθόρος ἀργυρίῳ, Διοκλείδας·
 ἑπτὰ δραχμῶν κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
 20 πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθρές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
 ἀλλ' ἴθι, τῷμπέχορον καὶ τὰν περωνατρίδα λαζεῦ.
 βᾶμεν τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ,
 θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
 κοσμήν τὰν βασίλισσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ἐν ὀλβίῳ ὀλβία πάντα.

ΓΟΡΓΩ.

25 ὦν εἶδες, χῶν εἶπας ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι·
 ἔρπειν ὥρα κ' εἶη.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ἄεργοῖς αἰὲν ἑορτά.

Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα, καὶ ἐς μέσον, αἰνόθρυπτε,
 θεὸς πάλιν. αἶ γαλέαι μαλακῶς χρήσδοντι καθεύδεν.
 κινεῦ δὴ, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ.
 ἅ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς ὁμῶς. μὴ πονλύ, ἅπληστε,
 ἔγχει ὕδωρ· δύστανε, τί μεν τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
 παῦσαι· ὅποια θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
 ἅ κλᾶξ τὰς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.

30

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
 τοῦτο πρόπει. λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἄφ' ἰστῶ;

35

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

μὴ μνάσης, Γοργοῖ· πλέον ἄργυρίῳ καθαρῶ μνᾶν
 ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.

ΓΟΡΓΩ.

ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ναί, καλὸν εἶπας.

τῷμπέχονον φέρε μοι, καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
 ἀμφίθεσ. οὐκ ἄξῳ τυ, τέκνον· μορμῶ, δάκνει ἵππος.
 δάκνουε ὅσσ' ἐθέλεις· χολὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
 ἔσπωμες. Φρυγία, τὸν μικρὸν παῖσδε λαβοῖσα·
 τὰν κύν' ἔσω κάλεσον· τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον. —
 ὦ θεοί, ὅσσοις ὄχλος· πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι
 χρή τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.
 πολλὰ τοι, ὦ Πτολεμαῖε, πεποιήται καλὰ ἔργα,
 ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκνών. οὐδεὶς κακοεργὸς

40

45

- δαλεῖται τὸν ἰόντα, παρέρπων Αἰγυπτιστί·
 οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισδον,
 50 ἀλλάλοις ὁμαλοί, κακὰ παίγνια, πάντες ἐρειοί.
 ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα; τοὶ πτολεμισταὶ
 ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μή με πατήσης.
 ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πύρρος· ἴδ' ὥς ἄγριος· κννοθαρσῆς
 Εὐνόα, οὐ φευξῇ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
 55 ὦνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἐνδοῖ.

ΓΟΡΓΩ.

θάρσει, Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὀπισθεν·
 τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
 ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν ταμάλιστα δεδοίκω
 ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιρῶεῖ.

ΓΟΡΓΩ.

- 60 ἐξ αὐλᾶς, ὦ μάτερ;

ΓΡΑΥΣ.

ἐγὼν, ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ.

εὐμαρές;

παρενθεῖν

ΓΡΑΥΣ.

ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
 καλλίστα παίδων. πείρα θῆν πάντα τελεῖται.

ΓΟΡΓΩ.

χρησμῶς ἅ πρεσβῦτις ἀπώχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

πάντα γυναικες ἴσαντι, καὶ ὥς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἥραν.

ΓΟΡΓΩ.

Θᾶσαι, Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅστος ὄμιλος. 65

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Θεσπέσιος, Γοργοῖ. δὸς τὰν χέρα μοι· λαβὲ καὶ τὴν,
 Εὐνόα, Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾶ, μὴ τὴν πλανηθῆς,
 πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες· ἀπρίξ ἔχευ, Εὐνόα, ἁμῶν.
 ὦ μοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἦδη
 ἔσχισται, Γοργοῖ. ποτιῶ Διός, αἵτι γένοιο 70
 εὐδαίμων, ὦ νῦθρωπε, φυλάσσεο τῷμπέχονόν μεν.

ΞΕΝΟΣ.

οὐκ ἐπ' ἐμὴν μέν· ὅμως δὲ φυλάξομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ἄθρόος ὄχλος·

ὦ θεῦνθ' ὥσπερ ὕες.

ΞΕΝΟΣ

θάρσει, γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

κεῖς ὥρας, κῆπειτα, φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἵης,
 ἅμμε περιστέλλων. χρηστῷ κῶκτίρμονος ἀνδρός.
 φλίβεται Εὐνόα ἅμμιν· ἄγ', ὦ δειλὰ τὴν, βιάζεσθαι.
 κάλλιστ'· ἐνδοῖ πᾶσαι, ὅ τὰν νύον εἶπ' ἀποκλάξας. 75

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, πόταγ' ὧδε· τὰ ποικίλα πρᾶτον ἀθρησον,
 λεπτὰ καὶ ὥς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

- 80 πότνι Ἀθαναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,
 ποῖοι ζωογράφοι τὰ κριβέα γράμματ' ἔγραψαν;
 ὥς ἔτυμ' ἐστάκанти, καὶ ὥς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι.
 ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά· σοφόν τι χρήμ' ὦνθρωπος.
 αὐτὸς δ' ὥς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέῳ κατὰκειται
 85 κλισμῷ, πρᾶτον ἰούλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων,
 ὁ τριφίλατος Ἀδωνις, ὃ κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.

ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ.

παύσασθ', ὦ δύσταντοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
 τρυγόνες· ἐκκναισεῦντι πλατειαῖσδοισαι ἅπαντα.

ΓΟΡΓΩ.

- μᾶ, πόθεν ὦνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
 90 πασάμενος ἐπίτασσε· Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις;
 ὥς εἰδῆς καὶ τοῦτο, Κορίνθιαι εἰμές ἄνωθεν,
 ὥς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες·
 Δωρίσθεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

- μὴ φύη, Μελιτῶδες, ὅς ἀμῶν καρτερός εἴη,
 95 πλὰν ἐνός· οὐκ ἀλέγω, μή μοι κενεὰν ἀπομάξης.

ΓΟΡΓΩ.

σίγα, Πραξινοά· μέλλει τὸν Ἀδωνιν αἰίδεν
 ἅ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ πολυῦδρις αἰιδός,
 ἅτις καὶ Σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε·
 φθεγξεῖται τι, σάφ' οἶδα, καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.

ΓΥΝΗ ΛΟΙΔΟΣ.

- 100 δέσποινα, ἅ Γολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας,
 αἰπεινόν τ' Ἐρυκα, χρυσῶν παῖσδοισ' Ἀφροδίτα,

οἷόν τοι τὸν Ἀδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
 μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαίποδες ἄγαγον ὦραι.
 βάρδισται μακάρων ὦραι φίλαι, ἀλλὰ ποθεῖναι
 ἔρχονται, πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φέροισαι. 105
 Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,
 ἀνθρώπων ὥς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
 ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικός·
 τὴν δὲ χαρίζομένα, πολύνυμε καὶ πολύναιε,
 ἃ Βερενικεῖα θυγάτηρ, Ἑλένα εἰκνῦα, 110
 Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἀδωνιν.
 παρ' μὲν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι,
 παρ' δ' ἀπαλοὶ κᾶποι, πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσχοις
 ἀργυρέοις, Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα·
 εἶδατά θ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πορεύονται, 115
 ἀνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ' ἅμ' ἀλεύρω·
 ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος, τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ,
 πάντ' αὐτῷ πεττηνὰ καὶ ἔρπετὰ τᾶδε πάρεστι.
 χλωραὶ δὲ σκιάδες, μαλακῷ βρίθουσαι ἀνήθῳ,
 δέδμανθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερποτόωνται Ἐρωτες, 120
 οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεξομένων ἐπὶ δένδρων
 πωτῶνται, πτερόγων πειρώμενοι, ὅζον ἀπ' ὅζω.
 ὦ ἔβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος
 αἰετώ, οἶνοχόον Κρονίδα Διὸ παῖδα φέροντες,
 πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω, („μαλακώτεροι ὑπνώ“ 125
 ἃ Μίλατος ἐρεῖ, χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων).
 ἔστρωται κλῖνα, τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα·
 τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυν Ἀδωνις,
 ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός.
 οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ'· ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρῶά. 130
 νῦν μὲν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα.

- ἄωθεν δ' ἄμμες νῦν ἅμα δρόσῳ ἄθρόαι ἔξω
 οἴσευμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰῶνι πτύοντα·
 λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνείσαι,
 135 στήθεσι φαινομένοις, ληνυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς.
 ἔρπεις, ὦ φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐνθάδε κεῖς Ἀχέροντα
 ἄμιθέων, ὥς φαντί, μονώτατος· οὐτ' Ἀγαμέμνων
 τοῦτ' ἔπαθ', οὐτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἦρως,
 οὐθ' Ἐκτωρ Ἐκάβας ὁ γεραίτατος εἵκατι παίδων,
 140 οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθὼν,
 οὐθ', οἳ ἔτι πρότεροι, Λαπίθαι, καὶ Δευκαλίωνες,
 οὐ Πελοπηϊαδᾶν τε καὶ Ἀργεος ἅκρα Πελασγοί.
 ἴλαθι νῦν, φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις.
 καὶ νῦν ἦνθες, Ἀδωνι, καί, ὅκκ' ἀφίκη, φίλος ἥξεῖς.

ΓΟΡΓΩ.

- 145 Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον ἅ θήλεια.
 ὀλβία, ὅσσα ἴσατι, πανολβία, ὥς γλυκὺ φωνεῖ.
 ὦρα ὅμως κ' εἰς οἶκον· ἀνάριστος Διοκλείδας.
 χώνηρ ὅξος ἅπαν· πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθης.
 χαῖρε, Ἀδων' ἀγαπατέ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφικνεῦ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΣΤ.

ΧΑΡΙΤΕΣ Η ΙΕΡΩΝ.

Hieronis laudes celebraturus poeta, exorditur a tristi poetarum fortuna, qua raro iis contingant fautores liberaliores, et de avaritia agit, vitio turpissimo. Monstrat, gloriam hominibus praecipue poetarum cantibus parari, idque quum aliorum, tum Homeri maxime exemplo illustrat. Dein, a vs. 71., transit ad Hieronem, quem sibi promittit intra breve temporis spatium prae ceteris fore celebrandum propter futura ejus facta bellica contra Carthaginienses, deosque invocat, ut, expulsis hostibus, pacem donent Siciliae, quo Hieronis gloriam celebrare possint poetae, in quibus et ipse, ubi invitatus fuerit, una cum Gratiis sit futurus.

Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κόραις μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς,
 ὕμνεῖν ἀθανάτους, ὕμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
 Μῶσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ αἰδόντι·
 ἄμμες δὲ βροτοί, οἳ δὲ βροτοὺς βροτοὶ αἰδόντι.
 τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' αῶ,
 ἁμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
 ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπεμψεῖ;
 αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἵασι,
 πολλὰ με τωθάσδοισαι, ὅτ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον·
 ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλῶ
 ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
 ἔνθ' αἰεὶ σφίσιν ἔδρα, ἐπὰν ἀπρακτοὶ ἴκωνται.
 τίς τῶν νῦν τοιόςδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλασεῖ;

οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν, ὥς πάρος,
ἔσθλοῖς

- 15 αἰνεῖσθαι σπεύδοντι· νενίκανται δ' ὑπὸ κερδέων.
πᾶς δ', ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων, πόθεν αὖξεται ἄθρεϊ
ἄργυρος· οὐδέ κεν ἰὼν ἀποτρέψας τινὲ δοίῃ,
ἀλλ' εὐθύς μυθεῖται· „ἀπωτέρω, ἢ γόνυ, κνήμα·
„αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν αἰοδούς·
20 „τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἄλῃς πάντεσσιν Ὅμηρος·
„οὗτος αἰοδῶν λῶστος, ὅς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.“

- δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὃ μυθῖος ἔνδοθι χρυσὸς
κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις·
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ καὶ τινὲ δοῦναι αἰοδῶν·
25 πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι παῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
ἀνθρώπων· αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν·
μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
μειλίζαντ' ἀποπέμψαι, ἐπ' ἂν ἐθέλητι νέεσθαι·
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας·
30 ὄφρα καὶ εἰν αἶδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς,
μηδ' ἀκλεῆς μύσῃαι ἐπὶ ψυχρῷ Ἀχέροντος,
ὥσεί τις, μακέλα τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας,
ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίαν ἀκτήμενα κλαίων.
πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἀνακτος Ἀλεῦα
35 ἄρμαλιὰν ἔμμηρον ἐμετρήσαντο πενέσται·
πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιν ἐλαννόμενοι ποτὶ σακὸν
μόσχοι σὺν κερᾷσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι·
μυθία δ' ἀμπεδίον Κραννώνιον ἐνδιάασκον
ποιμένες ἔκκριτα μᾶλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
40 ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἡδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
θυμὸν ἐς εὐρεΐαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος,
ἄμναστοι δέ, τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες,

δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
 εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κῆϊος αἰόλα φωνέων
 βάριτον ἐς πολύχορδον, ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς 45
 ὀπλοτέροις· τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
 οἳ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστηῆας Λυκίων ποτέ, τίς κομόωντας
 Πριαμίδας, ἣ θῆλυν ἀπὸ χοιᾶς Κύκνον ἔγνω,
 εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὑμνησαν ἀοιδοί; 50
 οὐδ' Ὀδυσσεύς, ἑκατόν τε καὶ εἴκατι μῆνας ἀλαθεῖς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, αἶδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐνθῶν
 ζωός, καὶ σπήλυγγα φυχῶν ὀλοοῖο Κύκλωπος,
 δηναῖον κλέος ἔσχεν· ἐσιγάθη δ' ὁ συφορβὸς
 Εὐμαιος, καὶ βουσι Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις 55
 ἔργον ἔχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτας,
 εἰ μὴ σφᾶς ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.

ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι·
 χρήματα δὲ ζῶοντες ἀμαλδύνοντι θανόντων.
 ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος, ἐπ' ἄνι κύματα μετρεῖν, 60
 ὅσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
 ἢ ὕδατι νίξειν θολερὰν ἰοειδεῖ πλίνθον,
 καὶ φιλοκερδεῖα βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.
 χαιρέτω ὅστις τοῖος· ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
 ἄργυρος· αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἡμερος αὐτόν. 65
 αὐτὰρ ἐγὼν τιμᾶν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
 πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
 δίζημαι δ' ὧ κεν θνατῶν κεχαρισμένος ἐνθῶ
 σὺν Μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθοντι ἀοιδοῖς
 κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλεύοντος. 70
 οὐπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανός, οὐδ' ἐνιαυτούς·
 πολλοὶ κινησεῦντι ἔτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι·

- ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται αἰοιδᾷ,
 ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσον μέγας, ἢ βαρὺς Αἴας
 75 ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ἴλου.
 ἦδη νῦν Φοίνικες, ὑπ' αἰλίῳ δύνοντι
 οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρόν, ἐρρόιγαντι.
 ἦδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα,
 ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ὑπεῖνοισιν.
 80 ἐν δ' αὐτοῖς Ἰέρων, προτέροις ἴσος ἠρώεσσι,
 ζώννυται, ἵππεια δὲ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι.
 αἱ γάρ, Ζεῦ κῦδιστε πάτερ, καὶ πότνι Ἀθάνα,
 κώρα θ', ἃ σὺν ματρὶ πολυκλάρων Ἐφυραίων
 εἶλαχας μέγα ἄστυ, παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
 85 ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακαὶ πέμπειαν ἀνάγκαι
 Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγελέοντας
 τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν.
 ἄσπεα δὲ προτέροισι πάλιν ναίλοιτο πολίταις,
 δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας.
 90 ἀγροὺς δ' ἐργάζονται τεθαλότας· αἱ τ' ἀνάρριθμοι
 μῆλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι
 ἀμπεδίον βλήχουντο, βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὖλιν
 ἐρχόμεναι σκνιπαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν.
 νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ,
 95 ποιμένας ἐνδίοις πεφυλαγμένος, ἐνδοθι δένδρων
 ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι
 λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη.
 ὑψηλὸν δ' Ἰέρωνι κλέος φορέοιεν αἰοιδοὶ
 καὶ πόντου Σκυθικοῖο πέραν, καὶ ὅπη πλατὺ τεῖχος
 100 ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
 εἰς μὲν ἐγών, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
 θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθοισαν

ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχμητὰν Ἰέρωνα.

ὦ Ἐτεόκλειοι θυγατρὲς θεαί, αἱ Μινύειον

Ὀρχομενὸν φιλέοισαι, ἀπεχθόμενόν ποκα Θήβαις, 105

ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν· ἐς δὲ καλεύντων

θαρσήσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέραισιν ἰκοίμαν,

καλλείψω δ' οὐδ' ὕμνε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπατὸν

ἄνθρωποις ἀπάνευθεν; αἰὲ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἶην.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΖ.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ.

Laudatur Ptolemaeus Philadelphus, primum a parte parentum, Ptolemaei Lagi (v. 13.) et Berenices (v. 34.). Quorum laudibus celebratis, v. 56. de ipso Pt. Philadelpho orditur, qui natus in insula Co, qualiter in Delo Apollo (58-72.), innumeris oppidis, populis, militibus imperet (-94.). Describitur ejus opulentitas regnique securitas, (-105.), et liberalitas in deos, amicos, subditos et poetas, et horum in eo celebrando studium (-120.); denique pietas in parentes deosque, et felix cum Arsinoe sorore conjugium (-134.) In fine tamquam semideum eum salutatur.

ὦ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
 ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ἄδωμεν αἰοδαῖς·
 ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω,
 καὶ πύματος, καὶ μέσσος· ὃ γὰρ προφερέστατος ἀν-
 δρῶν.

- 5 ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἅφ' ἡμιθέων ἐγένοντο,
 ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον, ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν,
 ὑμνήσαιμ'· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
 Ἴδαν ἐς πολύδενδρον ἀνῆρ ὑλητόμος ἐλθὼν,
 10 παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου.
 τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
 οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμασαν βασιλῆων.
 ἐκ πατέρων οἷος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
 Λαγιάδας Πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
 15 βουλάν, ἂν οὐκ ἄλλος ἀνῆρ οἷός τε νοῆσαι!
 τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
 ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ
 δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδὼς
 ἐδριάζει, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτραις.
 20 ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα σφιν ταυροφόνοιο
 ἴδρυνται, στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
 ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδαισι,
 χαίρων νύωνῶν περιώσιον νύωνοῖσιν,
 ὅττι σφέων Κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας·
 25 ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἐοὶ νέποδες γεγαῶτες.
 ἀμφοῖν γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερός Ἡρακλείδας,
 ἀμφοτέρω δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
 τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἱοὶ κεκορημένος ἦδη
 νέκταρος εὐόδμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
 30 τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτρην,
 τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον, κεχαραγμένον ὄξοις·
 οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἡβας
 ὅπλα, καὶ αὐτὸν ἄγοντι γενειήταν Διὸς υἱόν.
 οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα

ἔπρεπε θηλυτέραις, ὄφελος μέγα γειναμένοισι.
 τὰς μὲν Κύπρον ἔχοισα, Διώνας πότνια κώρα,
 κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐξεμάξατο χεῖρας.
 τῷ οὐπω τινὰ φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναῖκα,
 ὅσπον περ Πτολεμαῖος ἦν ἐφίλασεν ἀκοιτίν.
 ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλεον· ὧδέ κε παισὶ
 θαρσύνοντας σφειτέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
 ὅπποτε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεούσης.
 ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰέν,
 ῥήϊδιαι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐποτ' εἰκότα πατρί.
 κάλλει ἀριστεύοισα θεάων πότν' Ἀφροδίτα,
 σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
 εὐειδὴς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν·
 ἀλλὰ μιν ἄρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆμα κατελθεῖν
 κυάνεον καὶ στυγνὸν αἰὲ πορθμῆα καμόντων,
 ἐς ναὸν κατέθηκας, ἕως δ' ἀπεδάσσαιο τιμᾶς.
 πᾶσιν δ' ἥπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
 προσπνέει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
 Ἀργεῖα κυάνοφρον, σὺ λαοφόνον Διομήδεα,
 μισγομένα Τυδῆϊ, τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα·
 ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλῆα
 Αἰακίδα Πηληϊ· σὲ δ', αἰχμητὰ Πτολεμαῖε,
 αἰχμητὰ Πτολεμαίῳ ἀρίζαλος Βερενίκα.
 καὶ σε Κόως ἀτίταλλε, βρέφος νεογιλὸν ἔοντα
 δεξαμένα παρὰ μητρός, ὅτε πρῶταν ἴδες αὖ.
 ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
 Ἀντιγόνας θυγάτης βεβαρημένα ὠδίνεσσιν.
 ἅ δέ οἱ εὐμενέουσα παρίστατο, καὶ δ' ἄρα πάντων
 νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὃ δὲ πατρί εἰκῶς
 παῖς ἀγαπατὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,

- 65 φᾶ δέ, καθαπτομένα βρέφους χείρεσσι φίλαισιν·
 ὀλβιε κῶρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ
 Δῆλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν δὲ μιᾷ τιμᾷ Τρίοπος καταθεῖο κολώναν,
 ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσαν,
 70 ὅσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλασεν Ἀπόλλων.
 ὣς ἄρα νᾶστος ἔειπεν· ὁ δ' ὑπόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
 ἐς τοὺς ὑπαὶ νεφέων Διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις·
 Ζηρός που τόδε σῆμα. Αἰὲ Κρονίωνι μέλοντι
 αἰδοῖοι βασιλῆες· ὁ δ' ἔξοχος, ὃν κε φιλάσῃ
 75 γεινόμενον ταπρῶτα· πολὺς δὲ οἱ ὀλβος ὀπηδεῖ.
 πολλὰς μὲν κρατέει γαίας, πολλὰς δὲ θαλάσσας.
 μυρία ἄπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
 λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον Διὸς ὄμβρῳ·
 ἀλλ' οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθοναλὸς Αἴγυπτος,
 80 Νεῖλος ἀναβλύζων διερᾶν ὅτε βώλακα θρύπτει.
 οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων·
 τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδεδμηνται,
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δὲ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς.
 85 τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγάνωρ ἐμβασιλεύει.
 καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται, Ἀρῶαβίας τε,
 καὶ Συρίας, Λιβύας τε, κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν·
 Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
 σαμαίνει, Λυκίοις τε, φιλοπτολέμοισί τε Καρσί,
 90 καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν· ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄριστα
 πόντον ἐπιπλώοντι· θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
 καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ.
 πολλοὶ δ' ἵππῆες, πολλοὶ δὲ οἱ ἀσπιδιῶται
 χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένῳ ἀσφαραγεῦντι.

ὄλβω μὲν πάντας καταβεβρίθει βασιλῆας·
 τόσσον ἐπ' ἅμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον
 πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκηλοι.
 οὐ γάρ τις δηϊῶν πολυκήτεα Νεῖλον ἐπεμβὰς
 πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾶν ἐστάσατο κώμαις·
 οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξάλατο ραὸς
 θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίησιν.
 τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυνται πεδίοισι
 ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν·
 ὃ ἐπίπαγχυ μέλει πατρῴια πάντα φυλάσσειν,
 οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆϊ, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.
 οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πύλῳ χρυσός,
 μυρμάκων ἅτε πλοῦτος αἰεὶ κέχυται μογεόντων·
 ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἴκοι,
 αἰὲν ἀπαρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι·
 πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδῶρηται βασιλεῦσι,
 πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν εἰαίροις.
 οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱερὸν κατ' ἀγῶνας
 ἔκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι αἰοιδάν,
 ὃ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 Μουσάων δ' ὑποφῆται αἰεῖδοντι Πτολεμαῖον
 ἀντ' εὐεργεσίας. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἴη
 ὄλβιον, ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
 τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆρα,
 ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες,
 ἀέρι πᾶ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος.
 μῦθος ὃδε προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κονία
 στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη,
 ματρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ θυώδεας εἵσατο ναοὺς·
 ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἦδ' ἐλέφαντι

- 125 ἴδρυσεν πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἄρωγός.
πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅδε μηρία καίει
μασὶ περιπλομένοισιν, ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος· τᾶς οὗτις ἀρείων
νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλειτ' ἀγοστῇ,
130 ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
ὦδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
οὓς τέκετο κρείουσ' Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
ἐν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρᾳ,
χεῖρας φοιβήσασα μύροις, ἔτι παρθένος Ἴρις.
135 χαῖρε, ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
μνάσομαι ἀμιθέων· δοκέω δ', ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
φθέγγομαι ἐσσομένοις· ἀρετὰν γε μὲν ἐκ Διὸς ἔξεις.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΗ.

ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ.

Ante thalamum nuptialem Menelai Helenaeque virgines Laco-
nicae hymenaeum cantantes beatum praedicant sponsum, sponsam-
que a pulcritudine operibusque laudant.

- Ἐν ποικα τᾷ Σπάρτᾳ ξανθότριχι παρ Μενελάῳ
παρθενικαί, θάλλονθ' ὑακίνθῳ κόσμον ἔχουσαι,
πρὸςθε νεογράφῳ θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο
δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακωνᾶν,
5 ἀνίκα Τυνδάρεω κατεκλάξατο τὰν ἀγαπατᾶν

μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρεὺς υἱός.
 ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
 ποσσὶ περιπλίκτοις, περὶ δ' ἰάχε δῶμ' ὑμεναίῳ.

οὕτω δὴ πρῶϊζα κατέδραθες, ὦ φίλε γαμβρός;
 ἦ ῥά τις ἐσσι λίαν βαρυγούνατος; ἦ ῥά φίλυπνος;
 ἦ ῥά πολὺν τιν' ἔπινες, ὅτ' εἰς εὐνάν κατεβάλλευσ;
 εὐδεν μὲν χρήζοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρήν τυ,
 παῖδα δ' ἔαν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ μητρὶ
 παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον· ἐπεὶ καὶ ἕνας, καὶ ἐς ἁῶ,
 κῆς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλαε, τεὰ νυὸς ἄδε. 10 15

ὀλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
 ἐς Σπάρταν, ὅποι ὄλλοι ἀριστεές, ὥς ἀνύσαιο.
 μῦνος ἐν ἁμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς.
 Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τῶν μίαν ὄχετο χλαῖναν,
 οἷα Ἀχαιϊάδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα. 20

ἦ μέγα τοί κε τέκοιτ', εἰ μητέρῳ τίκτεν ὁμοῖον.
 ἅμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτὸς
 χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς,
 τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία·

τᾶν οὐδ' ἂν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλένα παρισωθῇ. 25

πότνι' ἀνασσ' ἄτε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος,

Ἄως ἀντέλλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον,

ὣδε καὶ ἡ χρυσέα Ἑλένα διεφαίνεται ἐν ἁμῖν.

πειρή μελία ἅτ' ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα,

ἦ κάπῳ κυπάρισσος, ἦ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος, 30

ὣδε καὶ ἡ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.

οὔτε τις ἐκ ταλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,

οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἱστῶ

κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων,

οὐ μὲν οὐ κιθάραν τίς ἐπίσταται ὣδε κροτῆσαι, 35

- Ἀρτεμιν αἰείδοισα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν,
 ὥς Ἑλένα, τὰς πάντες ἐπ' ὀμμασιν ἡμεροί ἐντι.
 ὦ καλὰ, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἤδη·
 ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα
 40 ἐρψοῦμες, στεφάνως δρεψεύμεναι ἄδ' πνέοντας,
 πολλὰ τεοῦς, Ἑλένα, μεμναμέναι, ὥς γαλαθηνὰ
 ἄρνες γειναμένας οἷος μαστὸν ποθέοισαι.
 πρᾶτα τοι στέφανον λωτῷ χαμαὶ ἀνζομένοιο
 πλέξασαι, σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον·
 45 πρᾶτα δ', ἀργυρέας ἐξ ὀλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
 λασδόμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
 γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὥς παριὼν τις
 ἀννείμῃ, Δωριστί, „σέβου μ'· Ἑλένας φυτόν εἰμί.“
 χαίροις, ὦ νύμφα, χαίροις, εὐπένθερε γαμβρέ.
 50 Λατὼ μὲν δοίῃ, Λατὼ κουροτρόφος ὕμιν
 εὐτεκνίαν· Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις, ἴσον ἔρασθαι
 ἀλλάλων· Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς, ἀφθιτον ὄλβον,
 ὥς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθῃ.
 εὐδεῖ ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες
 55 καὶ πόθον· ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἅῳ μὴ πιλάθησθε.
 νεύμεθα καὶ ἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρῶτος αἰοιδὸς
 ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὐτριχα δειράν.
 Ὑμᾶν, ὦ Ὑμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρεῖης.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΘ. 19

ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

Τὸν κλέπταν ποτ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον· ἄκρα δὲ χειρῶν
δάκτυλα πάντ' ὑπένυξεν· ὃ δ' ἄλγεε, καὶ χεῖρ' ἐφύση,
καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε, καὶ ἄλατο· τᾷ δ' Ἀφροδίτῃ
δεῖξεν τὰν ὁδύναν, καὶ μέμφετο, ὅτι γε τυτθὸν
θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἄλικά τραύματα ποιεῖ.
χᾶ μάτηρ γελάσασα, Τὸ δ' οὐκ ἴσον ἐσσι μέλισσαις;
χῶ τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἄλικά ποιεῖς.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Κ. 20

ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ.

Queritur bubuleus se contemptum ab Eunice urbica puella, quae
suum basium repudiaverit, monstratque, se non adeo esse deformem;
ceterum et deos deasque saepe pastores amavisse.

Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἄδ' φιλάσαι,
καί μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν· Ἔρῳ' ἅπ' ἐμεῖο·
βωκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι, τάλαν; οὐ μεμάθηκα

- ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστυκὰ χεῖλεα θλίβειν.
 5 μὴ τύ γὰ μεν κύσσης τὸ καλὸν στόμα, μηδ' ἐν ὀνείροις.
 οἷα βλέπεις, ὅπποῖα λαλεῖς, ὥς ἄγρια παῖσδεις·
 ὥς τρυφερὸν λαλέεις, ὥς κωτίλα ῥήματα φράσδεις·
 ὥς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὥς ἁδέα χαίταν.
 χεῖλεά τοι νοσέοντι, χέρεις δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι·
 10 καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μὴ με μολύνῃς.
 τοιάδε μυθίσδοισα, τρεῖς εἰς ἓον ἔπτυσσε κόλπον,
 καὶ μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδε συνεχὲς εἶδεν
 χεῖλεσι μυθίσδοισα, καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα·
 καὶ πολὺ τᾶ μορφῇ θηλύνετο, καὶ τι σεσαρὸς
 15 καὶ σοβαρὸν μ' ἐγέλαξεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξεσεν αἶμα,
 καὶ χροῖα φοινίχθην ὑπὸ τῷ λγος, ὥς ῥόδον ἔρσα.
 χ' ἅ μὲν ἔβα με λαποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργαν,
 ὅτι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἐταῖρα.
 ποιμένες, εἵπατέ μοι τὸ κρήνυον· οὐ καλὸς ἐμμί;
 20 ἄρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπ' ἀνέθεν ἅδ' ἄν τι κάλλος,
 ὥς κισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπὴραν·
 χαῖται δ', οἷα σέλινα, περὶ κροτάφοισι κέχυντο·
 καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις·
 25 ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας·
 τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον· ἐκ στομάτων δὲ
 ἔρῳέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κήρω.
 ἅδ' ἄν δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
 κῆν ἀνλῶ λαλέω, κῆν δώνακι, κῆν πλαγιαύλῳ.
 30 καὶ πᾶσαι καλὸν με κατ' ὥρεα φαντὶ γυναῖκες,
 καὶ πᾶσαί με φιλεῦνθ'· ἅ δ' ἀστυκὰ οὐκ ἐφίλασεν,
 ἀλλ', ὅτι βωκόλος ἐμμί, παρέδραμε· κ' οὐ ποτ' ἀκούει,
 ὥς καλὸς Διώνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει·

οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βώτα,
 καὶ Φρυγίης ἐνόμειυσεν ἐν ὥρεσιν· αὐτὸν Ἀδωνιν 35
 ἐν δρυμοῖσι φίλασε, καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν.
 Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βωκόλος; ὃν γε Σελάνα
 βωκολέοντα φίλασεν· ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
 Δάτμιον ἀν νάπος ἦλθε, καὶ εἰς ἓνα παιδὶ κάθευδε.
 καὶ τύ, Ῥέα, κλαίεις τὸν βωκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τύ, 40
 ὦ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηρόμον ὄρνις ἐπλάγχθη;
 Εὐνίκα δὲ μόνα τὸν βωκόλον οὐκ ἐφίλασεν,
 ἅ Κυβέλας κρέσσων, καὶ Κύπριδος, ἅ τε Σελάνας.
 μηκέτι μηδὲ σύ, Κύπρι, τὸν ἄδέα μήτε κατ' ἄστυ
 μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις, μώνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις. 45

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΑ.

Α Λ Ι Ε Ι Σ.

Narrat piscator socio suo somnium, quo sibi visus sit aureum
 piscem cepisse, et continuo jurasse, se, missa facta piscatoria arte,
 sibi victurum in posterum. Quaerit igitur, quid sibi faciendum
 sit de illo jurejurando. Respondet socius, quae per somnium juren-
 tur, nihili esse, quemadmodum et ipse piscis ille aureus nullus fu-
 erit. Igitur veros potius pisces venari pergat, ne fame pereat.

Ἀ πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει·
 αὐτὰ τῷ μόχθοιο διδάσκαλος· οὐδὲ γὰρ εὐδαιν
 ἀνδράσιν ἐργατῖναισι κακὰ παρέχοντι μέριμναι.
 καὶ ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψεύσῃσι, τὸν ὕπνον

- 5 αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.
 ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
 στρωσάμενοι βρύον αὔον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι,
 κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
 10 κεῖτο τὰ ταῖν χειρῶν ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
 τοὶ κάλαμοι, τὰ γκιστρα, τὰ φνκίοεντά τε λῆδα,
 ὀρμιαί, κύρτοι τε, καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι,
 μήρινθοι, κῶάς τε, γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος,
 νέρθεν τὰς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἵματα, πῖλοι·
 οὗτος τοῖς ἀλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
 15 οὐδεὶς δ' οὐχὶ χύτραν εἶχ', οὐ κύνα· πάντα περισσὰ
 πάντ' ἐδόκει τήνας ἄγρας· πενία σφιν ἑταίρα.
 οὐδεὶς δ' ἐν μέσσω γείτων, παντὰ δὲ παρ' αὐτῶν
 θλιβομένην καλύβαν τρυφερόν προσέναχε θάλασσα.
 οὐπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυσεν ἄρμα Σελάνας,
 20 τοὺς δ' ἀλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος· ἐκ βλεφάρων δὲ
 ὕπνον ἀπωσάμενοι σφειτέραις φρεσὶν ἤρεθον ὠδάν.

ΑΣΦΑΛΙΩΝ.

- ψεύδονται, φίλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
 τῷ θεῷ μινύθειν, ὅτε τὰματα μακρὰ φέρει Ζεὺς·
 ἤδη μυρὶ' ἐξεῖδον ὀνείρατα, κοῦδέπω αῶς.
 25 μὴ λαθόμαν; τί τὸ χρῆμα; χρόνον δ' αἱ νύκτες ἔχοντι.

ΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἀσφαλίῳν, μέμφη τὸ καλὸν θεῖος· οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
 αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐόν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον
 ἅ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τιν.

ΑΣΦΑΛΙΩΝ.

- ἄρ' ἔμαθες κρίνειν ποῦ ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
 30 οὐ σὲ θέλω τῷμῳ φαντάσματος ἤμεν ἄμοιρον·

ὥς καὶ τὰν ἄγρην, τῶν εἶρατα πάντα μερίζει.
 οὐ γὰρ νικαῖν κατὰ τὸν νόον· οὗτος ἄριστος
 ἔστιν ὄνειροκρίτης, ὃ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.
 ἄλλως καὶ σχολὴ ἐντί· τί γὰρ ποιῆν ἂν ἔχοι τις
 κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι, μηδὲ καθεύδων
 ἄσμενος ἐν ῥάμνῳ; τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ·
 φαντὶ γὰρ αἰὲν ἄγρην τόδ' ἔχειν.

35

ΕΤΑΙΡΟΣ.

λέγε μοι ποτε νυκτός
 ὄψιν, πάντα τεῶν δὲ λέγων μάνυσον ἐταίρω.

ΑΣΦΑΛΙΩΝ.

δειλινὸν ὥς κατέδαρθον ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν,
 (οὐκ ἦν μὲν πολύσιτος· ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ,
 εἰ μέμνη, τὰς γαστροὺς ἐφειδόμεθ'·) εἶδον ἐμμαντὸν
 ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα· καθεσδόμενος δ' ἐδόκευον
 ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
 καὶ τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο· (καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
 πᾶσα κύων ἄρτως μαντεύεται· ἰχθύα κῆγών.)
 χῶ μὲν τῶγκίστρῳ ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἶμα·
 τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον.
 τὸ χέρε τεινόμενος περὶ κνώδαλον, εὖρον ἀγῶνα,
 πῶς μὲν ἔλω μέγαν ἰχθύν ἀφανροτέροισι σιδάροις.
 εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος, ἅρ' ἐμὲ νύξεις;
 καὶ νύξῃ χαλεπῶς· καὶ οὐ φεύγοντος ἔτεινα.
 ἦνυσ' ἰδὼν τὸν ἄεθλον· ἀνείλκυσα χρούσειον ἰχθύν,
 πάντοθε τῷ χρυσῷ πεπνυκασμένον· εἶχε δὲ δεῖμα,
 μήτι Ποσειδάωνι πέλοι πεφιλαμένος ἰχθύς,
 ἢ τάχα τὰς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτας.
 ἦρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῶγκίστρῳ ἀπέλυσα,

40

45

50

55

μή ποτε τῷ στόματος τὰ γκίστρια χρυσὸν ἔχοιεν.
καὶ τὸν μὲν πεισιτῆρσι κατῆγον ἐπ' ἠπείροιο,
ᾧμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι,
60 ἄλλὰ μένειν ἐπὶ γᾶς, καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύειν.
ταῦτά με καὶ ξήγειρε· τὸ δ', ὦ ξένε, λοιπὸν ἔρειδε
τὰν γνῶμαν· ὄρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπῴμοσα ταρβῶ.

ΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ σύ γε μή τρέσσης· οὐκ ᾧμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθὺν
χρύσειον ὡς ἴδες εὖρες· ἴσαι δὲ ψεύδειςιν ὄψεις.
65 εἰ δ' ὑπαρ, οὐ κνώσσω τὸ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις,
ἐλπίς τῶν ὑπνῶν· ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθύν,
μή σὺ θάνης λιμῶ, καί τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΒ.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ.

Describitur primum Pollucis cum Amyco certamen (-134.), ac
deinde Castoris cum Lynceo, factum utrumque quum Tyndaridae
Argonautas sequerentur in terram Colchicam. Atque Amycus qui-
dem fuit dux Bebrycum, qui Tyndaridis, quum in sylva ad fontem
accessissent, obviam occessit, et ad certamen eos provocavit. Lyn-
ceo autem Idaeque Tyndaridae ipsi sponsas abstulerant, Leucippi
filias. Quos Aphareidae persecuti et ad patris tumultum assecuti,
adorti sunt certamine, in quo primum Lynceus a Castore interfectus,
Idas autem, quum ulcisci fratris mortem conaretur, Jovis fulmine
percussus interiit.

*Ὑμνέομες Λήδας τε καὶ αἰγίοχῳ Διὸς νιώ,
Κάστορα, καὶ φοβερόν Πολυδείκεα πνὺξ ἐρεθίζεν,*

χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμάσιν.
 ὑμνέομες καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενά τέκνα
 κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δὲ ἄδελφούς, 5
 ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων,
 ἵππων θ' αἵματόεντα ταρασσομένων καθ' ὄμιλον,
 ναῶν θ', αἱ δύνοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανιόντα
 ἄστρα βιαζόμεναι, χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
 οἱ δέ, σφρέων κατὰ πρύμναν αἰείραντες μέγα κῦμα, 10
 ἦ καὶ ἐκ πρῶραθεν, ἣ ὅππα θυμὸς ἐκάστου,
 ἐς κοίλαν ἑρῶησαν, ἀνέρῳηξαν δ' ἄρα τοίχους
 ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα,
 εἰκὴ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
 νυκτὸς ἐφερποίσας· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα, 15
 κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ ἀρῳήκτοισι χαλάζαις.
 ἀλλ' ἔμπας ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νᾶας
 αὐτοῖσιν ναύταισιν ὀϊομένοις θανέεσθαι.
 αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἀνεμοί, λιπαρὰ δὲ γαλάνα
 ἅμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι· 20
 ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἄμαυρὴ
 φάτνη, σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα.
 ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθοί, ὦ φίλοι ἄμφω,
 ἱππῆες, κιθαρισταί, ἀεθλητῆρες, αἰδοί.
 Κάστορος, ἣ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' αἰεῖδεν; 25
 ἀμφοτέρους ὑμνέων, Πολυδεύκεα πρῶτον αἰείσω.
 ἣ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἐν ξυνιούσας
 Ἀργώ, καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
 Βέβρουκας εἰσαφίκανε, θεῶν φίλα τέκνα φέροισα·
 ἐνθα μᾶς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ 30
 τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπήνεμον ἀκτὴν,

- εὐνάς τ' ἐστόρνυντο, πυρεΐά τε χερσὶν ἐνώμων.
 Κάστωρ δ' αἰολόπωλος ὃ τ' οἶνωπὸς Πολυδεύκης
 35 ἄμφω ἐρημάζεσκον, ἀποπλαγχθέντες ἐταίρων.
 παντοίην δ' ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην,
 εὖρον ἀένναον κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
 ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ· αἱ δ' ὑπένευσθεν
 λάλλαι κρυστάλλῳ ἢ δ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
 40 ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δ' ἐπεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι,
 λεῦκαί τε, πλάτανοί τε, καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
 ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
 ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἄν λειμῶνας.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε,
 45 δεινὸς ἰδεῖν, σκληραῖσι τεθλαγμένος οὐατα πυγμαῖς·
 στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον
 σαρκὶ σιδαρεῖη, σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
 ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίουσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον
 ἕστασαν, ἥντε πέτροι ὀλοίτροχοι, οὔστε κυλίνδων
 50 χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις·
 αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ ἀνχένος ἤωρεῖτο
 ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεῶνων.
 τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ

χαῖρε ξεῖν', ὅτις ἐσσί. τίνες βροτοί, ὧν ὁδε χῶρος;

ΑΜΥΚΟΣ.

- 35 χαίρω πῶς, ὅτε γ' ἄνδρας ὄρω, τοὺς μήποτ' ὅπωπα;

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

θάρσει· μήτ' ἀδίκους, μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.

ΑΜΥΚΟΣ.

Θαρσέω· κοῦκ ἐκ σοῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἥδ' ὑπερόπτης.

ΑΜΥΚΟΣ.

τοιόςδ' οἶον ὄρῃς· τῆς σῆς γε μὲν οὐκ ἐπιβαίνω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἔλθοις, καὶ ξενίων γε τυχὼν πάλιν οἴκαδ' ἱκάνοις.

60

ΑΜΥΚΟΣ.

μήτε σύ με ξείνιζε· τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἐτοίμῳ.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύ γε δοίης;

ΑΜΥΚΟΣ.

γνώσεται, εἴ σου δῖπος ἀνειμένα χεῖλεα τέρσει.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄργυρος, ἢ τίς ὁ μισθός, ἐρεῖς, ὃ κέν σε πίθοιμεν;

ΑΜΥΚΟΣ.

εἷς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον, ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς.

65

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

πυγμαῖχος, ἢ καὶ ποσσὶ θένων σκέλος, ὄμματα δ' ὀρθά;

ΑΜΥΚΟΣ.

πύξ διατεινόμενος, σφετέρης μὴ φεῖδω τέχνης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

τίς γάρ, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμούς συνερείσω ἱμάντας;

ΑΜΥΚΟΣ.

ἐγγύς, ὄρῃς· οὐ γύννις ἐὼν κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἢ καὶ ἄεθλον ἐτοῖμον, ἐφ' ὃ δηρισόμεθ' ἄμφω;

70

ΑΜΥΚΟΣ.

σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, αἶνε κρατήσω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.

ΑΜΥΚΟΣ.

- εἴτ' οὖν ὀρνίχεσσιν ἐοικότες εἴτε λέουσι
 γινόμεθ', οὐκ ἄλλω γε μαχεσσαιμέσθ' ἐπ' ἀέθλῳ.
 75 ἦ ῥ' Ἀμυκος, καὶ κόχλον ἐλὼν μυκάσατο κοῖλον.
 οἱ δὲ θοῶς συνάγεσθ' ἐνὶ σκιερὰς πλατανίστους,
 κόχλῳ φυσαθέντος, αἰὲ Βέβρονκες κομόωντες.
 ὥς δ' αὖτως ἦρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
 Μαγνήσσης ἀπὸ ναὸς ὑπείροχος ἐν δαΐ Κάστῳ.
 80 οἱ δ', ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις
 χεῖρας, καὶ περὶ γνῖα μακροὺς εἵλιξαν ἱμάντας,
 ἐς μέσσον σύναγον, φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες.
 ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
 ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβῃ φάος ἡελίοιο.
 85 ἀλλ' ἰδρίῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες, ὦ Πολύδευκες·
 βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.
 αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἔετο πρόσσω,
 χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
 Τυνδαρίδης ἐπιόντιος· ὀρίνθη δὲ πλεον ἢ πρίν,
 90 σὺν δὲ μάχαν ἐτίναξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νενευκῶς
 ἐς γαῖαν. Βέβρονκες δ' ἐπαύτεον· ἐκ δ' ἐτέρωθεν
 ἦρωες κρατερόν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,
 δειδιότες, μήπως μιν ἐπιβρίσας δαμάσεις
 χώρῳ ἐνὶ στεινῷ Τιτυῷ ἐναλὶγκιος ἀνὴρ.
 95 ἦτοι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱὸς
 ἀμφοτέραισιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδὶς· ἔσχεθε δ' ὄρμης
 παῖδα Ποσειδάωνος, ὑπερφιάλόν περ ἔόντα.
 ἔστη δὲ πλαγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα

φοῖνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
 ὥς ἶδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε· 100
 ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστεινῶτο προσώπον.
 τὸν μὲν ἄναξ ἐτάραξεν, ἐτώσια χερσὶ προδεικνὺς
 πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
 μέσσας ῥινὸς ὑπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμὴν,
 πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πλαγείς, 105
 ὑπτιος ἐν φύλλοισι τεθαλόσιν ἐξετανύσθη.
 ἔνθα μάχη δοιμεία πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος·
 ἀλλάλους δ' ὄλεον στερεοῖς θείνοντες ἱμάσιν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στήθος τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
 αὐχένος ἀρχαγὸς Βεβρύκων· ὁ δ' αἰκέσι πλαγαῖς 110
 πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης.
 σάρκες δ' οἱ μὲν ἰδρῶτι συνίζανον· ἐκ μεγάλου δὲ
 αἷψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ μάσσωνα γυῖα
 ἀπτόμενος φορέεσκε πόνου, χροίῃ δ' ἔτ' ἀμείνω.
 πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν; 115
 εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἴσθα· ἐγὼ δ' ἐτέρων ὑποφήτης
 φθέγξομαι ὅσσ' ἐθέλεις σύ, καὶ ὅππως τοι φίλον αὐτᾶ.

ἦτοι ὅγε ῥέξαι τὲ λιλαιόμενος μέγα ἔργον,
 σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα,
 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθεῖς· ἐτέρᾳ δ' ἐπιβαίνων, 120
 δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπαὶ λαγόνος πλατὺ γυῖον.
 καὶ κε τυχὼν ἐβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·
 ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ· στιβαρᾷ δ' ἄρα χεὶρὶ
 πλάξεν ὑπὸ σκαιὸν κροτάφον, καὶ ἐπέμπεσεν ὦμον·
 ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος· 125
 λαιῇ δὲ στόμα τύψε, πυνκοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·
 αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον,
 μέχρι συνηλοίησε παρήϊα· πᾶς δ' ἐπὶ γαῖαν

- κείτ' ἄλλοφρονέων, καὶ ἀνέσχεθε, νῆκος ἀπανδῶν,
 130 ἀμφοτέρως ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν.
 τὸν μὲν ἄρα, κρατέων περ, ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας,
 ὦ πύκτα Πολύδευκες· ὁμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,
 ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
 μή ποτ' ἔτι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνιηρὸς ἔσσεσθαι.
 135 καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί μοι ἄναξ. σέ δέ, Κάστορ, ἀείσω,
 Τυνδαρίδα, ταχύπωλε, δορυσσόε, χαλκεοθώραξ.
 τῷ μὲν ἀναρπάξαντε δύνω φερέτην Διὸς νιῶ
 δοιάς Λευκίπποιο κόρας· δοιῶ δ' ἄρα τώγῃ
 ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεῶ, νῆ' Ἀφαρῆος,
 140 γαμβρῶ μελλογάμῳ, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας.
 ἀλλ' ὅτε τύμβον ἱκανὸν ἀποφθιμένον Ἀφαρῆος,
 ἐκ δίφρων ἄρα βάντες ἐπ' ἀλλάλοισιν ὄρουσαν,
 ἔγχεσι καὶ κοῖλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
 Λυγκεὺς δ' ἄρ' μετέειπεν ὑπὲρ κόρυθος μέγ' αὖσας·
 145 δαιμόνιοι, τί μάχης ἱμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις
 ἀλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
 ἅμῃν τοι Λεύκιππος εἰς ἔδνωσε θύγατρας
 τάςδε πολὺν προτέροις· ἅμῃν γάμος οὗτος ἐν ὄρκῳ.
 ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον, ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσι,
 150 βόνσί, καὶ ἡμιόνοισι, καὶ ἀλλοτρίοις κτεάτεσσιν,
 ἄνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέψατε δώροις.
 ἢ μὰν πολλάκις ὕμῃν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν
 αὐτὸς ἐγὼ τάδ' εἶπα, καὶ οὐ πολὺ μνῆθος ἔων περ·
 „οὐχ οὕτω, φίλοι ἄνδρες, ἀριστήεσσιν ἔοικε
 155 „μναστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφῖοι ἤδη ἐτοῖμοι.
 „πολλά τοι Σπάρτα, πολλὰ δ' ἱππήλατος Ἄλις,
 „Ἀρκαδία τ' εὐμαλος, Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα,
 „Μεσσήνια τε, καὶ Ἄργος, ἀπασά τε Σισυφίς ἀκτιά·

„ἐνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται
 „μυρίαί, οὔτε φνῆς ἐπιδευέες, οὔτε νόοιο. 160
 „τάων εὐμαρὲς ὑμῖν ὀπυίειν ἄς κ' ἐθέλητε.
 „ὥς ἀγαθοῖς πολέες βούλονται γε πενθεροὶ εἶναι.
 „ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,
 „καὶ πατέρες, καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρῷον αἶμα.
 „ἀλλὰ, φίλοι, τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν 165
 „νῶϊ γάμον· σφῶν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.“
 ἴσκον τοιάδε πολλά· τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ὄχετο κῦμα
 πνοιὴ ἔχοισ' ἀνέμοιο· χάρις δ' οὐχ ἔσπετο μύθοις.
 σφῶ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 πείθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστόν. 170
 εἰ δ' ὑμῖν κραδία πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρὴ
 νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον ἔγχεα λοῦσαι,
 Ἴδας μὲν καὶ Ὀμαιμος ἐὸς κρατερός Πολυδεύκης
 χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀποσχομένῳ ὑσμίνης·
 νῶϊ δ' ἐγὼ Κάστῳ τε διακρινώμεθ' Ἀρηϊ, 175
 ὀπλοτέρῳ γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 ἁμετέροισι λίπωμεν· ἄλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου
 εἷς. ἀτὰρ ὅλλοι πάντας εὐφρανέουσιν ἐταίρους,
 νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
 τάςδ'· ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν. 180
 εἶπε· τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμῶνια θῆσειν.
 τὸ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
 τοὶ γενεᾷ προσφέρεσκον· ὁ δ' εἰς μέσον ἦλυθε Λυγκεύς,
 σείων καρτερόν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἀντυγα πρῶταν·
 ὣς δ' αὐτως ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμᾶς 185
 Κάστῳ· ἀμφοτέροις δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι.
 ἔγχεσι μὲν πρῶτα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
 ἀλλάλων, εἶπου τι χρὸς γυμνωθέν ἴδοιεν.

- ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρος τινὰ δηλήσασθαι,
 190 δοῦρ' ἑάγη, σακέεσσιν ἐν ἱεῖνοισι παγόντα.
 τὼ δ' ἄορ' ἐκ κολοοῖν ἐρυσσασμένω, φόνον αὖτις
 τεῦχον ἐπ' ἀλλάλοισιν μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
 πολλὰ μὲν εἰς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
 Κάστωρ, πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβῆς ὄμμασι Λυγκεὺς
 195 τοῖο σάκος, φοῖνικα δ' ὅσον λόφον ἵκει' ἀκωκή.
 τοῦ μὲν ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
 φάσγανον ὅξυ φέροντος ὑπεξαναβάς ποδὶ Κάστωρ
 σκαιῶ· ὁ δὲ πλαγίς ξίφος ἔκβαλεν, αἶψα δὲ φεύγειν
 ὠρμάθη ποτὶ σᾶμα πατρός, ὅθι καρτερὸς Ἴδας
 200 κεκλιμένος θαεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.
 ἀλλὰ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὥσε διαπρὸ
 Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἶσω
 χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὁ δ' εἰς χθόνα κεῖτο νενευκῶς
 Λυγκεὺς, κάδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν
 ὕπνος.
 205 οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστίῃ εἶδε πατρῴῃ
 παίδων Λαοκόωσα, φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
 ἦ γὰρ ὅγε στάλαν Ἀφαρηΐου ἐξανέχουσιν
 τύμβῳ ἀναρρήξας ταχέως Μεσσάνιος Ἴδας
 μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα·
 210 ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δὲ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν
 μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέω συνέφλεξε κεραυνῷ.
 οὕτω Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλαφροῖ.
 αὐτοὶ τε κρατέοντε, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
 χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἁμετέροις κλέος ὕμνοις
 215 ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι δὲ γε πάντες αἰοιδοὶ
 Τυνδαρίδαις, Ἑλένα τε, καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν,
 Ἴλιον οἱ διέπερσαν, ἀρῆγοντες Μενελάῳ.

ὑμῖν κῦδος, ἄνακτες, ἐμήσατο Χῖος ἀοιδός,
 ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν, καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Ἰλιάδας τε μάχας, Ἀχιλῆά τε πύργον αὐτῆς·
 ὑμῖν δ' αὖ καὶ ἐγὼ λιγέων μειλίγματα Μουσῶν,
 οἳ αὐταὶ παρέχουσι, καὶ ὥς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδή.

220

23

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΓ.

ΕΡΑΣΤΗΣ Η ΔΥΣΕΡΩΣ.

Amator accedit ad fores pueri amati, sed flecti nescientis, ibique
 lamentatorium carmen occentat, crudelem ejus animum accusans; eo-
 que finito, ad parietem laqueum collo induit, animamque efflat. Qua
 re visa puer, haudquaquam magnopere ad misericordiam motus, in
 balneum abit. At ibi Cupidinis statua forte in ipsum ruente occi-
 ditur, deoque, quem spreverat, poenas dat.

Ἄνῆρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβω,
 τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω.
 μίσει τὸν φιλέοντα, καὶ οὐδὲ ἐν ἡμέρον εἶχε·
 οὐκ ἦδη τὸν Ἔρωτα, τίς ἦν θεός, ἤλικα τόξα
 χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παῖδια βάλλει·
 πάντα δὲ κῆν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής.
 οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρυγμα
 χεῖλεος, οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ροδόμαλον,
 οὐ λόγος, οὐχὶ φίλαμα τὸ κουφίζον τὸν ἔρωτα.
 οἷα δὲ θῆρς ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγώς,
 οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ἄγρια δ' αὐτῶ

5

10

χεῖλεα, καὶ κῶραι δεινὸν βλέπον, εἶχεν ἀνάγκαν·
 τᾷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο· φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
 ὕβριν τᾷς ὀργᾷς περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως
 15 ἦν καλός· ἐξ ὀργᾷς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.
 λοῖσθιον οὐκ ἤνεικε τόσαν φλόγα τᾷς Κυthereίας,
 ἀλλ' ἐνθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις,
 καὶ κύσε τὰν φλιάν· οὕτω δ' ἀνενείκατο φωνάν·

ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾷς ἀνάθρεμμα λεαίνας,
 20 λάϊνε παῖ, καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦνθον
 λοῖσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκ ἔτι γάρ σε,
 κῶρ', ἐθέλω λυπῆν κεχολωμένον· ἀλλὰ βαδίζω
 ἐνθα τύ μευ κατέκρινας· ὅπῃ λόγος ἦμεν ἀταρπόν,
 ξυνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον, ἐνθα τὸ λᾶθος.
 25 ἀλλὰ καὶ ἦν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
 οὐδέ κε τῶς σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον· ἄρτι δὲ χαίρειν
 τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον·
 καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἐστί, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
 καὶ τὸ ἴον καλὸν ἐστὶν ἐν εἵαρι, καὶ ταχὺ γηρᾷ·
 30 λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται, ἀνίκα πίπτει·
 ἅ δὲ χιῶν λευκά, καὶ τάκεται, ἀνίκα παχθῇ·
 καὶ κάλλος καλὸν ἐστί τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.
 ἦξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὅπανίκα καὶ τὸ φιλάσεις,
 ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἄλμυρὰ κλαύσεις.
 35 ἀλλὰ τύ, παῖ, κἂν τοῦτο πανύστατον ἄδύ τι ῥέξον·
 ὁππόταν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
 τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς, τὸν τλάμονα μή με παρένθῃς·
 στᾶθι δέ, καὶ βραχὺ κλαῦσον· ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ,
 λῦσον τῷ σχοίνῳ με, καὶ ἀμφίθεες ἐκ ῥεθέων σῶν
 40 εἴματα, καὶ κρήνον με, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον,
 κἂν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χεῖλεα. μή με φοβαθῇς·

οὐ δύναμαι ζῆν, εἵγε διαλλάξας με φιλάσεις·
 χῶμα δέ μοι κοίλανον, ὃ μεν κρύψει τὸν ἔρωτα.
 κῆν ἀπίης, τόδε μοι τρεῖς ἐπάϋσον· ὦ φίλε, κεῖσαι·
 ἦν δέ γε λῆς, καὶ τοῦτο· Καλὸς δέ μοι ὦλεθ' ἐταῖρος. 45
 γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράξω·
 „τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν, ὁδοιπόρε· μὴ παροδεύσης,
 „ἀλλὰ στάς τόδε λέξον, ἀπηνέα εἶχεν ἐταῖρον.“

ὦδ' εἰπὼν λίθον εἶλεν· ἐρυσάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
 ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερόν λίθον, ἦπτεν ἀπ' αὐτῶν 50
 τὰν λεπτὰν σχοινῖδα· βρόχον δ' ἐμβαλλε τραχήλῳ·
 τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ὑπὲρ ποδός, ἥδ' ἐκρεμάσθη
 νεκρός· ὃ δ' αὐτ' ὤϊξε θύρας, καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
 αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἠρτημένον· οὐδ' ἐλυγίχθη
 τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσε νέον φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ 55
 εἴματα πάντ' ἐμίανεν ἐφραβικά· βαῖνε δ' ἐς ἄθλως
 γυμναστῶν, καὶ τῆλε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
 καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβρισε· λαϊνέας δὲ
 ἴστατ' ἐπὶ κρηπιδος Ἔρως, ὑδάτων ἐφύπερθε.
 ἄλατο καὶ τῶγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἐφραβον· 60
 νᾶμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·

χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὃ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
 στέργετε δ' ὑμεῖς αἵται· ὃ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΔ.

ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ.

Narratur infantis Herculis factum, quum adrepentes ad cunas dracones manibus compresserit, Tiresiaeque arioli de eo vaticinium.

- Ἡρακλέα δεκάμηνον ἔοντα ποχ' ἅ Μιδεᾶτις
 Ἀλκμήνα, καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἰφικλῆα,
 ἄμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
 χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὴν Πτερελάου
 5 Ἀμφιτρύων καλὸν ὄπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.
 ἄπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·
 εὐδεῖ, ἐμὰ βρέφεια, γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον,
 εὐδεῖ, ἐμὰ ψυχά, δύ' ἀδελφεῶ, εὖσοα τέκνα,
 ὀλβιοὶ εὐνάζοισθε, καὶ ὀλβιοὶ ἄω ἵκοισθε.
 10 ὥς φασμένα δίνασε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος.
 ἄμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτης
 Ὠρίωνα κατ' αὐτόν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον·
 τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη,
 κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας,
 15 ὥρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδὸν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων
 οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
 τὼ δ' ἐξελυσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
 αἰμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
 ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτυνον ἰόν·
 20 ἄλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον,
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέγροντο (Διὸς νοέοντος ἅπαντα)

Ἀλκμήνας φίλα τέκνα· φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
 ἦτοι ὃγ' εὐθύς αὖσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
 κοίλου ὑπὲρ σάκεος, καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
 Ἰφικλέης· οὐλὰν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν,
 φευγέμεν ὀρμαίνων· ὁ δ' ἐναντίος εἶχετο χερσὶν
 Ἡρακλέης, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῶ,
 δραξάμενος φάρυγγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
 οὐλομένοις ὀφίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.
 τῷ δ' αὖτε σπείρησιν ἐλίσσέσθην περὶ παῖδα
 ὀψίγονον, γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρον·
 ἅψ δὲ πάλιν διέλυον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
 δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὐρεῖν.
 Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς, καὶ ἐπέγρετο πρῶτα.

25

30

35

ἀνσταθ' Ἀμφιτρούων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν·
 ἀνστα, μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 οὐκ αἶεις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτεῖ;
 οὐ νοέεις, ὅτι νυκτὸς ἄωρί που οἶδε τε τοῖχοι
 πάντες ἀριφραδέες, καθαρᾶς ἄτερ ἡριγενείας;
 ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι, φίλ' ἀνδρῶν.

40

ὥς φάθ'· ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας·
 δαιδάλεον δ' ὥρμησε μετὰ ξίφος, ὃ ὃ' οἱ ὑπερθε
 κλιντήρος κεδρίνῳ περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
 ἦτοι ὃγ' ὥριγνάτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
 κουφίζων ἐτέρᾳ κολεὸν μέγα, λώτινον ἔργον·
 ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης.
 δμῶας δὴ τότε αὖσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·

45

οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
 δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας.
 ἀνστατε δμῶες ταλασίφρονες· αὐτὸς αὐτεῖ.

50

οἱ δ' αἰψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι

δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος, σπένδοντος ἑκάστου.

ἦτοι ἄρ' ὥς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἡρακλῆα

θῆρε δύω χεῖρεςσιν ἀπρίξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα,

55 συμπλήγδην ἰάχησαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα
ἐρπειτὰ δεικανάασκεν, ἐπάλλετο δ' ὑπόθι χαίρων
κωροσύνα, γελιάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῦν
πατρὸς ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.

Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον λάβε κόλπον
60 ξηρόν ὑπαὶ δείους ἀκράχολον Ἰφικλῆα·

Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
παῖδα· πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτῳ.

ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον·

Τειρεσίαν τόκα μάντιν, ἀλαθέα πάντα λέγοντα,

65 Ἀλκμήνα καλέσασσα, χρέος κατέλεξε νεοχμόν,
καί νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν,
ἠνώγει. μηδ', εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,

αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε· καὶ ὥς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
ἄνθρώποις ὅ,τι Μοῖρα κατὰ κλωστήρος ἐπείγει,

70 μάντι Εὐηρεΐδα, μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.

τὼς ἔλεγεν βασίλεια· ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίως·

θάρσει, ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆϊον αἶμα·

θάρσει· μελλόντων δὲ τὸ λῳϊὸν ἐν φρεσὶ θέσθαι.

ναὶ γὰρ ἐμὸν γλῶκ' φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσω,

75 πολλαὶ Ἀχαιϊάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
χειρὶ κατατρίβοντι, ἀκρέσπερον αἰείδοισαι

Ἀλκμήναν ὀνομασί· σέβας δ' ἔσῃ Ἀργεΐαισι.

τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρο φέροντα

ἀμβαίνειν τεὸς υἱός, ἀπὸ στέρων πλατὺς ἥρως,

80 οὐ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσορες ἄλλοι.

δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῇ

μόχθους· θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἐξεῖ.
γαμβρὸς δ' ἄθανάτων κεκλήσεται, οἳ τὰδ' ἐπῶρσαν
κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.

ἔσται δὴ τοῦτ' ἄμαρ, ὅπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνῇ
καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.

85

ἀλλὰ, γύναι, πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῷ εὐτυκον ἔστω,
κάγκανα δ' ἀσπαλάθῳ ξύλ' ἐτοιμάσατ', ἢ παλιούρῳ,
ἢ βάτῳ, ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖτον ἄχερδον·

καῖε δὲ τῶδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζῃσι δράκοντα
νυκτὶ μέσῃ, ὅκα παῖδα κανῆν τεὸν ἤθελον αὐτοί.

90

ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις
ῥηψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέροισα,

ῥωγάδας ἐς πέτρας, ὑπερούριον· ἅψ δὲ νέεσθαι
ἄστρεπτος· καθαρῶ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ

95

πρῶτον· ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον, ὥς νερόμισται,
θαλλῶ ἐπιρῥαίνειν ἔστεμμένον ἄβλαβὲς ὕδωρ·

Ζηνὶ δ' ἐπιρῥέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενά χοῖρον,
δυςμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὥς τελέθοιτε.

φᾶ, καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ὄρχετο δίφρον

100

Τειρεσίας, πολλοῖσι βαρὺς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.

Ἑρακλῆς δ' ὑπὸ ματρί, νέον φυτόν ὥς ἐν ἁλώῃ,
ἐτρέφετ', Ἀργείου κεκλημένος Ἀμφιτρύωνος.

γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρον Λίνος ἐξεδίδαξεν,
υἱὸς Ἀπόλλωνος, μελεδωνεὺς ἄγρυπνος, ἥρως·

105

τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι οἷστῶν

Εὐρυτος, ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.

αὐτὰρ αἰοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἐπλάσσειν
πυξίνα ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμόλπος.

ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἐδρυστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες
ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσσα τε πύκται

110

- δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἃ τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες
 παμμάχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνη,
 πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείας διδασκόμενος παρὰ παιδί
 115 Ἄρπαλύνῳ Φανοτῆϊ· τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσω
 θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
 τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.
 ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἄρματι, καὶ περὶ νύσσαν
 ἀσφαλέως κάμπτοντα, τροχῷ σύριγγα φυλάξαι,
 120 Ἀμφιτρώων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
 αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων
 Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια· καὶ οἱ ἀαγεῖς
 δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 δούρατι δὲ προβολαίῳ, ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα,
 125 ἀνδρὸς ὀρέξασθαι, ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν,
 κοσμησαί τε φάλαγγα, λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι
 δυσμενέων ἐπιόντα, καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι,
 Κάστῳ ἱππαλίδας ἔδασεν, φνγὰς Ἄργεος ἔλθῶν,
 ὀππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς
 130 ναῖε, παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος.
 Κάστορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἀμιθέοις πολεμιστῆς
 ἄλλος ἔην, πρὶν γῆρας ἀποτρίψαι νεότητα.
 ὧδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτῃ.
 εὐνὰ δ' ἥς τῷ παιδί τεινυγμένα ἀγχόθι πατρός,
 135 δέρμα λεόντειον, μόλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ·
 δεῖπνον δέ, κρέα τ' ὀπτά, καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
 Δωρικός, ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι·
 αὐτὰρ ἐπ' ἄρματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἶνυτο δόρπον·
 εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας
 [Λεῖπει τὸ τέλος τοῦ παρόντος Εἰδυλλίου.]

25

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΕ.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ,

Η ΑΥΓΕΙΟΥ ΚΛΗΡΟΣ.

Narratur accessus Herculis ad Augeam. Obviam ei fit unus ex operariis Augeae, qui quacrenti exponit de gregibus domini, rogatusque porro, ubi Augeam ipsum reperiret, aut quicum ejus servorum commodissime rem transigere posset, edocet, ipsum regem cum filio forte adesse, et statim ad illum dux Herculi fit. Accedunt ad villam regiam, canibus eos allatrantibus. Redeunt greges armentorum ex pascuis; quos dum Augeas una cum Hercule et filio perlustrat, unus ex bobus praestantissimus, animadversa leonis pelle, qua amictus erat Hercules, ferire eum tendit. Quem Hercules cornu arripiciens fortiter annixus ab se repellit, admirantibus cunctis qui aderant. Deinde una cum filio regis in urbem pergens, inter eundem rogatus de Nemeaeo leone huic exponit, qua ratione feram hanc interemerit pellemque detractam sibi induerit. Carmen fragmentum videtur majoris de Hercule ejusque factis expositionis.

[Λείπει ἡ ἀρχή.]

Τὸν δ' ὁ γέρον προσέειπε, φυτῶν ἐπίουρος ἀροτρεύς,
 πανσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο
 ἔκ τοι, ξεῖνε, πρόφρων μυθήσομαι, ὅσσ' ἐρεεῖνεις,
 Ἐρμῆω ἄζόμενος δεινὴν ὅπιν εἰνοδίοιο·
 τὸν γὰρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι,
 εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηται τις ὁδίτην.
 ποῖμναι μὲν βασιλῆος εὐτρίχες Ἀυγείαιο

- οὐ πᾶσαι βόσκονται ἵαν βόσιν, οὐδ' ἓνα χῶρον·
 ἀλλ' αἶ μὲν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἄμφ' Ἐλισοῦντος,
 10 αἶ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο,
 αἶ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυος, αἶ δὲ καὶ ὧδε.
 χωρὶς δὴ σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.
 αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπης
 πάντεσσιν νομοὶ ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι,
 15 Πηνέου ἄμ μέγα τίφος· ἐπεὶ μεληιδέα ποίην
 λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναί τε
 εἰς ἅλιν, ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῆσιν ἄεξει.
 αὐλὶς δὲ σφισιν ἦδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρὸς
 φαίνεται εὖ μάλα πᾶσα πέτρην ποταμοῖο ῥέοντος,
 20 κείνη ὅθι πλατάνιστοι ἐπηστῆναι πεφύασι,
 χλωρὴ τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίοιο
 ἱερὸν ἄγρόν, ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
 εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
 δέδμηθ', οἱ βασιλῆϊ πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
 25 ῥυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν
 ἔσθ' ὅτε βάλλοντες, καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
 οὐρούς μιν ἴσασι φυτοσκάφοι, οἱ πολυεργοὶ
 ἐς ληνοὺς ἱκνεῦνται, ἐπὶν θέρος ὥριον ἔλθῃ.
 πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' εὐφρονος Ἀνγείαιο,
 30 πυροφόροι τε γύναι, καὶ ἄλωαὶ δενδρήεσσαι,
 μέχρι πρὸς ἐσχατίας πυλνπίδακος ἀκρωρείης·
 ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμαρ,
 ἥ δίκη οἰκῶν, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῖς·
 ἀλλὰ σύ περ μοι ἔνισπε, (τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῶ
 35 ἔσσεται) οὐ τινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας·
 ἥέ τοι Ἀνγείην ἢ καὶ δμῶων τινὰ κείνου
 δίζεαι, οἳ οἳ ἔασι. ἐγὼ δὲ κέ τοι σάφα εἰδῶς

πάντα μάλ' ἐξείποιμ'· ἐπεὶ οὐ σέ γε φημὶ κακῶν ἐξ
 ἔμμεναι, οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτόν,
 οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦ ῥά νυ παῖδες
 ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι. 40

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
 ναί, γέρον, Ἀνγείην ἐθέλοιμί κεν ἄρχον Ἐπειῶν
 εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρεῖώ.
 εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ' κατὰ ἄστνυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις,
 δήμου κηδόμενος, διὰ τε κρίνησι θέμιστας,
 δμῶων δὴ τινα, πρέσβν, σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας,
 ὅστις ἐπ' ἀγρωστίων γεραρῶτερος αἰσυμνήτης,
 ὃ κε τὸ μὲν κ' εἴποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην.
 ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε θεός γ' ἐπιδευέα φωτῶν. 45 50

τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαὔτις ἀμείβετο, δῖος ἄροτρεύς·
 ἀθανάτων, ὦ ξεῖνε, φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις·
 ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἴψα χρέος ἐκτετέλεσται.
 ὦδε γὰρ Ἀνγείης υἱὸς φίλος Ἡελίοιο,
 σφωῖτέρῳ σὺν παιδί, βίῃ Φυλῆος ἀγανοῦ,
 χθιζός γ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστρος, ἡμασι πολλοῖς
 κτῆσιν ἐποψόμενος, ἦ οἱ νῆριθμος ἐπ' ἀγρῶν·
 ὥς που καὶ βασιλευσὶν εἴδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν
 αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
 ἀλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
 αὐλιν ἐς ἡμετέστην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα. 55 60

ὥς εἰπὼν ἡγεῖτο· νόῳ δ' ὄγε πολλὰ μενοίνα,
 δέρμα τε θηρὸς ὄρῳ, χειροπληθῇ τε κορύνῃ,
 ὀππόθεν ὁ ξεῖνος· μέμαεν δέ μιν αἰὲν ἐρέσθαι.
 ἄψ δ' ὅκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,
 μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιο
 σπερχομένῳ· χαλεπὸν δ' ἐτέρου νόον ἰδμεναι ἀνδρός. 65

τούς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἴψ' ἐνόησαν,
ἀμφοτέρων, ὁδμῇ τε χροός, δούπῳ τε ποδοῖν.

70 θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος
Ἀμφιτρωνιάδῃ Ἡρακλεΐ· τὸν δὲ γέροντα
ἄχρεϊον κλάζον τε περισσαινόν θ' ἐτέρωθεν.

τούς μὲν ὅγε λάεσσιν, ἀπὸ χθονὸς ἄσσον ἀείρων,
φευγέμεν αἴψ' ὀπίσω δειδίσσεται· τρηχὺ δὲ φωνῇ
75 ἠπεῖλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμοῦ,
χαίρων ἐν φρεσὶν ἦσιν, ὅθ' οὔνεκεν αὐλιν ἔρυντο,
αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος· ἔπος δ' ὅγε τοῖον ἔειπεν·

ὦ πόποι, οἷον τοῦτο θεοὶ προΐησαν ἄνακτες
θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι· ὥς ἐπιμηθές.

80 εἴ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν,
ἥδει δ', ὅτε χοῇ χαλεπαινέμεν, ὅτε καὶ οὐκί,
οὐκ ἂν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς·
νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τι καὶ ἀρρήγνῃς γένεθ' αὐτως.

ἦ ῥα· καὶ ἐσσυμένως ποτὶ τωῦλιον ἵξον ἰόντες.

85 Ἡἷλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους,
δείελον ἡμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλιά τε σηκούς τε.

αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρία ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
ἐρχόμεναι φαίνονθ', ὥς εἰ νέφη ὑδατόεντα,

90 ὅσσα τ' ἐν οὐρανῷ εἴσιν ἐλαννόμενα προτέρωσθ
ἢ νότοιο βίῃ, ἢ Ἐορῆκος βορέαο·

τῶν μὲν τ' οὐτις ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ἰόντων,
οὐδ' ἄνυσις· τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει

ἢ ἀνέμου, τὰ δὲ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐθις ἐπ' ἄλλοις·

95 τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλῳ ἦει.

πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον, πᾶσαι δὲ κέλευθοι,
ληϊδος ἐρχομένης· στείνοντο δὲ πίονες ἀγροὶ

μυκηθμῶ· σῆκοι δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
εἰλιπόδων· οἷες δὲ κατ' αὐλὰς ῥυλίζοντο.

ἔνθα μὲν οὔτις ἔκηλος, ἀπειρεσίῳ περ ἑόντων,
εἰστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου·
ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν εὐτμήτοισιν ἱμάσι
καλοπέδιλ' ἀράρισκε, παρασταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγων·

ἄλλος δ' αὖ φίλα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἴει,
πινέμεναι λαροῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος·

ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν·
ἄλλος ἐσηῆγεν ἔσω ταύρους, δίχα θηλειάων.

Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,
ἦντιν' αἰ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες.

σὺν δ' υἱὸς τε, βίη τε βαρύνφρονος Ἡρακλῆος,
ὠμάρτεν βασιλῆϊ διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.

ἔνθα καὶ ἀρρήκτιόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν
Ἀμφιτρωνιάδης, καὶ ἀρηρότα νωλεμές αἰεὶ,

ἐκπάγλως θαύμαζε βοῶν τόγε μυρίον ἔθνος
εἰσορόων· οὐ γάρ κεν ἔφασκε τις οὐδὲ ἐώλπει

ἀνδρὸς ληϊδ' ἐνὸς τόσσῃν ἔμεν, οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
οἷγε πολλύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῆων.

Ἥελιος δ' ὦ παιδὶ τόδ' ἔζοχον ὥπασε δῶρον,
ἀφνειὸν μήλοισι περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν·

καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα
ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου

βουκολίοις, αἷτ' ἔργα καταφθίνουσι νομῆων.
αἰεὶ δὲ πλέονες κερααὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους

ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἥ γὰρ ἀπασαι
ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια, θηλυτόκοι τε.

ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο,
κνήμαργοί θ' ἑλικές τε· διηκόσιοί γε μὲν ἄλλοι

- φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἷγ' ἔσαν ἦδη.
 ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυνώδεκα βουκολέοντο
 130 ἱεροὶ Ἡελίου· χοροὶν δ' ἔσαν ἦν τε κύκνοι,
 ἄργησται, πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσι·
 οἱ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποιήν
 ἐν νομῷ, ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες.
 καὶ ὃ' ὅπότε ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίετο θῆρες
 135 ἐς πεδλίον δρυμοῖο, βοῶν ἔνεκ' ἀγροτεράων,
 πρῶτοι τοί γε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἦσαν ὁσμὴν·
 δεινὸν δ' ἐβρουχῶντο, φόνον λεύσσοντε προςώπων.
 τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίηφι τε καὶ σθένει ᾧ
 ἦδ' ὑπεροπλίῃ Φαέθων μέγας· ὃν ῥα βοτῆρες
 140 ἀστέρι πάντες ἔϊσκον, ὃθ' οὔνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις
 βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
 ὃς δὴ τοι σκύτος αὖτον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος,
 αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν εὐσκόπῳ Ἡρακλῆϊ,
 κρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
 145 τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χεὶρὶ παχείῃ
 σκαιοῦ ἄφαρ κέραος· κατὰ δ' ἀνχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
 κλάσσε, βαρύν περ ἐόντα· πάλιν δέ μιν ὥσεν ὀπίσσω,
 ὧμῳ ἐπιβρίσας· ὃ δὲ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθεῖς
 μυῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
 150 θαύμαζον δ' αὐτός τε ἄναξ, υἱός τε δαΐφρων
 Φυλεύς, οἳ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσιν βουκόλοι ἄνδρες,
 Ἀμφιτρωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.
 τῷ δ' εἰς ἄστυ, λιπόντε κατ' αὐτόθι πίνοντας ἀγροῦς
 ἐστιχέτην, Φυλεύς τε βιή θ' Ἡρακληεῖη.
 155 λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρῶτιστα κελεύθου,
 λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
 ἥ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο,

οὔτι λίην αἰρίσημος ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεούσῃ·
 τῇ μὲν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
 Αὐγείῳ φίλος υἱός, ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα,
 ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·

160

Ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας,
 ὥσει περ σφετέρησιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι·
 ἦλυσθαι γὰρ στείχων τίς ἀπ' Ἀργεος, ὥς νέος ἀκμήν,
 ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς ἀνὴρ, Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλιοι,
 ὃς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
 οὐνεκεν Ἀργείων τις, ἔθεν παρεόντος, ὅλεσσε
 θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
 κοίλῃν αὖλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος·

165

οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως, ἢ Ἀργεος ἐξ ἱεροῖο
 αὐτόθεν, ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἢ Μυκλήν·

170

ὥς κεῖνος ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν
 (εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι) ἐκ Περσῆος.

ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλίων
 ἢ σέ, δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει

175

χειρῶν καρτερόν ἔργον, ὃ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
 εἴπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον, (ἵνα γνῶω κατὰ θυμόν,

ἦρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι, εἴτε καὶ οὐκί·)
 εἰ σύ γ' ἐκεῖνος, ὃν ἄμμιν ἀκουόντεσσιν ἔειπεν

οὐξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιός, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὁρθῶς.
 εἰπέ δ', ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,

180

ὅππως τ' εὐύδρου Νεμέης εἰσῆλυσθαι χῶρον.
 οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὖροις

ἱμείρων ἰδέειν· ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκαι βόσκει,
 ἀλλ' ἄρκτους τε, σύας τε, λύκων τ' ὀλοφώϊον ἔργος.

185

τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·
 οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνὲρ ἔφαντο,

γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν.

ὥς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου

- 190 Φυλεύς, ὅφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη,
καὶ ῥά τε ῥήϊτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος,
ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·

ὦ Ἀνγηϊάδη, τὸ μὲν ὅ,τι μὲ πρῶτον ἀνήρεν,
αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.

- 195 ἄμφι δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου,
ὅππως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν,
νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε· τὸ γάρ, πολέων περ ἐόντων
Ἀργείων, οὐδεὶς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
οἶον δ' ἀθανάτων τιν' εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα

- 200 ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνήεσσιν ἐφεῖναι.
πάντας γὰρ πεδιῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς,
λῆς ἄμοτον κερᾶῖζε· μάλιστα δὲ Βεμβριναίους,
οἱ ἔθεν ἀγχίμολοι ναῖον, ἄτλητα παθόντες.
τὸν μὲν ἐμοὶ πρῶτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον

- 205 Εὐρυσθεύς, κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.
αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἐλών, κοίλῃν τε φαρέτριν
ἰὼν ἐμπλείην, νεόμην· ἐτέρηφι δὲ βάκτρον
εὐπαγές, αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνοιο,
ἔμμητρον· τὸ μὲν αὐτός, ὑπὸ ζαθέῳ Ἐλικῶνι

- 210 εὐρών, σὺν πυκινῇσιν ὀλοσχερές ἔσπασα ῥίζαις.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῆς ἦεν, ἱκανον,
δὴ τότε τόξον ἐλών στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνῃ
νευρειήν, περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα.
πάντῃ δ' ὅσσε φέρων, ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,

- 215 εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι, πάρος γ' ἐμὲ κεῖνον ἰδέσθαι.
ἡματος ἦν τὸ μεσηγνύ, καὶ οὐδέπῃ ἶχνια τοῖο
φρασθῆναι δυνάμην, οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.

οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσί καὶ ἔργοις
 φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὐλακος, ὄντιν' ἐροίμην·
 ἀλλὰ κατὰ σταθμούς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. 220
 οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον, ὅρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
 πρὶν ἰδέειν, ἀλκῆς τε παραντίκα πειρηθῆναι.
 ἦτοι ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος· ἀμφὶ δὲ χαίτας
 αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ, χαροπὸν τε πρόσωπον, 225
 στήθεά τε· γλώσση δὲ περιλιχμάτο γένειον.
 αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην,
 ἐν ῥίῳ ὑλήεντι, δεδεγμένος, ὅππότε ἴκοιτο·
 καὶ βάλον ἄσπον ἰόντος ἀριστερόν εἰς κενεῶνα
 τηρυσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὀλισθεν 230
 ὀκριόεν, χλωρῇ δὲ παλίσσυντον ἔμπεσε ποίη.
 αὐτὰρ ὁ κρῦτα δαφνοῖον ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρεν
 θαμβήσας, πάντα δὲ διέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
 σκεπτόμενος, λαμυρούς δὲ χανὼν ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε.
 τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον, 235
 ἀσχαλόων, ὅτι μοι πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
 μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πνεύμονος ἔδρη.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑπὸ βύρσαν ἔδν πολυώδυνος ἰός·
 ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὐτως.
 τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον, ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς, 240
 αὖ ἐρύειν· ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὅσσοις
 θῆρ' ἄμοτος· μακρὴν δὲ παρ' ἰγνύησιν ἔλιξε
 κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
 θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι
 σκυζομένῳ· κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἥντε τόξον, 245
 πάντοθεν εἰλυσθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
 ὥς δ' ὅταν ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ, πολέων ἰδρὶς ἔργων,

- ὄρπηκας κάμπτησιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο,
 θάλασας ἐν πυρὶ πρῶτον, ἐπαξονίῳ κύκλα δίφρῳ·
 250 τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεὸς
 καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησεν ὑφ' ὀρμῇ·
 ὥς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο,
 μαιμῶων χροὸς ἄσαι, ἐγὼ δ' ἐτέρηφι βέλεμνα
 χειρὶ προεσχεθόμην, καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην,
 255 τῇ δ' ἐτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὑπερ αὐτὸν αἰείρας,
 ἤλασα κακκεφαλῆς· διὰ δ' ἀνδιχα τρηχὺν ἔαξα
 αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρῆατος ἀγριέλαιον
 θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὄγε, πρὶν ἔμ' ἰκέσθαι,
 ὑψόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη,
 260 νευστάζων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὅσσε οἱ ἄμφω
 ἦλθε, βίῃ σειςθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλαιο.
 τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνησι παραιφρονέοντα βαρεῖαις
 νωσάμενος, πρὶν αὐτὶς ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
 αὐχένος ἀρῥήκτοιο παρ' ἰνίον ἤλασα προφθάς,
 265 ῥήψας τόξον ἔραζε πολύρῥαπτόν τε φαρέτρην·
 ἤγchon δ' ἐγκρατέως, στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
 ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ἀποδούψῃ ὀνύχεσσι·
 πρὸς δ' οὐδας πτέρνησι πόδας στερεῶς ἐπίεζον
 οὐραίους ἐπιβάς· πλευρῇσί τε μῆρ' ἐφύλασσον,
 270 μέχρ' οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας, ὀρθὸν αἰείρας
 ἀπνευστον· ψυχὴν δὲ πελώριον ἔλλαχεν ἄδης.
 καὶ τότε δὴ βούλεον, ὅπως λασιάνχενα βύρσαν
 θηρὸς τεθνεῖωτος ἀπαὶ μελέων ἐρυσαίμην,
 ἀργαλέον μάλα μόχθον· ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ
 275 τμητῇ, οὐδὲ λίθοις, πειρωμένῳ, οὐδὲ μὲν ὕλῃ.
 ἔνθα μοι ἀθανάτων τίς ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι,
 αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι.

τοῖσι θεῶς ἀπέδειρα καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν,
 ἔρκος ἐνναλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.
 οὗτός τοι Νεμέου γένετ', ὦ φίλε, θερὸς ὄλεθρος,
 πολλὰ πάρος μήλοισ τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.

280

26

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΣΤ.

ΛΗΝΑΙΗ ΒΑΚΧΑΙ.

Narratur Penthei interitus per furorem matris et sororum, in
 monte Baccho sacra facientium.

Ἰνώ, καὶ Ἀντιγόα, καὶ ἡ μαλοπάρης Ἀγάναι,
 τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ εἰσσαι.
 καὶ αἱ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα,
 κισσὸν τε ζῶοντα, καὶ ἀσφρόδεον τὸν ὑπὲρ γᾶς,
 ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμῶς,
 τὼς τρεῖς τᾶ Σεμέλᾳ, τὼς ἐννέα τῷ Διονύσῳ.
 ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι,
 εὐφράμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
 ὥς ἐδίδασχ', ὥς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.
 Πενθεὺς δ' ἄλιβátου πέτρας ἀπο πάντ' ἐθεώρει,
 σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρκος.
 Ἀντιγόα πρῶτα νιν ἀνέκραγε οἶνον ἰδοῖσα,
 σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεις ὄργια Βάκχου,
 ἐξαπίνας ἐπιούσα, τὰ δ' οὐχ ὀρέοντι βέβαλοι.

5

10

- 15 μαίνεται μὲν τ' αὐτά, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι
 Πενθεὺς μὲν φεύγεν πεφοβημένος, αἶ δ' ἐδίωκον,
 πέπλωσ' ἐκ ζωστήρος ἐπ' ἰγνύ' ἀνειρύνουσαι.
 Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε· Τίνος κέχρησθε, γυναῖκες;
 Αὐτονόα δὲ τόδ' εἶπε· τάχα γνώσῃ, πρὶν ἀκοῦσαι.
- 20 μάτηρ μὲν κεφαλὰν μνηήσατο παιδὸς ἐλοῖσα,
 ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης·
 Ἰνὼ δ' αὐτ' ἔρῳηξε σὺν ὠμοπλάτῃ μέγαν ὦμον,
 λὰξ ἐπὶ γαστέρα βάσα· καὶ Αὐτονόα θυμὸς αὐτός.
 αἶ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναῖκες,
- 25 ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
 ἔξ ὄρεος πένθημα, καὶ οὐ Πενθήα, φέροισαι.
 οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθέμεναι Διονύσῳ
 φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερά τῶνδ' ἐμόγησεν,
 εἴη δ' ἐνναέτης, ἣ καὶ δεκάτῃ ἐπιβαῖνοι·
- 30 αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι, καὶ εὐαγέεσσιν ἄδοιμι.
 ἐκ Διὸς αἰγιόχῳ τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος·
 εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λῶϊα, δυσσεβέων δ' οὐ.
 χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόεντι
 Ζεὺς ὑπατος μεγάλην ἐπιγοννίδα κάτθετο λύσας·
- 35 χαίροι δ' εὐειδὴς Σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς
 Καδμεῖαι, πολλὰῖς μεμελημέναι ἡρώϊναις,
 αἶ τόδε ἔργον ἔρεξαν, ὀρίναντος Διονύσου,
 οὐκ ἐπιμωμητόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

27
ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΖ.

Ο ΑΡΙΣΤΥΣ ΔΑΦΝΙΔΟΣ
ΚΑΙ ΚΟΡΗ.

Amatorie inter se confabulantur Daphnis bubulcus et puella capras pascens, et Daphnis, conjugio ei proposito, reluctantem verbis factisque deleniens ejus amore fruitur, sponsusque a sponsa discedit.

ΚΟΡΗ.

Τὴν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἤρπασε, βωκόλος ἄλλος.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον ἔμ' ἢδ' Ἑλένα τὸν βωκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.

ΚΟΡΗ.

μὴ καυχῶ, σατυρίσκε· κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέθηψις.

ΚΟΡΗ.

τὸ στόμα μευ πλύνω, καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα.

ΔΑΦΝΙΣ.

πλύνεις χεῖλα σεῖο; δίδου πάλιν, ὄφρα φιλάσω.

ΚΟΡΗ.

καλὸν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται, ὥς ὄναρ, ἥβη.

ΚΟΡΗ.

ἅ σταφυλὶς σταφίς ἐστι, καὶ οὐ ῥόδον αὖτον ὀλεῖται.

ΔΑΦΝΙΣ.

10 δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοι τινὰ μῦθον ἐνίψω.

ΚΟΡΗ.

οὐκ ἐθέλω· καὶ πρὶν με παρήπαφες ἀδεῖ μύθῳ.

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσης.

ΚΟΡΗ.

τὰν σαντῶ φρένα τέρπον· οἴζυον οὐδὲν ἀρέσκει.

ΔΑΦΝΙΣ.

φεῦ φεῦ, τᾶς Παφίας χόλον ἄζεο καὶ σύγε κώρα.

ΚΟΡΗ.

15 χαιρέτω ἅ Παφία· μόνον ἵλαος Ἀρτεμις εἴη.

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε, καὶ ἐς λῖνον ἄλλυτον ἔλθῃς.

ΚΟΡΗ.

βαλλέτω ὥς ἐθέλει· πάλιν Ἀρτεμις ἄμμιν ἀρήγοι.

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ προβάλης τὰν χεῖρα· καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμέλξω.

ΚΟΡΗ.

μὴ ᾽πιβάλης τὰν χεῖρα· καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω.

ΔΑΦΝΙΣ.

20 οὐ φεύγεις τὸν Ἑρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλα.

ΚΟΡΗ.

φεύγω, ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν αἶρεις.

ΔΑΦΝΙΣ.

δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσει.

ΚΟΡΗ.

πολλοὶ μὲ ἐμνώοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἔαδε.

ΔΑΦΝΙΣ.

εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστῆρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί, φίλος, ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.

25

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐκ ὀδύναν, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορβίαν.

ΚΟΡΗ.

καὶ μάν φασι γυναῖκας εὐὸς τρομέειν παρακοίτας.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον αἰεὶ κρατέουσι· τίνα τρομέουσι γυναῖκες;

ΚΟΡΗ.

ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίας.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τεὰ βασίλεια μογοστόκος Ἀρτεμὶς ἐστίν.

30

ΚΟΡΗ.

ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χροά καλὸν ὀλέσσω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἦν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι νῆας.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἦν ἐπινεύσω;

ΔΑΦΝΙΣ.

πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλοεα καὶ νομὸν ἐξεῖς.

ΚΟΡΗ.

ὅμνυε, μὴ μετὰ λέκτρα, λιπὼν ἀέκουσαν, ἀπενθῆν.

35

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ μάν, οὐ τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν κ' ἐθέλῃς με διῶξαι.

ΚΟΡΗ.

τεύχεις μοι θαλάμῳς, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλὰς;

ΔΑΦΝΙΣ.

τεύχω σοι θαλάμῳς, τὰ δὲ πῶεα καλὰ νομεύω.

ΚΟΡΗ.

πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα κεν τίνα μῦθον ἐνίψω;

ΔΑΦΝΙΣ.

40 αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.

ΚΟΡΗ.

οὔνομα σὸν λέγε τῆρο· καὶ οὔνομα πολλάκι τέρεπαι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας δὲ πατήρ, μάτηρ δὲ Νομαία.

ΚΟΡΗ.

ἐξ εὐηγενέων· ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χειρείων.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐδ' ἄκρα τιμήσσω· πατήρ δέ σοί ἐστι Μενάλκας.

ΚΟΡΗ.

45 δεῖξον ἐμοὶ σέθεν ἄλσος, ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὐλῖς.

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ἵδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.

ΚΟΡΗ.

αἶγες ἐμαί, βόσκεισθε· τὰ βωκόλῳ ἔργα νοήσω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ταῦροι, καλὰ νέμεσθ', ἵνα παρθένω ἄλσεα δείξω.

ΚΟΡΗ.

τί ῥέξεις, σατυρίσκε; τί δ' ἐνδοθεν ἄψαο μαζῶν;

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλα τεὰ πρῶτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω.

50

ΚΟΡΗ.

ναρκῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα. τεὰν πάλιν ἔξελε χεῖρα.

ΔΑΦΝΙΣ.

θάρσει, κώρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὥς μάλα δειλά.

ΚΟΡΗ.

βάλλεις εἰς ἁμάραν με, καὶ εἴματα καλὰ μαιίνεις.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἄλλ' ὑπὸ σούς πέπλους ἁπαλὸν νάκος ἡνίδε βάλλω.

ΚΟΡΗ.

φεῦ φεῦ, καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισας· ἐς τί δ' ἔλυσας; 55

ΔΑΦΝΙΣ.

τῇ Παφίᾳ πρᾶτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.

ΚΟΡΗ.

μῖμνε, τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέσχεται· ἦχον ἀκούω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλάλαις λαλέοντι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.

ΚΟΡΗ.

τῷμπέχονον ποίησας ἐμοὶ ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἄλλαν ἀμπεχόνα τᾶς σᾶς τοι μείζονα δωσῶ.

60

ΚΟΡΗ.

φῆς μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα δοίης.

ΔΑΦΝΙΣ.

αἴθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

ΚΟΡΗ.

Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα· σὴ ἐρημιάς οὐκέτι πιστή.

ΔΑΦΝΙΣ.

ῥεξῶ πόρτιν Ἔρωτι, καὶ αὐτᾶ βῶν Ἀφροδίτα.

ΚΟΡΗ.

65 παρθένος ἔνθα βέβακα, γυνή δ' εἰς οἶκον ἀφερψῶ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ γυνή μήτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα.

ὥς οἱ μὲν, χλοεροῖσιν ἱαινόμενοι μελέεσσιν,
ἀλλήλοισι ψιθύριζον· ἀνίστατο φώριος εὐνή.
χῆ μὲν ἀνεγρομένη γε διέστιχε μᾶλα νομεύειν,
70 ὄμμασιν αἰδομένη· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη·
ὅς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας, κεχαρημένος εὐνᾶς.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΗ.

Η Λ Α Κ Α Τ Α.

Alloquitur poeta colum, quam secum ducturus est Miletum, dono daturus Theogenidi, uxori amici sui, Niciae medici, edocetque eam de virtutibus illius matronae et sui-amici hospitis.

28)
Γλανκᾶς, ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα, δῶρον Ἀθανάας
γυναιξίν, νόος οἰκωφελίας αἴσιν ἐπήβολος,
θαρσεῦς ἄμιν ὑμάρτει πόλιν ἐς Νεῖλεω ἀγλαάν,
ὅππα Κύπριδος ἱρὸν καλάμω χλωρὸν ὑφ' ἀπαλῶ.
5 τᾶδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτεύμεθα παρ Διός,
ὅππως ξεῖνον ἐμὸν τέσσομ' ἰδὼν κἀντιφιλήσομαι
Νικίαν, Χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν,

καὶ σέ, τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγεννημέναν,
 δῶρον Νικιέας εἰς ἀλόχῳ χεῖρ᾽ ὀπάσσομεν.
 σὺν τᾷ πολλὰ μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρεῖοις πέπλοις, 10
 πολλὰ δ' οἷα γυναικες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη.
 δις γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακῶς ἐν βοτάνῃ πόκως
 πέξαιντ' αὐτοτελεί, Θευγενίδος γ' εἵνεκ' εὖσφύρω.
 οὕτως ἀνυσιεργός· φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.
 οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀεργάς κεν ἐβολλόμαν 15
 ὀππάσαι σέ δόμους, ἅμετέρας εὔσαν ἀπὸ χθονός.
 καὶ γὰρ σοι πατρίς, ἅν ὥξ' Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας,
 νάσω Τρινακρίας μυελόν, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
 νῦν μὰν οἶκον ἔχοισ' ἀνέρος, ὅς πόλλ' ἐδάη σοφᾷ
 ἀνθρώποισι νόσους φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκόμεν, 20
 οἰκήσεις κατὰ Μίλατον ἐραννὰν μετ' Ἰαόνων,
 ὥς εὐαλάκατος Θευγενὶς ἐν δαμότισιν πέλῃ,
 καὶ οἱ μνᾶστιν ἀεὶ τῷ φιλαοιδῷ παρέχῃς ξένῳ.
 κεῖνο γὰρ τις ἐρεῖ τῷ, ποτιδῶν σ'· ἧ μεγάλα χάρις
 δώρω ξὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τιμᾶντα τὰ παρ φίλων. 25

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΚΘ.

Π Α Ι Δ Ι Κ Α.

Adhortatur puerum, ut reliquis relictis sibi soli fidus esse velit, admonens de temporis fuga, magnumque suum amorem ei testificans.

Οἶνος, ὃ φίλε παῖ, λέγεται, καὶ ἀλάθρα·
 καὶ μμε χρὴ μεθύοντας ἀλαθράς ἔμμεναι.

- κῆγ' ὦ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῶ.
 οὐχ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας,
 5 γινώσκω, τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζοῖας ἔχω,
 ζῆ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
 χῶταν μὲν τὴν θέλης, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
 ἡμέραν· ὅκα δ' οὐκ ἐθέλης τύ, μάλ' ἐν σκότῳ.
 πῶς ταῦτ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις διδῶν;
 10 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, νέος προγενεστέρω,
 τῷ καὶ λῶϊον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις·
 ποίησαι καλὴν μίαν εἰν ἐνὶ δενδρέῳ,
 ὅππα μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.
 νῦν δὲ τῷδε μὲν ἅματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
 15 ἄλλον δ' αὖριον, ἐξ ἐτέρῳ δ' ἕτερον ματῆς.
 καὶ κεν σεῦ τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέθρος αἰνέσῃ,
 τῷδ' εὐθύς πλέον ἢ τριέτης ἐγένου φίλος·
 τὸν πρῶτον δὲ φιλεῦντα τριταῖον ἐθήκαο.
 ἀνδρῶν τῶν ὑπερηγορέων δοκέεις πνέειν.
 20 φίλει δ', ἅς κε ζόῃς, τὸν ὕμοιον ἔχειν αἰεί.
 αἱ γὰρ ὧδε ποιῆς, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσθαι
 ἐξ ἀστῶν· ὁ δέ τοί κ' ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχοι,
 ὅς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται,
 κῆμ' ἐμὰ μαλθακὸν ἐξεπόνασε σιδαρέῳ.
 25 ἀλλ' ἀπρὶξ ἀπαλῶ στύματός σε πεδέρχομαι.
 ὦ μνάσθηθ', ὅτι πέρυσιν ἦσθα νεώτερος,
 χῶτι γηραλέοι πέλομες, πρὶν ἀποπτύσαι,
 καὶ ῥυσοί, νεότατα δ' ἔχεν παλινάγρετον
 οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίας φορεῖ·
 30 κᾶμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβεῖν.
 ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλειν ποτιμώτερον,
 καὶ μοι τῶραμένῳ συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,

ὅππως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρεΐαν ἔχης,
 ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλεῖοι φίλοι.
 αἱ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρέπεις,
 ἐν θυμῷ τε λέγεις, Τί με, δαιμόνι', ἐνοχλεῖς.
 νῦν μὲν κῆπὶ τὰ χούσεα μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
 βαίην, καὶ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον.
 τόκα δ', οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' ἀνλεΐαις θύραις
 προμόλοιμί κε, παυσάμενος χαλεπῷ πόθῳ.

35

40

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Α.

ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ.

Cythere erotes emittit, ut aprum capiant, qui interfecerat Adonin. Adducunt ergo ligatum. Confitetur aper, sed invitum se causam fuisse mortis. Voluisse enim crus Adonidis basiare. Condonat Venus, et aper ex eo inde tempore illam sequitur. — Carmen et inter Anacreontica legitur, quamquam nec Theocriti nec Anacreontis esse videatur.

Ἄδωνιν ἢ Κυθήρη
 ὥς εἶδε νεκρὸν ἤδη,
 στυγνὰν ἔχοντα χαίταν,
 ὠχρὰν τε τὰν παρειάν,
 ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτὰν
 ἔταξε τῶς Ἐρωτας.

5

οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ
 πᾶσαν δραμόντες ὕλαν,

10

στυγνὸν τὸν ὕν ἀνεῦρον,
δῆσάν τε καπέδησαν.

χῶ μὲν, βρόχῳ καθάψας,
ἔσυρεν αἰχμάλωτον·

ὁ δ', ἐξόπισθ' ἐλαύνων,
ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.

15

ὁ θῆρ δ' ἔβαινε δειλῶς·

φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην.

τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτα·

πάντων κάκιστε θηρῶν,

σὺ τόνδε μηρὸν ὕψω;

20

σύ μευ τὸν ἄνδρ' ἔτηψας,

ὁ θῆρ δ' ἔλεξεν ὧδε·

ὁμνυμί σοι, Κυθήρη,

αὐτὰν σε, καὶ τὸν ἄνδρα,

καὶ ταῦτά μευ τὰ δεσμά,

25

καὶ τῶςδε τῶς κυναγῶς,

τὸν ἄνδρα τὸν καλὸν σευ

οὐκ ἤθελον πατάξαι·

ἀλλ' ὥς ἀγαλμ' ἐσεῖδον,

καί, μὴ φέρων τὸ καῦμα,

30

γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν

ἐμαινόμεαν φιλάσαι·

καί μευ σίναζε κραντήρ.

τούτους λαβοῦσα, Κύπρι,

τούτους κόλαζε, τέμνε

35

(τί γὰρ φέρω περισσῶς;)

ἔρωτικῶς ὀδόντας·

αἱ δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ,

καὶ ταῦτ' ἐμεῦ τὰ χεῖλη.

τί γὰρ φιλεῖν ἐτόλμων;
 τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις,
 εἶπέν τε τοῖς Ἔρωσι
 τὰ δεσμά οἱ πιλῦσαι.
 ἐκ τῷδ' ἐπηκολούθει,
 καὶς ὕλαν οὐκ ἔβαινε·
 καὶ τῷ πυρὶ προσελθὼν
 ἔκαιε τὼς ἔρωτας.

40

45

ΕΚ ΤΗΣ

Β Ε Ρ Ε Ν Ι Κ Η Σ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΟΝ.

Κ αἶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
 ἐξ ἁλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα,
 σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῷ ἱερὸν ἰχθύν,
 ὃν λεῦκον καλέουσιν· ὃ γὰρ φιερώτατος ἄλλων,
 καὶ κε λίγα στήσαιο, καὶ ἐξερύσαιο θαλάσσης
 ἔμπλεα.

5

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Α.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα, καὶ ἡ κατάπυκνος ἐκείνα
ἔρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι.

ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τίν, Πύθιε Παιάν·

Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλαΐσεν.

5 βωμὸν δ' αἰμάξει κεραὸς τράγος οὔτος ὁ μαλός,
τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα.

ΑΛΛΟ. Β.

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλῶ σύριγγι μελίσδων

βωκολικοὺς ὕμνους, ἄνθετο Πανὶ τάδε·

τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὃξύν ἄκοντα,

κεβρίδα, τὴν πήραν, ἧ ποτ' ἐμαλοφόρει.

ΑΛΛΟ. Γ.

Εὐδεις φυλλοστρώτι πέδῳ, Δάφνι, σῶμα κεκμακὸς

ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.

ἀγρεύει δέ το Πάν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος

κισσὸν ἐφ' ἡμερτῷ κρατὶ καταπτόμενος,

5 ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρῳθοι. ἀλλὰ τὸ φεῦγε,

φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον.

ΑΛΛΟ. Δ.

Τήναν τὰν λαύραν, τόθι ταὶ δρύες, αἰπόλε, κάμψας

σύκινον εὐρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον,
 τρισκελές, αὐτόφλοιον, ἀνούατον· ἀλλὰ φάλητι
 παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
 σακὸς δ' ἐνθ' ἱερὸς περιδέδρομεν· ἀέναον δὲ
 5 ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
 δάφναις, καὶ μύρτοισι, καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,
 ἐνθα πέριξ κέχνται βοτρυνόπαις ἔλικι
 ἄμπελος· εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοδαῖς
 10 κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη·
 ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχεῦσι
 μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγηρυν ὅπα.
 ἔξω δὴ τηρεῖ, καὶ τῷ χαρίεντι Προϊήπῳ
 εὐχέ' ἀποστρέψαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους·
 15 κεῖθ' ἀπορρέξει χίμαρον καλόν· ἣν δ' ἀνανεύσῃ,
 τοῦδε τυχών, ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι·
 ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα, τὸν ἴσχω
 σακίταν· αἴιοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

ΑΛΛΟ. Ε.

Αἴης, ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
 ἀδύ τί μοι; κῆγ' ὦν πακτίδ' ἀειράμενος
 ἀρξεῦμαί τι κρέκειν· ὁ δὲ βωκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
 Δάφνις, κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
 5 ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυός, ἄντρον ὀπισθεν,
 Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου.

ΑΛΛΟ. ΣΤ.

Ἄ δέιλαιε τὸ Θύρσι, τί τοι πλέον, εἰ καταταξεῖς
 δάκρυσι διγλήνους ὥπας ὀδυρόμενος;
 οἷχεται ἅ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἷχετ' ἐς ἄδαν·
 τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.

5 αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι, (τί τοι πλέον;) ἀνίκα τήνας
ὀστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ. Ζ.

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλατον ὁ τῷ Παιήονος υἱός,
ἱητῇρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος
Νικία· ὅς μιν ἐπ' ἅμαρ αἰεὶ θνέεσσιν ἱκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλῆψατ' ἀγαλμα κέδρου,
5 Ἠετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστὰς
μισθόν· ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΟΡΘΩΝΟΣ. Η.

Ξεῖνε, Συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθων,
χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἔης.
καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον· ἀντὶ δὲ πολλῆς
πατρίδος ὀθνεῖην κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

ΑΛΛΟ. Θ.

Ἀνθρῶπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην
ναυτίλος ἴσθ'· ὥς ἐστ' οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.
δεῖλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
ἠπείγευ, κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης,
5 ἔμπορος, ὦ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτὴν
ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυσ.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΜΟΥΣΩΝ. Ι.

Ὑμῖν τοῦτο, θεαί, κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
τῷγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμαρίνον
μουσικός. οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
αἶνον ἔχων, Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΕΥΣΘΕΝΟΥΣ ΤΟΥ
ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΟΝΟΣ. ΙΑ.

Εὐσθένης τὸ μνᾶμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής,

δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
 εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα·
 χ' ὑμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦν.
 πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθναῶς ὁ σοφιστής·
 καίπερ ἄκικτος ἑὼν, εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

5

ΕΙΣ ΤΡΙΠΟΔΑ ΤΩΙ ΔΙΟΝΥΣΩΙ ΑΠΟ
 ΔΗΜΟΤΕΛΟΥΣ. ΙΒ.

Δαμοτέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ', ὦ Διόνυσε,
 καὶ σέ τὸν ἡδιστον θεῶν μακάρων ἀναθεῖς,
 μέτριος ἦν ἐν πᾶσι· χορῶ δ' ἐκθήσατο νίκην
 ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσήκον ὁρῶν.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ
 ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ. ΙΓ.

Ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκειο τὴν θεὸν εἰπων
 οὐρανίαν, ἄγνᾶς ἀνθεμα Χρυσογόνας
 οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους, ὃ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
 ξυνόν. ἀεὶ δέ σφιν λώϊον εἰς ἔτος ἦν
 ἐκ σέθεν ἀρχομένοις, ὃ πότνια· κηδόμενοι γὰρ
 ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

5

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΕΥΡΥΜΕΔΟΝΤΟΣ. ΙΔ.

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες, ἐν ἀλικίᾳ δὲ καὶ αὐτός,
 Εὐρύμεδον, τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
 σοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
 τιμασεῦντι, πατρὸς μνῶμενοι ὥς ἀγαθοῦ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. ΙΕ.

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλὸς
 ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον, ὁδοιπόρ', ἔχει.
 χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος, ἐρεῖς· ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
 κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

ΕΙΣ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ. ΙΣΤ.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον, ὦ ξένε,
 σπουδᾷ· καὶ λέγ', ἐπὴν ἐς οἶκον ἔνθης,
 Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ,
 τῶν πρόσθ' εἴτι περισσὸν ὠδοποιῶν.
 5 προσθεῖς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ἄδετο,
 ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

ΕΙΣ ΕΠΙΧΑΡΜΟΝ. ΙΖ.

Ἄ τε φωνὰ Δώριος, χῶνῆρ, ὃ τὰν κωμωδίαν
 εὐρών, Ἐπίχαρμος.
 ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
 τὴν ὠδ' ἀνέθηκαν,
 5 τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πεδωριστᾷ πόλει,
 οἳ ἄνδρὶ πολίτα,
 (σωρὸν γὰρ εἶχε ῥημάτων) μεμναμένοι
 τελεῖν ἐπίχειρα.
 πολλὰ γὰρ ποτ' τὰν ζόαν τοῖς πᾶσιν εἶπε χρήσιμα·
 10 μεγάλα χάρις αὐτῷ.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΚΛΕΙΤΑΣ, ΤΡΟΦΟΥ
ΜΗΔΕΙΟΥ. ΙΗ.

Ὁ μικρὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θρεῖσσᾳ
 Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ, κηπέγραψε Κλείτας.
 ἐξεῖ τὰν χάριν ἅ γυνὰ ἀντὶ τήνων,
 ὧν τὸν κῶρον ἔθρεψε. τί μάν; ἔτι χρησίμα καλεῖται.

ΕΙΣ ΑΡΧΙΛΟΧΟΝ. ΙΘ.

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἰσιδε τὸν πάλαι ποιητὰν
 τὸν τῶν ἰάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος
 διήλθε κῆπὶ νύκτα καὶ ποτ' ἄω.

ἦ ῥά μιν αἶ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπεν Ἀπόλλων·
ὥς ἐμμελής τ' ἔγεντο καπιδέξιος
ἔπεά τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ' αἰεῖν.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΤΗΝ
ΗΡΑΚΛΕΙΑΝ ΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣ. Κ.

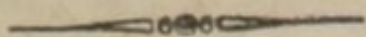
Τὸν τῷ Ζανὸς ὁδ' ὕμνιν νῖον ὠνήρ,
τὸν λειοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος ξυνέγραψεν ὣκ Καμείρου,
χῶσους ἐξεπόνασεν εἰπ' ἀέθλους.
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος (ὥς σάφ' εἰδῆς)
ἔστασ' ἐνθάδε, χάλκεον ποιήσας
πολλοῖς μασὶν ὀπισθε κήριαυτοῖς.

ΕΙΣ ΙΠΠΩΝΑΚΤΑ. ΚΑ.

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππώναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρός, μὴ ποτέρχευ τῷ τύμβῳ.
εἰ δ' ἐσσι κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζευ, κἂν θέλῃς, ἀπόβριξον.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ
ΒΙΒΛΟΝ. ΚΒ.

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,
νῖος Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίννης·
Μοῦσαν δ' ὀθνεῖην οὔ ποτ' ἐφελκυσάμην.

ΒΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Α.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΣ.

- Α*ιάζω τὸν Ἀδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
ὦλετο καλὸς Ἀδωνις, ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.
μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι, Κύπρι, κάθευδε·
ἔγρεο δειλαία κυανοστόλε, καὶ πλατάγησον
5 στάθεα, καὶ λέγε πᾶσιν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
αἰάζω τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.
κεῖται καλὸς Ἀδωνις ἐπ' ὥρεσι, μηρὸν ὀδόντι
λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς, καὶ Κύπριν ἀνιᾶ
λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἵβεται αἷμα
10 χιονέας κατὰ σαρκός· ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῇ,
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χεῖλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῳ
θνάσκει καὶ τὸ φίλαμα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀφήσει.
Κύπριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει,
ἀλλ' οὐκ οἶδεν Ἀδωνις ὃ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
15 αἰάζω τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.
ἄγριον, ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἀδωνις·

μεῖζον δ' ἅ Κυθήρεια φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.
 κεῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠδύραντο,
 καὶ Νύμφαι κλαίουσιν Ὀρειάδες. ἅ δ' Ἀφροδίτα,
 λυσαμένα πλοκαμῖδας, ἀνὰ δρυμῶς ἀλάληται 20
 πένθαλέα, νήπλεκτος, ἀσάνδαλος· αἶ δὲ βάτοι νιν
 ἐρχομένην κείροντι, καὶ ἱερὸν αἶμα δρέπονται·
 ὅξυν δὲ κωκύουσα δι' ἄγνεα μακρὰ φορεῖται,
 Ἀσσύριον βοόωσα πόσιν, καὶ παῖδα καλεῦσα.
 ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἶμα παρ' ὀμφαλὸν ἤωρεῖτο, 25
 στήθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσεται, οἱ δ' ὑπομαζοὶ
 χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύροντο.

αἰ αἰ τὰν Κυθήρειαν, ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
 ὤλεσθε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνώλεσθεν ἱερὸν εἶδος.
 Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν Ἀδωνις, 30
 κάτθανε δ' ἅ μορφαὶ σὺν Ἀδώνιδι Κύπριδος, αἰ αἰ.
 ὦρεα πάντα λέγοντι, καὶ αἶ δρύες, Αἰ τὸν Ἀδωνιν.
 καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας,
 καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ὥρεσι δακρύνοντι,
 ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθαίνεται· ἅ δὲ Κυθήρα 35
 πάντας ἀνὰ κναμῶς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἰκτρὸν αἰεῖει.

αἰ αἰ τὰν Κυθήρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
 ἀχὼ δ' ἀντεβρόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
 Κύπριδος αἶνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἄν; αἰ αἰ.
 ὥς ἶδεν, ὥς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἀσχετον ἔλκος, 40
 ὥς ἶδε φοῖνιον αἶμα μαραινομένῳ περὶ μηρῶν,
 πάχεας ἀμπετάσασα, κινύρετο, Μεῖνον Ἀδωνι,
 δύσποτμε μεῖνον Ἀδωνι, πανύστατον ὥς σε κιχείω,
 ὥς σε περιπτύξω, καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μίξω.
 ἔγρεο τυτθὸν Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον· 45
 τοσσοῦτόν με φίλασον, ὅσον ζῶει τὸ φίλαμα,

- ἄχρῖς ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν στόμα κεῖς ἐμὸν ἦπαρ
 πνεῦμα τεὸν ῥεύσῃ, τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
 ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωτα· φίλαμα δὲ τοῦτο φυλάξω,
 50 ὥς αὐτὸν τὸν Ἀδωνιν· ἐπεὶ σύ με, δύσμορε, φεύγεις,
 φεύγεις μακρόν, Ἀδωνι, καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα
 καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· ἅ δὲ τάλαινα
 ζῶω, καὶ θεὸς ἐμμί, καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
 λάμβανε, Περσεφόνα, τὸν ἐμὸν πόσιν· ἐσσι γὰρ αὐτὰ
 55 πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων· τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρέει.
 εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίην,
 καὶ κλαίω τὸν Ἀδωνιν, ὃ μοι θάνατε, καὶ σὲ φοβεῦμαι.
 θνάσκεις, ὦ τριπόθατε· πόθος δέ μοι ὥς ὄναρ ἔπη.
 χήρη δ' ἅ Κυθήρεια, κενοὶ δ' ἀνὰ δῶματ' Ἐρωτες.
 60 σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε· τί γὰρ τολμηρὸς κινάγεις;
 καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἐμήναο θηρσὶ παλαίειν;
 ὧδ' ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες,
 αἱ αἱ τὰν Κυθήρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
 δάκρυον ἅ Παφία τόσσον χέει, ὅσσον Ἀδωνις
 65 αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη.
 αἷμα ῥόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
 αἰάξω τὸν Ἀδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
 μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο, Κύπρι.
 ἔστ' ἀγαθὰ στιβάς, ἔστιν Ἀδώνιδι φυλλὰς ἐτοίμα·
 70 λέκτρον ἔχει, Κυθήρεια, τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἀδωνις.
 καὶ νέκυς ὢν καλὸς ἐστι, καλὸς νέκυς, οἷα καθεύδων.
 κάτθεό νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν, οἷς ἐνίανεν,
 τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει,
 παγχρόσῳ κλιντῆρι· πόθει καὶ στυγνὸν Ἀδωνιν.
 75 βάλλε δ' ἐνὶ στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι· πάντα σὺν αὐτῷ,
 ὥς τῆνος τέθνακε, καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμαρῶνθη.

ῥαῖνε δέ μιν καλοῖσιν ἀλείφασι, ῥαῖνε μύροισι.
 ὀλλύσθω μύρα πάντα· τὸ σὸν μύρον ὤλειτ' Ἀδωνις.
 κέκλιται ἄβρὸς Ἀδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν·
 ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἑρωτες, 80
 κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι· χῶ μὲν οὔστώς,
 ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὃς δ' εὐπτερον ἄγε φαρέτραν·
 χῶ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος· ὃς δὲ λέβητι
 χρυσεῖαι φορέησιν ὕδωρ· ὃ δὲ μηρία λούει·
 ὃς δ' ὀπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἀδωνιν. 85

αὐτὰν τὰν Κυθήρειαν ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.
 ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ὑμέναιος,
 καὶ στέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον. οὐκ ἔτι δ' Ὑμᾶν,
 Ὑμᾶν οὐκ ἔτ' ἀειδόμενον μέλος ᾄδεται, αἶ αἶ,
 αἶ αἶ· καὶ τὸν Ἀδωνιν ἔτι πλέον, ἢ Ὑμέναιος, 90
 αἶ Χάριτες κλαίοντι, τὸν νύεα τῷ Κινύραο,
 ὤλετο καλὸς Ἀδωνις, ἐν ἀλλήλησι λέγοισαι·
 αὐτὰ δ' ὁξὺ λέγοντι πολὺ πλέον, ἢ τὸ Διώνα.
 καὶ Μοῖσαι τὸν Ἀδωνιν ἀνακλαίουσιν Ἀδωνιν,
 καὶ μιν ἐπαεῖδουσιν· ὃ δὲ σφίσιν οὐκ ἐπακούει· 95
 οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, Κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.

λῆγε γόων, Κυθήρεια, τοσήμερον ἴσχεο κοιμῶν·
 δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Β.

Juvenis auceps, conspecto in arborum ramis Amore, eum capere satagens, admonetur a sene, ut eum amittat, imo fugiat, quia sat cito ultro ei sit imperaturus.

- Ἰ
Ξ
ε
ν
τ
ᾶ
ς
ἔ
τι
κ
ῶ
ρ
ο
ς
,
ἐ
ν
ᾠ
λ
σ
εῖ
δ
ε
ν
ρ
ᾶ
ν
τ
ι
- ὄ
ρ
ν
ε
α
θ
η
ρ
εῦ
ω
ν
,
τ
ὸ
ν
ἀ
π
ό
τ
ρ
ο
π
ι
ο
ν
εἶ
δ
ε
ν
Ἔ
ρ
ω
τ
α
- ἐ
σ
δ
ό
μ
ε
ν
ο
ν
π
ύ
ξ
ο
ι
ο
π
ο
τ
ὶ
κ
λ
ά
δ
ο
ν
·
ὥ
ς
δ
᾽
ἐ
ν
ό
α
σ
ε
,
- χ
αῖ
ρ
ω
ν
,
ὥ
ν
ε
κ
α
δ
ῆ
μ
έ
γ
α
φ
αῖ
ν
ε
τ
ο
ὄ
ρ
ν
ε
ο
ν
αὐ
τῶ
,
- τῶ
ς
κ
α
λ
ά
μ
ω
ς
ᾠ
μ
α
π
ά
ν
τ
α
ς
ἐ
π
᾽
ἀ
λ
λ
ά
λ
ο
ι
σ
ι
σ
υ
ν
ά
π
τ
ω
ν
,
- τᾶ
κ
αῖ
τ
ᾶ
τὸ
ν
Ἔ
ρ
ω
τ
α
μ
ε
τ
ά
λ
μ
ε
ν
ο
ν
ἀ
μ
φ
ε
δ
ό
κ
ε
ν
ε
ν
.
- χῶ
π
αῖ
ς
ἀ
σ
χ
α
λ
ό
ω
ν
,
ἐ
ν
ε
χ
᾽
οἱ
τ
έ
λ
ο
ς
οὐ
δ
έ
ν
ἀ
π
ά
ν
τ
η
,
- τῶ
ς
κ
α
λ
ά
μ
ω
ς
ῥ
ί
ψ
α
ς
π
ο
τ
᾽
ἀ
ρ
ο
τ
ρ
έ
α
π
ρ
έ
σ
β
υ
ν
ἴ
κ
α
ν
ε
ν
,
- ὃ
ς
ν
ῦ
ν
τ
ά
ν
δ
ε
τ
έ
χ
ν
α
ν
ἐ
δ
ι
δ
ά
ξ
α
τ
ο
,
κ
αῖ
λ
έ
γ
ε
ν
αὐ
τῶ
,
- κ
αῖ
οἱ
δ
εῖ
ξ
ε
ν
Ἔ
ρ
ω
τ
α
κ
α
θ
ή
μ
ε
ν
ο
ν
.
αὐ
τ
ά
ρ
ὁ
π
ρ
έ
σ
β
υ
ς
- μ
ε
ι
δ
ι
ό
ω
ν
κ
ί
ν
η
σ
ε
κ
ά
ρ
η
,
κ
αῖ
ἀ
μ
εῖ
β
ε
τ
ο
π
αῖ
δ
α
·
- φ
ρ
εῖ
δ
ε
ο
τᾶ
ς
θ
ή
ρ
α
ς
,
μ
η
δ
᾽
ἐ
ς
τ
ό
δ
ε
τῶ
ρ
ν
ε
ο
ν
ἔ
ρ
χ
ε
ν
.
- φ
ρ
εῦ
γ
ε
μ
α
κ
ρ
ά
ν
·
κ
α
κ
ό
ν
ἐ
ν
τ
ὶ
τὸ
θ
η
ρ
ί
ο
ν
·
ὀ
λ
β
ι
ο
ς
ἐ
σ
σ
ῆ
,
- εἰ
ς
ό
κ
α
μ
ή
μ
ι
ν
ἔ
λ
η
ς
·
ἦ
ν
δ
᾽
ἀ
ν
έ
ρ
ο
ς
ἐ
ς
μ
έ
τ
ρ
ο
ν
ἔ
λ
θ
ῆ
ς
,
- οὗ
τ
ο
ς
ὁ
νῦ
ν
φ
εῦ
γ
ω
ν
κ
αῖ
ἀ
π
ά
λ
μ
ε
ν
ο
ς
,
αὐ
τ
ό
ς
ἀ
φ
᾽
αὐ
τῶ
- ἐ
λ
θ
ῶ
ν
ἐ
ξ
α
π
ί
ν
α
ς
,
κ
ε
φ
α
λ
ά
ν
ἐ
π
ὶ
σ
εῖ
ο
κ
α
θ
ί
ξ
εῖ
.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Γ.

Venus adducit Amorem ad poetam, ut eum cantum doceat. Qui quum in eo esset, ut puerum instrueret, ipse ab illo deorum hominumque amores et matris potentiam edocetur, suaque dediscit, illius doctrinam amplectitur.

Αμεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώοντι παρέστα,
νηπίαχον τὸν Ἔρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα,
ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον·
μέλπειν μοι, φίλῃς βοῦντα, λαβὼν τὸν Ἔρωτα δίδασκε.
ὣς λέγε· χ' ἃ μὲν ἀπῆνθεν, ἐγὼ δ', ὅσα βωκολίασδον, 5
νήπιος ὥς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἔρωτα δίδασκον,
ὥς εὖρεν πλαγίανλον ὁ Πάν, ὥς αὐλὸν Ἀθάνα,
ὥς χέλυν Ἑρμῶων, κίθαριν δ' ὥς ἁδὺς Ἀπόλλων.
ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλὰ μοι αὐτὸς ἄειδεν ἐρωτύλα, καὶ μ' ἐδίδασκε 10
θνατῶν τ' ἀθανάτων τε πόθους, καὶ ματέρος ἔργα.
κῆγ' ὦν ἐκλαθόμαν μὲν ὅσων τὸν ἔρωτα δίδασκον,
ὅσσα δ' ἔρωσ μ' ἐδίδαξεν ἐρωτύλα πάντ' ἐδιδάχθην.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Δ.

Demonstratur, poetae nulla re magis esse opus ad carmina pangenda, quam amore.

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται,
ἐκ θυμῷ δὲ φιλεῦντι, καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἔπονται.

- καὶ ἦν μὲν ἄρα ψυχὰν τις ἔχων ἀνέραστον ὀπηδῇ,
 τῆνον ὑπεκφεύγοντι, καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν·
 5 ἦν δὲ νόον τις ἔρωτι δονούμενος ἅδ' ἐμελίσδῃ,
 ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρέοντι.
 μάρτυς ἐγὼν, ὅτι μῦθος ὅδ' ἐπλετο πᾶσιν ἀληθής·
 ἦν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
 βαμβαίνει μεν γλῶσσα, καὶ ὥς πάρος οὐκ ἔτ' αἰίδει·
 10 ἦν δ' αὖτ' ἐς τὸν ἔρωτα καὶ ἐς Ἀνκίδαν τὴ μελίσδω,
 καὶ τόκα μοι χαίροισα διὰ στόματος ῥέει ᾧδ' αἰ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Ε.

Ostendit, nihil esse melius Musarum artibus, nec esse opibus
 coacervandis, sed beatæ vitæ studendum.

- Οὐκ οἶδ', (οὐδ' ἐπέοικεν, ἢ μὴ μάθομεν, πονέεσθαι,)
 εἴ μοι καλὰ πέλει τὰ μελῳδία, καὶ τάδε μούνα
 κῦδος ἐμοὶ θήσονται, τά μοι πάρος ὤπασε Μοῖσα.
 εἰ δ' οὐχ ἁδέα ταῦτα, τί μοι πολὺν πλήονα μοχθῆν;
 5 εἰ μὲν γὰρ βιότῳ διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν
 ἢ Κρονίδας, ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνύεσθαι
 τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάσματα, τὸν δ' ἐνὶ μόχθῳ,
 ἦν τάχα μοχθήσαντί ποθ' ὕστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
 εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν
 10 ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μῆονα πάντων,
 ἐς πόσον, ἢ δειλοί, καμιάτως καὶ εἰς ἔργα πονεῦμες;
 ψυχὰν δ' ἄχρη τίνοσ ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας

βάλλομες, ἰμείροντες αἰὲν πολὺν πλήονος ὄλβω;
λαθόμεθ' ἢ ἄρα πάντες, ὅτι θνατοὶ γενόμεσθα,
χ' ὥς βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομεν χρόνον; — —

15

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΣΤ.

Quaerenti Cleodamo, quodnam anni tempus reliquis praeferendum ducat, respondet Myrson, ver ex omnibus optimum esse.

ΚΛΕΟΔΑΜΟΣ.

Εἴαρος, ὦ Μύρσων, ἢ χεῖματος, ἢ φθινοπώρου,
ἢ θέρους, τί τοι ἄδύ; τί δὲ πλεόν εὐχεσθαι ἐλθεῖν;
ἢ θέρους, ἀνίκα πάντα τελείσται, ὅσσα μογεῦμες;
ἢ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά;
ἢ καὶ χειῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χειμάτι πολλοὶ
θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργεῖη τε καὶ ὄκνη;
ἢ τοι καλὸν ἔαρ πλεόν εὐαδεν; εἰπέ, τί τοι φρήν
αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἅ σχολὰ ἄμμιν.

5

ΜΥΡΣΩΝ.

κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήϊα ἔργα βροτοῖσι·
πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἁδέα· σεῦ δὲ ἕκατι
ἐξερέω, Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
οὐκ ἐθέλω θέρους ἤμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὄπη.
οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσον ὥρια τίττει.
οὐλὸν χειῖμα φέρειν, νιφετὸν κρυμούς τε φοβεῦμαι.
εἴαρ ἐμοὶ τριπόδατον ὄλω λυκάβαντι παρεῖη,

10

15

ἀνίκα μήτε κρύος, μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
εἶαρι πάντα κύει, πάντ' εἶαρος ἀδέα βλαστεῖ,
χ' ἅ νύξ ἀνθρώποισιν ἴσα, καὶ ὁμοίῳς ἅως.

Ζ.

ΕΙΣ ΥΑΚΙΝΘΟΝ.

Ἀμφασία τὸν Φοῖβον ἔλεν τόσον ἄλγος ἔχοντα·
δίξετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχνην·
χρῖεν δ' ἀμβροσίῃ καὶ νέκταρι, χρῖεν ἅπασαν
ὤτειλάν· Μοῖραισι δ' ἀναλθέα φάρμακα πάντα.

Η.

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται.
Ὀλβιος ἦν Θασεὺς τῷ Πειριθόῳ παρεόντος,
εἰ καὶ ἀμειλίκτοιο κατήλυθεν εἰς Αἴδαο.
Ὀλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν Ἀξείροισιν Ὀρέστας,
5 οὐνεκά οἱ ξυνὰς Πυλάδας ἤρητο κελεύθους.
ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρω ζώοντος Ἀχιλλεύς,
Ὀλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι οἱ μόρον αἶνὸν ἄμυνεν.

Θ.

Οὐ καλόν, ὦ φίλε, πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλω χρέος ἰσχέμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

Ι.

Μοῖσας Ἔρως καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα φέροισιν.
μολπὰν ταὶ Μοῖσαι μοι ἀεὶ ποθέοντι διδοῖεν,
τὰν γλυκερὰν μολπὰν, τᾶς φάρμακον ἄδιον οὐδέν.

ΙΑ.

*Ἐκ θαμνῆς ῥαθάμιγγος, ὅπως λόγος, αἶς ἰοίσας
χ' ἅ λίθος ἐς ῥωγμὸν κοιλάνεται . . . . .*

ΙΒ.

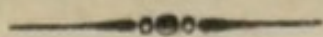
*Αὐτὰρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὴν ὁδόν, ἐς τὸ κάταντες
τῆνο, ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ ἡϊόνα ψιθυρισδων,
λίσσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας
ἐλπίδας ὕστατίω μέχρι γήραος οὐκ ἀπολείπω.*

ΙΓ.

*Μηδὲ λίπης μ' ἀγέραςτον, ἐπεὶ χῶ Φοῖβος ἀεΐδειν
μισθὸν ἔδωκε. τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιῇ.*

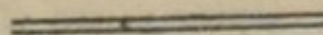
ΙΔ.

Μορφὰ θηλυτέρησι πέλει καλόν, ἀνέρι δ' ἄλκᾳ.

ΙΕ.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ
ΚΑΙ ΔΗΙΔΑΜΕΙΑΣ.

Jubente Myrsone, incipit Lycidas canere Achillis in Deidamiam
amorem.

ΜΥΡΣΩΝ.

*Ἀῆς νύ τί μοι, Λυκίδα, Σικελὸν μέλος ἄδ' ἡ λιγαίνειν,
ἡμερόεν, γλυκύθυμον, ἐρωτικόν, οἷον ὁ Κύκλωψ*

ἄεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἧόνι τᾷ Γαλατείᾳ;

ΛΥΚΙΔΑΣ.

κῆμοι συρίσδεν, Μύρσων, φίλον. ἄλλὰ τί μέλπω;

ΜΥΡΣΩΝ.

- 5 Σκύριον, ὦ Λυκίδα, ζαλῶ μέλος, ἅδ' ἔρωτα,
 λάθρ' αἰ Πηλείδαο φιλάματα, λάθρ' αἰ εὐνάν.
 πῶς παῖς ἔσματο φᾶρος, ὅπως δ' ἐψεύσατο μορφάν,
 χῶπως ἐν κώραις Λυκομηδίσιν ἀπαλέγοισα
 ἀηδὴρ τ' ἀπαστὸν Ἀχιλλέα Δηϊδάμεια.

ΛΥΚΙΔΑΣ.

- 10 ἄρπασε τὴν Ἑλέναν ποθ' ὁ βωκόλος, ἄγε δ' ἐς Ἴδαν
 Οἰνῶνῃ κακὸν ἄλγος· ἐχώσατο δ' ἅ Λακεδαιμόν,
 πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀχαικόν· οὐδέ τις Ἑλλήν,
 οὔτε Μυκηναίων, οὔτ' Ἡλιδός, οὔτε Λακῶνων
 μεῖνεν εἶν κατὰ δῶμα, φέρον δισσὶν ἄν' ἄρνα.
 15 λάνθανε δ' ἐν κώραις Λυκομηδίσι μῦθος Ἀχιλλεύς,
 εἴρ' αἰ δ' ἄνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκᾷ
 παρθενικὸν κόπον εἶχεν· ἐφαίνετο δ' ἥντε κῶρα·
 καὶ γὰρ ἴσον τήναις θηλύνετο, καὶ τόσον ἄνθ' οἱ
 χιονέαις πόρφυρε παρηίσι, καὶ τὸ βράδισμα
 20 παρθενικῆς ἐβάδιζε, κόμας δ' ἐπύκαζε καλύπτρῃ·
 θυμὸν δ' ἀνέρος εἶχε, καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα,
 ἐξ αὐτοῦ δ' ἐπὶ νύκτα παρίζετο Δηϊδάμεια·
 καὶ ποτὲ μὲν κείνας ἐφίλει χεῖρα, πολλάκι δ' αὐτᾷς
 στόμ' ἄν' αἰ καλὸν ἄειρε, τὰ δ' ἄδ' αἰ δάκρυ' ἐπὴναι.
 25 ἦσθ' αἰ δ' οὐκ ἄλλα σὺν ὁμάλει· πάντα δ' ἐποίει
 σπεύδων κοινὸν ἐς ὕπνον. ἔλεξε νυ καὶ λόγον αὐτᾷ·
 ἄλλαι μὲν κνώσσουσι σὺν ἀλλήλαισιν ἀδελφαί,
 αὐτὰρ ἐγὼ μόννα μίμνω, σὺ δὲ νύμφα καθεύδεις,

αἶ δύο, παρθενικαί, συνομάλικες, αἶ δύο καλαί,
 ἀλλὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· ἄδε πονηρὰ 30
 νύσσα γὰρ δολία με κακῶς ἀπὸ σεῖο μερίσδει.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο . . . . .

ΙΣΤ.

Alloquitur poeta Hesperum, ut sibi ad amores suos pergenti
 velit propitius esse.

Ἐσπερε, τᾶς ἐρατᾶς χεύσθον φάος Ἀφρογενείας,
 Ἐσπερε, κυανέας ἱερὸν, φίλε, νυκτὸς ἄγαλμα,
 τόσσον ἀφανρότερος μήνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρον,
 χαῖρε φίλος· καί μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
 ἀντὶ σελαναίας τὴν δίδου φάος, ὥνεκα τήνα, 5
 σάμερον ἀρχομένα, τάχιον δύνει. οὐκ ἐπὶ φωρὰν
 ἔρχομαι, σὺ δ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντ' ἐνοχλήσω·
 ἀλλ' ἐράω· καλὸν δέ τ' ἐρασσαμένῳ συνέρασθαι.

ΙΖ.

Ineusat Venerem, quod Cupidinem pepererit, tantum malum
 mortalibus, et quidem alatum, ut evitari plane non possit.

Ἄμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἡδὲ θαλάσσης,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
 τυτθὸν ἔφαν· τί νυ τόσσον ἀπέχθεις, καὶ τί νυ αὐτὰ
 ταλίκον ὥς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἔρωτα τέκῃαι,
 ἄγριον, ἄστοργον, μορφᾷ νόον οὐδὲν ὅμοιον; 5
 ἐς τί δέ νιν πτανὸν καὶ ἐκαβρόλον ὥπασας ἄμμιν,
 ὥς μὴ πικρὸν εἶντα δυναίμεθα τῆνον ἀλύξαι;

ΜΟΣΧΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΥ

ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Α.

ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ.

Quaerit Venus filium Cupidinem, ejusque mores omnes depingit, repertorique magna promittit.

- Ἄ Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν νύεα μακρὸν ἐβώστρει·
εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα,
δραπετίδας ἐμός ἐστιν· ὁ μανυτὰς γέρας ἐξεῖ.
μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγάγῃς νιν,
5 οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὸ δ', ὦ ξένη, καὶ πλεόν ἐξεῖς.
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἵκελος· ὄμματα δ' αὐτῷ
δοιμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἄδὺ λάλημα·
οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὥς μέλι φωνά·
10 ἦν δὲ χολᾶ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἠπεροπεντάς,
οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παῖσδει.
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον
μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
βάλλει κεῖς Ἀχέροντα, καὶ εἰς αἶδεω βασιλῆα.
15 γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεπύκασται.

καὶ πτερόεις, ὥς ὄρνις, ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους
 ἀνέρας ἢ δὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθεται.
 τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον·
 τυτθὸν ἐοῖ τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρῃ φορεῖται.
 καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἔτδοθι δ' ἐντὶ 20
 τοῖς πικροῖς κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κῆμὲ τιτρώσκει.
 πάντα μὲν ἄγρια, πάντα· πολὺν πλεῖον δ' ἐνὶ αὐτῷ
 βαιὰ λαμπρὰς ἐοῖσα· τὸν Ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
 ἦν τύ γ' ἔλῃς τήνον, δάσας ἄγε, μηδ' ἐλεήσης.
 κῆν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο, μή σε πλανήσῃ. 25
 κῆν γελάῃ, τύ νῦν ἔλκε· καί, ἦν ἐθέλῃ σε φιλάσαι,
 φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χεῖλεα φάρμακόν ἐντι.
 ἦν δὲ λέγῃ „ λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὄπλα, “
 κῆντι θύγῃς, πλάνη δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Β.

Ε Υ Ρ Ω Π Η.

Narratur Europae raptus per Jovem in taurum transformatum,
 eiusque in Cretam transvectio.

Εὐρώπῃ ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκύν ἦεν ὄνειρον,
 νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἴσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς·
 ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων,
 λυσιμελής, πεδάα μαλακῶ κατὰ φάεα δεσμῶ·
 εὔτε καὶ αἰρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων. 5

- τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνικνώσσουσα δόμοισι
 Φοίνικος θυγάτηρ, ἔτι παρθένος, Εὐρωπείη,
 ὥϊσατ' ἠπείρους δοιάς περὶ εἶο μάχεσθαι,
 Ἀσίδα τ' ἀντιπέσῃν τε· φυὴν δ' ἔχον οἷα γυναῖκες.
 10 τῶν δ' ἡ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν· ἡ δ' ἄρ' ἐρέκει
 ἐνδωπήν, καὶ μᾶλλον ἔης περιῦσχετο κούρης·
 φάσκεν δ', ὥς μιν ἔτικτε, καὶ ὥς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
 ἡ δ' ἐτέρῃ κρατερῇσι βιαζομένα παλάμῃσιν
 εἶρυνεν οὐκ ἀέκουσαν· ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶναι
 15 ἐκ Διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρωπείην·
 ἡ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,
 παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὥς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον·
 ἐξομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρως δὲ
 εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
 20 ὁψὲ δὲ δειμαλέην ἀνενεῖκατο παρθένος αὐδὴν·
 τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλε;
 ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἡδὺ μάλα κνώσσουσιν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι;
 τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, τὴν εἵσιδον ὑπνώουσα;
 25 ὥς μ' ἔβαλε κραδίην κείνης πόθος· ὥς με καὶ αὐτὴ
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο, καὶ ὥς σφετέρην ἶδε παῖδα.
 ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον.
 ὥς εἰποῦσ' ἀνόρουσε· φίλας δ' ἐπεδίξεθ' ἐταίρας
 ἡλικας, οἰέτεας, θυμήρεας, εὐπατερείας,
 30 τῆσιν αἰεὶ συνάθυρεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο,
 ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χροῖα προχοαῖσιν ἀνάγρω,
 ἢ ὅπότε ἐκ λειμῶνος εὐπνοα λείρια κέρσοι.
 ταὶ δέ οἱ αἶψα φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἐκάστη
 ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
 35 ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο,

τερπόμεναι ῥοδέη τε φυῇ, καὶ κύματος ἤχῃ.
 αὐτὴ δὲ χρύσειον τάλαρον φέρειν Εὐρωπείῃ
 θηητόν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἡφαίστοιο,
 ὃν Διβύῃ πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος Ἐννοσιγαίου
 ἦεν· ἥ δὲ πόρεν περικαλλεῖ Τηλεφάεσση, 40
 ἥτε οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφω δ' Εὐρωπείῃ
 μήτηρ Τηλεφάεσσα περικλυτὸν ὥπασε δῶρον.
 ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχματο μαρμαίροντα·
 ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη Ἰναχίς Ἰώ,
 εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φνὴν δ' οὐκ εἶχε γυναικός· 45
 φοιταλέῃ δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἄλμυρὰ βαῖνε κέλευθα,
 νηχομένη ἱκέλη· κυανῇ δ' ἐτέτυκτο θάλασσα·
 δοιοὶ δ' ἔστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὀφρύος αἰγιαλοῖο
 φῶτες ἀολλήδην· θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
 ἐν δ' ἦν Ζεὺς, ἐπαφώμενος ἡρέμα χειρὶ θεείῃ 50
 πόρτιος Ἰναχίης, τὴν ἑπταπόρῳ παρὰ Νεῖλῳ
 ἐκ βοὸς εὐκεράοιο πάλιν μετὰμειβε γυναιῖκα.
 ἀργύρεος μὲν ἔην Νεῖλου ῥόος· ἥ δ' ἄρα πόρτις
 χαλκεῖη· χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην Ζεὺς.
 ἀμφὶ δὲ δινήεντος ὑπὸ στεφάνῃν ταλάροιο 55
 Ἑρμείης ἦσκητο· πέλας δὲ οἱ ἐκτετάνυστο
 Ἄργος, ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
 τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
 ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθεῖ χροίῃ,
 ταρσὸν ἀναπλώσας, ὥς εἰ τέ τις ὠκύαλος νηῦς, 60
 χρυσείου ταλάροιο περίσκεπε χεῖλεα ταρσοῖς.
 τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπείης.
 αἱ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἐσήλυθον ἀνθεμόεντας,
 ἄλλαι ἐπ' ἀλλοίοισι τότε ἀνθεσι θυμὸν ἔτερον.
 τῶν ἥ μὲν νάρκισσον εὐπνοον, ἥ δ' ὑάκινθον, 65

- ἥ δ' ἰόν, ἥ δ' ἔρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραζε
 λειμώνων ἐαροτρεφέων πίπτεσκε πέτηλα·
 αἱ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἐθείρη
 δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσσησιν ἀνασσα,
 70 ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χεῖρεσσι λέγουσα,
 οἷά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένεια.
 οὐ μὴν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἀνθεσι θυμὸν ἰαίνειν,
 οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
 ἥ γὰρ δὴ Κρονίδης, ὥς μιν φράσαθ', ὥς ἐόλητο
 75 θυμὸν, ἀνωΐστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
 Κύπριδος, ἥ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.
 δὴ γάρ, ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης,
 παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατήσαι,
 κούψε θεόν, καὶ τρέψε δέμας, καὶ γίγνεται ταῦρος,
 80 οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνιφέρβεται, οὐδὲ μὲν οἷος
 ὦλκα διατμήγει, σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον.
 [οὐδ' οἷος ποιμνῆς ἐπιβόσκεται, οὐδὲ μὲν οἷος
 ὅστις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορον ἀπήνην.]
 τοῦ δ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκεν,
 85 κύκλος δ' ἀργύρεος μέσσω μάρμαρι μετώπῳ,
 ὅσσε δ' ὑπογλαύκεσκε καὶ ἴμερον ἀστράπτεσκε·
 ἴσα τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου,
 ἀντυγὸς ἡμιτόμου κεραῆς ἅτε κύκλα σελήνης.
 ἦλυθε δ' ἐς λειμῶνα, καὶ οὐκ ἐφόβησε φαιενθεὶς
 90 παρθενικάς, πάσῃσι δ' ἔρως γένει ἐγγὺς ἰκέσθαι,
 ψαῦσαι θ' ἱμερτοῖο βοός. τοῦ δ' ἄμβροτος ὁδμή
 τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν αὐτμήν.
 σιῇ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρωπείης,
 καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέσρην, κατέθειλε δὲ κούρην.
 95 ἥ δέ μιν ἀμφαφάασκε, καὶ ἠρέμα χεῖρεσιν ἀφρόν

πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπεμόργνυτο, καὶ κύσε ταῦρον.
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μυκήσατο· φαίης κ' αὐλοῦ
 Μυγδονίου λιγὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.

ᾠκλασε δὲ πρὸ ποδοῦν· ἐδέσκετο δ' Εὐρωπείην,
 αὐχέν' ἐπιστρέψας, καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον.
 ἦ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι·

100

δεῦτ' ἐτάραι φίλιναι καὶ ὁμήλικες, ὅφρ' ἐπὶ τῷδε
 ἐζόμεναι ταύρῳ τερπόμεθα· δὴ γὰρ ἀπάσας,
 νῶτον ὑποστορέσας, ἀναδέξεται, οἷά τε νηῦς.
 προῦς ὅδ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος, οὐδέ τι ταύροις
 ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἦν τε φωτὸς
 αἰσιμος ἀμφιθέει, μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.

105

ὥς φαμένη, νῶτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα·
 αἶ δ' ἄλλαι μέλλεσκον· ἄφαρ δ' ἀνεπίλνατο ταῦρος,
 ἦν ἔθελ' ἀρπάξας· ᾠκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανεν.

110

ἦ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἐταίρας,
 χεῖρας ὀρεγνυμένη· ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κυχάνειν.

ἀκτάων δ' ἐπιβὰς πρόσσω θέεν, ἦν τε δελφίς,
 χηλαῖς ἀβρέκτοισιν ἐπ' εὐρέα κύματα βαίνων.

115

ἦ δὲ τότ' ἐρχομένοιο γαληνιάασκε θάλασσα·
 κήτεα δ' ἀμφὶς ἄταλλε Διὸς προπάροιθε ποδοῦν·
 γηθόσυννος δ' ὑπὲρ οἶδμα κυβίστεες βυσσόθε δελφίς.
 Ἰνηρείδες δ' ἀνέδυσαν ὑπ' ἐξ ἁλός, αἶ δ' ἄρα πᾶσαι
 κητείοις νῶτοισιν ἐφήμεναι ἀντοχέοντο.

120

καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπεῖρ ἁλὸς Ἐννοσίγαιος,
 κύμα κατιθύνων, ἁλῆς ἠγεῖτο κελεύθου
 αὐτοκασιγνήτω· τοὶ δ' ἀμφὶ μιν ἠγερέθοντο

Τρίτωνες, πόντοιο βαθυρόοου ἐνναετῆρες,
 κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.

125

ἦ δ' ἄρ' ἐφεζομένη Ζητὸς βοέοις ἐπὶ νῶτοις,

- τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας, ἐν χειρὶ δ' ἄλλη
 εἶσε πορφυρέην κόλπον πτύχα, ὅφρα κε μή μιν
 δεύοι ἐφελκομένην πολιῆς ἁλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
 κολπώθη δ' ἀνέμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης,
 130 ἰστίον ὑῖά τε νηός, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην.
 ἥ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἀνευθεν,
 φαίνεται δ' οὐτ' ἀκτὴ τις ἀλινόροθος, οὐτ' ὄρος αἰπύ,
 ἀλλ' ἀῆρ μὲν ὑπερθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων,
 ἀμφὶ ἐπαπτήνησας, τοίην ἀνενείκατο φωνήν.
 135 πῇ με φέρεις, θεόταυρε; τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθον
 ἀργαλέοισι πόδεσσι διέρχεαι, οὐδὲ θάλασσαν
 δειμαίνεις; νηυσὶν γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
 ὠκυάλοις, ταῦροι δ' ἁλίην τρομέουσιν ἀταρπόν.
 ποῖόν σοι ποτὸν ἡδύ; τίς ἐξ ἁλὸς ἔσσει' ἐδωδή;
 140 ἦ ῥά τις ἐσσι θεός; τί θεοῖς ἐπιεικότα ῥέζεις;
 οὐθ' ἄλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονός, οὔτε τι ταῦροι
 ἐν πόντῳ στείχουσι· σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
 ἄβροχος αἴσσεις, χηλαὶ δέ τοι εἰσὶν ἐρετμά.
 ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἡέρος ὑψόσ' ἀερθεῖς,
 145 εἵκελος αἰψηροῖσι ποτήσσαι οἰωνοῖσιν.
 οἴμοι ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος, ἦ ῥά τε δῶμα
 πατρὸς ἀποπρολιποῦσα, καὶ ἐσπομένη βοῦϊ τῶδε,
 ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω, καὶ πλάζομαι οἷη.
 ἀλλὰ σὺ μοι, μεδέων πολιῆς ἁλὸς Ἐννοσίγαιε,
 150 ἵλαος ἀντιάσειας· ὃν ἔλπομαι εἰσοράασθαι
 τόνδε κατιθύγοντα πλόον προκέλευθον ἐμεῖο.
 οὐκ ἀθεεὶ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.
 ὣς φάτο· τὴν δ' ὧδε προσεφώνεεν εὐρύκερως βοῦς·
 θάρσει, παρθενική, μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.
 155 αὐτός τοι Ζεὺς εἰμὶ, καὶ ἐγγύθεν εἶδομαι εἶναι

ταῦρος· ἐπεὶ δύναμαι γε φανήμεναι ὅττι θέλοιμι.
 σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσῃν ἄλα μετρήσασθαι
 ταῦρον ἐειδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,
 ἢ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτόν· ὅπα νυμφήϊα σεῖο
 ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς φιλύσεαι νῆας,
 οἳ σκηπτοῦχοι ἅπαντες ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.

160

ὣς φάτο· καὶ τετέλεστο τὰ περ φάτο. φαίνεται μὲν δὴ
 Κρήτη· Ζεὺς δὲ πάλιν ἐτέρην ἀνελάζετο μορφήν·
 λῦσε δὲ οἳ μίτρην, καὶ οἳ λέχος ἔντυον ὦραι.
 ἢ δὲ πάρος κούρη Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη,
 καὶ Κρονίδῃ τέκνα τίχτε, καὶ αὐτίκα γίνετο μήτηρ.

165

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Γ.

Ε Π Ι Τ Α Φ Ι Ο Σ Β Ι Ω Ν Ο Σ
 Β Ο Υ Κ Ο Λ Ο Υ Ε Ρ Ω Τ Ι Κ Ο Υ.

Αἴλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι, καὶ Δώριον ὕδωρ,
 καὶ ποταμοὶ κλαίοιτε τὸν ἡμερόεντα Βίωνα.
 νῦν φυτὰ μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε·
 ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνεύοιτε κορύμβοις.
 νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμώνα·
 νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα, καὶ πλέον αἶ αἶ
 λάμβανε σοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτάς.
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.

5

ἄδόνες, αἱ πυκννοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
 10 νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγεῖλατε τὰς Ἀρεθοίσας,
 ὅτι Βίων τέθνακεν ὁ βωκόλος, ὅτι σὺν αὐτῷ
 καὶ τὸ μέλος τέθνακε, καὶ ὦλετο Δωρὶς αἰοιδά.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
 Στρουμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἶλινα κύκνοι,
 15 καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ὦδάν,
 οἴαν ὑμετέροισ ποτὲ χεῖλεσι γῆρυν ᾄδειν.

εἶπατε δ' αὖ κώραις Οἰαγρίσιν, εἶπατε πάσαις
 Βιστονίαις Νύμφαισιν, ἀπώλετο Δώριος Ὀρφεύς.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
 20 κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκ ἔτι μέλπει,
 οὐκ ἔτ' ἐρημαίησιν ὑπὸ δρυσὶν ἡμενος ᾄδει·
 ἀλλὰ παρὰ Πλουτῇ μέλος λαθαῖον ᾄδει.
 ὦρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες, αἱ ποτὶ ταύροις
 πλασδόμεναι, γοᾶοντι, καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
 25 σεῖο, Βίων, ἐκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
 καὶ Σάτυροι μύροντο, μελάγχλαινοί τε Πρίηποι·
 καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος· αἱ τε καθ' ὕλαν
 Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.

30 Ἀχὼ δ' ἐν πέτρῃσιν ὀδύρεται, ὅτι σιωπῆς,
 κούκ ἔτι μιμεῖται τὰ σὰ χεῖλεα. σῶ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
 δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
 μάλων οὐκ ἔρρευσσε καλὸν γλάγος, οὐ μέλι σίμβλων,
 κάτθανε δ' ἐν καρῷ, λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ,
 35 τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακότος, αὐτὸ τρυγᾶσθαι.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
 οὐτόσον εἰναλίαισι παρ' ἁόσι μύρατο δελφίν,
 οὐδὲ τόσον ποκ' ᾄσειεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀηδών,

οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἄν' ὥρεα μακρὰ χελιδών,
 Ἀλκινόος δ' οὐ τόσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε Κήρυξ·
 οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι Κηρύλος ἄδεν,
 οὐ τόσον ἀφίοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς,
 ἱπτάμενος περὶ σᾶμα, κινύρατο Μέμνονος ὄρνις,
 ὅσπον ἀποφθιμένοιο κατωδύσαντο Βίωνος.

40

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
 ἄδονίδες, πᾶσαι τε χελιδόνες, ἃς ποτ' ἔτερπεν,
 ἃς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεσδόμεναι ποτὶ πρόμυοις,
 ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκνον· αἱ δ' ὑπεφώνεον
 ὄρνιθες. λυπεῖσθε, πελειάδες, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.

45

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
 τίς ποτε σᾶ σύριγγι μελίξεται, ὦ τριπόθατε;
 τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θησεῖ στόμα; τίς θρασὺς
 οὕτως;

50

εἰσέτι γὰρ πνεῖει τὰ σὰ χεῖλεα, καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,
 ἄχῳ δ' ἐν δονάκεσσι τεὰς ἐπιβόσκει' αἰοιδάς.

Πανὶ φέρω τὸ μέλιγμα· τάχ' ἂν κακῆϊνος ἐρεῖσαι
 τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερα σείο φέρεται.

55

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
 κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἂν ποτ' ἔτερπες,
 ἐσδομένην παρὰ σείο παρ' αἰόνεσσι θαλάσσης.
 οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφευγεν
 ἅ καλὰ Γαλάτεια· σὲ δ' ἄδιον ἔβλεπεν ἄλμας.
 καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισι
 ἔσδετ' ἐρημαίαισι, βόας δ' ἔτι σείο νομεύει.

60

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
 πάντα τοι, ὦ βῶτα, ξυγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,
 παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλάματα, χεῖλεα παίδων·
 καὶ στυγνοὶ περὶ σᾶμα τεὸν κλαίουσιν Ἐρωτες.

65

ἅ Κύπρις φιλέει σε πολὺ πλεόν, ἢ τὸ φίλαμα,
τὸ πρῶαν τὸν Ἀδωνιν ἀποθνήσκοντα φίλασε.

- 70 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
τοῦτό τοι, ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε, δεύτερον ἄλγος,
τοῦτο, Μέλη, νέον ἄλγος. ἀπώλετο πρᾶν τοι Ὅμηρος,
τῆνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
μύρεσθαι καλὸν νῖα πολυκλαύστοισι ῥεέθροισι,
75 πᾶσαν δ' ἐπλησας φωνᾶς ἅλα· νῦν πάλιν ἄλλον
νῖεα δακρύεις, καινῷ δ' ἐπὶ πένθει τάκη.
ἀμφοτέροι παγαῖς πεφιλαμένοι· ὃς μὲν ἔπινε
Παγασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοίσας.
χῶ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θυγάτρα,
80 καὶ Θεΐδος μέγαν νῖα, καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον·
κεῖνος δ' οὐ πολέμῳ, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε,
καὶ βώτας ἐλίγαινε, καὶ αἰδῶν ἐνόμενε,
καὶ σύριγγας ἔτευχε, καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε,
καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα, καὶ τὸν Ἔρωτα
85 ἔτρεφεν ἐν κόλποισι, καὶ ἤρεθε τὰν Ἀφροδίταν.
ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
πᾶσα, Βίων, θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἅσ τεα πάντα.
Ἄσκρα μὲν γοάει σε πολὺ πλεόν Ἡσιόδοιο·
Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὕλαι·
90 οὐ τόσον Ἀλκαίῳ πέρι μύρατο Λέσβος ἐραννά·
οὐδὲ τόσον τὸν αἰοδὸν ἐμύρατο Κήϊον ἄστυ·
σὲ πλεόν Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφοῦς
εἰσέτι σεῦ τὸ μέλιγμα κινύρεται ἅ Μιτυλᾶνα.
πάντες, ὅσοις καπνρὸν τελέθει στόμα, βωκολιασταὶ
95 ἐκ Μοισᾶν, σέο πότμον ἀνακλαίοντι θανόντος.
κλαίει Σικελίδας, τὸ Σάμου κλέος· ἐν δὲ Κύδωσιν,
ὃ πρὶν μειδιόωντι σὺν ὄμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι,

δάκρυα νῦν Λυκίδας κλαίων χέει· ἔν τε πολίταις
 Γριοπίδαις ποταμῷ θρηγεί παρ' Ἀλεντι Φιλητᾶς
 ἐν δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 100
 Ἀysonικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος, οὐ ξένος ὦδ' αἶς
 βουκολικᾶς, ἀλλ', ἂν τ' ἐδιδάξαιο σεῖο μαθητᾶς,
 κλαρονόμος Μώσας τᾶς Λωρίδος· ἅμμε γεραίρων
 ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπες αἰοιδάν.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
 105
 αἶ', αἶ', ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπ' ἂν κατὰ κᾶπον ὀλῶνται,
 ἢ τὰ χλωρὰ σέλινα, τό τ' εὐθαλὲς οὐλον ἀνηθον,
 ὕστερον αὖ ζῶοντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
 ἅμμες δ', οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
 110
 ὅππότε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλα
 εὐδομες εὐ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
 καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπνυκασμένος ἔσσεαι ἐν γῇ·
 ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ἄδειν·
 τῷ δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἄδει.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
 115
 φάρμακον ἦλθε, Βίων, ποτὶ σὸν στόμα, φάρμακον ἠδὲς
 τοιούτοις χεῖλεσσι ποτέδραμε, κοῦκ ἐγλυκάνθη;
 τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀνάμερος, ἢ κεράσαι τοι,
 ἢ δοῦναι λαλέοντι τὸ φάρμακον; ἔκφυγεν ὦδ' αἶν.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
 120
 ἀλλὰ δίκαι' ἔχ' ἅπαντας. ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθει τῷδε
 δακρυχέων τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ,
 ὥς Ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ Τάρταρον, ὥς ποτ' Ὀδυσσεύς,
 ὥς πάρος Ἀλκείδας, κῆγ' ὅτ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
 Πλουτέος, ὥς κεν ἴδοιμι, καί, εἰ Πλουτῆϊ μελίσδεις,
 125
 ὥς ἂν ἀκουσαίμαν, τί μελίσδεαι. ἀλλ' ἐπὶ Κώρᾳ
 Σικελικόν τι λίγαινε, καὶ ἄδύ τι βωκολιάσδεν.

κακείνη Σικελὶς καὶ ἐν Αἰτναίοισιν ἔπαιξεν
 ἄγχεσι, καὶ μέλος οἶδε τὸ Δώριον· οὐκ ἀγέραςτος
 130 ἔσσεϊτ' ἅ μοί πά· χ' ὥς Ὀρφεὶ πρόσθεν ἔδωκεν
 ἁδέα φορμίσδοντι παλίσσυντον Εὐρυδίκειαν,
 καὶ σέ, Βίων, πεμψεῖ τοῖς ὥρεσιν. εἰ δέ τι κῆρ' ὦν
 συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέϊ καὐτὸς αἶδον.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Δ.

ΜΕΓΑΡΑ

ΓΥΝΗ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Megara, Herculis uxor, alloquitur Alcmenen, et de Herculis absentia conqueritur. Respondet Alcmena, pariter lamentans et nurui quoddam suum somnium narrans.

Μᾶτερ ἐμά, τίφθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις,
 ἐκπάγλως ἀχέοισα, τὸ πρὶν δέ τοι οὐκ ἔτ' ἔρενθος
 σώζετ' ἐπὶ ρεθέεσσι; τί μοι τόσον ἠνίησαι;
 ἦ ῥ' ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαιδιμος υἱὸς
 5 ἀνδρὸς ὑπ' οὐτιδανοῖο, λέων ὥσει θ' ὑπὸ νεβροῦ;
 ὦ μοι ἐγὼ, τί νῦ μ' ὧδε θεοὶ τόσον ἠτίμασαν
 ἀθάνατοι; τί νῦ μ' ὧδε κακῇ γονέες τέκον αἴσῃ;
 δύσμορος, ἦτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,
 τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φάεσσιν ἐμοῖσιν,
 10 ἦδ' ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν·

τοῦ δ' οὐτις γένετ' ἄλλος ἀποτμότερος ζῶντων,
 οὐδὲ τόσων σφετέρησιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων.
 σχέτλιος, ὃς τόξοισιν, ἃ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων,
 ἢε τινος Κηρῶν, ἢ Ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα,
 παῖδας εὐὸς κατέπεφνε, καὶ ἐκ φίλον εἴλετο θυμόν, 15
 μαινόμενος κατὰ οἶκον· ὃ δ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
 τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 βαλλομένους ὑπὸ πατρί· (τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἦλυθεν ἄλλω.)
 οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι
 μητέρ' ἔην, ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦεν. 20
 ὥς δέ τ' ὀδύρεται ὄρνις ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
 ὀλλυμένοις, οὐστ' αἰνὸς ὄφρις, ἔτι νηπιάχοντας,
 θάμνοις ἐν πυκνοῖσι κατεσθίει· ἢ δὲ κατ' αὐτοὺς
 πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ·
 οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἢ γάρ οἱ αὐτῇ 25
 ἄσσον ἵμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκοιο πελώρου·
 ὥς ἐγὼ αἰνοτόκεια, φίλον τόκον αἰάζουσα,
 μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κάτα πολλὸν ἐφοίτων.
 ὥς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτὴ
 κεῖσθαι, φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχοισα, 30
 Ἄρτεμι θηλυτέρησι μέγα κρείουσα γυναιξί.
 τῷ χ' ἡμᾶς, κλαύσαντε, φίλαις ἐπὶ χερσὶ τοκῆες
 πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης·
 καὶ κεν ἓνα χρύσειον ἐς ὅστέα κρωσσὸν ἀπάντων
 λέξαντες κατέθαψαν, ὅθι πρῶτον γενόμεσθα. 35
 νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην κουροτρόφον ἐνναίουσιν,
 Ἄονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κάτα κραναήν, πόλιν Ἥρας,
 πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ
 αἰὲν ὁμῶς· δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἔ' ἐρωή. 40

- ἀλλὰ πόσιν μὲν ὄρω παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ· πολέων γάρ οἱ ἔργον ἐτοῖμον
 μόχθων, τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἡδὲ θάλασσαν
 μοχθίζει, πέτρης ὅγ' ἔχων νόον ἢ σιδήρου
 45 καρτερόν ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἥντε λείβεαι ὕδωρ,
 νύκτας τε κλαίονσα καὶ ἐκ Διὸς ἡμαθ' ὀπόσσα.
 ἄλλος μὰν οὐκ ἂν τις εὐφρόνῃ με παραστὰς
 κηδεμόνων· δὴ γάρ σφε δόμον κάτα τοῖχος ἔεργει·
 καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος Ἴσθμοῦ
 50 ναίουσ'· οὐδέ μοι ἐστὶ πρὸς ὄντινά κε βλέψασα,
 οἷα γυνὴ πανάποτμος, ἀναπτύξαιμι φίλον κῆρ,
 νόσφι γε δὴ Πύρρῃς συνομαίμονος· ἥ δὲ καὶ αὐτὴ
 ἄμφι πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχθεται Ἰφικλῆϊ,
 σὺ νῖῳ· πάντων γὰρ οἷζυρώτατα τέκνα
 55 γείνασθαί σε θεῶν τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔοικα.
 ὣς ἄρ' ἔφη· τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μῆλων
 κόλπον ἐς ἡμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἔχέοντο,
 μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκῆων.
 ὣς δ' αὐτῶς δακρύοισι παρήϊα λεύκ' ἐδίαινε
 60 Ἀλκμήνῃ· βαρὺ δ' ἤγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα,
 μύθοισιν πυκνοῖσι φίλην νύον ὧδε μετηύδα·
 δαιμονίῃ παίδων, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
 πενκαλίμης; πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθινέμεν ἄμφω,
 κῆδε' ἄλαστα λέγουσα; τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέκλανται.
 65 ἦ οὐχ' ἄλλῃς οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτερον αἰὲν ἐπ' ἡμᾶρ
 γιγνομένοις; μάλα μὲν γε φιλοθρηνῆς κέ τις εἴη,
 ὅστις ἀριθμήσειεν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσι.
 θάρσει· οὐ τοιῆςδ' ἐκυσήσαμεν ἐκ θεοῦ αἵσης.
 καὶ δ' αὐτὴν ὀρόω σε, φίλον τέκος, ἀτρύτοισιν
 70 ἄλγεσι μοχθίζουσαν· ἐπιγνώμων δέ τοι εἰμὶ

ἄσχαλάαν, ὅτε δὴ γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
καί σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἢ δ' ἐλεαίρω,
οὐνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες,
ὅς θ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.

ἴστω γὰρ Κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ,
(ἄς κε μέγα βλαφθεῖς τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσση
δυσμενέων) μηδὲν σε χειριότερον φρεσὶν ἤσι
στέργειν ἢ εἴπερ μοι ὑπ' ἐκ νηδυιόφιν ἦλθες,
καὶ μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.

οὐδ' αὐτήν γε νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν.
τῷ μηδ' ἐξείπης τόγ', ἐμὸν θάλος, ὥς σευ ἀκηδέω,
μηδ' εἴ κ' ἠνκόμου Νιόβης πικυνώτερα κλαίω.

οὐδὲν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνον γοάασθαι
μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον,
πρὶν καὶ πέρ τ' ἰδέειν μιν, ἐμῷ ὑπὸ ἥπατ' ἔχοισα,
καὶ με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν Αἰδονῆος·
ὣδὲ ἐδυστοκέσασα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλαν.

νῦν δέ μοι οἴχεται οἶος ἐπ' ἀλλοτριῆς νέον ἄθλον
ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὐτὶς
ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί.

πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυκὺν αἶνός ὄνειρος
ὑπνον· δειμαίνω δέ, παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα,
ἐκπάγλως, μή μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρδη.
εἷσατο γὰρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρησι, βίη Ἡρακληεΐη.

τῇ μεγάλῃν ἐλάχαινε (δεδεγμένος ὥς ἐπὶ μισθῷ)
τάφρον τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινὸς ἀγροῦ,
γυμνός, ἄτερ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου,
καρτερόν οἶνοπέδοιο πονεύμενος ἔρκος ἁλώης,

- ἦτοι ὁ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προύχοντος ἐρείσας
 ἀνδρήρου καταδύναι ἅ καὶ πάρος εἴματα ἔστο.
 ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
 πῦρ ἄμοτον· περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλεῖτο φλόξ.
 105 αὐτὰρ ὅγ' αἰὲν ὀπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν,
 ἐκφυγέειν μεμαῶς ὀλοὸν μένος Ἥφαιστοιο·
 αἰεὶ δὲ προπάροισεν ἑοῦ χροός, ἥντε γέροον,
 νώμασκεν μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
 πάπταινεν, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξῃ δῆϊον πῦρ.
 110 τῷ μὲν ἀοσσηῖσαι λελημένος (ὥς μοι ἔϊκτο)
 Ἴφικλέης μεγάθυμος, ἐπ' οὐδεῖ κάππεσ' ὀλισθών,
 πρὶν γ' ἐλθεῖν· οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτίς,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο, γέρον ὥσει τ' ἀμενηνός,
 ὄντε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπὲς
 115 καππεσέειν· κεῖται δ' ὅγ' ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὐτοῦ,
 εἰσόκε τις χειρὸς μιν ἀνειρύσσει παριόντων,
 αἰδесθεὶς ὀπίδα προτέρην πολιοῖο γενείου·
 ὥς ἐν γῇ λελίαςτο σακὲςπαλος Ἴφικλείης.
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὀρῶσα
 120 παῖδας ἐμούς, μέχρι δὴ μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος
 ὀφθαλμῶν, ἥως δὲ παραιντικά φαίδιμος ἦλθε.
 τοῖα φίλῃ μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν
 παννυχίη· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρουσθῆα τρέποιτο,
 οἴκου ἀφ' ἡμετέροιο· γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
 125 θυμὸς ἐμός, μὴδ' ἄλλο παρεκτελέσειέ τι δαίμων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Ε.

Beatum se praedicat, quod non sit nauta.

Τὰν ἄλλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὦνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
 τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γὰ
 ἐντὶ φίλα, ποτάγει δὲ πολὺ πλεον ἄμμε γαλάνα.
 ἀλλ' ὅταν ἀχήσῃ πολὺς βυθός, ἃ δὲ θάλασσα
 κυρτὸν ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμήνη,
 ἐς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλλα φεύγω.
 γὰρ δέ μοι ἀσπαστά, χ' ἃ δάσκιος εὐαδεν ὕλα,
 ἔνθα καί, ἦν πνεύσῃ πολὺς ὦνεμος, ἃ πίτυς ἄδει.
 ἦ κακὸν ὃ γριπεὺς ζῶει βίον, ὃ δόμος ἃ ναῦς,
 καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύς ἃ πλάνος ἄγρα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνῳ βαθυφύλλῳ,
 καὶ παγὰς φιλέοιμι τὸν ἐγγύθεν ἦχον ἀκούειν,
 ἃ τέρπει ψοφέοισα τὸν ἄγριον, οὐχὶ ταράσσει.

5

10

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΣΤ.

Redamandum esse amantes.

Ἦρα Πὰν Ἀχῶς τὰς γείτονος, ἦρατο δ' Ἀχὼ
 σκιρτητῶ Σατύρῳ, Σάτυρος δ' ἐπεμαίνετο Λύδῃ.
 ὥς Ἀχὼ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγεν Ἀχῶ,
 καὶ Λύδῃ Σατυρίσκον· ἔρως δ' ἐσμύχετ' ἀμοιβῇ.
 ὅσον γὰρ τήνων τις ἐμίσειε τὸν φιλέοντα,
 τόσον ὁμῶς φιλέων ἐχθαίρετο, πάσχε δ' ἀπῶνα.
 ταῦτα λέγω πᾶσιν τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
 στέργετε τοὺς φιλέοντας, ἵν', ἦν φιλέητε, φιλήσθε.

5

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Ζ.

Ostenditur, Alpheum nonnisi amore ductum infra mare ad Arc-
thusam penetrare.

² *Ἀλφειός, μετὰ Πῖσαν ἐπὴν κατὰ πόντον ὁδεύῃ,*
ἔρχεται εἰς Ἀρέθοισαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα, καὶ κόνιν ἱράν·
καὶ βάθῦς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι· τὰν δὲ θάλασσαν
5 *νέσθην ὑποτροχάει, κοῦ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ.*
ἅ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένου ποταμοῖο.
κῶρος δεινοθέτας, κακομάχανος, αἶνὰ διδάσκων,
καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρως ἐδίδαξε κολυμβῆν.

Τ Ο Υ Α Υ Τ Ο Υ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΑΡΟΤΡΙΩΝΤΑ.

Λαμπάδα θεῖς καὶ τόξα, βοηλάτιν εἶλετο ῥάβδον
οὔλος Ἔρως, πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην·
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν ἀνχένα ταύρων,
ἔσπειρεν Διοῦς αὐλάκα πυροφόρον.
5 *εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διῦ· Πλήσον ἀρούρας,*
μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλῃ.

* * *

Αἶθε πατήρ μ' ἐδίδαξε δασύτριχα μῆλα νομεύειν,
ὥς κεν, ὑπὸ πτελέησι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτραις,
συρίσδων καλάμοισιν ἐμὰς τέρπεσκον ἀνίας.

G. H. SCHAEFERI NOTAE

AD THEOCRITUM.

Idyll. I. v. 2. Ἀ ποτὶ. Valckenarius Ἀ ποτὶ.

V. 9. οἶδα. Valckenar. minus recte οἶδα.

V. 11. τὸ δέ. Particula δέ suum hic locum occupat neque mutanda est in γα.

V. 13. αἶ τ. μ. Ex Valckenarii conjectura. Vulgo ἄ τε μ.

V. 17. ἐντὶ δέ. Ex Stobaco. Vulgo ἐντὶ γε.

V. 29. Τῷ. Sic Scholiastes. Valckenarius Τῷ.

V. 36. ὁκὰ. Vulgo θκα. Sed ponitur pro ὁτέ. Sic aliud πόκα, aliud ποκά.

V. 39. Τοῖς δέ μετὰ. Interpres: Inter haec. Imo: praeter hos.

V. Idyll. XVII. v. 84. XXV. v. 129.

V. 68. ποταμῷ γε. Sic edit. Flor. Vulgo ποταμοῖο. Solennis hic est usus particularum οὐ γάρ δὴ — γε.

V. Annotat. ad Dionys. Halic. de Compos. Verb. p. 230. Persimiles complexus particularum sunt hi: Οὐ γάρ που — γε. Plato Euthyphr. p. 51. Fisch. οὐ γάρ που τεχνικόν γ' ἂν εἴη κ. τ. λ. Ibid. p. 45. ex cod. Tub.

scribendum: οὐ γάρ που λέγεις γε. Οὐ γάρ τι — γε. Sophocles Antig. v. 456. οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθές.

quae citans Gatakerus ad M. Antonin. pag. 292. b. B. pro γε habet τε: fortasse calami lapsu; quamquam non ignoro, quid duumviris doctis-

simis, leniter amici laturis dis-

sensionem, semel iterumque placuerit. [In talibus formulis, qualis est Sophoclis illa, νῦν κἀχθές, nihil refert, addas priori adverbio encliticam τε, an omittas. V. Gataker. l. c. Wesseling. ad Diodor. Sicul. II. c. 5. idemque cum Valckenario ad Herodot. II. c. 53. Sine enclitica χθές καὶ πρόην etiam Lucianus T. II. p. 271. quem locum omnino cum Sophocleo non male compares. Obiter addo, ejusdem fabulae v. 443. suspicari me scribendum: καὶ φημί δρᾶσαι, κοῦ καταρνοῦμαι τὸ μὴ. Sic ad amussim congruit Antigonaе responsio interrogationi Creontis. Conf. Porson. ad Euripid. Orest. v. 581. p. 162. ed. Lips. sec.] Euripides Hercul. Fur. v. 1125. οὐ γάρ τι βακχεύσας γε μέμνημαι φρένας. Conf. Homer. II. V. v. 402. οὐ μὲν γάρ τε καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.

V. 150. Malim ἐνὶ κράναισι δ. *Idyll. II. v. 19.* Vulgo ita interpungitur: Θέστυλι δειλαία τῇ —. Sic *Idyll. XV. v. 31.* ἔγχει ὕδωρ δύσαντι, τί μεν τὸ χιτῶνιον ἀρδεῖς; ex vera distinctione Luzacii.

V. 48 Suspiceris: τῷ ἐπὶ πᾶσαι Ὡς πῶλοι μαίνονται ἀν' ὦρεα καὶ θοαὶ ἵπποι, ὥς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι κ. τ. λ.

V. 67. δὴ τόκα. Ex Casauboni correctione. Vulgo δὴ ποκα.

V. 83. κοῦδέ τι. Vulgo κοῦδ' ἐτι.

V. 95. εὐρέ τι μ. Vulgo εὐρέτι μ. quod est invenit.

V. 100. μᾶθης. Vulgo μᾶθοις.

V. 101. Κῆφ. Vulgo Κῆφ, quod est et dixit.

V. 142. Μῆλις θρυλλέοιμι, τρι-συλλάβως legendum.

V. 159. κῆμέ h. l. est κα ἐμέ.

Idyll. III. v. 33. ἄγκειμαι. Ex Brunkii emendatione. Vulgo ἔγκειμαι. Cebes Tab. imit. ἀνέκειτο δὲ καὶ πῖναξ τις. Cod. Paris. ἐνέκειτο. Conf. Jacobs. ad Anthol. Graec. I. 1. p. 197.

V. 41. ἔλων. Μῆλις ἔχων.

Idyll. IV. v. 3. ἀμέλγεις. Ex Codicibus. Vulgo ἀμείλγεις.

V. 7. δῶπῃ. Vertunt vidit. Sed est viderat. Ad verum, opinor, ducit altera scriptura δῶπῃ, quam mutem in ὄπωπῃ.

V. 21. Τοὶ τῷ Λαμπριάδα τοὶ δαμόται. Mira repetitio articuli. Sic mox v. 33. τὸ ποταῶν τὸ Λακύνιον.

V. 40. Malim cum Valckenario ὅς με ἡλόγγεν. V. ad v. 7.

Idyll. V. v. 6. Vulgo sic interpungitur: τί δ' ; οὐκέτι —.

V. 14. οὐ μὰν, οὐ τὸν Πᾶνα. Sic vere correxit Valckenarius vulgatam scripturam Οὐ, μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα.

V. 17. Οὐ μὰν, οὐ ταῖτας. Ex Valckenarii emendatione. Vulgo Οὐ μὰν οὐτ' αὐτάς.

V. 33. πεφύκη. Scribendum videtur πέφυκεν. Sic etiam v. 93. Πεφύκη (πεφύκει) quid in Theocrito sit, docet Idyll. XIII. v. 40. V. ad Idyll. IV. v. 7.

V. 45. τουτῷ. Vulgo τοῦτῳ.

V. 47. Num τὰδ' ἐπὶ δένδρων?

V. 66. Βωστρίοιμες. Iam Valckenario placuit. Vulgo Βωστρίοιμες.

V. 101. αἶ τε μ. Vulgo ἄ τε μ. V. ad Idyll. I. v. 13.

V. 102. Signum interrogationis posui post Κυναιῖθα. Vulgo post Φάλαρος ponunt.

V. 148. γέ με. Vulgo γ' ἐμέ.

Idyll. VI. v. 46. οὐδ' ἄλλος i. q. οὐδέτερος. Idyll. VII. v. 36. τάχ'

ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ.

Idyll. VII. v. 25. νισσομένοιο. Valcken. νεισσομένοιο. „Legitima verbi forma est νίσσομαι.“ Brunck. ad Apollon. Rhod. I. v. 53. Ceterum ποσὶ νίσσεσθαι, quod hic optime habet, dicitur ut infra v. 153. ποσὶ χορεῦσαι. Idyll. VIII. v. 47. βαίνει ποσὶν. Ita saepius ποσὶ, ut χερσὶ, abundat.

V. 41. δέ. Male vulgo δέ. Simile vitium erat infra v. 151.

V. 54. ἴσχη. Vulgo ἴσχει.

V. 62. εὐπλοον. Scribendum puto εὐπλοος.

V. 70. Suspicio: Αὔαισιν κυλικεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. Horatius Carm. I. 35. v. 26. cadis Cum faece siccatis. Conf. Pier-son. Verisim. p. 37. αὔαισιν, i. e. ὥστε ἀναίνεσθαι αὐτάς. V. Wunderlich. ad Tibull. p. 105. Prole-psin valde duram dicit Jacobsius ad Anthol. Gr. III. 1. p. 406. Sed tot eius exempla occurrunt, ut a poetis antiquis cupide quaesita videatur.

V. 106. ἔρδοις. Particula κῆν πο-σцит ἔρδης.

Idyll. VIII. v. 38. μουσίσδει. Vulgo μουσίσδοι.

V. 40. ἀγάγη. Vulgo ἀγάγοι.

V. 43. et 47. ἀφίρπη. Vulgo ἀφίρποι.

Idyll. IX. v. 3. ἐπὶ στεῖραι-σι. Secutus sum Reiskium. Vulgo ὑπὸ στ. Aliud est ἐφίμναι, aliud ἐφίμναι. Herodotus III. c. 85. extr. ἐπῆκε ὀχεῦσαι τὴν ἵππον.

V. 21. ἦ. Placuit Valckenario aliisque; itaque sic dedi. Vulgo ἦ, quod fortasse tuearis. Permira quidem haec syntaxis; sed non minus mira, quamquam ex contrario genere, quae sequitur carmine extremo: γλυκερώτερον ὄσσον ἐμὴν Μῶσαι φίλαι.

Idyll. X. v. 19. τυφλός. Non repudiem. Conf. Porson. ad Euripid. Orest. v. 626.

V. 25. ἄψησθε. Al. ἀψησθε.

Idyll. XI. v. 1. πεφύκει. Imo πέφυκεν.

V. 78. ἐπεὶ. Vulgo ἐπὶ, quod servare debebam. V. ad Idyll. XXVII. v. 35.

Idyll. XII. v. 37. Scribendum, ut opinor, φραῦλος.

Idyll. XIII. v. 11. ἀνατρέχοι. Vulgo ἀνατρέχει.

Idyll. XIV. v. 4. Vulgo: Χῶ μύσταξ πολὺς οὗτος ἄν, ἀνάλιοι δὲ κίκιννοι. In qua scriptura quid ἄν sibi velit, ignoro. Vnice probandum Wartonianum ἀνσταλέοι, dummodo cum Aug. Ferdin. Naekio (Mus. Antiquit. studior. I. 1. p. 170.) πεντασύλλαβον facias. Homerus Odys. XIX. v. 327. εἴ κεν ἑὺσταλέος, κακὰ εἰμένος — ubi Eustathius; ἀνσταλέος δὲ, καὶ κατὰ διάλυσιν ἑὺσταλέος, ὁ ἀνχμῶν. Ceterum sollemnis est commutatio adiectivorum ἀνσταλέος et ἀνάλιος. V. Heinrich. ad Hesiodi Scut. Hercul. p. 188. Jacobs. ad Anthol. Gr. II. 3. p. 380. Porson. ad Euripid. Orest. v. 219.

V. 13. Ἄπις. Sic recte antiquiores editiones. Recentiores Ἄπις. Conf. Spalding. ad Quintilian. T. III. p. 485.

V. 22. Ἄν λίκος εἶδ' ἑ σ'?

V. 28. εἰς ἄνδρα γενειῶν. Philostratus p. 593. Ὀλεαρ. καὶ γὰρ ἐς ὕδωρ αἰεταί, καὶ ἐς πῦρ ἄπτεται, καὶ ἐς λέοντα θυμούνται, καὶ ἐς σὺν ὁρμῇ, καὶ ἐς δρόκοντα χωρεῖ, καὶ ἐς πάροδον αἰτεῖ, κ. τ. λ. Conf. Ruhnken. praefat. ad Schelleri Lexic. p. X. qui si Theocritei loci memor fuisset, paullo plus honoris huic locutioni habuisset.

V. 29. τοὶ τέτταρες. Vulgo τοὶ τ. In Aristophanis Lysistr. v. 981. item legendum ἢ τοὶ Πρυτάνεις, quod miror non vidisse Brunckium, cum ne fungum quidem Transsilvanum iatuerit.

V. 37. Malim sic distinguere: Ἄλλος τοὶ γλυκίων; ὑποκόλπιος ἄλλον ἰοῖσα θάλλει φίλον. Quintus Maecius III. v. 3. μὴ τὸν ἐραστὴν εἶδες, ἔχονθ' ὑποκόλπιον ἄλλην; Paulus Silent. XII. v. 11. οἰχόμενος δ' ἄλλην ὑποκόλπιον εὐθύς ἐλίσσεις.

Obiter moneo, in Automedonte I. corrigendum esse:

εἰς αὐτοῦ κατέκειθ' ὑποκόλπιος, εἰς ὑπὲρ ἄλλον,
εἰς ἔφερ' ἐν τι φαργῖν, εἰς δὲ πικρὴν
ἐδίδου.

Etiam in Plutarchi V. Alex. c. 77. lego εἰς τι φρέαρ. [Ibid. c. 68. στράτευμα, diversis modis tentatum, muto in στράγγενμα, qua voce Lexica augenda. Conf. c. 63.]

V. 45. ἐνδεκάτα. Vulgo ἐνδέκατος. — Ποτίθει mira forma, quam genuinam esse ego quidem non pertendam. Facilis mutatio in ποτίδες.

V. 47. Οἶ. Male vulgo οἶ. Sic etiam XXII. v. 112.

Idyll. XV. v. 51. γενώμεθα. Vulgo γενοίμεθα. V. Meletem. Crit. I. p. 98.

V. 84. 85. ἀργυρέω — Κλισμῶ. Valckenar. ἀργυρέω — Κλισμῶ.

V. 110. Βερενίκη. Non sollicitanda haec vox. Satis novimus τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, aliaque id genus plurima. Infra XXVIII. v. 9. Νικίτας — ἄλόχω.

V. 112. δρυὶς ἄκρα. Sic etiam Eustathius legit. Malim tamen δρυὶς ἄκρα: nam ἀκρόδρυον, quod nonnullis placet, de arbore dici, ego quidem pro certo non adfirmem.

V. 123. 124. Conf. Lobeck. ad Sophocl. Ajac. v. 993.

Idyll. XVI. v. 4. αἰδοντι. Sic Codices. Valckenar. αἰδοντι. Soloece, opinor. V. Porson. ad Euripid. Hecub. v. 431. In Homeri Il. VI. v. 479. verum videtur καὶ ποτὶ τις εἶποι. Sed in parodia Hegemonis ap. Athenaeum T. V. p. 557. nemo dubitet corrigendum esse καὶ ποτὶ τις εἶπη.

V. 10. Simonideum colorem quis non agnoscit? Plutarchus Mor. T. III. p. 93. ὁ Σιμωνίδης ἔλεγε, τὰς κίβωτους ἀνοίγων διὰ χρόνον, τὴν μὲν τῶν μισθῶν, αἰετὴν, τὴν δὲ τῶν χαρίτων, εὐρίσκειν κενήν.

V. 42. Choerili vulgatam scripturam, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὀλβία κεῖνα λέλειπται, etiam Theocri hic locus tuctur. Quintus Smyr.

VI. v. 90. πολλὰ καὶ ὄλβια δῶρα.

V. 43. ἔκειντο, iacerent. Sic infra v. 54. ἔσχεν et ἐσιγάθη, ubi non opus videtur particulā, quae in nonnullis libris legitur. Sed v. 48. ἂν additum est.

V. 63. Vulgo post παρελθὲν plene distinguitur. V. Meletem. Crit. I. p. 75. sqq. In Euripidis Med. v. 1341 — 1343. interpunge:

ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν σὲ μυρίοις ὀνειδίσει
δάκοιμι — τοιόνδ' ἐμπέφυκε σοὶ
θράσος —

ἔρῳ, αἰσχροποιὲ καὶ τέκνων
μυιφόντι.

et in Herodoto IX. c. 27. extr. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐν τῷ τοιῷδε τάξις εἶναι σιασιάζειν πρέπει, ἅσιοι εἰμὲν πεῖθεσθαι ὑμῖν, κ. τ. λ. ibidemque c. 109. extr. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐπειθε, διδοὶ τὸ φάρος.

V. 73. ἀοιδᾶ. Placet quod olim legebatur, ἀοιδοῦ.

V. 92. βληχοῖντο. Ex dorica forma βληχίσθαι. Vulgo βλήχοιντο, παρὰ τὸ βλήχεσθαι, quod mihi quidem non videtur graecum esse.

Idyll. XVII. v. 2. ἄδωμεν. Scribendum mihi videri κλείωμεν, monui ad Dionys. Halic. de Compos. Verbor. p. 245.

V. 41. ἐπιτρέποι. Vulgo soloece ἐπιτρέπει.

V. 66. Ὀλβιε κῶρε γένοιο. Per rara in Graeca lingua syntaxis, pro Ὀλβιος, κῶρε, γένοιο. Tetigit Vir Summus ad Antholog. Latin. Burmanni T. II. p. 560. a.

V. 78. ἀλδήσκουσιν. Eratosthenes II. v. 16. ἀμφὶ εὐκρητοὶ τε καὶ δμῶνιον ἀλδήσκουσαι Καρπὸν Ἐλευσινίης Δημήτερος. Zonaras Lex. c. 135. Ἀλδήσκω. τὸ αὐξάνω. c. 137. Ἀλδήσκω. τὸ ποτίζω καὶ αὐξω. In Suida, quod iam H. Stephanus Thes. I. c. 312. A. maluit, scribendum T. I. p. 101. Ἀλδήσκω. τὸ αὐξάνω. Vulgatae in hoc Lexicographo scripturae, Ἀλδίσκω, Schneiderus, quod nollem, tantum tribuit, ut etiam in Theocrito ἀλδίσκουσιν legendum censeret Lex. Gr. v. ἀλδαινῶ. Conf. Albert. ad Hesych. T. I. c. 220.

V. 84. ἐννεάδες. Sic Cod. Flor. Vulgo ἐνδεκάδες. Sunt πόλεις 33333. Ita etiam Scholiastes legit, modo cum Casaubono restituas quod in Scholio numerale excidit. Ὁμοῦ γὰρ πᾶσαι αἱ πόλεις τριεμύρια τριεχίλια [τριακόσιαι] τριάκοντα τρεῖς. Apparet, quid centenarium numerum eliserit.

V. 85. Τῶν πάντων. Neutrius est generis. Aristophanes Γεωργ. IV. συνκᾶς φυτεύω, πάντα πλὴν Λακωνικῆς. Conf. Theocr. Epigr. I. v. 3. 4. et vid. Dorvill. ad Chariton. p. 571.

V. 95. καταβεβρίθαι. Quod ex duobus Codicibus enotatum est, κε καταβρίθαι, unice verum videtur Schneidero Lex. Gr. v. καταβρίθω.

V. 107. αἰὲ κέχνται al. interpungendo ad χρόνος referunt.

V. 136. δοκέω. Alibi interpositum, hic insolenter praepositum.

V. 137. ἔξεις. Vulgo ἔξοις. Soloece, si verum est, ut opinor, praecceptum Dawesii. In ceterioris tamen Graecitatis scriptoribus facile feram hunc usum futuri illius formae. Charito p. 57. 9. πλεύσοι δὲ καὶ οὗτος ἐπὶ τριήρους στρατηγικῆς. Itaque in Juliani Aegyptii Epigr. II. v. 3. revocandum, quod olim ediderunt habetque Vaticanus liber, ἐς τριήρας ἔξοι. Ceterum „quid impedit, quominus is, qui preces fundit, se voti damnatum iri confidat, eamque confidentiam verbis significet?“ Jacobsius ad Anthol. Graec. II. 2. p. 147.

Idyll. XIX. v. 8. F. Ὡς τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἀλικά ποιεῖς. ἔης h. l. vim habet praesentis. Idyll. V. v. 79. ἢ στωμίλος ἔσθαι, Κομῆτα. Anacreon XXIX. v. 40. τὰ δ' ἦν ἀμείνω. Add. Bion. XV. 4.

Idyll. XX. v. 12. συνεχίς. Vulgo συνεχίως. Sic Apollonius Rhod. I. v. 1271. συνεχίως. Brunekius ad h. l.: „συνχίως, συνεχίς primam producunt, quia liquida geminatur pronunciando in prima syllaba. Perperam et contra melio-

rum librorum fidem συνεχέως edidit Stephanus, et II. 738. συνεχέως. Aratus Phaen. 20.

οὐρανῷ ἔλκονται πάντ' ἡμέα
συνεχέως αἰεὶ.

Vide Cl. Ernesti notam ad Il. ó. 31. et ad Callim. H. in Apollinem 60. "Add. Heyn. ad Iliad. XII. v. 26.

V. 39. καθεῦθε. Vulgo κάθευθε. Vide Grammaticos ad Homer. Il. I. v. 611.

Idyll. XXI. v. 14. πόνος. Verum videtur πόρος. Hae voces passim commutatae sunt. V. Wesseling. ad Diodor. Sicul. XIII. c. 95. et Brunck. ad Apollon. Rhod. IV. v. 586.

V. 59. οὐκίτι post ὅμοσα notandum: nam verba iurandi μή, μηκέτι etc. cum infinitivo poni possunt. V. Idyll. XXII. v. 134. XXVII. v. 34.

Idyll. XXII. v. 17. ὑμεῖς γε. Vulgo ὑμεῖς τε.

V. 49. ἦντε πέτροι ὀλοῖτροχοι. Ex Valckenarii coniectura. Vulgo ἦντε πέτροι ὀλοῖτροχοι.

V. 161. ἐθέλητε. Sic vulgo, recte. Valckenarius ἐθέλοιτε.

V. 165. 166. Suspicio τούτου μὲν ἔασατε πρὸς τέλος ἔλθειν Νῶι γάμον. V. Lucian. T. III. p. 567. Πρὸς τέλος γάμον ἐρχεσθαι est i. q. ἐκτελεῖν γάμον v. 206. Moschus Idyll. IV. v. 99. ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργον.

V. 168. ἔχοισ'. F. ἄγοισ'. Frequens commutatio horum verborum.

V. 187. 188. Vulgo sic distinguunt: Ἐγχεσι μὲν πρῶταιστα τιτυσκομένοι πόνον εἶχον Ἀλλήλων εἶπον κ. τ. λ. Homerus Il. XIII. v. 498. 499.

— — — τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον

ἄλλήλων.

Praeterea particula εἶπον in tali constructione semper, quod meminerim, primo loco ponitur.

Idyll. XXIII. v. 30. πίπιη. Vulgo πίπτει. Saepissime ἡνίκα iungitur subiunctivo. V. statim post et infra XXIX. v. 33. Longinus p. 178. Mor. ἡνίκα δὲ ἡ τελευταία παρασιτῇ. Sic in primis Grammatici.

V. Etymol. M. c. 142, 16. 202, 9. 11. 12. 686, 12. 688, 41. Itaque in Heroic. adesp. XXXII. v. 5. non contemnendam προχέη.

V. 46. χαράξω si genuinum est, hemistichium sic scribam: τὸ σοῖς τοῖχοισι χαράξω.

V. 61. Νῆμα dedi ex coniectura Reiskii. Vulgo αἶμα.

Idyll. XXIV. v. 38. F. Οὐ νοῖεις, ὅτι νυκτὸς ἄωρί που, οἱ δὲ τε τοῖχοι —.

V. 42. ὁ ῥ'. Vulgo ὁ ῥ'. V. Dorvill. Vann. Crit. p. 334. s. et Brunck. ad Apollon. Rhod. I. 526. III. 845. IV. 582. — V. sequ. Valckenarius male dedit κεδρίνω. Epitheton decet τὸν κλιντήρα, non τὸν πάσσαλον. Homerus Odys. I. v. 440. πασσάλω ἀγκοιμάσασα παρὰ τρητοῖς λεχέεσσιν. Bion. Idyll. I. v. 74. παγχρόνῳ κλιντήρι.

V. 56. δεικανάσκειν. Hanc formam cum Brunckio dedi. Vulgo δεικανάεσκειν. Moschus Idyll. II. v. 95. ἀμφαφάσκει. ubi Valckenarius: „ἀμφαφάσκει omnino probandum est: vitiosum ἀμφαφάεσκει.“ Sic in Apollonio Rhod. II. v. 997. Brunckius pro ναιετάεσκον priorum editionum recte dedit ναιετάασκον. Supra Idyll. XVI. v. 38. ἐνδιάασκον.

V. 59. λάβε. Vulgo βάλε. Haec verba dici vix potest quoties commutata fuerint.

V. 64. F. Τειρεσίαν ὄκα μάντιν —.

V. 67. νοέοντι. Sic vulgo: recte. Valckenarius ex Cod. Vatic. νοείοντο. — V. sequ. F. τί δ', ὥς —: sic ut v. 70. post διδάσκω ponatur signum interrogandi.

V. 93. ὑπερούριον. Sic Reiskio placuit. Vulgo ὑπὲρ οὐριον.

V. 96. ἐστεμμένον. F. ἐστεμμένω. V. not. ad Euripid. Orest. p. 120. Pors. (ed. Lips. sec.)

V. 104. Vulgo sic distinguitur: μελεδωνεὺς, ἄγρυπνος ἦρω.

V. 132. παιδεύσατο. Interpres edocuit. Accuratius edocendum curavit: nam Hercules ὑπὸ ματρὶ ἐτρέφετο, v. 101. Hesychius T. I. c. 1306. Ἐπαιδεύσατο

τὸν υἱὸν ὁ πατήρ· Ἐπαίδευσαι δὲ, διδάσκαλος. ubi v. Albert.

Idyll. XXV. v. 1. φρυγῶν ἐπίουρος ἀροτριεύς. Sic duo Codices. Vulgo βοῶν ἐπιβουκόλος ἐνήρ, quae Grammaticus videtur voci ἐπίουρος adscripsisse. Conf. Eustathius ad *Iliad.* p. 406, 17. Bas.

V. 27. Οὐρούς. Male vulgo οὐρούς.

V. 36. 37. δμῶων τινὰ κείνον —, οἳ οἱ ἔασιν. Adverte simplicem ubertatem epicae orationis: nam, quod viro eximio placet, maiorem vim et ἐνάργειαν verbis tali modo conciliari, vix dicam. Homerus *Il. XIII.* v. 482. ἐπιόντα — δς μοι ἔπεισιν. Conf. Ruhnken. *Epist. Crit.* p. 56.

V. 47. φράσον. i. e. κτείνσον. Dionysius Halic. *Ant. Rom.* IV. c. 62. φράσασα τηρεῖν ἐπιμελῶς. Ac ne quis offendatur accusativo τινὰ, meminerit, eandem esse constructionem verbi κτείνειν, itemque aliorum similium. V. Brunck. ad *Apollon. Rhod.* IV. v. 1593. et Boissonad. ad *Philostr. Her.* p. 401. In *Dionysii Halic. Ant. Rom.* II. c. 34. in. scribendum ex libro Vat. τὰ δπλη παραδοῦναι τοὺς ἀλόντας κτείνσας. Post v. 205. κτείνειν δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν. pro quo Sophocles *Philoct.* v. 618. 619. κάρα Τέμνιν ἐφίετο τῷ θελοντι, ubi v. Brunck. *Infra XXX.* v. 5. 6. Ἄγειν τὸν ἔν πρὸς αὐτὰν Ἐταξε τὼς Ἐρωτας.

V. 51. ἀροτριεύς. Sic duo Codices. Vulgo ἀρρώτης.

V. 72. F. περιόσσαινον ἐτίρωθεν. — κλάζοντε. Sic infra v. 137. λείσονται.

V. 82. οἶ. Sic Codex. Vulgo τοι.

V. 90. εἶσιν. Vulgo εἰσιν.

V. 103. Καλοπέδιλ' cur Schneidero corruptum et in καλὰ πέδιλ' mutandum videatur, plane ignoro.

V. 121. 122. νοῦσος — αἶτ' —. Paulo rarior haec constructio. Hom. *Hymn. in Vener.* v. 285. 286.

φάσθαι τοι Νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι,

αἶ τόδε ναιετάουσιν ἄρος, καταεἰμινον ὕλη.

V. Porson. ad *Euripid. Orest.* v. 910.

V. 142. σκύλος. Sic emendavit Toupus. Vulgo σκύτος. V. Jacobs. ad *Anthol. Gr.* I. 2. p. 93.

V. 148. 149. V. Schneideri Lex. Graec. v. μῶν.

V. 155. ὄθι. Sic libri omnes manu scripti. Vulgo ex Is. Vossii conjectura editur ὄτε. ὄθι refertur ad τῇ v. 159. — Pro ἐπέβησαν Wartonus bene legit ἀπέβησαν. Sed etiam v. sequ. pro ἐξανύσαντες legendum ἐξανύσοντες. Phyleum enim et Herculem colloquentes, non in via publica, sed in semita (compendii ergo) iter facere, satis docent v. 160. 161. et v. 189 — 191.

V. 170. 171. Ἄργεος ἐξ ἱεροῦ αὐτόθεν. Thucydides V. c. 83. in ἐκ τοῦ Ἀργεος αὐτόθεν. ubi nihil delendum. Homerus *Odyss.* XIII. v. 56. αὐτόθεν ἐξ ἐδρείων. Herodotus VIII. c. 64. αὐτόθεν — ἐκ Σαλαμῖνος. Heliodorus p. 2. Cor. αὐτόθεν ἀπὸ τῆς ῥαχίας.

V. 179. ὄν — εἰπεν. Recte interpre: de quo — referebat. Sophocles *Electr.* v. 934. τοιαῦτά τοι νῦν πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν. Euripides *Med.* v. 250. λήγουσι δ' ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον βίον Ζῶμεν —. *Iphig. Taur.* v. 340. θανμάσθ' ἔλεξας τὸν φανένθ'. Marklandus: „Τὸν φανέντα, est, περὶ τοῦ φανέντος: saepe occurrit hoc Schema Ὀμηρικόν. [Conf. Heyn. ad *Iliad.* T. V. p. 239. 284. s.] vid. Aristoph. *Ὀρν.* 167. et Scholiast. “ Add. Fr. Aug. Wolfii *Vermischte Schriften und Aufsätze* p. 100. s.

V. 201. Vulgo sic distinguitur: Πάντας γὰρ Πισῆας, ἐπικλύζων ποταμὸς ὡς, Αἶς —.

V. 264. F. ἦνυσα προφθᾶς. V. Hoogeveen. ad *Viger.* p. 350.

Idyll. XXVI. v. 4. ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς. Wartonus: „Anne genus quoddam humilium Asphodeli? Anne vult Asphodeli speciem distinctam ab illa, quae crescebat apud Elysium? Postremum Bro-

daeo placuit. " Nec sine caussa, opinor. Festive et significanter Lucianus T. II. p. 123. οὕτω δὲ ἐμβιβάσας ὁ Παδάμανθους πεντήκοντα τῶν ἡρώων εἰς ναῦν μονόξυλον, ἀσφοδελίνην, παρήγγειλε διώκειν. unde in Lexica infer. adiectivum ἀσφοδελίνος.

V. 17. ἰγνύ'. Rarior forma accusativi. ἰχθύα restituendum Bianori II. v. 2. ὀσφύα usurpat Strato LV. v. 1. ὀσφύα idem XXVIII. v. 1.

Idyll. XXVII. v. 17. ἐθέλει. Vulgo ἐθέλοι. Malim etiam ἀρήγει pro ἀρήγοι.

V. 21. δώσει. Vulgo δώση. quam formam legas, ubi facile tuleris, in Epigrammate inferioris Graecitatis, adesp. DCXCIV. in quo etiam ἐνθήσης, plane gemellum illud.

V. 22. νόον δ' ἐμόν. Usus poscit νόω δ' ἐμῶ.

V. 34. ἀπενθῆν. Vulgo ἀπέλθης.

V. 35. Οὐ μὰν, οὐ τὸν Πάνα. Vulgo Οὐ, μ' αὐτὸν τ. II. V. not. ad. Idyll. V. v. 14. — Mox advertendum, ut varius, ἦν κ'. In Apollonio Rhod. III. v. 404. ante Bruckium recte ediderunt ἦν κ' ἐθέλῃςθα. Fallitur enim vir egregius ἦν κε graecum esse negans. Manetho I. v. 180. ἦν κεν ἔχωσιν. Tale est ἐπὶν κε, quod Idyll. XI. v. 78. servare debebam. Conf. Melet. Crit. I. p. 125.

V. 37. τὰ δὲ πῶεα καλὰ νομεύω. Interpres: hos pulcros ovium greges pasco, adversante syntaxi graeca, quae in tali verborum structura epitheton, defectum articulo, postponi non patitur. Καλὰ quomodo intelligendum sit, docet v. 47. Ταῦροι, καλὰ νέμεσθ'. V. Heyn. ad Homer. II. T. V. p. 485.

V. 58. ἐμοί. Vulgo ἐμόν. V. not. ad v. 37.

V. 60. φῆς—δόμεν. Dicis, te daturum esse. V. Wunderlich. Observ. Crit. p. 177. qui p. 178. vulgatam in Longo scripturam contra coniecturam τοῦ δεῖνα iure tueretur. Conf. supra v. 34 et v. Reiskium ad Plutarch. T. IV. p. 968. s.

Euripides Med. v. 750. 751. Pors. ὀμνυμι Γαῖαν, Ἡλίου θ' ἐγνόν σέβας, θεοὺς τε πάντας, ἐμμένειν, ἃ σου κλύω.

Non male, opinor, conieci p. 519. a. οἷς σου κλύω. Sed ἐμμένειν hic non magis debebam attrectare, quam in Herodoti I. IX. c. 106. extr. Conf. Theocrit. Idyll. XXI. v. 60. et Wassii Addenda ad Thucydid. p. 330, 76. in praefatione Dukeri. Lucianus T. II. p. 556. Ὅμοσον, ἔφη, ἢ μὴν ἑνυλάξαι τὰς συνθήκας. Herodotus III. c. 124. extr. ἡ δὲ ἡγήσατο ἐπιτελεῖα τὰντα γενέσθαι. Apte Wunderlichius in litteris ad me datis comparat Terentii Heautont. III. 1. 78. dare denegarīs. Cuiusmodi exemplorum nubem ex Latinis scriptoribus coegerunt Sanctius et Perizonius Min. I. c. 14.

Idyll. XXVIII. v. 2. πόνοσ. Vulgo νόος. Conf. Schneideri Lex. Gr. v. ἐπήβολος.

V. 3. Νεῖλεω. Tactur hanc formam Wesselingius ad Herodot. IX. c. 97. p. 735.

V. 13. αὐτοτεῖ Lexica non habent.

V. 15. κεν. Sic Reiskius. Vulgo μὲν.

Idyll. XXIX. v. 8. ὅκα δ' οὐκ ἐθέλῃς. Vulgo ὅκα δὲ οὐκ ἐθέλεις.

V. 11. κεν. Vulgo καὶ.

V. 13. ἀγριον ὄρετον. Obversabatur poetae Sapphicum illud: Ἐρως — γλυκύπικρον ἀμύχανον ὄρετον. Hephaest. Enchirid. p. 24.

V. 16. αἰνίσθ. Vulgo αἰνίσαι.

V. 20. ζῶης. Vulgo ζώης. Conf. Porson. ad Euripid. Hecub. v. 1098.

V. 22. κ'. Vulgo deest.

V. 33. ἀνδρείαν. Vulgo τρισυλλάβως. Conf. XXVIII. v. 10. Sic etiam v. 39. ἀνλείαις dedi.

V. 34. Ἀχιλλεῖοι. Vulgo Ἀχιλλήζοι. — V. sequ. γε delendum.

Epigr. VI. v. 1. et 5. τί τοι πλείον. Sic Cod. Vat. Vulgo τί τὸ πλείον.

V. 6. Ὅστιον οὐδὲ τέφρα. Non

tentandum. V. L. Bos Ellips. Gr. p. 777.

Epigr. VII. Doricas formas in hoc poematio ex Codice Vaticano quater restitui.

V. 2. *συνοισόμενος*. Sic Cod. Vat. Vulgo *συνεσσόμενος*, quod illius interpretamentum est. Etiam in Asclepiadae *Epigr.* V. v. 4. ex eodem libro *συμφέρομαι* revocandum. Sophocles *Philoct.* v. 1034. 1085. *ἀλλ' ἐμοὶ καὶ θνήσκοντι* (i. e. *θανόντι*) *συνοίσει*. Bene Scholiastes: *σὺν ἐμοὶ ἔσθ'.* Cum Sophocleis compares Agathiae *Epigr.* LVIII. v. 3. 4. *τὰ γὰρ κενὰ κῦδεα φωτῶν Ψυχαῖς οἰχομένων οὐ μᾶλα συμφέρεται.*

V. 4. *γλῆψαι*. sculpi curavit. Sic *γραφάμενος* Herodotus IV. c. 88. *Ἀργεῖοι δὲ σφίων εἰκόνας ποιησάμενοι, ἀνέθεσαν ἐς Δελφούς.* Idem, I. c. 31. s. *ἐποιέετο δὲ καὶ λείοντος εἰκόνα.* Ibid. c. 50. Plutarchus V. Alex. c. 40. *εἰκόνας χαλκᾶς ποιησάμενος τοῦ λείοντος καὶ τῶν κυνῶν,* κ. τ. λ. Conf. Valckenar. ad Xenophont. *Memor.* p. 250.

Epigr. VIII. v. 2. *ἔης*. Vulgo *τοῖς*. Est haec *ἐφειμένη*, non *εὐχή*.

V. 3. *πολλὰς*. Moschus *Idyll.* IV. v. 28. *δόμον κατὰ πολλὸν ἐφοίτων.*

Epigr. XI. v. 6. *ἄκις*. Vulgo *ἄκις*, quod graecum non est.

Epigr. XVII. v. 8. *ἐπίχειρα*. V. L. Bos Ellips. Gr. p. 304.

V. 9. *ζῶαν*. Sic olim recte edebatur. Vulgo *ζῶαν*. V. Porson. ad Euripid. *Hecub.* v. 1098.

Epigr. XVIII. v. 4. *μάν*. Ex Cod. Vat. Vulgo *μῆν*.

Epigr. XIX. v. 3. *ποτ'*. Ex eodem libro. Vulgo *πρός*.

Epigr. XX. v. 1. *τῷ* et *ὠνήρ*. indidem pro vulg. *τοῦ* et *ἀνήρ*.

V. 4. *ἐννέγραψεν*. scripsit de Hercule. Nam de Herculis imagine non cogitem. Insolens autem huius verbi usus de poeta. Eadem constructione, sed, ut adsolet, de historico Strabo T. IV. p. 549. *συγγράψας τὴν ἐπὶ Παρθεναίους στρατείαν αὐτοῦ.* Conf. Not. ad Dionys. Halic. de Compos. Verbor. p. 70.

AD BIONEM.

Idyll. I. v. 14. *θνήσκοντ'*. Interpretes: morientem. Imo mortuum, *θανόντα*, i. q. *οὐ ζῶοντα* v. 13. Sic Sophocles l. c. ad Theocr. *Epigr.* VII. v. 2. Abreschius ad Gattier. *Gazophyl.* p. 19. ; *τὰ ζῶοντα* et *τὰ θνήσκοντα*, i. e. animata et inanimata in Paus. *Eliac.* I. p. 391. pro *θανόντα* et hinc *νεκρά*. Ita etiam *πίπτον* pro *πεσών*. Homerus II. X. v. 199. 200. *νεκύνων* — *πιπτόντων*. Eademque est ratio aliorum participiorum temporis praesentis.

V. 36. *ἀνὰ πᾶν νάπος*. Feliciter hoc eruit Wakefieldius ex scriptura

editionis Aldinae. In idem incidit Car. Gottl. Lenzius. V. *Miscellan. Philolog.* I. 2. p. 186. Vulgo *καὶ ἀνὰ πτόλιν*.

V. 61. *ἔμηνας*. Genuinum videtur Brunckii *ἐμήνας*, quod etiam Wakefieldius recepit. Antiphilus XXV. v. 2. *κὴν χίρσφ εἰς ἐμὲ μὴνάμενος*.

V. 73. *Τοῖς*. F. *Ἄς*.

Idyll. II. v. 7. Qui v. 11. *μειδιών* praetulit Valckenarius, hic quoque dare debebat *ἀσχαλώων* pro *ἀσχαλάων*. Sic Theocritus XXV. v. 236

Idyll. IV. v. 11. *καὶ τόξα*

μοι Iacobsius: „Eleganter Ruhnck.
αὐτίκα μοι.“ Vulgata genuina est.
Homerus II. IX. v. 474 — 476.

ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε
νύξ ἐρεβεννή,

καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας
πυκινῶς ἀραρυίας

ῥήξας ἐξήλθον.

Virgilius Georg. I, v. 202. 203.

si brachia forte remisit,

Atque illum in praeceps pronō
rapit alveus amni.

Ad VII. v. 2. Homer. Hymn.
in Mercur. v. 108. σὺν δ' ἐφόρει
ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμύϊετο
τέχνην.

V. 4. ἀναλθία. Significatione
activa, quam Lexicographi negle-
xerunt.

Ad IX. v. 1. πάντα λόγον ἰ. q.
ἐπὶ παντὶ λόγῳ s. ἐκ παντὸς λόγου,
ut πρόφασιν dicitur pro ἐκ προφά-
σεως, ἐπὶ προφάσει. Sic Euripides
Hec. v. 885. 886. καλεῖ δ' ἀνασσα
δὴ ποτ' Ὀλίου Ἐκάβη σὺν οὐκ ἔλασ-
σον ἢ κείνης χρέος.

V. 2. Μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλῳ. Ex
emendatione Valckenarii pro vulg.
μηδέ τι πάντ' ἄλλον.

Ad X. v. 1. Μοῖσας. Vulgo Μοί-
σας. V. Brunck. ad Epigr. adesp.
CCCXXVII. v. 2. et Wolf. ad He-
siodi Theogon. v. 60.

Ad XI. v. 1. αἰὲς. Ita Codices
pro vulg. αἰέν. Aristophanes Ly-
sistr. v. 1267. φιλία τ' αἰὲς εὖπορος
εἶη. [Vulgo φιλία δ' α. ε. ε.]

Ad XII. v. 2. ψιθυρίσδων. Al.
ψιθυρίσδω.

Ad XIII. v. 1. ἐπεὶ. Vulgo ἐπὶν.

Ad XV. v. 8. 9. Haec sic dedit
Wakefieldius:

X' ὥπως ἐν κώραις Λυκομηδί-
σιν, ἄβρὰ λέγοισα.

Κήλησε τὸν ἀπλάτον Ἀχιλλέα
Δηϊδάμεια.

V. 14. Idem: φέρων δυσδαίμον'
Ἄρηα.

V. 24. Idem dedit scripturam a
Lennepio commendatam.

Ad XVI. v. 8. συνέρασθαι. Vul-
go συνεράσθαι.

AD MOSCHUM.

Idyll. I. v. 1. τὸν Ἔρωτα τὸν
νύξ Valckenarius minus recte,
opinor, iungit sequentibus Εἴ τις
εἶδεν. Iungenda, ni fallor, verbo
ἐβώσσει, clamando quaerebat.
Similiter Euripides Phoeniss. v.
1161. 1162. βοᾷ Πῶρ καὶ Δικέλλας.
quod Valckenarius recte interpre-
tatur clamando petit. Post ἐβώ-
σσει subaudi λέγουσα τάδε. Home-
rus II. IX. v. 252. sqq.

ὦ πέπον, ἢ μὲν σοίγε πατὴρ ἐπε-
τέλλετο Πηλεὺς

ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγα-
μέμνονι πέμπεν.

τέκνον ἐμόν, πῶτος μὲν Ἀθη-
ναίῃ τε καὶ Ἥρῃ

δώσουσ', — — —

ubi Schol. ad τέκνον ἐμόν. Σημειοῦν-
ται τινες, ὅτι παρτίται τὸ τάδε λέγων.

V. 3. Δραπετίδας. Schneidero
deminutivum videtur. Malim inter
ea nomina referre, quae patronymi-
corum formam, non item vim, ha-
bent; cuiusmodi est ἐπαλίδας
Theocr. XXIV. v. 127. Eiusdem
commatis est προσαγωγίδης, de quo
v. Wesseling. ad Diodor. Sic. T. I.
p. 455 et πολυχαρίδης, de quo v.
not. ad Dionys. Halic. de Compos.
Verbor. p. 203.

V. 15. ἐμπεπύκασται. Moschi au-
ctoritas Schneiderum in rectam vi-
am ducere poterat.

V. 22. δ' ἐν αὐτῷ. Sic Codex. Vulgo δὲ οἱ αὐτῷ, ad quod neminem offendisse miror. Alterum utrum enim, aut οὗ, aut αὐτῷ, non ambo pronomina, poni oportebat.

V. 29. Μῆτι. Valckenarius: „Praeferrem cum Brunckio μῆ τι [imo μὴ τὸ] θίγης.“ Nullus hic locus pronomini τῷ; vulgataque scriptura optime habet. Thomas Mag. p. 662. — παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, οὔτις καὶ μήτις, ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, καὶ οὔτι καὶ μήτι, ἐπὶ οὐδετέρου. τί enim h. l. accusativus est, quem regit θίγης.

Idyll. II. v. 32. κέρσαι. Vulgo κέρσοι. Similiter in Dionysii Halic. Antiquit. Rom. T. II. p. 1199. pro νοήσοι scribendum νοήσαι s. νοήσεις.

V. 39. Ἐννοσιγαίου. Recte habet, nec debebat probari Teucheri conjectura Ἐννοσίγαιος. Infra IV. v. 8. Ἀνέμορος, ἦτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀνέμωρος ἐς λέχος ἦλθον. Sophocles Aiac. v. 490. 491. ἐπεὶ τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον.

V. 41. Ἡ τέ οἱ αἵματος ἔσκει. Herodes Attic. Epigr. v. 28. πλὴν δ' κεν αἵματος ἦσι.

V. 47. κνανή. Vulgo κνανῆ. Anacreon XXIX. v. 11. κνανωτίρη.

V. 50. θειή. Bion. VI. v. 9. θεή-ζα ἔργα. Proclus Hymn. IV. v. 16. ψυχὴν — θειήν.

V. 60. F. Ταρσὰ δ' ἀναπλώσας, ὥς τέ τις —. Forma ταρσὰ utuntur Leontius Epigr. V. v. 3. Nonnus Dionys. XXVIII. p. 736. v. 28. Wechel.

V. 82. οὐδὲ μὲν οἶος. scil. ἐστί.

V. 86. ὑπόγλανκ' ἔσκει. In has voces diremi antiquam librorum scripturam ὑπογλαύκεσκε, pro qua alii dederunt ὑπογλαύσεσκε s. ὑπογλαύσεσκε.

V. 98. ἀνηπύοντος. V. Meletem. Crit. I. p. 125.

V. 104. οἶά τε νῆϋς. Genuina haec scriptura. Wakefieldius: „Ita de nostra virgine Achilles Tati-
us I. 1. ἡ δὲ δίκη ἐπικαθετο τῷ ταύ-
ρῳ πλεουσης ΝΗΟΣ.“ Artemidorus II. c. 12. Ἔοικε γὰρ [ὁ ταῦρος]

τῷ ἰστίῳ καὶ τῇ καταρτίῳ τῆς νεῶς
δὴς διὰ τὰς βέρσας καὶ τὰ κέρατα.
Reiffius ad h. l.: „Vetustissima est
comparatio tauri cum nave. Et
multae gentes eodem vocabulo
taurum et navem designant.
Hanc comparisonem tangit Moschus
quoque Idyll. II. v. 102.“

V. 109. ἀνεπύλματο. Heynius ad
Homer. II. T. V. p. 431.: „ἀνεπύ-
λματο praeclare restituunt viri docti
Moscho II. 109. pro ἀνεπύλματο.“
Advertit tamen animum scriptura
editionis Iuntinae, ἀνεπίδματο.
Num hoc genuinum est, vertendum
subsilliebat? Simplex quidem,
significatu, ut videtur, saliendi,
reperias in Manethon. Apotelesm.
VI. v. 444. πιδναμένους τε νέφεσσιν.
Quamquam Dorvillius ad Chariton.
p. 667. de hoc loco: „ignorabilis
est vox πιδναμαι. — legendum
igitur puto: πιδναμένους τε νέφεσσιν.“

V. 110. ἔθει. Vulgo θελέν. Uti-
tur Moschus cum ceteris Epicis
forma trisyllaba. Eustathius ad Ho-
mer. II. p. 800. 28. Rom. Σημειώσαι
δὲ, ὅτι τὸ ἐθέλω, καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ
ἐφάνη, οὐ μόνον παρὰ τῷ ποιητῇ
τρισυλλάβως προσφέρεται ἀεὶ, ἀλλὰ
καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τὸ πλεον μετὰ
τοῦ ε, ὡς καὶ Ἀἴλιος Διονύσιος πα-
ρασημειοῦται.

V. 115. ἐστιχόωντο. Valckenarius:
„Sic Scaliger emendavit ab Aldo
vulgatum ἀντεχόωντο.“ Wakefield-
ius dedit ἀμπεχέοντο, his adscri-
ptis: „Nobis placet tentamen pro-
prium, corruptelae vestigiis fidelius
insistens.“ Pressius etiam insistet
ἀντ' ἐχέοντο.

V. 125. ὁμοιοι. Corrigo οὔροισι.
V. quae monui ad Moschum Man-
sonis p. 234. s.

V. 128. ἀλὶ ῥόθος. Valckenarius
ad Euripid. Hippol. p. 291. b. D.:
„Litora, ad quae se fluctus alli-
dentes sonitum edunt, v. 1005. ἀλὶ ῥό-
θους vocat ἀκτὰς: neque ἀλὶ ῥό-
θους, sed ἀκτὴ τις ἀλὶ ῥόθους scri-
psisse Moschus in Europa videtur
v. 128.“ In ordinem deinde hanc

coniecturam Vir Summus recepit. Mihi vulgata scriptura satis commoda videtur. Ἀλιόροος enim h. l. passive dicitur, ut passim περιόροος. Sic Herodotus l. c. 174. ξούσης τε πάσης τῆς Κνιδίης, πλήν ὀλίγης, περιόροον.

V. 140. Ἡ ἰάχα καί. Adde exemplis Melet. Crit. I. p. 131. congestis. Conf. Jacobs. ad Anthol. Graec. I. 1. p. 29.

V. 153. ἀνέηκε. Vulgo ἐνέηκε. V. Clark. ad Homer. Odys. II. v. 185. Heyn. ad II. T. V. p. 87. 143. et 689. quo ultimo loco aliud exemplum commutationis illorum verborum reperitur.

V. 160. ἐντυνον. Vulgo ἐντυνον, quod nollem Clarkius ad Homer. II. V. v. 720. probasset. V. Brunck. ad Epigr. adesp. LXXX. v. 5. (Lectio. et Emendat. p. 263.) ad Apollon. Rhod. IV. v. 1130. ubi obiter de nostro loco; denique ad Theognid. v. 198. Itaque vehementer miror, cum ἐντυνον, ut decebat, Mansonis editio vulgasset, nuper id pro errore hypothetae habitum esse. Audiamus Wakefieldium: „Sustuli, inquit, metricum opprobrium criticorum ἐντυνον: prout dudum correxeram epig. incert. LXXX. Brunck. anal. ubi verum vidit editor; ut mireris cum in Moscho mendam foedissimam reliquisse.“

Idyll. III. v. 9. Ἀδόνες. Infra v. 47. Ἀδονίδες. Neutram formam Lexica nostra habent.

V. 49. ὑπεφώνευν. Al. ὑποφώνευν.

Ad. 50. Ὀρνιθες. Gallinae. V. Theocrit. XXII. v. 72. 73. Statyllius Flaccus II. v. 2. θυσίην δρυν ὑποσχόμενος, pro quo v. 5. οὐκ ἔτι σοι θύσω τὸν ἀλέκτορα. Conf. Brunck. ad Aristophan. Av. v. 102, — ὑμεῖς dedi pro ἡμεῖς.

V. 60. περὶ σείο. Conf. not. ad Dionys. Halic. de Compos. Verb. p. 351.

V. 70. Τῷ. Valckenarius ex Brodaei conjectura Τῷ. Non opus. Longus p. 86. Villos. Ταῦτα μυθολογήσαντα τὸν Δάφνιν, οὐδέκα μόνον φιλήματα, ἀλλὰ πάνυ πολλὰ κα-

τεφίλησεν ἡ Χλόη. — Πρώαν, et v. 72. πρᾶν, olim. Glossar. Labbaei p. 163. b. Πρώην, — Olim, Ante. Herodotus l. c. 82. extr. κομῶντες πρὸ τούτου. quem locum excerpens Eustathius ad Homer. II. p. 165. 19. Rom. κομῶντες πρῶην.

V. 75. F. Πᾶσαν δὲ πληῖσαι φωνᾶς ἄλλα.

V. 94. 95. F. Πάντες, ὅσοις καπνὸν τελέθει στόμα βοσκολιασταῖς Ἐκ Μοισᾶν: ut iungantur τελέθει ἐκ Μοισᾶν.

V. 116. F. φάρμακον εἴλκεις. In idem Wakefieldium incidisse video.

V. 125. Malim ὥς κέ σ' ἴδοιμι.

V. 128. 129. Dedi emendationem Brunckii. Al. Αἰναιῖαισι — Αἰόσι. Pro hac voce in Cod. legitur ἄγγεσι, unde facile fuit genuinam scripturam elicere. V. not. ad Dionys. Halic. de Compos. Verbor. p. 208. et ad Tryphiodor. v. 537.

Idyll. IV. v. 27. τόκον. Sic Cod. Vulgo τέκος: „quam dictionem pro liberis ecquis unquam legit? Wakefieldius. τέκος, filius aut filia; τόκος, proles, etiam vi collectiva, ut hoc loco.

V. 65. Ἡ οὐχ. Al. Οὐχ.

V. 67. Fortasse nihil novandum. Interpret: qui calculator assideat nostris lamentis.

V. 76. ὁμόσση. Sic olim edebatur: recte. Vim haec voti habent, non item formam. Conf. not. ad Theocr. Idyll. XVII. v. 137.

V. 77. χειριότερον. i. e. ἥττον: minus. — ἥσι pro ἐμαῖς, quo sensu hoc pronomen Apollonio Rhodio passim restituendum, v. II. 226. et 776. coll. Brunck. in Append. p. 224. Verissime Heynius ad Homer. II. T. IV. p. 185.

V. 88. οἶος. Valckenarius ex conjectura νίδς.

V. 91. διὰ γλυκύν — ὕπνον. Idyll. II. v. 23. κνώσσουσιν Homerus II. VIII. v. 510. διὰ νύκτα. nihil aliud quam noctu. Theognis v. 680. Brunck. νύκτα διὰ δνοφερήν.

V. 93. ἐρδῇ. Vulgo ἐρδοι.

V. 117. *προτίσθην*. F. *κρατισθην*, quod etiam Iacobsio placuit. Herodot. de Vita Homeri p. 753. 97. *Διὸς γὰρ μετ' ὅπως ξενίου Διός*.

Idyll. V. v. 7. ζ' α. Vulgo *τάχα*, duabus ultimis litteris praecedentis vocabuli male iteratis. Certam emendationem, si satis commemini, ante multos annos praestantissimus Reizius in scholis publicis prodidit.

V. 10. *ἰχθῦς*. Vulgo *ἰχθῦς*: *perperam*. Sic passim legas, etiam in castigatissimis editionibus, *ἰχθῦν*, *ἰχθῦν*, etc.

V. 13. *τὸν ἄγριον*. Rarior hic vocis usus, neque probatus Grammaticis. Ammonius p. 3. Valcken. *Ἄγριος καὶ Ἀγρεῖος διαφέρει. Ἄγριος μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ὠμός· Ἀγρεῖος δὲ ὁ ἀγροῖκος*.

GODOFREDI HERMANNI

OBSERVATIONES

AD SCHAEFERI BUCOLICA.

In annotationibus, quas poetis bucolicis adiecisti, ut pleraque mihi visa sunt egregia, de quibus emendationes in Theocr. VII. 70. XXIV. 38. in textum illatas vellem, quaedam reperi, in quibus a te dissentiendum putarem. Haec benevole excipias rogo.

Ad p. 5, 16. Est sane hic vitium sed non in *τίχαν*, verum in sequentibus verbis. Neque enim hi versus heroici sunt, sed Priapeii. Veram lectionem, in quam, quum hos versus adspicerem, statim coniectura incidi, totidem litteris exhibet editio Zach. Calliurgi, *δέξαι τὰν ὑγίειαν*.

Theocr. I. 150. nihil mutandum esse, docet Eustathius ad Homer. p. 1349. 4. Theocriti verba interpretans *πρὸς κράναις ὄραν*.

II. 159. *Κῆμε* nusquam invenitur pro *κά με*. Et sic potius verba collocari debuissent, *αἰ δὲ κ' ἔτι με*. Quare aut defendendum erit *κῆμε* pro *καὶ ἐμέ*, aut alia facienda

emendatio. In priore versus parte non dubito quin scribendum sit *νῦν μὲν μιν φίλτροις καταθύσσομαι*, sive tu malis *νυν*: de quarum formarum usu nescio an unquam certi futuri simus.

III. 33. Cur *ἔγκειμαι*, persequor, urgeo, incumbo, mutandum sit, non video.

— 41. Rectissime vulgo *ἔλῶν*, Nam si ornatum poeticum omisisset, non *μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν εἶχεν*, sed *εἶλε* dixisset.

IV. 3. Ne hic quidem scio, cur Doricum *ἀμέλγεις* improbetur, nisi ob codices, quorum exigua in hoc genere auctoritas est.

— 7. *Ὀπώπη*, nisi fallor, agnoscit Greg. Cor. p. 117. Nec dubito quin hoc perfectum sit, Herodoto III. 37. *ὀπώπη* dictum. Inde aliud verbum natum est *ὀπωπίω*, bis in Orphei Argonauticis occurrens. Neque in Theocr. IV. 40. V. 33. XI. 1. *λελόγγχει* et *πεφύκει* mutare ausim

ut praesentia Dorica. Monet enim maxime versus XI. 1. in quo si *πέφυκεν* scriberetur, vereor, ne idonea exempla desint, quibus in illa hexametri versus sede syllaba per *ν* paragogicum producta inveniatur.

— 33. Non potest comparari τὸ ποταῶν, τὸ Λακίνιον. Sic enim interpungendum. Hic vero quidni perversitas orationis meliore distinctione tollatur: αἶθε λάχοιεν τοὶ τῷ Λαμπριάδα, τοὶ δαμόται ὄκκα θύοντι τῇ Ἠρᾷ τοιόνδε.

V. 47. At in vulgata lectione oratio longe magis poetica est.

— 148. Recte vulgo legi πρὶν ἢ γ' ἐμὲ, versus docet, aliter mala caesura laboraturus.

IX. 21. Non dubito quin vulgata multum praestet correctioni Valckenarianae.

XIV. 22. At vulgatam etiam scholiastes agnoscit, nec quidquam caussae video, quare mutetur. Imo studio quaesita ambiguitas ita, ut vulgo, neque aliter legi postulat.

— 37. Non mutanda est vulgata distinctio, non solum ob caesuram bucolicam, sed etiam quod utrumque orationis membrum nomine ἄλλος incipere debet; maxime vero, quod ὑποκόλπιος, secundarium vocabulum, nullo modo in initio poni potuit.

XVI. 4. Certissimum est apud Homerum Iliad. VI. 479. recte legi εἴησι, apud quem et haec formula saepius invenitur, et aliis locis coniunctivus pro futuro est.

XVII. 66. Aliquid similitudinis habet Eurip. Troad. 1229. ὦ πότ' οὔσα καλλίνικε μήτηρ.

XXIV. 68. Vereor ne καὶ ὥς scripserit, post versum autem 69. exciderit aliquid.

— 96. Ἔστεμμένω et propterea displicet, quod non additum est, quamnam re, et quod parum credibile est, aquam non simplici ramo, sed vittato sparsam esse. Ἔστεμμένον ὕδωρ θαλλῶ exquisite dictum puto de aqua ubique adhaerente fo-

liis rami. Nam στέφειν proprie est nostrum *stopfen*. Inde idem fere est ac *congerere*, ut Aesch. S. c. Th. 50. 234. ubi v. var. lectt.

XXV. 103. At καλοπέδιλα tam insolenter dictum est, ut, nisi gravissima auctoritate muniatur, non videatur defendi posse.

XXVII. In hoc carmine miratus sum, quod, cum singulos versus puella, singulos Daphnis habeat, ea lex ter violata sit.

Epigr. VIII. 3. Miror πολλὰς quoquam defendi potuisse. Moschi locus nullo pacto comparari potest, in quo πολλὸν adverbialiter dictum esse epicus sermo docet. Nec de ea re dubitari potest. Fortasse in Theocrito scribendum ἀντὶ δὲ βώλου πατρίδος.

Mosch. I. 22. Non debebat codicis lectio ἐνι αὐτῷ recipi, quae nullum prorsus sensum praebet. Recte vulgo, modo recte scribatur, πολὺν πλεῖον δὲ, οἱ αὐτῷ βαιὰ λαμπὰς ἔοισα· τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει. Οἱ αὐτῷ, ut idem et μὲν αὐτὸν non semel apud Homerum, abundante secundo pronomine. Quem usum tetigit Apollonius Dyscolus de syntaxi. Paullo ante, v. 19. necessario scribendum τυτθὸν οἱ.

II. 125. Nullam video necessitatem, quae vulgatam reiicere cogat.

— 128. At longe aliud est περιόρῳος. Ἀλιόρῳος autem passive dici potuisse, non credam. Immo frequens poetarum usus tantillam mutationem, ut ἀλιόρῳος, mihi quidem etiam efflagitare videtur.

III. 75. Si sic legeretur, ut tu corrigis, ego corrigendum arbitrarer, ut vulgo legitur. Nam ita longe magis poetica est oratio.

— 125. Mihi semper visa sunt coniungi debere, ὥς κεν ἴδοιμι καὶ εἰ Πλουτῆϊ μελίσδεις, sic ut per hyperbaton καὶ εἰ pro εἰ καὶ dictum sit: ut viderem, an etiam Plutoni caneres. Certe καὶ saepe mirum in modum non suo loco ponitur.

I D E M

DE SCHAEFERI APPENDICE

AD BASTII EPISTOLAM CRITICAM.

H. S. S.

Magna cum voluptate et Bastii doctam epistolam, et ea legi, quae tu ad eam adiecisti. In his tamen ea, quae p. 29. seq. de *μη δέ* adnotasti, dubito an non ex omni parte vera sint. Nam etsi in Herodoti locis *μη δέ* rectissime repositum est, tantum abest tamen, ut id in Homeri versibus fieri possit, ut id ipsi illi Herodotei loci prohibere videantur. Ego sic de hac re sentio. *Δέ*, quod est in particula *μηδέ*, copula est, quae quum ubique, nisi ubi *μηδέ* significat *ne quidem*, ad verbum primum referri debeat, fieri non potest, quin, ubi *μη* ad aliud verbum spectat, divisim *μη δέ* scribatur: *μη δέ ποιεῦντα ταῦτα, μηδὲ ἀποφαινόντα δικαίην ζόην, ἰδύνεσθαι θανάτῳ*: i. e. *ἰδύνεσθαι δὲ θανάτῳ, μὴ ποιεῦντα ταῦτα*. At ubi et *μη* et *δέ* ad idem verbum pertinent, ibi, si aliquem ego usum Graeci sermonis habeo, numquam *μη δέ*, sed semper *μηδέ* dixerunt Graeci, non quod *μη δέ* dici non potuerit, sed quod in istis loquutionibus *μηδέ* ut copulativum, non ut adversativum cogitare soliti fuerint. Eodem modo Latini *ac non* dixerunt, et nos *und nicht*, ubi, si haec aliter mente conciperentur, adversativae particulae locus foret. Epicae orationi *μη δέ*, ac magis etiam *οὐ δέ*, prorsus repugnat.

Neque ullum in Homero memini locum, qui *μη δέ* scribi postulare, si verba sic, ut poeta voluit, intelligantur. Illud enim, *μη δ' οὕτως*, alius est disputatonis, cognatae forsitan, sed latius tamen patentis.

P. 34. Lepida mihi visa est dubitatio de usu vocis *ταμίη*. Nam qui factum est, ut nec Reiskius, nec Bastius, nec tu recordaremini, quod centies legeratis,

*σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρίθηκε
φίρουσα,*

*εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαρίζο-
μένη παριόντων,*

et alia non pauca exempla, quae ille fons omnis Graecitatis suppeditat? In fine adnotationis tuae *non feliciter*, puto, scripseras.

P. 49. Vocabuli *οἰστροπλήξ* inventor, ut videtur, Aeschylus est in Prom. 682. ubi vulgo *οἰστροόπληξ*. Sed Rob. *οἰστροόπληξ*, cod. Viteb. *οἰστροπλήξ*. Ab Aeschylo accepit Sophocles Elect. v. 5. ubi est *οἰστροπλήγος*.

In Theocriti I. 85. scribendum puto *ζάτευ'*: quin quaere eam. Utuntur hoc verbo Hom. h. Apoll. 215. Merc. 392. Hesiodus O. et D. 398. Vulgatae lectioni res ipsa repugnat. Neque enim quaerebat, sed fugiebat Daphin puella. Nonnus XV. 307. p. 430. 20. *ἄ πόσα Δάφνις αἶειδεν ὁ βουκόλος· ἀμφὶ δὲ μοῖπῃ παρθένος ἀστιβέσσιν ἐκένθητο μᾶλλον ἐρίπναις, ποιμενίης φεύγουσα*

βοῆς μέλος. Adstipulatur Virgilius, qui e praecedentibus Theocriti verbis illud hausit, *tua cura, Lycoris, perque nives aliam, perque horrida castra sequuta est.*

I. 95. s. fortasse scribendum, ἦνθ' ἔγε μὲν ἀδεία καὶ ἂ Κύνρις, γελάοισα, ἀδεία μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα. *Ἀδεία* cum ἦνθε, ut constructio docet, iungendum; *venit hilaris*: v. Soph. Oed. R. 82. *Ἀάθρια*, fortasse aliquando *ἈΑΘΡΑ* scriptum, ex *ἈΔΕΙΑ*, quod male repetitum e praegresso versu pro ἀδεία fuerat, depravatum videtur. Sensum certe *Ἀάθρια* praebet plane contrarium, quam debet.

102. Eustathii auctoritas quum aliquanto potior videatur codicibus et scholiis Theocriti, legendum puto: (ἦδη γὰρ φράσδ', οὐ πάνθ' ἄλιον ἄρμι δεδύκειν) iam enim dic, non omnes mihi soles occidisse. Dicuntur haec cum quadam acerbitate in hanc sententiam: iam consolare me, si vis mitis videri, tamquam qui non prorsus perierim.

II. 34. Rhadamanti hic nomen latere, et res, et ineptum illud ἔ' ostendit. Quare, nisi singularis quaedam forma huius nominis Theocrito placuit, scribendum putem, κινήσαις Παδάμανθον, ἢ εἴ τι περ ἀσφαλὲς ἄλλο.

— 80. Receptam vellem exquisitiorem lectionem λιπόντων.

— 142. Vide ne scribendum sit θουλλέωμι.

— 146. Nullum in hoc carmine indicium est, unde Simaetham colligas saltatricem fuisse. Quare merito displicebit, quod suam quamdam ἀλλητριίδα commemorat. Scholiastae explicatio γείτονος, lectio cod. Vat. ἀλλητριίδος, et glossa ἀλληστριάς, quae scribenda est ἀλλιστριάς, faciunt, ut credam Theocritum ἀλλιστριάδος scripsisse. Vocabulum hoc notare videtur eam, quae in eadem domo habitat.

II. 149. Ἐράται metro repugnat, ἔράται usui. Scribendum videtur ἔρα' τεν.

— 159. Iam, si recte memini significavi tibi, legendum mihi videri, νῦν μὲν μιν (s. νιν) φιλιτροῖς καταθύσομαι.

IV. 49. Scribe ῥοικόν τι λαγωβόλον. Scholiastae, qui vulgatum tuetur, interpretatio vereor ne ridicula sit.

— 61. Miror servatum ἐνάργει.

V. 1. Scribendum videtur τόνδε Συβάριτα, et mox v. 5. τὸ γὰρ ποκα, δῶλε, Συβάριτα ἐκτάσω σύριγγα;

— 36. Scribendum puto ὕμνασι τοῖςδ' ὀρθοῖσι.

XIV. 22. Carmen XIV. et XV. παράλληλα sunt, utrumque ad imitationem mimorum Sophronis factum, alterum ad virilium, alterum ad muliebrium. Ut in XV. ita in hoc quoque omnia plena sunt proverbiorum. Hinc scribendum puto: οὐ φθειγξῇ; λύκον εἶδες, ἔπαιξέ τις, ὃ σοφὸς εἶπεν. Hic duo sunt proverbia: unum, λύκον εἶδες, de his, qui lupo repente viso prae terrore obmutescunt; alterum, τοῦτω σοφὸς εἶπεν, huic rem indicavit aliquis sapiens, de his, qui quod bene celatum credebatur, resciverunt. Hoc igitur dicit: aliquis, qui nescio quomodo resciverat Lycum ab illa amari, ludebat, λύκον εἶδες. Huiuscemodi proverbia, quorum magna copia est in Theocriti carminibus, nihil mirum, si a collectoribus proverbiorum praetermissa fuerunt. Simili modo defendi poterit a criticorum conatibus versus, qui legitur IV. II. πείσαι τοὶ Μίλων καὶ τῷς λύκος ἀντίκα λυσσῆν. *Λυσσῆν* ibi proprie intelligendum puto de luporum rabie. Vis proverbii in consociatione posita est duarum rerum non sociabilium, πείθειν et λυσσῆν. Quam enim, qui lupos suadendo rapidos reddere studet, frustra sit, usurpatur hoc proverbium de iis, qui facere aggrediuntur, quod facere nequeunt.

XV. 7. Nescio an ἐκαστοτέρω servandum sit, ut forma, quam vulgus usurpaverit. Modo deinde μεν, vel, ut scholiastes habuit, μοι scribatur.

— 25. Hic quoque vereor, ne vulgaris sermonis exemplum habeamus, quod ex ea lectione, quae apud Greg. Cor. est, sic scribendum puto: *ὦν ἴδες, ὦν εἰπᾶς κεν ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι.* de his, quae vidisti, poteris tu aliquid narrare ei, qui non vidit. Ut nos dicimus: *von dem, was du gesehen hast, hättest du auch einem, der nichts gesehen hat, was erzählen können.* Quum dicendum fuisset, *τούτων εἰπᾶς κεν*, videtur vulgus hoc conformasse ad similitudinem talium, *ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην.* Sophronis mimos si haberemus, saepius parum profutura esset grammatica.

— 94. *μὴ φνίῃ* scribendum esse monui in censura gramm. Matth. in ephemer. Lips. 1807. n. 110. p. 1756.

— 125. Distinguendum videtur: *πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω, μαλακώτεροι ὑπνω,*
(*ἃ Μίλατος ἐρεῖ, γὰρ τὰν Σαμίαν καταβόσκων*)
ἔστρωται κλῖνα, τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα.

Iungenda enim puto, *πορφύρεοι δὲ τάπητες ἔστρωται κλῖνα.* Nam quum vellet dicere, *πορφύρεοι τάπητες ἔστρωται*, post interiectam parenthesis aliud ponit substantivum, eique verbum accommodat.

— 149. Mirer, si sic scripserit Theocritus, quem ita potius dedisse crediderim:

*χαῖρ', ἀγαπάτ' ὦ ὄνι, καὶ ἐξ
χαίροντας ἀφικνεῖ.*

XXI. 47. seqq. Foedissime corrupto loco aliquid lucis afferunt veterum librorum, maxime Aldinae et

cod. Vaticani lectiones. Scribendum puto:

*τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον
τῷ χεῖρει, τεινόμενον περικλώμενον. εὐρον δ' ὄντα,
πῶς κεν ἔλω μέγαν ἰχθὺν ἀφανροτέροισι σιδάροισι.
εἴθ' ὑπομιμνᾶσκων τῷ τρώματος,
ὅτ' ἐμὲ νύξεις;
καὶ νύξας, ἐχάλαξα· καὶ οὐ φεύγοντος, ἔτεινα.*

Hoc dicit: Arundinem manus tenebant motu piscis curvatam, quum inflexa tenderetur. Copula, quae, si post *εἶχον*, ut vulgo, interpungitur, abesse non potest, recte abest post *εὐρον*, quod voce magis intenta pronuntiandum est, quo significetur, *ὄντως εὐρον.* Mimicam orationem, quae in hoc versu est, *εἴθ' ὑπομιμνᾶσκων τῷ τρώματος, ὅτ' ἐμὲ νύξεις;* parum intellexerunt interpretes. Volebat piscator hoc dicere: haesitabam, quid facerem: inde piscem accepti vulneris admonens, tentabam, quid facturus esset. Pro his postremis verbis admodum venuste dicit *ὅτ' ἐμὲ νύξεις;* i. e. certe tu me non vulnerabis, sed ego te. Tum pergit, *καὶ νύξας, ἐχάλαξα:* i. e. repente attracta arundine laesi piscem, statimque remisi: quumque ille non fugeret, eduxi eum. Plena oratio esset: Motu arundinis pisci vulnus renovans, cogitabam, non tamen illum mihi, sed me illi metuendum esse.

Haec nunc quidem ad Theocritum mihi in promptu erant: tu utere iis, si tibi aliquid veri continere videntur; sin minus, oblivioni tradere satius erit. Vale.

EDITORIS NOTAE

AD THEOCRITUM.

Idyll. I. vs. 2. Verisimilior visa lectio & cum distinctione post παραῖσι, quam et comprobare videntur scholiastae verba: καὶ ἡ πίτυς ἐκείνη, ἣτις ἐστὶ παρὰ ταῖς πηγαῖς, μελίζει, ut igitur μελίσσεται ad ψιθύρισμα et πίτυς referatur, haec autem faciant ἐν διὰ δυοῖν. Vulg. α π. τ. π. μ.

V. 6. κρήνης libri. Alii κρέας. Ceterum χιμάρω pro χιμάρου vett. edd. Al. χιμάρω.

V. 13. Repetitur hic vs. V. 101.

V. 58. τυρώντα Porsonus. Al. τυρόντα.

V. 59. Sic Ald. Al. οὐδ' ἔτι.

V. 65. ἄδ' ἔφ. Sic vulg.; rhythmo saepe usitato a Theocrito. Al. ἄδέα φ.

V. 107. Genuinus redit V. 46. At hic spurium recte incluserunt recc.

V. 110. Pro τὰλλα al. πάντα.

V. 125. Sic vulgatam Ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον egregie correxit Lamb. Bosius, et receperunt recc. *Helicae Lycanidae sepulcrum monumentumque altum.*

Idyll. II. τὸν ἐμὸν — φίλον codd. dedit Boissonadius pro vulg. τὸν ἐμοὶ β. ε. φ. — Pro βαρὺν εὖντα Meineckius scripsit βαρυνεῦντα, h. e. βαρυνέοντα, ad modum πορφυρέω pro πορφύρω.

V. 34. Vulg. ῥ' infert post κινήσεις, quod tamen deest in quibusdam cdd. Ceterum adamas non est lapis, sed metallum, e quo columnae palatii Plutonis factae credebantur, sicuti et fores et omne pavimentum.

V. 50. ἴδοιμι scil. μαινόμενον. — περάσαι 3. opt. aor. irruat in aedes meas. Vulg. ὧς καὶ Δ. ἴδοιμι καὶ ἐς τ. δ. περῆσαι Μαιν. ἱκελον. Al. ἱκελος haud pauci libri repraesentant.

V. 58. κακὸν ποτὸν codd. quod alii inverso ordine.

V. 61. Alii ἐκ θυμῷ δέδεμαι, alii ἐκ θυμῶ δέδεμαι. h. e. aut: toto animo adligata sum, aut: ligata sum ex animo. Et prius habet Wuestemannus, alterum Meineckius cum Boissonadio.

V. 62. ἐπιφθύζοισα cum codd. scribendum, ideo quia Spohnio iudice post φ haud facile σδ positae sint ab Theocrito. — Pro μάσσω, quod propter sensum unice probandum, codd. πάσσω. Correxerunt Ahlwardtius.

V. 70. Alii Θευμαρίδα, alii Θευχαρίδα.

V. 74. Meineckius: τὰν Κλεαρίστας.

V. 80. Pro λιποῦσι recc. λιπόντων. Utrumque codd.

V. 83. κοῦδέ τι. Mein. κοῦδ' ἔτι.

V. 107. κοχύδεσκεν. Al. κοχύεσκεν.

V. 109. κνυζεῦνται. Al. κνυζώνται.

V. 126. αἶ κε Meineck. Al. εἶ κε.

V. 142. Pro vulg. θρυλέοιμι Hermannus subiunctivum θρυλέωμι hic requiri iudicavit, quem reposuit Meineckius.

V. 146. Vulg. τὰς γε ἐμὰς. Nostrum habet codex Florentinus. Mein. τὰς ἡμὰς.

V. 149. ἐράται. Vulg. ἔραται.

cuius tamen brevis media. Nostr. Mein. cum cod. Lips. teste adducta Sapphone, quae cecinerit: ἐγὼ δὲ καὶ ἡ νοτιῶτις ἐράται. Cf. Apollonium Synt. p. 291. l. 25.

V. 151. τόσον scil. ἐπὶ μοι scil. mater Philistae, et iam sequuntur verba eius: αὐτὴν — πνυκάσθεν. Quae ipsa vetulae verba esse, e versu 154. intelligitur. Quare non opus Meineckii emendatione οὐνεκα pro αὐτὴν scribentis. Nec ἔρωτος maiuscula cum Kiesslingio scribendum, siquidem puella amata intelligenda. Cf. IV. 59. Dictio ἐπιχειῖσθαι τινος reddit XIV. 18. et est: infundi sibi iubere vinum, quod bibatur in honorem amicae. Plerumque autem vinum accusativo ponitur, ut l. c. ἀκράτον, quod ipsum et Toupus reponi voluit. Codd. tamen aut ἀκράτω aut ἀκράτω, quorum posterius rece., et int. de meraco sibi infundi iussit.

Idyll. III. quod certis quasi strophis distinguendum esse, non dubium videtur.

V. 5. Mein. κορύνψη. Vulg. κορύνη.

V. 26. includendum iudicat Iacobsius, et inclusit Wuestemannus, quia et stropharum et sensus concinnitas turbaretur; Meineckius neque huic uncinos adhibuit, neque omnino strophas distinxit.

V. 27. Vulg. καὶ κα μὴ ποθάνω. Quod quum nullum sensum haberet, Graecus dederat καὶ κα δὴ π. quod receperunt rece. — Pro τὸν Bergk. i. e. τινι. Sed cf. II. 3., ubi similiter accusat. ἐμὸν pro ἐμοί repositus ex codd.

V. 35. ἐριθακίς, mercenaria, minuscula scribendum.

V. 41. ἐν haud pauci libri. Vulg. ἐνί.

Idyll. IV. vs. 21. θύωντι coniunctivum habet ed. princ. et videtur legisse scholiasta, qui int. θύων θύωσι.

V. 22. Vulg. κακοχράσμων, quod foret pro κακοχράμων i. e. pauper. Nostrum rece. ex uno cod. Harl. ut

sensus sit: malignus enim istius domi animus.

V. 40. Al. ὅς μ' ἐλελόγγει, al. ὅς με ληλόγγει. Nostr. Kiessl.

V. 25. Λεπαργος cum Mein. maiuscula scripsi.

V. 56. ἐρηγῆς rece. Al. ἐρπεῖς. Codd. ἐρηγῆς.

Idyll. V. v. 1. Ferri nequeunt vulg. τὸν Συβαρίταν propter versus 72. et 73. in quibus Lacon dicitur Thurius et mercenarius Sybartae, Comatas contra Eumarae Sybaritae caprarius. Igitur scribendum, quod censuit Hermannus, τὸνδε Συβάριτα. Sic enim legitur et vs. 5. et 72. et 74.

Vs. 2. Scito Laconis nomen non significare Lacedaemonium, sed esse personae proprium, longaque a pronuntiari et hic et vss. 9. 14. 86. 136. 143.

V. 5. Vulg. Συβάριτα. Kiessl. Σιβύριτα. et sic ubique.

V. 18. Pro αἶτε μοι vulg. αἶτ' ἐμὴν.

V. 30. Vulg. τὴν, (ἴδ' ὁ τρώγος) οὗτος ἔρισδε. uti et fere libri. Rece. τινὶδ' ὁ τρ. οὗτος, ἔρισδε, τινὶδ' pro τῇδε, ἐνταῦθα, posito.

V. 34. στιβάς ἄδε, corrigente Meineckio. Vulg. στ. ἄδε.

V. 57. Vulg. τετράκις. Illud plurimi libri.

V. 78. Legebatur ἐς πόλιν. Emendavit Bergk.

V. 109. Vulg. ἄβαι. Al. αὔαι. Illud Graccum esse negatur; alterum sensu caret. Quare nostrum Meinecke dedit, ad formam ὑβός, κυφός, al. Sensus autem ἡβῶσαι, ut int. schol.

V. 115. Pro ποτίονται alii: φορίονται.

V. 118. Pro τᾷδε rece. τεῖνδε.

V. 126. πότορθρον uno verbo Meineckius. Vulgo ποτ' ὄρθρον.

V. 147. Vulg. κορυττίλος. Nostr. Kiessling. ex codd.

Idyll. VI. v. 16. φρύγει Boissonadius. vulg. φρύττει.

Vs. 41. Versus ex X. 16. inepte adscitus, deest adeo in codice uno eoque praestantissimo, et videtur tollendus.

Vs. 46. Vulg. οὐδ' ἄλλος. Mein. οὐδ' ἄλλος, i. e. οὐδέτερος.

Idyll. VII. v. 4. i. e. καὶ Ἀντιγένης.

V. 11. Βρασίλα vulg. At Valckenarius Βρασίδα ex uno codice.

V. 23. ἡλαίνονται ed. Florent. et Meinecke. Vulg. ἡλαίνονται.

V. 28. συρίκταν ἔμμεναι. Hoc ordine Palatini codd. Vulg. ἔμμεν συρίκταν.

V. 77. ἐσχατόωντα e codd. Mein. Vulg. ἐσχατόεντα.

V. 116. Idem κατοικεῖντες, monente Hermanno. Vulg. καὶ οἰκεῖντες.

V. 145. Vulg. ἄμμιν.

V. 156. Vulg. αὐθις.

Idyll. VIII. v. 18. ἔγω e conjectura Brunckii recepit Meinecke, suadente versu parallelo 21. Vulg. ἐγὼ.

V. 40. Quae post hunc v. sequuntur duae strophae amoebae, transpositae a nobis sunt, personarum tamen nominibus et postremo cuiusque strophae versu in suis locis relictis, ipsa re suadente. Non enim Menalcae apta erant: οὐθ' ἀτα πλήθουσιν, et: ἐνθ' ἀ καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται, quia Menalcas et opilio est, et puerum amat; non autem Daphnidi aptum: ἐνθ' οἷς, ἐνθ' αἶγες, et: ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν, ideo quod Daphnis et bubulcus est, et Naidem amat, quam et in matrimonium ducit vs. 93. Igitur apparet, faciendum fuisse, quod fecimus. Nam in vulg. 45, 46, 47, 44, canit Menalcas, 41, 42, 43, 48, autem Daphnis. — Imperfecte medetur Meineckius ad vs. 43.

V. 41. Vulg. οἷς, quod tamen plurali numero vix admittendum videtur brevi ultima.

V. 42. Χαί Meineckius dedit pro καὶ, propter antistrophicam τὰ νέα.

V. 47. Vulg. ἐνθ' ἂ καλὰ παῖς ἐπ. pessimo versu in re tam lepida. Igitur dedi quod olim proposuerat Meineckius, suadente id v. 93.

V. 51. Vulgata: καὶ λέγε Μίλων, ὡς Πρωτεύς κ. τ. λ. Codices Μίλων.

Quare nostram Meineckius proposuit, nisi quod ille δ Πρωτ. — Scholiasta tamen legit Μίλω, ὡς Πρωτ. et ait Μίλω positum esse pro Μίλωνι.

V. 52. V. n. ad v. 51. — Perspicitur autem desiderari stropham, qua Daphnis praecedenti respondeat, dein sequentem, hoc est, penultimam tribuendam esse Menalcae, ideo, quia postrema necessario Daphnidi tribuenda, quippe in qua de puellae amore sermo est, qualis fuit Daphnidis, non autem Menalcae.

V. 56. Vulg. τὰν Σικ. Nostr. ex emendatione.

V. 72. Vulg. καὶ μ' ἐκ τῶν ἀντρῶ. Codd. καὶ μ' ἐκ τῶν ἀντρῶν aut τῶν ἀντρῶ, unde nostrum proposuit Hermannus et recepit Meineckius. Atque γὰρ saepe sic ab initio orationis.

V. 77. male adscitus ex IX. 7. et a Boissonadio adeo eiectus, siquidem versuum numeri aequalitatem tollat.

V. 84. Sic vulg. et recc. Al. τὰς σύριγγος.

V. 91. Al. ὅτερος ὥς καὶ νύμφα γαμηθεῖσ' ἀκ. Nostr. Wuestem. et Mein.

Ceterum haud obscura deprehenduntur per omne hoc carmen signa, e quibus apparere videatur, totum non esse Theocriti, sed alius cuiusdam mediocris poetae imitatoris. Ac primum vs. 1. non Theocriteum videtur epitheton χαρίεντι. — V. 5. mirum v. ἀγόρευε, et item dictio ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν. — V. 7. νν. ὅσσον θέλω αὐτὸς quid sibi velint vix quisquam dixerit. — Porro vs. 11. usus verborum χορήσδω et ἐξιδεῖν plane mirus; versu autem 12. repetitio earundem vocum, paupertatis poeticae est. — V. 21. non placet, quod ipse quoque Daphnis σύριγγα praemium ponit; potius aliud quid Theocr. fecisset. Etiam displicet vs. 19. repetitio vs. 22. facta; denique quod omittit Daphnis dicere, se positurum esse τὴν σύριγγα, quod certe disertis faciendum erat. — Vs. 35. ἐκ ψυχᾶς absonum ab re et sententia

videtur. — V. 38. nimia laus quod se praedicat Daphnis *ὁμοῖον ταῖσιν ἀηδονίσιν μυσσίδειν*. — Cur autem Menalcas, opilio quum sit, vs. 49. sqq. ita subito caprarium se gerat, non perspicitur. — Vs. 56. nisi emendetur, ex cod. lectione plane soloecus est. — V. 57. sqq. mira compositio amoris cum quatuor malis, quibus expositae sint arbores, aquae, aves atque ferae; qua comparatione nihil absurdius cogitari potest. Atque huic naevo nulla transpositio mederi poterit. — Vs. 63. sqq. sequuntur duae odae finales, quemadmodum et Idyllio IX., pariter supposititio, simile quid accinitur. Quae finales odae quum opponantur vs. 61. et 62. amoebaeo carmini quod praecessit, ipsae tamen quoque sunt amoebaeae, nec opponi recte possunt. — V. 64. ineptum est, quod dicit Menalcas: nam qui *πολλάσιν ὀμαρτεῖ*, non est *μικρὸς*. — Vs. 68. Verborum *οὔτε φνύται* tantum non plane nullus sensus. — V. 72. *καμὲ* quo iure dicat, non intelligitur; nihil enim simile protulerat Menalcas. — Et vs. 73. inepta adj. *καλὸν* est repetitio in oratione obliqua. — Vs. 75. male quadrat *εἰρπον* ad *τὰν ἀμετέραν ὁδὸν*. — Quae porro sequuntur, cum praecedentibus nullo modo conciliari queunt. — Vs. 82. absonum, quod ipsum *στόμα* cantantis laudatur; quod rectius fieret basiantis. Nam in idyll. I. Vs. 146. *τὸ καλὸν στόμα* longe alio sensu adhibitum legitur. — Vs. 87. mira dictio *ὑπὲρ κεφαλᾶς*. Ac vs. 88 — 91. contorta plane coniunctionum comparatarum transpositio, et omnino oratio ab initio plane abrupta. — Vs. 91. stultum est quod victi dolor comparatur dolori puellae desponsatae, et abnormis forma *γαμεθεῖσα*, quae nulla eget excusatione aut explicatione, in carmine, quod nihili est et supposititium. — Denique non convenit in Daphnidem matrimonium vs. 93. commemoratum, quippe qui ab amore abstinuerit. Cf. Idyll. I. — Quibus omnibus moveor, ut carmen Theocrito abiu-

dicem. Quod qui eidem vindicare tentant, videant, ne et arti et poetae male consulant.

Idyll. IX. Non dubium esse debet, hoc quoque idyllium totum esse supposititium, quippe in quo et stulta ubique imitatoris manus et inepta pleraque singula cuique res accuratius perpendenti facillime pateant. Sic iam ineptus est v. 1. singularis *βωκολιάσδεο*, quum et Menalcas sit alloquendus; inepta repetitio v. 2. *ὠδὰς ἀρχεο πρᾶτος*, inepta forma *ἐφεψάσθω*. ineptus totus vs. 3. et praesertim praepositionis *ὑπὸ* usus. Sed et error est, quod Menalcas ut bubulcus consideratur. Inepta v. 4. *ἐν φύλλοισι*, et vs. 6. *ἐμπροθεν* et *ἄλλοθεν* pro *εἰτα* et omnino optativi hoc loco. Vs. 7. sqq. illud *ἰδὺν* imitatio est ex I. 1. et VIII. 76. 77. at vs. 8. inepta *χὼ βωκόλος*, *ἰδὺν δὲ κήγῶν*, siquidem Daphnis quoque ipse *βωκόλος* fuit. V. 9. *παρ' ὕδωρ* deprompta ex VIII. 78. at inepte additum *ψυχρόν*, siquidem haec hibernum tempus spectare debent. Cf. vs. 12. Quare autem omnino *σιβὰς* ad aquam? Stulta porro deductio pellium vs. 10. 11. a tam infelici eventu, et offendens usus praep. *ἐκ* vs. 10. Etiam ineptum, quod vs. 12. nulla additur caussa, quare calorem aestivum minime curet, et comparatio vs. 13. valde insipida et jejuna et ridicula, quam hic adhibere non erat loci. Porro v. 15. mira plane allocutio: *Αἰτνὰ μᾶτερ ἐμὰ*; et v. 16. *κοίλαις ἐν πέτραισιν* inepta tautologia cum *ἀνιῶ*. Et v. 18. ridiculum, ovium quas haberet, h. e. viventium, vellera ei ad caput pedesque iacere. Et v. 19. quid sibi vult *πὺρ δρύϊνον*? quod certe nemo sanae mentis poeta dixerit. Quid enim refert, qua ex arbore fuerint ligna? Mirus porro usus particulae *τοῖ* v. 20. uti et v. 16. et constructio *οὐδ' ὅσον*, ἢ pro *οὐ τόσον*, ἢ. Denique quam clauda et non huius loci sit comparatio v. 21., quivis videt; quae recte haberet, si post *χείματος* additum legeretur: *θέρους παρίον-*

τος. Contra syntaxin porro est v. 22. *μὲν*, sequente altero *μὲν* v. 23. A vs. 22. autem sequuntur praemia, de quibus in initio carminis nec syllabam commemorat, sicut neque loquentis persona illic, quod tamen oportebat, ullo verbo est significata aut introducta. Et sing. *δῶρον* in duobus minus aptus. V. 24. *μοιμάσατο* modo non recte habere videtur, et *τέκτων* non aptus esse artifex. V. 26. *σιτήθην* est: *ipse edi*, scil. solus. At v. 27. ait, se carnem in quinque partes dissecuisse, et quinque hominibus dispertivisse; qui unde venerint, plane mireris. V. 29. qui sint illi *τήνοισι*. ignoratur, et pariter qui sit sensus atque constructio vs. 30. Quam claudicans sit comparatio vs. 31., 32., apparet, quum poeta non possit dici par Musae, ut *τέτιξ τεττίγι*. Ineptum porro, quod optat, sibi aedes refertas fieri Musae aut cantus. Cum dulcedine autem Musarum somnum comparare, certe dormitantis erat; et vs. 34. *ἐξαπίνας* sensum habet nullum. Quae autem praerogativa, quod poetas Circe non delenierit, quae mille annis antevixerat? — Ita, inquam, inepta sunt tantum non omnia, nec solum ea, quae spuria iudicavit Fr. Iacobsius, sed et reliqua pleraque, nec opus emendationibus in tam nihili imitatorioque commento. Dedimus tamen vs. 26. *Υκαρίαισι* cum Bergkio. Nam *Ἰκαρίαισι* plane absurdum videtur.

Idyll. X. 6. Vulg. *δείλαν τε καὶ ἐκ μ.* et scholiasta ait, duplicem esse *δείλαν*, primum *ἑῶαν* versus meridiem, alteram *δψίαν*, vespere. Verum Vatic. cod. habet *δείλαν τὴν καὶ ἐκ μ.* et Medicus pro *δείλαν* habet *δείλαϊτε*, unde nostram l. proposuit Hermannus, recep. Meinecke.

V. 16. Vulg. *Ἰπποκόωντι*. Nostr. codd. et schol. et ed. Iunt. et Mein.

V. 37. Vulg. *τρίχνα*. Utamque l. commemorat scholiasta, et addit, positum esse pro *στρίχνος*, Nachtschatten.

Idyll. XI. v. 1. *πεφύκη* Kiessling. e codd. Vulg. *πεφύκει*.

V. 11. Mein. *ὀρθαῖς* pro vulg. *ὀλοαῖς*, ex cod.

V. 12. *τωῦλιον* idem; vulg. *ταῦλιον*.

V. 16. Id. *Κύπριδος* pro vulg. *Κύπριος*. — Pro τὸ al. *ἄ*.

V. Vulg. habet δ' ante *ἀρνός*.

V. 22. 23. Dedi, quod Wassenbergius proposuit. Nam vulg. *φοιτῆς δ' αὐθ' οὕτως*, et vs. seq. *οἶχῃ δ' εὐθὺς λοῖσθ'*, plane contra sententiam. *λοῖσα* autem est: *accedens*.

V. 41. Al. *ἀμνοφόρως*.

V. 49. *κἂν* libri. Al. *κεν* ex conjectura Valckenarii.

V. 71. *σφύσδην* codd. Al. *σφύσδεν*.

Idyll. XII. v. 9. *φρύγοντος* recc. Al. *φρύπτοντος*.

V. 12. Vulg. *Δοιὼ δὴ τινε*, h. e. *duo quidam hi inter se ambos fuere*; quod sensum nullum idoneum fundere videtur. Quare Meineckius proposuit *οἶω δὴ τ. τ.* ut sit exclamatio: *Quale illud fuit amicorum par!* cui adstipulor propter similes locos, XVII. 13. et 34. ita tamen, ut non meram iudicem exclamationem. — Pro *μετ' ἀμφοτέροισι* idem *μετὰ προτέροισι*, ex schol. *δύο πρὸς ἡμῶν ἐγένοντο*, perquam verisimili conjectura.

V. 28. *οἰκείοιτε* recc. — V. 37. *φᾶνλος* corrigente Schaefero Mein. Vulg. *φᾶνλον*.

Idyll. XIII. v. 68. Libri et vett. edd. habent *ναῦς μὲν ἄρμ.* unde alii *ναῦς μένεν*, Hermannus *γέμεν*, *plena erat*, quod rec. Mein.

Idyll. XIV. v. 15. *Βύβλινον* vett. et Mein.

V. 22. *λίχον* minuscula scribendum esse patet. Post *ἐπαιξέ τις* alii comma ponunt, ut *ὥς σοφὸς εἶπεν* sit: *quemadmodum sapiens aliquis dixit*, aut: *ut proverbium est*. Secus Scholiasta ad vv. *ὥς — εἶπεν*, qui haec habet: *ἡ Κυνίσκα φησὶ πρὸς τὸν εἰς αὐτὴν παίζαντα* „*ὥς σοφὸς τις*“ *καὶ ἅμα ταῦτα εἰποῦσα καὶ μνησθεῖσα τοῦ Λίχου, οὕτως ἐφλέγετο, ὥς καὶ λίχον ἐνκόλως ἀπ' αὐτῆς ἄψαι*. Is igitur punctum ante *ὥς*

et post σοφός comma posuerit. Quod verum videtur.

V. 60. Versus hic in quatuor praestantibus codicibus omittitur et delendus est. Nam post tam longam Aeschinae expectorationem non est consentaneum, eum denuo statim, vix exorso Thyonicho, eius interpellare orationem. Ut nihil dicam de ieiunitate repetitionis: *ἐλευθέρω δστις ἄριστος*.

Idyll. XV. v. 7. Vulg. *ἐκαστοτέρω ἐμ' ἀποικίς*. Nostrum Valckenarius proposuit.

V. 11. Vett. ed. *τοιαῦτα Δίωνα*. Al. *Δείνωνα τοιαῦτα*. Nostr. recc. Ceterum patet, a vs. 11 — 14. omnia Gorgonis esse debere, ideo quia Praxinoa, pueri prorsus nulla ratione habita, in sequentibus tamen (15 — 17.) in virum inveni pergit. Alii tamen aliter distinguunt.

V. 13. *λέγει*. Vulg. *λέγω*.

V. 17. *κῆνθε* per pleonasmum καὶ adiecto, recc. Vulg. *ῆνθε*.

V. 25. Vulg. haec quoque tribuit Praxinoae; et alii aliter omnino 24 — 26. Sensus verborum *ὦν — εἰη* hic: *Quae quis ipse vidit, ea poterit etiam alii, qui non vidit, referre. Quare eamus; tempus enim est*. Et respondet Praxinoa: *Nulla mora est; nam otiosa sum, et semper quasi apud nos festum celebratur*. Et iam in-clamat ancillam.

V. 30. Vulg. *ἂ δ' ὥς νᾶμα φέρε*. Codd. *ἂ δ' ἐς νᾶμα*. Hinc Hermannii emendatio, quam recepit Meinecke.

V. 38. Sic codd. pro quibus Valckenarius: *πᾶ ποκ' ἐλειπες τῶμπέχονον*.

V. 59. Libri *δσος ὄχλος*, et saepius ultimae breves in Theocrito producendae. Cf. v. 90. et 100., et XVII. 79., XXIV. 68., XXV. 69. 172. 201.

V. 70. *αἶτι* Meinecke.

V. 94. *φῆη* recc. Vulg. *φῆη*.

V. 121. *ἀεζομένων* codd. et Meinecke. Vulg. *ἐφεζόμενοι*.

V. 142. *Πελοπητιάδαν* dedit Hermannus pro vulg. *Πελοπητιάδαι*.

Idyll. XVI. v. 7. Vulg. *ἂδω-ρήτως*.

V. 12. *αἰεὶ* ex codd. et scholiasta Meinecke. Vulg. *αὔη*.

V. 53. Vulg. *Κρανώνιον*.

Idyll. XVII. Restituendae fuerunt in hoc hymno plerisque locis formae epicae, pro quibus Winter-tonus olim Doricas intulerat.

V. 14. Vulg. *δ Λαγίδας Πι*. Nostr. recc.

V. 25. *εἰοὶ* recc. *θεοὶ* vulg.

V. 79. *χθαμαλός* in plerisque libris legitur, et ος terminatio producenda, uti fit XV. 59. 90. Al. *χθαμαλή*.

V. 84. *ἐννέαδες* Niebuhrius censuerat. Vulg. *ἐνδεκάδες*.

V. 94. *ἀσφαργεῖντι* pariter libri. Al. *ἀμπαγέρονται* et v. 93. *πολλοὶ δέ μιν ἀσπ*.

V. 98. Mein. *ὑπερβάς*.

V. 103. *ξανθοκόμας* Kiessl. Mein. pro vulg. *ξανθόκομος*.

V. 121 — 123. Vulg. *προτέρων τοκίων ἐτι θερμὰ κονίη στειβόμενος κ.* et post *ἔχνη* punctum. At Scholiasta ad h. l. *οὔτος δέ μόνος τῶν ἐκ-πάλαι θανόντων καὶ τῶν πρὸ μικροῦ, τῇ μητρὶ καὶ τῷ πατρὶ ναοὺς ἐκτίσεν*. Apparet igitur, eum μόνος cum εἶσατο iunxisse constructione, et verba, quae post *προτέρων* sequuntur, de paullo ante mortuis accepisse. Ceterum codd. habent *κονία στειβομένα*. Quare videtur Meineckii lectio probanda, quam dedimus, et in quam iam Briggsius inciderat.

V. 135. Vulg. *χαῖρ' ὦ νᾶξ*. Nostr. codd.

Idyll. XVIII. v. 1. Vulg. *Ἐ ποκ' ἄρα*, quod ferri non potest. Protulerat Fr. Iacobsius *ἐν ποκ' ἄρα* Σπ. Nos et levi et necessaria mutatione rem expeditivimus, quod non iam pridem sic effectum miramur.

V. 2. Sic Meinecke e codd. restituit. Vulg. *θᾶλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχ.* pariter ex codd.

V. 12. *μὰν* Mein. Vulg. *μὲν*.

V. 22. recc. *αἶς*. Vulg. *ῆς*.

V. 26. 27. Transposui versus e

πότνι' ἀνασ' dedi pro vulg. πότνια
νύξ, quod profecto sensum nullum
praebet. Et iam Eichstadtius propo-
suerat πότνι' ἀναξ.

V. 29. Apparet vulg. μεγάλη fer-
ri non posse. Dedi ergo Briggsii e-
mendationem.

V. 32. ἐκ ταλάρῳ Mein. Vulg.
ἐν ταλάρῳ.

V. 48. ἀννείμῃ. Al. ἀγγνοίῃ i. e.
ἀναγνοίῃ. Illud Doricum, eod. sensu.

Idyll. XIX. v. 3. recc. ἐφύση.
vulg. ἐφύσση.

Idyll. XX. v. 1. Εὐνίκα. Cf.
XIII. 45.

V. 27. Recc. μέλι κήρῳ. Vulg.
μελικήρῳ.

V. 39. ἂν νάπος recc. Vulg. ἂν ν.
Idyll. XXI. Magis reliquis

hoc carmen lectione laborat; quae,
nisi plures melioresque codices ac-
cedent, nonnisi coniecturis constitui
poterit. A quibus nos hic abstin-
entes, plerisque locis eam dedimus, quae
in vett. edd.prehenditur.

V. 11. δορμιαί. Vulg. δορμιαί.

V. 15. οὐχί. Vulg. οὐ.

V. 31. Vulg. μερίζεν.

V. 34. Vulg. ἐστί.

Idyll. XXII. v. 15. Vulg. ἐ-
φερπύσας.

V. 26. Vulg. ἀμφοτέρῳ.

V. 54. Vulg. ὅστ' ἐσσί.

V. 69. Vulg. ἐγγύς δοῦς οὐ σύ
μ'; Ἀμυκος κεκλ. Nostr. ex cod.
Vatic.

V. 71. Vulg. εἴκε.

V. 74. Vulg. γεινόμεθ'.

V. 142. Vulg. ἅμα pro ἄρα. Et
πάντες eadem. Nostr. Boiss. Briggs.

V. 144. Vulg. αὖ pro ἄρ.

V. 172. Sic libri et Boissonadius.
Vulg. ἐχθεα λῦσαι.

V. 191. Vulg. αὐθις.

Idyll. XXIII. v. 46. Vulg. τό-
σοι στίχοισι. Nostr. ex em. Schae-
f.

Idyll. XXIV. Et in hoc carmi-
ne epicae formae restituendae fu-
erunt.

V. 28. τόθι. codd. et vett. edit.
Vulg. θθι.

V. 59. λάβε pro vulg. βάλε Schae-
fer. et recc.

V. 68. Mein. αἰδόμενός με κρ.
ex emend.

V. 73. Hunc vs. Meineckius ex
codd. restituit.

V. 113. Vulg. πυγμαῖοι. Nostr.
ex em. Salmasii, quam codicum au-
ctoritate firmari testatur Gaisfordus
et recepit Kiessling.

Idyll. XXV. v. 7. Mein. εὐ-
φρονος pro εὐτρ.

V. 15. Πηνέου ex em. Heynii.
Vulg. Μηνίου. Codicum pars Πη-
νείου.

V. 47. Sic Boisson. et Mein. ex
Junt. et tribus codd. Vulg. ἡγεμο-
νεῦσαι.

V. 48. Codd. ἀγρῶν τῶν γερα-
ρώτατος, unde nostr. Brunckius, si-
quidem Junt. habeat comparativum
Vulg. ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος.

V. 64. Vulg. ἐξερέσθαι. Al
μείμονε δέ μιν αἰεὶ ἐρεσθαι.

V. 72. Sic recc. Vulg. κλάζοντι.
περίσσεινόν γ'.

V. 90. εἰσιν Mein. Vulg. εἰσιν.

V. 148. Vulg. ἐπὶ νεῦρα. Nostr.
Valckenarius.

V. 150. Vulg. θαύμαζεν.

V. 158. Sic em. Mein. Vulg. χλω-
ρὰ ἐοῦσα.

V. 160. Vulg. ἐόντα.

V. 172. V. κείνός γ'. Quo non opus

V. 201. Vulg. Πισῆας. Nostr.
Meinecke.

V. 209. Vulg. εὐμετρον. Nostr.
em. Mein.

V. 233. Vulg. διέδραμεν. Nostr.
recc. ex codd.

V. 276. ἐνθα μοι vett. edd. Al
ἐνθ' ἐμίν.

Idyll. XXVI. v. 14. Vulg. δο-
κῶντι.

V. 34. Vulg. θήκατο. Nostr. Bois
Idyll. XXVII. v. 1. 2. Utrum-

que vulg. Daphnidi tribuit. Nostr.
recc.

V. 8. 9. 10. Hos quoque vulg
uni Daphnidi adscribit.

V. 18. Hunc versum, a Stephano
primo memoratum, inseruit Wue-
stemannus et Boisson., quamquam
uncinis inclusum. Ac videtur recte
adiici et ad contextum quam maxime

esse necessarius. Ceterum qui praecedit, βαλλέτω etc. quem propter dialogi concinnitatem eiecit Meineckius, legitur in omnibus codicibus.

V. 55. ἀπίσχισας coniectura est Scaligeri, recepta a recc. Vulg. ἀπίστιγες.

V. 65 — 70. Restituimus in his formas epicas, pro doricis ab editt. inductis.

Idyll. XXVIII. v. 2. Sic em. Briggsius, quum in libris invenisset: οἰκωφελία σαῖσιν. νόος in omnibus ll. legitur. γυναιξίν iunge cum δῶρον. Vulg. γυναιξίν πόνοσ οἰκωφελίεσσιν σὸς ἐπ. ut sit apodosis, quum apodosis demum a v. θαρσεῖσ' ordiri debeat.

V. 3. ὑμάρτει dor. pro δμάρτει habent edd. vett. Νειλέω gen. a Νειλέως, qui filius fuit Codri, Miletumque condidit.

V. 4. ὑπ' ἀπαλῶ plerique libri. Cod. Vat. ὑπαπάλω, unde Kiessl. proponit ὑπ' ἀππάλω acol. Ego intactam reliqui vulg. Cf. v. 25. et XXIX. 36.

V. 15. ἀκίρας libri et edd. uti et δόμονες vs. 16.

Idyll. XXIX. v. 2. Vulg. καῖμεις.

V. 6. Mein. ζὰ τὰν σ. h. e. διὰ τὴν σ. Nostr. vulg.

V. 11. edd. vett. καὶ. Vulg. κεν.

V. 26. Omnis locus ab hoc versu usque ad finem deest in vett. edd. et codicibus plerisque, adiectus primum a Casaubono ad Diog. Laert. II. ex Aem. Porti codice, his verbis: Ἀλλὰ πῆριξ μ' ὀμνάσθην, ὅτι etc. Quare recc. ita versum ordiuntur: ὀμνάσθην, ὅτι etc. Nostr. ex em. Apparet autem, esse debere adhortationem ad puerum. — De πέρυσιν cf. v. 36. et 40.

V. 36. ἐνοχλεῖς. Cf. v. 26. πέρυσιν. Recc. ἐννοχλεῖς. Quod non opus videtur. Cf. XXVIII. 4.

Idyll. XXX. v. 32. Sic Salmasius e cod. Palatino. Vulg. Καί μοι κατεσίναζε.

Fragmentum ex Berenice

servatum ab Athenaeo lib. VII.

V. 1. Al. αἰτεῖτ' εὐαγροσύνην, ut Valckenar., al. ἐπαγροσίαν, ut Toupinus. Al. ἐπαγροσύνην, ut Scaliger.

V. 3. ταύτῃ θεῶ scil. Berenicae. Eius enim apotheosin celebrasse carmen videtur.

Epigrammata.

IV. 1. τόθι καὶ δρ. cod. Palat. Vulg. τὼς αἱ δρ.

— 4. recc. παιδογόνω.

— 5. Recc. ἔρκος δ' ἐνθ' ἱερόν. Vulg. σακὸς δ' ἐν ἱερόσ. Nostr. ex emendatione.

— 11. Vulg. ἀνταχεῦσι. Nostr. ex Anthol.

— 14. Vulg. ἀποστέρξαι.

— 15. Vulg. ἐπιρρίξειν.

XI. v. 4. Vulg. ἤς.

— 6. Vulg. ἀκικίς.

XII. 3. Vulg. ἐν παισί.

XVII. 4. Vulg. Πελωρεῖς τῷ Nostr. ex emendatione Tyrwhittii Cod. Pal. πελωριστὰ π.

— 7. Vulg. χρημάτων. Nostr. cod. Palat.

— 9. Vulg. τοῖς παισίν. Nostr. cod. Palat.

XXII. 2. Vulg. Συρηκόσιος. Nostr. edd. vett.

AD BIONEM.

<i>Idyll. I. v. 18.</i> vulg. ὠρύσαντο. <i>V. 61.</i> Vulg. ἔμηνας. <i>V. 77.</i> Vulg. μύρτοισιν pro κα- λοῖσιν. <i>V. 83.</i> Vulg. λέβησι χρυσείοις. <i>Idyll. XV. v. 3.</i> Vulg. ἐπ' ἡϊόνι Ταλαεΐα.	<i>V. 4.</i> Vulg. κῆν μοι. <i>V. 8. 9.</i> locus corruptus in codd. uti et vs. 14. et vs. 24. <i>V. 19.</i> Vulg. παρειῆς. <i>V. 20.</i> Vulg. ἃ δὲ π. <i>V. 21.</i> Vulg. θυμὸν δ' Ἀρεῖος.

AD MOSCHUM.

<i>Idyll. II. v. 9.</i> Emend. Mein. <i>V. 69.</i> vulg. μέση ἔστι ἄν. <i>V. 74.</i> Vulg. ἐβέβλητο. Nostr. codd. <i>V. 82. 83.</i> videntur supposititii. <i>V. 86.</i> Vulg. ὑπογ. δι' ἔμερον ἀστράπτοντε. <i>V. 114 — 117.</i> Hos versus ex du- obus codd. adiecit Meineckius. <i>V. 119.</i> Vulg. ἐστιχόωντο. <i>V. 127.</i> Vulg. πορφυρέας — πτύ- χας, ὄφρα κεν ᾔην. <i>V. 129.</i> Vulg. ὅμοισι. <i>V. 145.</i> Vulg. ἵκελος. <i>V. 150.</i> Vulg. ἐέλπομαι omisso δν.	<i>Idyll. III. v. 7.</i> Vulg. βάμβαλε. Post v. 40. inserit vulg. interca- larem. <i>V. 51.</i> Vulg. ποτὶ. <i>V. 59.</i> Vulg. περὶ σείτο. Post v. 70. omittit vulg. inter- calarem. <i>V. 89.</i> Vulg. ὕλαι. <i>V. 94 — 99.</i> omittit Mein. <i>V. 116.</i> Vulg. ἦδες. πῶς τευ τοῖς χεῖλ. <i>V. 128.</i> Vulg. Σικελικὰ κάκείνα. <i>Idyll. IV. v. 36.</i> vulg. ἵππο- τρόφον. <i>V. 48.</i> Vulg. Κηδομένων. οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ.

